

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีท่านสมาชิกลงชื่อมาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมเพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องรับทราบการถ่ายทอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์

ด้วยในการประชุมของรัฐสภาในครั้งนี้นำเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช นอกจากจะมีการถ่ายทอดทาง
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาตามปกติแล้ว ผม
ได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑
กรมประชาสัมพันธ์ด้วยนะครับ อันนี้ก็เป็นที่ไปตามข้อบังคับ ข้อ ๙ วรรคสองจนกว่าจะเสร็จสิ้น
การประชุม

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ก็คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๘ (๑) (๒) (๔) มาตรา
๒๕๗ (๑) และมาตรา ๒๙๗ วรรคสาม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๖ ท่าน เป็นผู้
เสนอ) แต่เนื่องจากมีร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมทำนองเดียวกันอีก ๑
ฉบับ คือร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๗ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน
นะครับ ก็เป็นที่ไปตามข้อบังคับ ข้อ ๓๖ (๑) ก็จะนำมาพิจารณาพร้อมกัน

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะกราบเรียนเพื่อได้ทักท้วงเรื่องข้อบังคับในการเสนอร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ท่านประธานได้กราบเรียนเมื่อคืนนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ โดยข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ข้อ ๑๓ นั้น ได้กำหนดไว้ว่า การที่ท่านประธานรัฐสภาจะบรรจุเรื่องใดเพิ่มเติมในระเบียบวาระการประชุมรัฐสภาอีกก็ได้ครับ แต่ต้องส่งก่อนนัดประชุมรัฐสภาไม่น้อยกว่า ๑ วันครับ แต่ผมเข้าใจว่าวันนี้เพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้คงได้รับวาระร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาลในตอนเช้านี้เองครับ ผมก็ได้พยายามที่จะติดตามรายละเอียดในร่าง ผมเข้าใจว่าจะได้ส่งอย่างน้อยก่อน ๑ วัน ผมจำเป็นจะต้องทักท้วงเรื่องนี้เอาไว้ เพราะจะทำให้ท่านประธานรัฐสภานั้นได้ตั้งเป็นข้อสังเกตไปยังรัฐบาลครับ เพราะในกรณีนี้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้เป็นคนพูดเองว่า รัฐบาลมีความพร้อมที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ และพร้อมที่จะเป็นเจ้าภาพครับ แต่ปรากฏว่าเมื่อมาดูร่างที่ท่านได้ส่งมายังท่านประธานรัฐสภานั้น ท่านเพิ่งส่งมาเมื่อวานนี้ครับ และเพิ่งลงรับเมื่อเวลา ๑๑ นาฬิกา ๕๕ นาทีครับ ผมไม่แน่ใจว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเองได้เรียนทางสื่อมวลชนว่าพวกผมเสนอร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างลुकดีลुकลอน แต่ใครครับลुकดีลुकลอนส่งมาไม่ทัน เมื่อผมไปดูรายละเอียดนอกจากส่งมาไม่ทันแล้ว ปรากฏว่าท่านส่งมาเพียงมาตราเดียวเท่านั้นนะครับ และยังมีปัญหากับพวกผม เพราะว่าในรายละเอียดของการร่างข้อแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นท่านก็ได้ไปเปลี่ยนองค์ประกอบอย่างมากมายแล้วก็ยังมีประเด็นที่พวกผมจะต้องใช้เวลาในการศึกษาพอสมควร

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในกรณีของร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ผมคิดว่าวันนี้ฝ่ายค้านเองด้วยเข้าไปครับที่เราได้เสนอท่านประธานและได้บรรจุไว้ในระเบียบวาระตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว แล้วก็มี ความชัดเจนว่าไม่ได้มุ่งเน้นในการที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพราะเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่ต้องการจะให้พี่น้องประชาชนซึ่งได้มีส่วนร่วมในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มต้นนั้นได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงครับ ผมไม่แน่ใจว่าท่านประธานได้กราบเรียนเพื่อขออนุมัติที่ประชุมเพิ่มเติม แต่ว่าท่านก็ไม่ได้เรียนเหตุผลว่าเพราะอะไรมันถึงล่าช้า -----

และที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่า ผมคิดว่าประเด็นสำคัญที่สุดที่อยากจะให้ฝ่ายรัฐบาลนั้น ได้ให้ความสนใจกับรัฐสภาแห่งนี้ว่า ไม่ใช่ว่ารัฐสภาแห่งนี้จะต้องรอประเด็นที่รัฐบาลนั้นได้ คิดเสนอมาแต่เพียงฝ่ายเดียว และวันนี้แน่นอนที่สุดผมไม่มั่นใจครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีที่ เสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เข้ามาในนามคณะรัฐมนตรีนั้น ท่านได้มีเจตนาจริงใจที่จะได้ แก้ไขให้กฎหมายรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กฤษฎะนั้นได้ปราศจากการเมืองและมีการ แก้ไขโดยให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงหรือไม่ ผมขอถามเหตุผลท่านประธานเพื่อ เป็นข้อสังเกตเอาไว้ด้วยครับ

นายโกติน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุขุมพงศ์ แล้วเดี๋ยวผมจะ ตอบครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่าน ประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชี รายชื่อ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ได้มีท่าน สมาชิกได้หารือท่านประธานเป็นทำนองว่าร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐบาลนั้นเป็นไปตาม ข้อบังคับหรือไม่ อย่างไร ขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองก็ได้ตรวจสอบ ข้อบังคับการประชุมทุกครั้งที่มีการประชุมสภาแห่งนี้ ซึ่งขณะนี้เราประชุมร่วมรัฐสภา ก็ย่อมที่ จะต้องใช้ข้อบังคับการประชุมร่วมรัฐสภาด้วย ส่วนระเบียบวาระการประชุมและการกำหนด นัดการประชุมรัฐสภา ตลอดจนสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเราเป็นสภาคู่ กระผมมีส่วนใน การยกร่างข้อบังคับทั้งสภาผู้แทนราษฎรและของรัฐสภา หลักการเดียวกันครับท่านประธาน ครับ ข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องกำหนดนัดและการส่งระเบียบวาระนั้น การประชุมร่วมรัฐสภา ได้เขียนไว้ในข้อที่ ๑๓ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรเขียนไว้ในข้อ ๑๔ และการประชุมของ วุฒิสภาเขียนไว้ในข้อที่ ๑๖ หลักการก็คือว่าท่านประธานต้องนัดล่วงหน้า ๓ วัน เว้นแต่ท่าน ประธานจะเห็นสมควรนัดก่อนวันใดก็ได้ และต้องส่งระเบียบวาระไปพร้อมกัน แต่ต้องส่ง อย่างน้อยก่อน ๑ วันนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานสามารถที่จะบรรจุ เพิ่มเติมเข้าไปได้ การแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีพรรคฝ่ายค้านเสนอเข้ามาเมื่อวันศุกร์ รัฐบาลเสนอมาเมื่อวันอังคาร ท่านประธานก็ได้มีการกำหนดไว้ถูกต้องแล้ว และสามารถที่จะ

บรรจุเพิ่มเติมได้ ซึ่งประเพณีนี้ตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎร ท่านประธานก็ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาโดยตลอด รัฐบาลเสนอมาเมื่อวันที่ ๗ สภาก็ส่งไปวันที่ ๗ เอกสารนั้นจะแบ่งเป็น ๒ ส่วน เท่าที่กระผมได้รับนะครับ ส่วนที่ ๑ ส่งไปยังภูมิลำเนาของท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ส่วนที่ ๒ ก็ส่งให้รับที่หน้าห้องประชุมก่อนที่จะเข้าห้องประชุม เพื่ออาจจะเป็นการป้องกันการผิดพลาดที่ไม่ได้รับเอกสาร ซึ่งกระผมเห็นว่าท่านประธานนั้นได้บรรจุระเบียบวาระเพิ่มเติมโดยชอบและถูกต้องแล้ว เหตุเกิดเมื่อวันศุกร์นี้เองครับ เพราะเมื่อสัปดาห์ที่แล้วครับ ท่านประธาน เหตุที่ว่ากระผมขออ้างอิงเป็นพยานเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าท่านประธานนี้ดำเนินการโดยชอบแล้ว ในการประชุมเมื่อวันพฤหัสบดี สภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานได้บรรจุเรื่องญัตติผลกระทบท่างภาคได้ แล้ว ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลก็ได้บรรจุเรื่องนี้เข้ามาเพิ่มเติมในการประชุมเมื่อวันพุธ ซึ่งก่อนที่จะพิจารณาไม่กี่ชั่วโมงก็ปรากฏว่ามีท่าน ส.ส. จากพรรคฝ่ายค้านเสนอญัตติด่วนเรื่องคล้ายคลึงกันแต่คนละประเด็น ให้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาภาคได้ ท่านประธานในที่ประชุมก็บรรจุให้มีการพิจารณาไปพร้อมกันได้ กระผมเห็นว่าตามประเพณี ตามข้อบังคับ ตามธรรมเนียมปฏิบัติที่ท่านประธานทำโดยชอบด้วยกฎหมายข้อบังคับทุกประการแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมเรียนอย่างนี้นะครับ ท่านชินวรณ์มีอะไรเชิญก่อนครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จริงๆ แล้วผมเรียนเพื่อตั้งข้อสังเกตกับท่านประธานรัฐสภาครับ เพราะว่าการที่รัฐบาลจะส่งร่างมาในเวลาใดก็ได้แล้วแต่ แต่ว่าผมเรียนไว้ว่าเพิ่งส่งมาเมื่อเวลา ๑๑ นาฬิกา ๔๕ นาที ของวันที่ ๗ คือเมื่อวานนี้ แต่ว่าโดย ข้อบังคับแล้วผมตั้งข้อสังเกตกับท่านประธานนะครับว่า ท่านประธานนั้นต้องส่งมายังสมาชิกก่อนเวลานัดหมายประชุมตามระเบียบวาระ ๑ วัน -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ครบ ๑ วันแน่นอน แต่ตรงนั้นไม่ใช่สำคัญครับ สำคัญไปมากกว่านั้น ก็คือว่า กรณีดังกล่าวนี้เป็นกรณีการเสนอร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ สาธารณชนโดยทั่วไปได้ฟังท่านนายกพูดท่านบอกว่าท่านจะเป็นเจ้าภาพ แต่ว่าก็แปลกใจว่าทำไมส่งมาช้า แล้วก็เห็นว่า จะครอบคลุมหลายประเด็นก็กลายเป็นประเด็นเดียว ตรงนี้ผมตั้งข้อสังเกตว่าท่านประธานรัฐสภาในฐานะที่ต้องรับผิดชอบในการบรรจุระเบียบวาระก็ต้องมีการตั้งข้อสังเกตไปยังรัฐบาลด้วย ขอบคุณครับ

นายโภคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็คงเป็นข้อสังเกตจากคุณชินวรณ์นะครับ ผมเรียนอย่างนี้ก็แล้วกันครับว่า อย่างเมื่อกี้ท่านสุขุมพงศ์พูดนะครับ หลายเรื่องก็เป็นกรณี แม้แต่ร่างพระราชบัญญัติอาจจะเสนอบรรจุในระเบียบวาระก่อน บางที่ท่านสมาชิกก็เสนอเข้ามาเรื่องทำนองเดียวกัน บางทีก็รับเอกสารก่อนประชุมแป๊บเดียวไม่กี่ชั่วโมงนะครับ เราก็ถือว่าถ้าเรื่องทำนองเดียวกันมีเรื่องหลักอยู่แล้วนี่เราก็ว่ากันไป เพื่อไม่ให้เสียเวลาไม่อย่างนั้นมันจะกลายเป็นว่าพิจารณาวันนี้แล้วเดี๋ยวพอวันหน้ามีอีกก็จะเป็นปัญหาว่าเรื่องทำนองเดียวกันเสนอขึ้นมาจะเป็นลักษณะซ้ำหรือไม่ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ แล้วเรื่องนี้ก็เห็นว่าเป็นเรื่องรัฐธรรมนูญก็สมควรจะพิจารณาไปพร้อมกัน จริง ๆ รัฐบาลนี้ครับก็ได้ประสานมายังผมวันเดียวกับที่ฝ่ายค้านมายื่นเรื่องแต่เนื่องจากว่าก็มีข้อท้วงติงต่าง ๆ โดยเฉพาะกรณีที่ไปกำหนดว่าประธานสภาผู้แทนราษฎรนี่จะเป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่จะไปสรรหา ก็มีเสียงทักท้วงจากหลายฝ่าย รวมทั้งผมเองก็ได้ทักท้วงไปด้วยนะครับว่าตรงนี้อาจจะไม่เหมาะสม ผมเข้าใจว่าเพราะเหตุนี้ด้วยที่ทำให้รัฐบาลนี้ไปดำเนินการปรับปรุง เพื่อเอาประเด็นประธานสภาผู้แทนราษฎรนี้ออกไปก็จะทำให้มาล่าช้า ถ้าเผื่อท่านสมาชิกนี่นะครับ เราทำงานร่วมกันตรงนี้ บางครั้งมันก็อาจจะขาดไปบ้างเกินไปบ้าง แต่อยู่ในกรอบที่เราเข้าใจกันได้และตกลงกันได้ก็ไม่มีปัญหา แต่ข้อสังเกตของคุณชินวรณ์ก็ฝากทางรัฐบาลด้วยแล้วกันนะครับ ถ้าเผื่อกรุณาให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวได้ก็จะเป็นประโยชน์กับทุกฝ่ายนะครับ ท่านเชาวรินมีอะไรครับ เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดราชบุรี ก็ต้อง

ขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาขำเลียงขายตามองมาทางซีกสมาชิกวุฒิสภา ผมกราบเรียนว่าผมเป็นกลางไม่เป็นฝ่ายค้านและไม่เป็นฝ่ายรัฐบาล ผมอยากจะพูดตั้งแต่เพื่อนสมาชิกคนที่ ๒ พูดจบแต่ไม่มีโอกาส คำพูดของผมที่เตรียมไว้ทั้งหมดท่านประธานเอาไปพูดเสียแล้ว น่าเสียดายเหลือเกิน กำลังจะบอกว่าท่านประธานปฏิบัติถูกแล้ว เพราะนี่เป็นเรื่องของการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญที่บรรจุไว้แล้ว พอมีอีกร่างหนึ่งเสนอมา ก็สอดเข้าไปเพราะมันเรื่องเดียวกันเท่านั้นแหละท่านประธาน แต่ที่นี้ท่านพูดไปแล้วผมก็ไม่พูดมากกว่านี้แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญทางท่านอภิสิทธิ์ ไช้ใหม่ครับจะเป็นผู้เสนอญัตติ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กระผมและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคร่วมฝ่ายค้านขอเสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการ
การเลือกตั้ง มาตรา ๑๓๘ (๑) (๒) (๔) คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕๗ (๑) และคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ มาตรา ๒๙๗ วรรคสาม

เหตุผล โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๒๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่
บัญญัติให้มีผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่ง
เลือกกันเองให้เหลือห้าคน ไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินการสรรหากรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่อาจดำเนินการได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึง
สมควรแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าว ให้สามารถดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่ได้ โดยตัดผู้แทนพรรคการเมืองออก และเพิ่มตัวแทนจากองค์กรอื่นตาม

รัฐธรรมนูญ ได้แก่ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคณะกรรมการสรรหาดังกล่าว เพื่อให้การสรรหาเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและโปร่งใส ตลอดจนเพิ่มการมีส่วนร่วมมากขึ้น และเพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา กรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปในลักษณะเดียวกัน จึงสมควรแก้ไขให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญซึ่งหลายฝ่ายได้ตั้งความหวังเอาไว้สูงว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง เป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน กระผมทราบดีว่าการที่จะมีความคิด ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องคำนึงถึงที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยความละเอียดอ่อน เพราะต้องยอมรับว่าที่ผ่านมาแม้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญจากหลายฝ่ายในหลายประเด็น -----

แต่ทุกฝ่ายก็มีความระมัดระวัง เพราะตระหนักว่าหากการแก้ไขนั้นเป็นไปในลักษณะที่ไปทำลายเจตนารมณ์ของการปฏิรูปทางการเมือง หรือการทำลายเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เราชอบเรียกกันว่าเป็นฉบับประชาชนนี้ ก็จะทำให้ถูกมองว่าพวกเราซึ่งเป็นนักการเมืองเป็นสมาชิกรัฐสภานั้นกำลังทำให้ระบบการเมืองของเรานั้นเดินถอยหลัง แต่วันนี้เป็นวันที่ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเข้ามา เราอาจจะมองว่ามูลเหตุของการแก้ไขครั้งนี้เกิดขึ้นจากปัญหาทางเทคนิค เนื่องจากว่าคณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญไปกำหนดเอาไว้ว่าจะต้องมีผู้แทนพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คน ก็คือจาก ๕ พรรคการเมือง แต่ในปัจจุบันนั้นเรามีตัวแทนพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ถ้าเลือกกันเองนั้นก็จะมีเพียง ๔ คน ถ้ามองเพียงเท่านั้นก็อาจจะมองได้ว่าเป็นเรื่องเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ เราก็แก้ไขก็ปรับกันไป แต่ถ้ามองอย่างนั้นท่านประธานครับ การแก้ไขก็คงจะแก้จำนวน ๕ คนให้เป็น ๔ คน เพราะก็เพียงแต่ทำให้มันสอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง ซึ่งจำนวน ๔ คนก็จะไม่ใช่เรื่องแปลกประหลาดอะไร เพราะว่ากรรมการสรรหาองค์กฤษฎีกาอื่นตามรัฐธรรมนูญ คือ กรรมการสรรหา กต. กิติ กรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ก็ใช้จำนวนพรรคการเมือง ๔ พรรค แต่ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดครับว่า ๒ ร่างที่เราพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ไม่ได้เดินไปในแนวทางนั้น นั่นก็หมายความว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้มีมูลเหตุซึ่งมีนัยสำคัญมากไปกว่าเรื่องของตัวเลขของตัวแทนพรรคการเมือง ผมจำเป็นต้องกราบเรียนสิ่งนี้ เพราะว่าตรงนี้คือสาระสำคัญของความแตกต่างของ ๒ ร่างที่เรากำลังพิจารณาว่าฐานคิดเบื้องหลังของการนำเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของแต่ละฝ่ายที่ไม่ตรงกันนั้นมันแตกต่างกันอย่างไร ตรงนี้ครับ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะลำดับความให้เห็นว่าที่มาที่ไปเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งผมเชื่อว่าเป็นหน้าที่พวกเราทุกคนที่จะรักษาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นไว้นี้เป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ในช่วงที่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งฉบับ ความปรารถนาสูงสุดในการปฏิรูปทางการเมืองนั้นอาจจะสรุปได้ว่ามีเป้าหมายอยู่ ๓ ข้อ

ข้อที่ ๑ ก็คือว่าต้องการทำให้ระบบการเมืองของเรานั้นเป็นระบบที่เปิดมากขึ้น เป็นระบบที่พี่น้องประชาชนมีสิทธิและมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองโดยตรง มากขึ้น

เพราะฉะนั้นเป้าหมายนี้เราก็จึงเห็นบทบาทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่กล่าวถึงสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมที่กว้างขวางกว่ารัฐธรรมนูญทุกฉบับในอดีตที่ผ่านมา

เป้าหมายสำคัญประการที่ ๒ ก็คือว่า รัฐธรรมนูญต้องการจะเห็นฝ่ายบริหารที่มาจากการเลือกตั้งที่เป็นรัฐบาลที่มีความเข้มแข็ง มีความมั่นคง เพราะในอดีตที่ผ่านมาในช่วงที่เราได้ใช้การเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภานั้น เรามักพบกับข้อวิจารณ์และปัญหาว่ารัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศนั้นมีความอ่อนแอ เป็นรัฐบาลผสม เป็นรัฐบาลที่ขาดเสถียรภาพ เราก็จึงมีบทบาทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมากมายครับ ที่เอื้ออำนวยให้รัฐบาลนั้นมีเสถียรภาพมากขึ้น และก็ดูว่าจะใช้ได้ผลเพราะรัฐบาลชุดแรกที่มาจากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ก็เป็นรัฐบาลที่สามารถอยู่ได้ครบวาระ

ท่านประธานที่เคารพครับ แต่เป้าหมายสำคัญประการที่ ๓ ของการปฏิรูปการเมืองและของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็คือว่า แม้รัฐบาลจะมีความเข้มแข็งแต่กลไกของการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้นจะต้องเข้มแข็งเช่นเดียวกัน โดยกลไกของการตรวจสอบถ่วงดุลที่เข้มแข็งนั้นก็ต้องมีองค์กรกลไกที่เกิดขึ้นที่มีความเป็นอิสระ มีความเป็นกลาง และสามารถยึดโยงอยู่กับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญได้ ตรงนี้จะครบคือที่มาขององค์กรทั้งหลายที่เราพูดถึงในวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็น กกต. เพราะการวินิจฉัยหรืออำนาจหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้จะเป็นการวินิจฉัยเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อำนาจและการใช้อำนาจของผู้แทนประชาชน ซึ่งในอดีตเมื่อไม่มีกลไกเหล่านี้เราก็อาศัยเพียงแค่เสียงข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเป็นเครื่องตัดสิน และพบความจริงว่าโดยสภาพของระบบรัฐสภาที่รัฐบาลจำเป็นจะต้องมีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร การตัดสินโดยอาศัยเสียงข้างมากในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายบ้าง เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงในเรื่องของการทุจริตบ้าง สุดท้ายเป็นการตัดสินโดยเสียงข้างมากที่คำนึงถึงความอยู่รอดหรือฝ่าฝืนทางการเมือง องค์กรอิสระเหล่านี้จึงเกิดขึ้น โดยมีหลักการสำคัญว่าบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งในองค์กรเหล่านี้จะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ใครจะมาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิติศาสตร์หรือทางด้านรัฐศาสตร์ ใครจะมาเป็น ป.ป.ช. รัฐธรรมนูญก็บัญญัติเอาไว้ว่าจะต้องมีความซื่อสัตย์เป็นที่ประจักษ์ ใครจะมาเป็น กกต. รัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้ว่าจะต้องมีความเป็นกลางทางการเมืองเป็นที่ประจักษ์ ด้วยเหตุนี้ครบรัฐธรรมนูญจึงได้กำหนดกระบวนการของการสรรหาองค์กรเหล่านี้ไว้ค่อนข้างที่จะเป็นลักษณะพิเศษโครงสร้างของการสรรหาองค์กรทั้งสามที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ คือ กกต. ป.ป.ช. และศาลรัฐธรรมนูญนั้นจึงเป็นเรื่องเดียวกัน โดยท่านประธานจะสังเกตได้ว่าการสรรหาองค์กรทั้งสามนั้นจะแบ่งออกเป็น ๓ ฝ่าย

ฝ่ายที่ ๑ ก็จะเป็นฝ่ายของตัวแทนทางภาคตุลาการหรือศาล ถ้าเป็นกรณีของศาลรัฐธรรมนูญก็จะมีประธานศาลฎีกา ถ้าเป็นกรณีของ ป.ป.ช. ก็จะเป็นประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานศาลปกครอง ถ้าเป็นกรณีของ กกต. นอกเหนือจากการ

ให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาคัดเลือกมาส่วนหนึ่ง ก็จะมีประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธานศาลปกครองร่วมเป็นกรรมการสรรหาในอีกทางหนึ่งด้วย

ส่วนที่ ๒ ก็คือการนำเอาบุคคลซึ่งได้รับความเชื่อถือเป็นกลางและมีลักษณะของความเป็นวิชาการ ผสมกราบเรียนตรงนี้ เพราะว่าบางท่านไปเข้าใจผิดครับว่า องค์ประกอบ ๓ ส่วนนี้เป็นเรื่องของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ไม่ใช่ครับ อธิการบดีที่ปรากฏอยู่ในคณะกรรมการสรรหาไม่ใช่ตัวแทนฝ่ายบริหารครับ แต่ สสร. เขาคิดว่าเป็นตัวแทนของภาควิชาการที่จะสามารถสรรหาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้ หรืออย่างในกรณีของศาลรัฐธรรมนูญเขาจึงได้กำหนดเป็นคนบดีคณะนิติศาสตร์ หรือคนบดีคณะรัฐศาสตร์ พูด่าง ๆ นอกจากฝ่ายศาลแล้วก็มีฝ่ายวิชาการ

องค์ประกอบส่วนที่ ๓ ก็คือตัวแทนของพรรคการเมือง ตรงนี้มีเหตุผลเท่าที่ผมสืบค้นได้ ๒ เหตุผลด้วยกัน

เหตุผลที่ ๑ ก็คือว่ามีบางฝ่ายเสนอว่า แม้เราสร้างกระบวนการตรวจสอบถ่วงดุลที่เป็นองค์กรที่เป็นอิสระเป็นกลางขึ้นมา มีการเมืองภาคประชาชน แต่กระนั้นก็ตามการทำงานขององค์กรเหล่านี้คงจะเกี่ยวข้องกับการเมืองของพรรคการเมืองอยู่บ้าง ก็มีความเห็นว่ามันน่าจะเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย

เหตุผลข้อที่ ๒ ก็มีการอ้างอิงอยู่เหมือนกันว่าอยากจะให้มีตัวแทนของประชาชนเข้ามาร่วมสรรหา เท่าที่สอบถามจาก สสร. บางท่านก็พบว่าการจะคัดเลือกตัวแทนภาคประชาชนนั้นก็หาได้ไม่่ง่ายนัก ที่สุดก็มีความรู้สึกว่าการเมืองน่าจะได้รับความไว้วางใจว่าเป็นตัวแทนของภาคประชาชนหรือเป็นตัวแทนของประชาชนได้ดีระดับหนึ่ง ก็จึงนำเอาตัวแทนของพรรคการเมืองเข้ามาร่วมในกระบวนการสรรหา แต่ที่จริงแล้วเมื่อสรรหาเสร็จก็ไม่ใช่ว่าจะยุติครับ องค์กรที่เป็นอิสระเป็นกลางเหล่านี้จะต้องไปได้รับความเห็นชอบในการเลือกจากวุฒิสภา ซึ่งถือว่าเป็นผู้แทนของประชาชน เพราะปัจจุบันสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง -----

และที่สำคัญก็คือ สมาชิกวุฒิสภานั้นรัฐธรรมนูญก็กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะต้องไม่สังกัดพรรคการเมือง จึงมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าจะต้องดำรงความเป็นกลางทางการเมือง ผมลำดับสิ่งนี้ให้ท่านประธานเห็นเพื่อที่จะบอกครับว่า วันนี้เมื่อเราจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับการปฏิรูปทางการเมืองเราต้องเข้าใจเจตนารมณ์และโครงสร้างทั้งหมด และมาวิเคราะห์ว่าที่มาของการแก้ไขวันนี้ปัญหามันอยู่ตรงไหน ผมขอย้ำกับท่านประธานครับว่าปัญหาตัวเลขผู้แทน ๔ คน ๕ คน นี่มันเป็นเพียงตัวกระตุ้นให้เราต้องมาประชุมกันในวันนี้ แต่มันไม่ใช่สาเหตุหลัก ถ้าใครจะไปยึดคิดว่าอะไรไม่เสียไม่ต้องซ่อม ผมก็กราบเรียนว่าสิ่งที่อยู่ในใจของประชาชนซึ่งหวงแหนเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญวันนี้ ก็คือเป็นห่วงว่าระบบของการตรวจสอบถ่วงดุลมันเสีย ผมกราบเรียนว่าความรู้สึกตรงนี้นั้นสะสมมาระยะหนึ่งครับ ที่มันสะสมมาระยะหนึ่งแต่ไม่ใช่ตั้งแต่ต้นก็เพราะว่าในช่วงแรกที่มีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ การทำงาน การสรรหาองค์กรต่าง ๆ ที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่จะเป็น กกต. ศาลรัฐธรรมนูญหรือ ป.ป.ช. ดูจะได้รับการขานรับในทางบวกพอสมควร แต่ว่าหลังจากที่รัฐธรรมนูญใช้ไประยะหนึ่งและเริ่มเห็นชัดเจนว่าองค์กรเหล่านี้มีอำนาจค่อนข้างมาก ผมต้องกราบเรียนว่าก็เริ่มมีกระบวนการซึ่งนำไปสู่ข้อกล่าวหาและข้อครหาว่าองค์กรอิสระหรือองค์กรที่จะควรเป็นอิสระและเป็นกลางนั้นถูกแทรกแซง ถูกครอบงำ ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานตรง ๆ ครับว่า ชนวนแรกที่ยั้วเกิดขึ้นในเรื่องนี้หนีไม่พ้นคดีของท่านนายก รัฐมนตรีที่ศาลรัฐธรรมนูญ เพราะว่าในคดีนั้นเองละครับ ได้เกิดปรากฏการณ์ที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญออกมายอมรับว่าในการพิจารณาตัดสินคดีนั้น ได้นำเอาปัจจัยในทางการเมืองเข้าไปประกอบการพิจารณา ซึ่งดูจะไม่ตรงกับเจตนาของรัฐธรรมนูญที่ต้องการแยกกระบวนการเหล่านี้่ออกจากการเมืองของพรรคการเมือง หรือการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรโดยสิ้นเชิง ผมกราบเรียนสิ่งนี้ตามข้อเท็จจริงและตามคำพูดของตุลาการศาล รัฐธรรมนูญเองที่ออกมาพูดถึงว่า การตัดสินต้องไปคำนึงถึงคะแนนเสียงของผู้ที่ถูก กล่าวหาในการเลือกตั้งด้วย ผมกราบเรียนว่าการแทรกแซง การครอบงำมีน้อยมากแค่ไหนนั่นก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาก และสืบเนื่องจากคดีนั้นก็เกิดคดีอาญาขึ้น มีการฟ้องหมิ่นประมาท มีการไปยื่นยันข้อเท็จจริงในศาลเกี่ยวกับการดำเนินการที่จะไป

แทรกแซงการทำงานขององค์กรที่เป็นอิสระ และหลังจากนั้นเป็นต้นมาครับ ข้อครหาหรือข้อ
วิพากษ์วิจารณ์องค์กรที่ควรเป็นกลางเป็นอิสระนั้นรุนแรงมากขึ้นโดยลำดับ ----- - ๗/๑

ไม่เว้นแม้แต่เรื่องของกระบวนการของการสรรหาบุคคลที่จะไปดำรงตำแหน่งในองค์กรเหล่านั้น กระผมกราบเรียนว่าในการสรรหาองค์กรเหล่านั้น กระผมเอาสถิติมาดูครับ ที่จริงแล้วกรรมการสรรหาที่ดูจะมีปัญหาน้อยที่สุดกลับกลายเป็นการสรรหา ป.ป.ช. เพราะปรากฏว่าเมื่อมีตัวแทนพรรคการเมืองที่เข้าไปเป็นตัวแทนได้ถึง ๕ คนนั้น การที่จะไปกีดกันพรรคการเมืองฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะจำนวนมันค่อนข้างมาก แต่นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมาครับ เราพบความจริงว่าทุกครั้งที่กรรมการสรรหาที่ตัวแทนพรรคการเมืองเข้าไปเลือกกันเองนั้น พรรคการเมืองที่ไม่ได้เป็นรัฐบาลที่เป็นพรรคใหญ่ นั้นถูกกีดกันไม่ให้เข้าไปร่วมในกระบวนการสรรหาตลอดโดยสิ้นเชิง ทั้งในกรณีของ กกต. ทั้งในกรณีของศาลรัฐธรรมนูญ นี่คือที่มาของปัญหาจริง ๆ ที่เราต้องถกกันในวันนี้ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า วันนี้มันมีทั้งข้อกล่าวหา ข้อครหา มันเคยมีแม้กระทั่งคณะกรรมการสิทธิการของวุฒิสภาที่ต้องเข้าไปศึกษาสอบสวนว่าการทำงานของพรรคการเมืองในกระบวนการการสรรหานี้ มีการตกลงกันล่วงหน้าไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดยสรุปง่าย ๆ ก็คือว่าในที่สุดความหวังของ สสร. ว่า ๑. พรรคการเมืองจะทำหน้าที่ในลักษณะของการเป็นตัวแทนประชาชน เอาเข้าจริง ๆ พรรคการเมืองนี้ไม่พ้นการมาทำหน้าที่โดยคำนึงถึงหมวกที่สวมอยู่ว่าเป็นฝ่ายค้านหรือเป็นฝ่ายรัฐบาล และ ๒. ก็ต้องบอกว่า สสร. ก็อาจจะคาดหวังสูงเกินไปในแง่ของมาตรฐานของจริยธรรมของพรรคการเมืองที่มีอำนาจ นั่นคือที่มาที่ต้องแก้ครับ และประเด็นนี้เป็นประเด็นที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ประกาศเป็นจุดยืนมาระยะหนึ่งแล้ว เพียงแต่รอจังหวะเวลาเงื่อนไขที่เหมาะสมว่าจะสามารถดำเนินการมาเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาได้เมื่อไร และจึงอาศัยปัญหาทางเทคนิคที่เกิดขึ้นให้เป็นเวลาและเงื่อนไขที่เหมาะสม ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า วันนี้ความแตกต่างระหว่าง ๒ ร่างนี้จึงอยู่ที่ ๑. วิสัยทัศน์ กับ ๒. ความโปร่งใส ความจริงใจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยคงเจตนารมณ์ของการปฏิรูปทางการเมือง ความแตกต่างในเชิงวิสัยทัศน์ก็คือว่าเราเห็นปัญหานี้เป็นปัญหาในลักษณะที่เป็นระบบหรือไม่ และเราเห็นหรือไม่ว่าถ้าเราจะดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญไปแก้ไขโครงสร้างของกรรมการสรรหานี้ก็ต้องทำให้มันสอดคล้องกันทั้งฉบับ ผมมองไม่เห็นเหตุผลครับ ว่าทำไมวันนี้เราจึงจะมาแก้ไขเฉพาะการสรรหา ป.ป.ช. แล้วก็ทิ้งโครงสร้างเดิมของการสรรหาไว้ใน

กรณีของศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีของ กกต. ถ้าหากท่านบอกว่าเป็นเพราะว่ามันมีไม่ถึง ๕ พรรค ทำไมท่านไม่แก้ไขเหลือ ๔ พรรคล่ะครับ นั่นคือสิ่งที่เป็นตัวบ่งบอกว่าร่างที่เสนอแก้ไขเพียงเรื่องเดียวนี้เป็นร่างที่ขาดการมองในเชิงระบบ ขาดวิสัยทัศน์ และวันข้างหน้าสมมุติว่าพรรคการเมืองมันเหลือน้อยกว่า ๔ พรรค จะต้องมาไล่ตามแก้ แล้วจะแก้อย่างไร อย่าคิดว่าเป็นไปไม่ได้นะครับ การควมรวมพรรค ก็อาจจะเกิดขึ้นก็ได้ พรรคไหนไปรับสินบนจากต่างชาติก็อาจจะถูกยุบก็ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้คือสิ่งที่ผมกราบเรียนว่าถ้าเราดูให้มันเป็นระบบ ถ้าเราดูโดยคำนึงถึงภาพรวมแล้ว เราจำเป็นที่จะต้องแก้กรรมกาสรรหาทั้ง ๓ องค์กรพร้อม ๆ กันไปในลักษณะที่สอดคล้องกัน ท่านประธานที่เคารพครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่เป็นข้อแตกต่างที่สำคัญที่ผมกราบเรียนก็คือ เรื่องของความโปร่งใสและความจริงใจในการคงเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ วันนี้สิ่งที่เราประกาศนี้ เราไม่ได้มาคำนึงถึงว่าใครได้ประโยชน์ ใครเสียประโยชน์ ถ้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่คิดถึงแต่ว่าอยากได้อำนาจต่อรอง อยากได้เปรียบ อยากได้ประโยชน์ วันนี้เราไม่เสนอละครับ เพราะว่าสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปหลังจากเลือกตั้งนั้น จำนวนพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาลเหลือพรรคเดียว พรรคที่ไม่เป็นรัฐบาลมี ๓ พรรค ถ้าเราคงโครงสร้างแบบเดิม ๆ ไว้อย่างน้อยก็ไม่เสียเปรียบ แต่ที่เราเสนอตัดตัวแทนพรรคการเมืองออก เพราะว่าเราไม่ คิดถึงตัวเองครับ เราคิดถึงว่าจะไรมันเหมาะ มันควร มันถูกต้อง มันดีที่สุดสำหรับระบบการเมืองของเรา แล้วเราก็มองเห็นแล้วว่าในที่สุดพรรคการเมืองไม่สามารถทำหน้าที่ได้สมกับความคาดหวัง ความคาดหวังและเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญ -----

เราก็จึงบอกว่า วันนี้ครับสภาผู้แทนราษฎรน่าจะแสดงความใจกว้าง น่าจะแสดงความจริงใจว่าเราพร้อมที่จะแก้ไขกติกาโดยตัดอำนาจของตัวเอง เมื่อตัดอำนาจของตัวเองออกไป เราก็ไปศึกษาต่อครับว่า โครงสร้างกรรมการที่เหลือควรจะเป็นอย่างไร ผมจะขออนุญาตไม่ลงในรายละเอียดของแต่ละมาตรา แต่อยากจะบอกหลักการคร่าว ๆ ว่า เรายังคงเจตนารมณ์ของโครงสร้างเดิมว่า กรรมการสรรหาคควมี ๓ ฝ่าย ฝ่ายศาล ฝ่ายวิชาการ และตัวแทนของประชาชน ฝ่ายศาลเราอาจจะมีปรับบ้างครับ เพราะว่าเราเห็นชัดว่าที่ผ่านมาเนี่ย องค์กรที่ถูกครหาน้อยที่สุดว่าถูกแทรกแซงโดยฝ่ายบริหารนั่นก็คือ ศาลฎีกา เพราะฉะนั้นในร่างของเราจึงได้มีการปรับเพิ่มสัดส่วนและตัวแทนของศาลฎีกามากขึ้น ในส่วนของฝ่ายวิชาการเราก็คงตามเดิม หรือถ้าจะมีการปรับจำนวนก็เพิ่มให้มันเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม แต่ในส่วนของตัวแทนประชาชนเมื่อตัดพรรคการเมืองออกไป เราก็ถือเกณฑ์ว่าเราไปดูสิว่ามีองค์กรใดตามรัฐธรรมนูญบ้างที่จะส่งตัวแทนเข้ามาเป็นตัวแทน ของประชาชนได้ เราก็พบ ๒ องค์กร ๑. คือ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งตามกระบวนการของการสรรหาสภานี้มันจะได้ผู้แทนของสาขาอาชีพ วิชาชีพต่าง ๆ หรือตัวแทนของภาคต่าง ๆ อย่างชัดเจน และคนเหล่านี้ก็ไม่ควรมีส่วนได้เสียทางการเมือง และคนเหล่านี้ก็ไม่ได้มีอำนาจในการที่จะไปให้คุณให้โทษกับใคร เราก็คิดว่าเอาตัวแทนจากสภานี้มา กับส่วนที่ ๒ ก็คือตัวแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันครับ กำหนดให้มีองค์กรนี้ขึ้น ซึ่งการสรรหาองค์กรนี้รัฐธรรมนูญก็เขียนอยู่แล้วว่าให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์กรเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย และถ้าเราไปดูกฎหมายเราก็จะพบว่า คนที่เข้ามาร่วมสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นก็จะมทั้งตัวแทนของสื่อมวลชน ตัวแทนขององค์กรเอกชน หรือสภาวิชาชีพบางสภาด้วย เราจึงถือว่าร่างที่นำเสนอมาวันนี้เป็นร่างที่ได้ปรับแก้ไขเพื่อเปลี่ยนเจตนารมณ์แต่เพื่อคงเจตนารมณ์ดั้งเดิมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งมีความมุ่งหมายว่าเราจะปฏิรูปการเมืองให้เกิดความโปร่งใสเพื่อถ่วงดุลกับความเข้มแข็งมากขึ้นของผู้มีอำนาจในฝ่ายบริหาร ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมกราบเรียนว่าปัญหาของร่างของคณะรัฐมนตรีที่เสนอมาก็คือว่า ขาดทั้งวิสัยทัศน์ ขาดทั้งความโปร่งใส ความจริงใจและความเข้าใจในระบบการเมือง

การปกครอง ขาดวิสัยทัศน์ก็คือว่า คิดว่าปัญหานี้เกิดขึ้นเพียงจากตัวเลข ๔ หรือ ๕ และไม่มีหลักคิดที่ชัดเจน

(นายสุพร อุตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุพร อุตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานครับ ขอประທ່วงครับ ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ประທ່วงข้อไหน อย่งไรครับ

นายสุพร อุตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุพร อุตถาวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ขอประທ່วงผู้อภิปรายในข้อบ่งคัของการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๓ นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นวันนี้ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้เสนอมา ๒ ร่าง คือร่างของฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ขณะนี้ผู้นำฝ่ายค้านเองนะครับ ต้องทราบดีว่ารัฐบาลเองยังไม่ได้เสนอร่างของรัฐบาลเลย แต่การอภิปรายของผู้นำฝ่ายค้านนั้นเป็นการอภิปรายในร่างของรัฐบาลไปแล้วนะครับ และก็ขณะนี้การเสนอนั้นก็เสนอร่างของฝ่ายค้านก่อนก็ควรจะอภิปรายในประเด็นของร่างของฝ่ายค้าน ไม่ใช่มาอภิปรายในประเด็นของร่างของรัฐบาล ซึ่งยังไม่ได้มีการนำเสนอเลยครับ กราบเรียนท่านประธานได้พิจารณาตามข้อบ่งคัครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้นำฝ่ายค้านครับ ก็กรุณาอยู่ในกรอบของการนำเสนอญัตติของฝ่ายค้านก่อนนะครับ ส่วนการอภิปรายต่อไป เราก็อาจจะกว้างขวางได้มากขึ้นนะครับ เชิญต่อได้แล้วครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ กระผมยินดีจะเสนอเพียงเท่านี้ แต่ว่าถ้าอย่างนั้นกระผมต้องลุกขึ้นอภิปรายอีกรอบร่างของรัฐบาลเป็นการเฉพาะ แต่กระผมเห็นว่าเพื่อประหยัดเวลานะครับก็จะได้นำดำเนินการพร้อม ๆ กันไป ท่านประธานกรุณาวินิจฉัยครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ที่ผมเรียนไปนะครับว่า คือต้องฟังฝ่ายรัฐบาลผู้เสนอญัตติก่อนญัตติหนึ่งเสียก่อนด้วยว่าเขามีเหตุมีผลอย่างไร แล้วเราค่อยวิจารณ์กันว่าฝ่ายค้านนำเสนอด้วยเหตุด้วยผลที่ท่านว่าไปแล้ว ฝ่ายรัฐบาลก็นำเสนอ ด้วยเหตุด้วยผลนะครับ เพียงแต่ว่าในการนำเสนอของท่านอาจจะมีการพูดจาไปแล้วในระดับหนึ่ง แต่ถ้าเราไปเน้นเฉพาะว่าของฝ่ายรัฐบาลไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ โดยยังไม่ได้ฟังเขาเลยนะครับ อยากให้เป็นการอภิปรายในลำดับต่อไป ในเบื้องต้นขอนำเสนอญัตติถึงหลักการและเหตุผลก่อนครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าอย่างนั้นก็ขอกราบเรียนว่า ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของฝ่ายค้านที่ได้นำเสนอในวันนี้เป็นร่างที่ได้คำนึงถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ที่มองทะลุไปว่าปัญหาที่เกิดขึ้นวันนี้ไม่ใช่เฉพาะปัญหาทางเทคนิค แต่เป็นปัญหาในเชิงระบบซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมดุลในระบบการเมือง เป็นร่างที่ได้พิจารณาด้วยความรอบคอบว่า วันนี้ถึงเวลาที่พรรคการเมืองต้องแสดงความใจกว้างและแสดงความจริงใจที่จะตัดพร้อมอำนาจของตัวเอง และเปิดโอกาสให้ผู้แทนของประชาชน ซึ่งมีสถานะที่รัฐธรรมนูญรองรับได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาองค์กรที่ต้องทำหน้าที่เป็นกลาง และองค์กรที่เป็นอิสระด้วย กระผมจึงขอนำเสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ต่อรัฐสภา และจะขอใช้สิทธิในการที่จะอภิปรายร่างของรัฐบาลต่อไปครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญทางท่านนายกรัฐมนตรีครับ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี ในนามของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๗)

เหตุผล โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้
กำหนดให้มีกรรมการสรรหามาจากผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคนเป็นกรรมการด้วย แต่
ในขณะนี้พรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอยู่เป็นจำนวนสี่พรรค
การเมือง ทำให้ไม่อาจดำเนินการให้มีองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ครบถ้วนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงสมควร
แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวเพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจ
หน้าที่ต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตรารัฐธรรมนูญนี้

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ที่แรกกระผมนี้ก็จะไม่พูดอะไร ต้องขอพุด
นิดหน่อย เพราะว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กล่าวพาดพิงเยอะ ก็ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าเมื่อ
วานนี้เรามีการพุดกันในคณะรัฐมนตรี คือการจะเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้าสู่สภานั้นต้อง
ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี แต่เนื่องจากว่าการประชุมคณะรัฐมนตรีเราประชุมเมื่อวานนี้ก็
เลยอาจจะขลุกขลักไปหน่อย เข้าไปหน่อยนะครับ เพื่อต้องการให้มันใจ ความคิดเห็นที่
แตกต่างกันเป็นความสวยงามของประชาธิปไตย แม้กระทั่งในคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้เราก็
พุดกันอย่างเต็มที่ ก็มีความเห็นที่ต่างกันหลายมุมอยู่พอสมควรกว่าที่เราจะลงตัวกัน อันนี้เป็น
สิ่งที่ดีครับ แล้วโดยเฉพาะธรรมชาติของฝ่ายค้านกับฝ่าย รัฐบาลมันไม่ค่อยเหมือนกันอยู่แล้ว
ครับ สัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมันจะมีน้อยเป็นธรรมชาตินะครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราต้องคิดว่าเรา
กำลังทำงานให้ประชาชน เรากำลังใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นของปวงชนเพื่อประชาชน

เพราะฉะนั้นแน่นอนครับหลักคิดก็ต้องคิดว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ แล้วหลักของประชาชนก็ชัดเจนครับว่า เมื่อเรามาใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชนแล้ว เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เราก็จะกลับไปบอกประชาชนว่า ผมได้ทำหน้าที่แล้ว ประชาชนอยากให้ทำหน้าที่ต่อ เขาก็เลือกเราเข้ามาใหม่ มันไม่ใช่ว่าองค์กรที่อยู่ระหว่างกลางแล้วก็จบไป เมื่อจบเทอมแล้วประชาชนเป็นคนตัดสิน เมื่อประชาชนตัดสินอย่างไรก็ต้องเคารพการตัดสินของประชาชน -----

แน่นอนครับ เมื่อวานนี้เราพูดกันว่า เอ๊ะ เราเห็นด้วยกับตัวแทนพรรคการเมืองเอาออกเสีย แต่ถามว่าเราจะยึดโยงเข้ากับปวงชนอย่างไร ก็ต้องถามกันว่า เอ๊ะ แล้วอำนาจของผู้ที่ใช้ อำนาจอธิปไตยแทนปวงชนในรัฐสภาก็คือนิติบัญญัติ เราควรจะมีตัวแทนของเขา ตัวแทนของเขาที่ดีที่สุดก็คือ ฝ่ายค้านคนหนึ่ง ฝ่ายรัฐบาลคนหนึ่ง เพื่อที่จะให้มันดูก็สมเหตุสมผล ไม่ต้องมานั่ง แล้วก็ ๒ คนใน ๑๕ คนมันครอบงำไม่ได้หรอก ฉะนั้นองค์กรอะไรที่จะเอา เข้ามา เราก็คิดว่าองค์กรไหนที่จะเข้ามาก็จะต้องเป็นองค์กรที่ได้มีการเสนอโปรดเกล้าฯ ก็เลยเลือกเฉพาะองค์กรที่เกี่ยวข้อง ที่นี้เวลาสั้น ๆ ที่จะต้องแก้ไขเพื่อให้มีองค์กรตรวจสอบให้ครบ ป.ป.ช. ต้องมี ไม่มีไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราว่างเว้นไว้นานแล้วนะครับ หลายคนอาจจะสบายใจ เพราะว่าคดีอาจจะขาดอายุความไป แต่ว่าเราจะต้องเร่งให้ ป.ป.ช. เกิดขึ้นเร็ว เมื่อจะเร่งให้เกิดขึ้นเร็ว เราก็ต้องแก้ไขในประเด็นที่มันเกี่ยวข้อง ส่วนประเด็น ที่ไม่เกี่ยวข้องนั้นถามว่า เมื่อไรจะแก้ไข ก็พร้อมจะแก้ไข แต่วามันต้องใช้เวลาหน่อย เพราะอยู่ ๆ เราจะไปรื้อหลักคิดเดิม โดยเราคิดว่าเราเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ข้าพเจ้ามีความเก่งทางการเมือง ข้าพเจ้าจะต้อง อย่างนี้ต้องถูกต้อง มันไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นมันจะต้องอาศัยหลากหลายของความคิด ฉะนั้นต้องใช้เวลา แต่วันนี้เราต้องการแก้ปัญหาเรื่องของ ป.ป.ช. ก็เลยต้องเสนอเรื่องนี้มาก่อน กรณีที่ผมถูกยกคดีเรื่องคดีของผมที่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นการตัดสินคดีความการทำงาน นั้นเขาใช้ทั้งหลักนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ทั้งนั้นนะ ไม่มีหลักนิติศาสตร์อย่างเดียว แล้วก็ไม่มีหลักรัฐศาสตร์อย่างเดียววนะครับ ถ้าผมจะบอกว่า ผมไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก ป.ป.ช. ผมก็พูดได้นะครับ ในที่สุดแล้วนี่เราอย่าเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง เราคิดว่าเรากำลังทำงานให้ประชาชน เราก็คิดว่าหลักประชาธิปไตยคืออะไร เรากำลังใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจของปวงชน รัฐธรรมนูญคือ กติกา คือกติกาที่คุณอำนาจการใช้อำนาจอธิปไตย เพราะฉะนั้นเราจะแก้ไขอะไรนี้เราก็ต้องคำนึงแล้วยึดโยงกลับไปให้ประชาชน นั่นคือสิ่งที่หลักคิด ในเมื่อบอกว่า ตัวแทนรัฐบาล ถ้าตัวแทนพรรคการเมืองก็อาจจะเป็นคนซึ่งไม่ได้เป็นผู้แทนก็ได้ แต่วันนี้เราตัดออกไปแล้ว เราก็ใช้คำว่า ผู้แทนราษฎรของฝ่ายค้าน ก็เป็นผู้นำฝ่ายค้าน ผู้แทนราษฎรของรัฐบาล ของฝ่ายเสียงข้างมาก เราก็ใช้ผู้แทนเสียงข้างมากนะครับ เพื่อที่จะได้ยึดโยงไปกับ อำนาจที่เป็นของปวงชนนั่นเองนะครับ อันนั้นหลักการของมัน แต่ถามว่ามาตราอื่นทำไมไม่

ไปแก้ หลักการ หลักการทำไมแก้มาตราเดียว ก็พร้อมแก้ครับ ขอความรอบคอบหน่อย เพราะว่าเรากำลังจะไปบอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับประชาชนซึ่งผ่านการออกเป็นประชาพิจารณ์ไปแล้วเยอะเยอะ แล้วอยู่ ๆ นี่เรามาถึงก็แก้พรีด ๓ มาตรานะครับ อันนี้รัฐบาลก็เลยขอแก้เพียงเรื่องเดียวก่อน เพื่อแก้ปัญหาให้มันมี ป.ป.ช. ไปทำงานก่อนนะครับ อันนี้คือความจริงใจที่อยากเห็น ป.ป.ช. ไปทำงานเร็ว ๆ แล้วพรรคการเมืองก็ไม่มีแล้ว ก็เป็นตัวแทนของปวงชนแทนนะครับ อันนี้คือหลักของรัฐบาลทั้งหมด ก็ขอกราบเรียนท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมจะให้อภิปรายต่อไป อย่างนี้นะครับ คือเนื่องจากมีวุฒิสภาด้วย ก็ถัดไปจะขอเป็นทางวุฒิสภาแล้วค่อยกลับมาท่านอภิสิทธิ์แล้วกันนะครับ เพราะว่ามียกข้อเสนอก่อนฝ่ายรัฐบาล แล้วไปวุฒิสภาวุฒิสภาขอเชิญท่านชุมพล ศิลปอาชา แล้วกลับมาท่านอภิสิทธิ์ ท่านชูศักดิ์ ศิรินิล นะครับ สลับกันไปก่อน แล้วค่อยรายชื่อจะค่อย ๆ ดูจากที่ส่งมา แล้วที่ยกมือต่อ ๆ ไปครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ วันนี้เป็นนิมิตหมายดีนะครับ ที่กระผมเห็นทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลนี้ร่วมใจกันผ่าทางตัน เมื่อมันเกิดปัญหาของรัฐธรรมนูญขึ้นมาทุกคนก็กระวีกระวาดนำเสนอทางออกให้แก้ปัญหาของมัน อันนี้เป็นดีผมไม่เคยเจออยู่มา ๒๐ กว่าปีแล้วในสภานี้ ไม่เคยเจอ -----

โดยเฉพาะว่าผู้นำ ๓๗๗ เสียง ชูธงการนำแก้รัฐธรรมนูญ ความกังวลของทุกคนเลยหายหมดไป สังคมก็เลยยุติเลยว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้แก้ได้แน่นอน ดังนั้นการชูธง ๓๗๗ ในทางที่แก้ปัญหาให้ประเทศชาติได้ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ถูก

(นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : พอดีมีผู้ประท้วงนะครับ ท่านประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กำลังประท้วงท่านประธานว่า เมื่อที่ที่ท่านประธานบอกว่าจะเรียกตามที่ยกมือและมีรายชื่อด้วย ผมไม่เข้าใจว่ารายชื่อนี้แปลว่าอะไรครับ จะให้ปฏิบัติประการใดครับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คือรายชื่อนี้นะครับ ก็คือเป็นรายชื่อที่ส่งมา แต่คนจะพูดตามรายชื่อก็ต้องยกมือด้วย โดยหลักแล้วนี้นะครับ ผมก็จะดูไปตามข้อบังคับ ก็คือผู้ที่ยกมือเห็นให้พูดหมายความว่าสลัดกันไป ก็คือฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล นำเสนอแล้ว แล้วจากนั้นก็มาวุฒิสมาชิกเป็นผู้จะอภิปราย แล้วก็จะสลัดกันไป โดยที่ท่านอยากจะพูดท่านกรรณายกมือ เพียงแต่ว่าผมดูจากรายชื่อประกอบไปด้วยนะครับ รายชื่อที่เขาส่งมาไม่ใช่ของ ส.ว. นะครับ ของ ส.ส. นะครับ ของ ส.ส. ที่เขาส่งมาเขาดกลงกันว่าของ ส.ส. ฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลเขาจะใครพูดต่อ ๆ มา ของ ส.ว. ท่านไม่ได้ส่งชื่อมาที่ผม ฉะนั้นผมถึงบอกว่าจะดูจากท่านที่ยกมือ คงเข้าใจแล้วนะครับ เชิญท่าน ชุมพลต่อครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของ ส.ว. นี่ยังไม่มีรายชื่อใช้ไหม

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็ผมเพิ่งอธิบายเมื่อสักครู่ที่ไม่มีรายชื่อ ส.ว. ท่านที่ยกมือผมก็จะชี้ให้พูด ส่วนที่มีรายชื่อคือ ส.ส. เขาส่งมา

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งครับ เชิญท่านชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ
ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ กระผมคงจะเป็นคนเดียวในรัฐสภานี้แหละครับที่ยืนอยู่ข้าง
ที่มีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังไม่วิกฤติ แล้วก็ยังไม่ถึงทางตันนะครับ ยังสามารถที่จะ
สรรหา ป.ป.ช. ได้โดยไม่ต้องแก้รัฐธรรมนูญ หรือไปรื้อโครงสร้างของรัฐธรรมนูญ มาตรา
๒๙๗ กระผมคงจะเป็นความเห็นอันเดียวในที่นี้ แต่ไม่เป็นไร เพราะกระผมอยู่ในเรื่อง
รัฐธรรมนูญนี้มาโดยตลอด ก็พอจะทราบต้นลึกลงมาบ้าง ประเด็นกระผมจะพูดถึงที่มาของ
พรรคการเมือง มาอย่างไร ท่านประธานครับ สุภาสิตฝรั่งที่ท่านนายกยกขึ้นมา อะไรที่ไม่เสียก็
อย่าไปซ่อม ถ้ามันเสียก็ต้องซ่อม ไม่อย่างนั้นปัญหามันจะไปกันใหญ่ มันตรงกับคำพังเพย
ของไทยอยู่หลายอันทีเดียวครับ ท่านประธานครับ คำพังเพยของไทยเรา มากเรื่องมากความ
เรื่องง่ายอย่าทำเป็นเรื่องยาก เรื่องเล็กอย่าทำเป็นเรื่องใหญ่ สิ่งใดที่ไม่มีปัญหาก็อย่าไปทำให้
มันมีปัญหา สิ่งใดที่มีปัญหาอยู่แล้วก็อย่าไปเพิ่มปัญหาให้มันมากยิ่งขึ้น อันนี้มันตรงกันเลย
ครับ ท่านยกขึ้นมาถูกต้องมากทีเดียว แล้วกระผมก็เลยไปนึกถึงคำพังเพยของไทย ๆ เรามา
ประกอบกับคำพังเพยของท่าน ปัญหาที่เกิดขึ้นเวลานี้มันอยู่ที่จำนวนของพรรคการเมือง มัน
ต้องแก้ตรงนั้นครับ ผิดตรงไหนต้องแก้ตรงนั้น แต่เท่าที่กระผมดูทั้ง ๒ ร่างนี้ไม่ได้แก้ตรง
จำนวนพรรคการเมืองเลย ไปรื้อโครงสร้างของมาตรา ๒๙๗ หมดเลย ตัดองค์ประกอบพรรค
การเมืองทิ้งไป เดียวกระผมจะกราบเรียนว่าที่มาของพรรคการเมืองที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้
บัญญัติไว้ในกระบวนการต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันเพราะอะไร ท่านประธานครับ
กระผมเองเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมันอยู่ที่จำนวนพรรค แก้ที่ตรงนั้นเรื่องมันก็จะจบลงไป แล้ว
ก็สามารถที่จะแก้ได้โดยไม่ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญหรือรื้อโครงสร้างของรัฐธรรมนูญ และเสร็จ
เร็วด้วย ที่ตัดพรรคการเมืองออกไปนั้นนะ เพื่อหนีการเมือง แต่บางร่างที่กระผมดูแล้วอย่าง
ร่างของทางรัฐบาลนี้ครับ ตัดพรรคการเมืองออกไปแล้วนี้ไม่ใช่หนีการเมืองนะครับ วิ่งเข้าหา
การเมืองยิ่งชัดเจนยิ่งขึ้นครับ -----

ท่านประธานครับ ผাগไปทางรัฐบาลด้วย ยิ่งวิ่งเข้าหาการเมือง เพราะอะไรครับ เพราะผู้นำเสียงข้างมากในสภานี้แหละครับ คือตัวแทนของการเมือง ผู้นำฝ่ายค้านในสภาก็คือตัวแทนของการเมือง เป็นตัวคน เป็นตัวตำแหน่ง แต่พรรคการเมืองนั้นมันไม่ใช่ะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าที่มาและปรัชญาของการมีผู้แทนพรรคการเมืองในกระบวนการต่าง ๆ ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่มามันมาจากรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑๑ ซึ่งเป็นการปฏิรูปการเมืองสมัยท่านอดีตนายก บรรหาร ศิลปอาชา นำเสนอสู่รัฐบาลนี้ ให้ความสำคัญเรื่องผู้แทนพรรคการเมืองมาโดยตลอด จนกระทั่งมาตรา ๒๑๑ ผ่านรัฐสภาฉบับนี้ และได้นำเข้าไปเป็นพื้นฐานของการบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ปี ๒๕๔๐ เหตุผลคืออะไร ทำไมจะต้องไปใส่ผู้แทนพรรคการเมืองเข้าไป

ประการที่ ๑ การมีผู้แทนพรรคการเมืองอยู่ในกระบวนการในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งมีหลายมาตรา ก็เพราะว่าผู้แทนพรรคการเมืองนั้นมันสะท้อนการเป็นตัวแทนปวงชนชั้นต้นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ผู้นำฝ่ายค้านก็ดี ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรก็ดี เป็นตัวบุคคล เป็นผลิตผลมาจากพรรคการเมือง มันอยู่ปลายแถวแล้ว อยู่ปลายทางแล้ว ไม่ได้ใกล้ชิดประชาชน ความเป็นตัวแทนของพรรคกับความเป็นตัวแทนของผู้นำเสียงข้างมาก กับความเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภามันคนละเรื่องกันเลยนะครับ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนที่มา นั้นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ตอนที่เรายกบัญญัติผู้แทนพรรคการเมืองเข้าไปในกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการต่าง ๆ ที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราได้บัญญัติว่า พรรคการเมืองทุกพรรคที่มี ส.ส. อยู่ในสภา ต้องมีอยู่ในสภานะครับ ที่ไม่อยู่ในสภาก็มี ที่มีอยู่ในสภาเราให้ความเคารพพรรคการเมืองที่มี ส.ส. อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อสะท้อนปวงชนชั้นต้นและใกล้ชิดประชาชน เราก็จับผู้แทนนี้แหละครับให้เกิดความเสมอภาคซึ่งกันและกัน ทุกพรรคที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรนี้มีสิทธิเท่าเทียมกันหมด เสมอภาคกันหมด ไม่มีใครใหญ่กว่าใคร ปรัชญาเดิมที่นำผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคเข้ามานั้นนะ ก็เพราะว่าเราต้องการให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ต้องการให้เกิดความเสมอภาคกัน

ไม่ว่าพรรคเล็ก พรรคใหญ่ พรรคกลาง ไม่ว่าพรรคฝ่ายค้านพรรคฝ่ายรัฐบาล หรือพรรคฝ่าย
เป็นกลางก็มีนะครับ อนาคตอาจจะมีพรรคฝ่ายเป็นกลางอยู่ที่นี่ สมัยท่านจำลองก็มีอยู่ ดังนั้น
นี่นะครับ ถ้ามีพรรคการเมืองทุกพรรคมันสะท้อนถึงความไม่แบ่งแยกว่าฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล
ไม่แบ่งแยกว่าฝ่ายเป็นกลาง ไม่แบ่งแยกว่าพรรคเล็ก พรรคน้อย พรรคขนาดกลาง แต่ถ้าเรา
นำเอาผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กับผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร เอาเข้าไป
ใส่แล้ว ท่านประธานครับ มันกลับกลายเป็นว่าเราให้อภิสิทธิ์พรรคใหญ่ ๒ พรรคในสภา
ผู้แทนราษฎร แล้วพรรคเล็ก ๆ พรรคฝ่ายกลางทำอะไรครับ ไม่ได้ เรากลับไปอิงการเมือง
ให้มันชัดเจนยิ่งขึ้นเป็นระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ทั้ง ๆ ที่พรรคการเมืองอาจจะมี ๕
พรรค ฝ่ายเป็นกลาง ก็อาจจะมีด้วย ดังนั้นมันสะท้อนความแตกแยกแบ่งแยกกันขึ้นมา ถ้า
ปรัชญาของผู้แทนพรรคการเมืองมันจะไม่เกิดขึ้นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ดังนั้นถ้าจะ
ไปเปลี่ยนตัดพรรคการเมือง แล้วไปให้ผู้นำฝ่ายค้าน และผู้นำเสียงข้างมาก มันจะเป็นการให้
อภิสิทธิ์ของพรรค ๒ พรรคในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกระผมว่ามันไม่ถูกต้องและไม่ยุติธรรม

ท่านประธานครับ กระผมเองก็ได้ตรวจสอบดูทั้งหมด ปัญหาเรื่องของ
บล็อก โหวต เราบอกว่าเราตัดตัวแทนพรรคการเมืองทั้งหมด เพื่อป้องกัน บล็อก โหวต ถ้ามว่า
บล็อก โหวตมันเกิดขึ้นจากอะไร ไม่ได้เกิดขึ้นจากการมีผู้แทนพรรคการเมือง ซึ่งถ้ามีมากนั้นก็
เลือกกันให้มันเหลือแค่ ๕ พรรค แต่ถ้าไม่มีมาก ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ก็เอาแค่นั้นผู้แทน
พรรคการเมืองเขาไปเลือกกันมาให้เหลือตามจำนวนของ มาตรา ๒๙๗ เมื่อเลือกกันเสร็จ
เรียบร้อยแล้วทำอะไรครับ เขาก็ไปนั่งเป็นแต่เพียงกรรมการในคณะกรรมการสรรหา ใน
คณะกรรมการสรรหาหมายถึงอะไรครับ มันหมายถึงว่าไปหารายชื่อ ๒ เท่า ไปให้วุฒิสภาเป็น
คนเลือกให้เหลือ ๙ คนเท่านั้นเอง หน้าที่ของคณะกรรมการสรรหามีอยู่แค่นี้ แต่ที่มันติดขัด
ท่านประธานครับ อย่างกระผมยกตัวอย่าง -----

ในกรณี ป.ป.ช. มีการลงคะแนนกันนะครับ ๔ รอบ ๒ ครั้ง ๙ รอบ ๒ ครั้งในกรณี ป.ป.ช. ในกรณีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ลงคะแนน ๕ ครั้ง มีอยู่ ๔ ครั้ง มีลงคะแนน ๑๒ ครั้ง มีอยู่ ๒ ครั้ง แต่ปัญหามันไม่ได้เกิดขึ้นจากว่ามีผู้แทนพรรคการเมืองเข้าไปอยู่เท่าไรหรอกครับ มันอยู่ที่ว่ากติกาที่เราไปวางไว้ ๓ ใน ๔ ซึ่งอันนี้ก็ไม่ได้แก้ ๓ ใน ๔ เมื่อก่อนมันโหวตได้ยากครับ ยิ่งเรามีตัวแทนอธิการบดี อธิการบดีนี่บางครั้งก็สั่งได้นะครับมาอยู่ฝ่ายรัฐ ต่างคนครั้งแรก ๒ รอบมักจะโหวตกันแบบอิสระ แต่พอรอบ ๒ รอบ ๓ หา ๓ ใน ๔ ไม่ได้ที่ไรก็ออกไปนอกห้องกันบ้างนะครับ โทรศัพท์ตกลงกันบ้าง เกี่ยเยาะกันบ้าง ประนีประนอมกันบ้าง สุดท้ายมันก็ออกมาจนได้ ๑๒ ครั้งนะครับ ๑๒ ครั้งบางครั้ง ดังนั้นนี้ครับความสำคัญในขั้นขั้นคณะกรรมการสรรหามันไม่สำคัญเท่ากับขั้นเลือกของวุฒิสภา ขั้นที่ ๒ ขั้นที่ ๒ เมื่อเลือกแล้วนี่นะครับมันก็ไม่สำคัญเท่ากับขั้นที่ ๓ ก็คือขั้นที่เขาไปทำงานในองค์กรอิสระ ปัญหาที่เราพูดกันว่าครอบงำและแทรกแซงความเป็นอิสระขององค์กรอิสระ มันไม่ได้อยู่ที่จุดกรรมการสรรหา ไม่ได้ใหญ่เลยเป็นแต่เพียงนิดเดียว วุฒิสภา ยังสำคัญกว่า วุฒิสภาก็ยังไม่สำคัญเท่ากับการแทรกแซงตอนไปทำงาน มีเรื่องมีคดีอะไรนั่นแหละครับคือแทรกแซงกันตอนนั้น ภาพขององค์กรอิสระออกมา ออกมาจากการทำงานขององค์กรอิสระ ดังนั้นกระผมเห็นว่าเราอย่าไปมองปัญหาที่มันคลาดเคลื่อน มองให้ตรงจุด ความจริงคนที่แทรกแซงแล้วก็ครอบงำนั่งอยู่ในที่ประชุมนี้ครับ ๗๐๐ คน ถ้า ๗๐๐ ท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้นะครับ หยุดหนึ่ง ทำงานตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนะครับ ทำงานไป กระผมว่าปัญหาบรรยากาศการครอบงำและแทรกแซงมันจะเบาบางและลดไปเยอะ ที่เดียว ต้องแก้ที่ต้นตออันนี้ครับ หรือเหมือนกับปัญหาเรื่องพรรคการเมืองเหมือนกัน เหตุที่มันเหลือ ๔ พรรคไม่ถึง ๕ พรรค มันเหลือ ๔ พรรค โดยเป็นธรรมชาตินะครับ ท่านประธานครับ ถ้าเป็นธรรมชาติมันอาจจะไม่เหลือ ๔ พรรคก็ได้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า นี่แหละครับคือปรัชญาที่มาของผู้แทนพรรคการเมือง ถ้ามีผู้แทนพรรคการเมืองอยู่นั่นแหละครับมันสะท้อนถึงประชาชนที่แท้จริง กระผมถึงบอกว่าเรื่องนี้เราไม่ต้องไปทำอะไรมากเกินไปครับ ถ้าอยากจะแก้รัฐธรรมนูญจริง ๆ กระผมขอมาตรา ๓ วรรคสองของร่างของรัฐบาล เท่านั้นพอแล้วครับ แก้ปัญหาจบแล้วมาตรา ๒๙๗ ไม่ถึงทางตันแล้วครับ ขอประทานโทษอันนี้ครับ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหา

ป.ป.ช. ตามวรรคสาม หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่แล้วให้ดำเนินการสรรหาต่อไปได้ เอา เพราะกราฟ (Paragraph) อันนี้ไปเติมอยู่มาตรา ๒๙๗ ถ้าจะแก่นะครับ มันก็จบแล้ว แต่ถ้าเราจะไม่แก้รัฐธรรมนูญ หลักกฎหมายมหาชนมันก็มีอยู่ มาตรา ๒๙๗ มันไม่ได้บังคับว่าต้องมีพรรคการเมือง ๕ คน ๕ พรรค ไม่ใช่ อ่านรัฐธรรมนูญให้ดี ๆ สิครับ เขาบอกว่า องค์ประกอบอันหนึ่งให้มีผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มี ส.ส. อยู่ในสภา นี่คือองค์ประกอบ แต่ถ้ามีอยู่ในสภามันมากกว่า ๕ พรรคก็ให้มันเลือกกันเหลือแค่ ๕ พรรคมันก็จบกันไปไม่มีอะไร ไปลือกด้วยจำนวน ๑๕ คน ข้างบนอีก ๑๕ คนนั้นนะครับไปอ่านถ้อยคำให้ดี เขาไม่ได้บังคับว่าต้องมี ๑๕ คน เขาบอกให้คณะกรรมการสรรหา ๑๕ คนนั้นประกอบด้วย ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ไปเท่า นั้นเองนะครับ แต่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. สิครับ ในมาตรา ๗ ไปเพิ่มเติมคำว่าให้มี ถ้าให้มีนี้บังคับ แต่ว่าในรัฐธรรมนูญ มันบอกไม่มีคำว่า ให้มี มีแต่คำว่า ให้ เฉย ๆ ถ้าเราอาศัยหลักการกฎหมายมหาชนในการตีความ แล้วเดินเรื่องต่อไปวุฒิสภาก็สรรหาต่อไป ถ้าเกิดมีปัญหาส่งศาลรัฐธรรมนูญได้ -----

บนกันว่าถ้าให้สรวรหาต่อไป ๔ พรรคจะส่งการตีความกันอีกยุ่งยากต่อไปอีก เดี่ยวโหมะกันไปหมด แล้วกระผมถามว่าร่างที่เสนอเข้ามามีจุดที่ตีความได้ตั้งเยอะนะครับ ทั้งของรัฐบาลและของฝ่ายค้าน ดังนั้นอย่านึกว่าไม่มีการตีความ ตีความได้ทั้งนั้น กระบวนการสรวรหา แม้กระทั่งไม่ได้เขียนในรัฐธรรมนูญ ไปออกกติกากันเองภายในคณะกรรมการสรวรหา ก็ไปตีความได้ วุฒิสภาตอนขึ้นตอนอนุมัติก็เอาไปตีความได้อีกอย่างที่เกิดขึ้นมา ดังนั้นถ้าคนมันจะตีความก็ตีความไปได้เยอะ แต่ถ้ากระบวนการมันจะเดินได้โดยอาศัยหลักกฎหมายมหาชนมันก็เดินของมันไปได้ วุฒิสภาก็ดำเนินการต่อไป หรือไม่ถ้าอยากจะทำจริง ๆ ทางออกก็ขออภัยนี้ อันเดียวครับ พรรคสอง มาตรา ๓ อันเดียวก็จบเลยครับ ไม่ต้องไปยุ่งยากไปนั่งเถียงทะเลาะกันทั่วบ้านทั่วเมืองเสียเวลามากมายกายกองอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ๓๗๗ เสียงนี้กระผมเห็นว่านี่ทรงพลังนะครับ วันนี้คงจะทำได้สำเร็จนะครับ แต่ก็อยากจะขอฝากไว้อีกอย่างหนึ่งคือว่า ท่านประธานครับ ๓๗๗ เสียงนี้ต้องขอให้ติดอาวุธปัญญาสักหน่อย ความเข้าใจและความรอบคอบ ถ้าติดไปได้กระผมว่าจะป็นพลังมหาศาลที่จะทำให้แก้อะไรต่ออะไรในประเทศชาตินี้ได้เป็นอย่างดีทีเดียวเลยครับ เพราะว่าไม่เคยมีในประวัติศาสตร์การเมืองที่ผ่านมาว่า พรรคเดียวได้คะแนนมากถึง ๓๗๗ เสียง เกินกว่ากึ่งหนึ่ง ๒ ครั้ง พลังอันนี้ทำอะไรต่ออะไรให้ประเทศชาติได้ในสิ่งที่ถูกต้องนะครับ ในสิ่งที่ป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและประชาชน กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมคงจะป็นคนเดียวครับ ที่เห็นว่าเราสามารถจะเดินหน้าสรวรหา ป.ป.ช. ได้โดยไม่ต้องแก้รัฐธรรมนูญเลย ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งได้ไหมครับ ขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตหารือนิดเดียวครับว่า ท่านประธานในการอนุญาตให้เพื่อนสมาชิกอภิปรายจะกำหนดหรือเปล่าว่่าคนละกี่นาที เพราะไม่อย่างนั้นกระผมเกรงว่าตอนแรก ๆ ท่านประธานจะปล่อยให้เพื่อนสมาชิกที่พูดแรก ๆ พูดนาน พอมันงวดเข้าเรื่อย ๆ ปลาย ๆ ท่านจะมาเร่งรัดคนที่อภิปรายตอนหลังครับ อาจจะตอนกลางคืนนะท่านประธาน มันก็จะทำให้เกิดความรู้สึกเร่งรัด แล้วไปบังคับว่า

ต่อไปนี่ไม่ให้เกินคนละ ๕ นาที ๑๐ นาที กระผมคิดว่าท่านประธานน่าจะได้อ่างกฎเกณฑ์อันนี้เสียก่อน กระผมเป็น ๑ ในจำนวนที่ขออภิปรายด้วย แต่คงไม่ใช่ ตอนนี้นะครับ แต่อยากจะหารือท่านประธานตอนนี้เสียก่อนครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนั่งเลยครับ อย่างนี้นะครับ ก็ดีครับที่หารืออันนี้ เพราะว่าที่ตั้งใจไว้ก็คือผมจะทำตามข้อบังคับ นั่นก็คือ ประการแรก ท่านจะพูดจะอภิปรายกรุณานั่งแล้วยกมือ ไม่ต้องกดไมค์ (Mike) แล้วตะโกนพูด ถ้าใครทำอย่างนี้ผมจะไม่ให้พูดนะครับ ท่านทำตามข้อบังคับเสียก่อนนะครับ ถ้าจะประท้วงก็ยื่นขึ้นยกมือนะครับ แล้วก็ในการพูดนั้นก็ดูตามข้อบังคับก็คือ ถ้ามันไปเข้ากับคนอื่นมันวุ่นวายซ้ำซาก ผมก็จะเตือนดูแล้วอย่างเมื่อที่ท่านชุมพลอภิปรายไปก็ชมนะครับ คือในเนื้อหาสาระประมาณ ๑๕ นาที ฉะนั้นถ้าพูดจากันอยู่ระดับนี้ทุกท่านก็จะมีโอกาสได้อภิปรายกันอย่างทั่วถึงนะครับ เพราะว่าเท่าที่ดูยกมือเมื่อก็รวมทั้งที่ทางฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่งชื่อมาขณะนี้ น่าจะประมาณเกือบ ๒๐ คนแล้วนะครับ ถ้าอภิปรายอยู่ในกรอบเวลาแล้วก็เข้าเนื้อหาแล้วไม่ซ้ำกัน ทุกคนก็สามารถอภิปรายได้อย่างทั่วถึงนะครับ ก็ขอหลักการ อย่างนี้แล้วกันครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอ แล้วก็ท่านนายกได้นำเสนอต่อที่ประชุมไป กระผม ก็คงมีข้อสังเกต ข้อวิจารณ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้เสนอร่างของพรรคฝ่ายค้านไปแล้ว ก็กราบเรียนท่านประธานว่า กระผมก็เห็นด้วยกับท่านนายกนะครับว่า ความคิดเห็นที่หลากหลายเป็นสิ่งที่ดีงามในระบอบประชาธิปไตย แล้วก็กราบเรียนว่าการแสดงทัศนะของกระผมก็ถือเป็นความเห็นหนึ่ง และกระผมก็ไม่ค่อยเป็นคนที่ไปพูดจาดูถูกความเห็นคนอื่น แต่ว่ากระผมจำเป็นต้องลำดับให้เห็นว่าหลักคิดในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับ ที่เสนอเข้ามามันต่างกันจริง ๆ เมื่อสักครู่นี้ท่านนายกลุกขึ้นยืนยันเรื่องของอำนาจอธิปไตย กระผมคิดว่านั้นแหละครับ เป็นตัวที่ทำให้เกิดความสับสนขึ้น เพราะว่ากรุปฏิรูปทางการเมืองที่เกิดขึ้นในเรื่องของการ

ตรวจสอบถ่วงดุลตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็คือบอกว่า มันต้องมีกระบวนการทางการเมือง
ต่างหากที่แยกจากเรื่องของความเป็นรัฐบาลเป็นฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร ----- - ๑๕/๑

ในส่วนการบริหารประเทศแข่งขันกันไปอย่างที่ท่านนายกพูด ไปหาประชาชนรับมอบอำนาจมาบริหารเสร็จกลับไป แต่การตรวจสอบบางเรื่องควรจะแยกออกจากกระบวนการนี้ นั่นคือที่มาขององค์กรที่เราเรียกว่า องค์กรอิสระหรือองค์กรกลาง ที่นี้ปัญหาที่กราบเรียนว่าเป็นความแตกต่างนั้น เมื่อสักครู่ทางคณะรัฐมนตรีก็อาจจะบอกว่าเวลานี้มีปัญหาแค่ปัญหาเดียว คือ ป.ป.ช. แล้วต้องเร่งทำ กระผมก็กราบเรียนว่าแนวคิดในการนำเสนอการแก้ไขโครงสร้างนี้ ถ้าโครงสร้างกรรมการสรรหาคณะหนึ่งเป็นอย่างไร อีก ๒ องค์กรก็จะล้อตาม มันไม่ใช่เรื่องยากเลย ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปมองว่ารัฐสภาทำสิ่งนี้ในเวลาอันสั้นหรือรวดเร็วไม่ได้ เพราะที่จริงในส่วนของฝ่ายค้านก็เตรียมการแล้วก็ศึกษา แล้วก็สามารถดำเนินการเสนอได้ในเวลาที่สั้นพอสมควร เพราะมันมีหลักที่ชัด หลักที่ชัดก็คือว่า เราต้องยอมรับสภาพความเป็นจริงว่า เมื่อพรรคการเมืองที่ผ่านมามีตัวแทนแล้วมันไม่เป็นตัวแทนพรรคการเมืองหรือตัวแทนประชาชนเท่ากับเป็นตัวแทนของฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลแล้วเกิดปัญหาขึ้นก็ตัดออก แล้วเอาองค์กรอื่นที่เป็นตัวแทนประชาชนมีสถานะที่รัฐธรรมนูญรองรับ นี่เข้ามาแทน มันก็จบ ถ้าท่านนายกหรือคณะรัฐมนตรีบอกว่าแก้เรื่องเดียวก่อน เรื่องอื่นก็ยัง ไม่ชัดว่าจุดยืนจะแก้หรือไม่แก้เนี่ย มันก็เกิดคำถามอย่างที่ท่าน ส.ว. ที่อภิปรายไปถามว่า เอ๊ะถ้าอย่างนั้นทำไมไม่แก้ให้มันเหลือผู้แทนพรรคการเมือง ๔ คน มันก็จะตรงกันหมด แต่ประเด็นก็คือว่าในที่สุดเราก็เห็นว่ามันต้องมีการมาปรับโครงสร้าง เมื่อปรับโครงสร้างสิ่งที่กระผมเรียกร้องก็คือว่า วันนี้ฝ่ายการเมืองของพรรคการเมืองนี้วางมือจากตรงนี้เถอะ เพราะวุฒิสภาเขาเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย เขามีสิทธิเลือกอยู่แล้ว กรรมการที่เรามาพูดถึงนี้มีหน้าที่สรรหาบุคคลไปให้ตัวแทนของปวงชนชาวไทยเลือกอยู่ดี แล้วจะหลบหลีกข้อครหาข้อกล่าวหาต่าง ๆ ได้ ถามว่าป้องกันได้หมดไหม ไม่หมดหรอกครับ เพราะรูปแบบ การแทรกแซงครอบงำเกิดขึ้นได้อีกหลายจุด แต่ตรงไหนที่เราทำได้ แสดงความจริงใจได้ทำไมเราจะไม่ทำ กระผมพูดถึงคดีท่านนายกไม่ใช่เรื่องความเห็นความรู้สึกครับ กระผมถ่ายทอดสิ่งที่ปรากฏเป็นคำให้การ คำให้สัมภาษณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่บ่งบอกว่ามันเกิดปัญหขึ้นกับเจตนารมณ์ดั้งเดิมของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราต้องพยายามที่จะต้องแก้ไขให้ได้ว่าทำอย่างไรการเมืองถอยออกมา ที่นี้กระผมกราบเรียนว่าร่างที่รัฐบาลเสนอนี้ครับ ความเห็นหลากหลาย กระผมเข้าใจครับ แต่หลักของท่านนี้เอาอย่างไรแน่ ครั้งแรกที่

ท่านนายกพูดเรื่องนี้ กระผมดีใจมากเลยครับ ท่านบอกว่าเห็นด้วยที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและเห็นด้วยที่จะตัดฝ่ายการเมืองออก มันก็ตรงกันครับ ฝ่ายกระผมนี้พูดได้เต็มปากเต็มคำว่าจะเสนอเรื่องนี้โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของตัวเอง เพราะว่าวันนี้ถ้าเอาตัวแทนพรรคการเมืองนี้ฝ่ายค้านไม่เสียเปรียบอยู่แล้ว รัฐบาลตัดออก บางคนเขาก็วิเคราะห์ด้วยซ้ำว่าทำไมแต่นั้นไม่ใช่สาระสำคัญ สาระสำคัญคือตอนแรกท่านนายกก็ตั้งธงถูก แต่เสร็จแล้วในที่สุดนี้ยังยึดเหนี่ยวอยู่กับความจำเป็นที่จะต้องมีตัวแทนของรัฐบาลเข้าไปอยู่ในกรรมการสรรหาใช่หรือไม่ กระผมไม่พูดถึงจำนวนหรอกครับ ถ้าเราไปดูวิธีการที่จะไปแทรกแซงหรือมีอิทธิพลต่อกันนี้ คนเดียวเข้าไปสามารถส่งสัญญาณได้ในกระบวนการของการสรรหา กระผมเห็นว่ามันเป็นความผิดปกติที่ตอนแรกท่านนายกท่านตั้งธงไว้ถูกต้อง แล้วต่อมาก็พยายามหาเหตุผลดีด้นรจนกันแล้วใส่ตัวแทนรัฐบาลกลับเข้ามา เริ่มต้นใส่ท่านประธานนั่นแหละครับเข้ามา กระผมถึงต้องให้สัมภาษณ์ว่า ถ้าเอาท่านประธานรัฐสภามาเป็นตัวแทนของรัฐบาล แล้วเอาผู้นำฝ่ายค้านไปเป็นตัวแทนของฝ่ายค้านนี้ กระผมว่าแย่ที่สุด เพราะสถานะของท่านประธานแม้จะเป็นสมาชิกพรรครัฐบาล แต่โดยสถานะของความเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติต้องเป็นกลาง จะมานับมาถือว่าเป็นคนของรัฐบาลยอมรับกันแบบนี้ กระผมคิดว่ายอมรับไม่ได้ก็ตัดไป วันที่ท่านรองนายกบอกว่ามีสูตรที่มีท่านประธานอยู่ แล้วก็บอกว่าดีกว่าร่างของฝ่ายค้านนี้ ท่านก็อ้างแล้วเมื่อสักครู่ท่านนายกท่านก็พูดบอกว่าร่างรัฐบาลนี้บุคคลต่าง ๆ เป็นบุคคลที่เป็นตำแหน่งที่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ -----

แต่ไม่ใช่ครับ ถึงวันนี้สิ่งที่กระผมจำเป็นต้องกราบเรียนเกี่ยวกับร่างของรัฐบาลที่กระผมไม่สบายใจก็คือว่า เดิมใช้เหตุผลนี้จะมาหักล้างว่าไม่ควรเอาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมเพราะไม่ใช่ตำแหน่งโปรดเกล้าฯ แม้จะเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แต่พอถูก ทักท้วงเรื่องประธานสภาผู้แทนราษฎรความพยายามที่จะดันรนให้มีตัวแทนของรัฐบาลต่อจึงเกิดกรณีทีบอกกว่าให้มีผู้นำเสียงข้างมาก กระผมไม่ทราบท่านประธานเคยได้ยินตำแหน่งนี้ไหมครับ ถ้าพูดถึง เมื่อที่ท่านนายกพูดออกเป็นตำแหน่งที่โปรดเกล้าฯ ผู้นำเสียงข้างมากเป็นตำแหน่งโปรดเกล้าฯ หรือครับ ถ้ามีบอกกระผมว่าอยู่ที่ไหนครับ อย่าว่าแต่ในรัฐธรรมนูญ อย่าว่าแต่ในประเทศไทยเลยครับ ท่านประธานกรุณาไปดูว่าในระบบ รัฐสภาทั่วโลก ซึ่งระบบรัฐสภาที่เป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์หรือสถาบันกษัตริย์เป็นประมุข ตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากไม่มีครับ เพราะเขาถือว่าสภาผู้แทนราษฎรนั้นมาจากประชาชนฝ่ายบริหารมาจากสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ผู้นำเสียงข้างมากในระบบรัฐสภาคือนายกรัฐมนตรี ซึ่งโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากการเลือกของสภาผู้แทนราษฎร และฝ่ายเสียงข้างน้อยก็มีผู้นำฝ่ายค้านที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเช่นเดียวกัน ผู้นำเสียงข้างมากนี้มีเฉพาะในระบบประธานาธิบดี เพราะในระบบประธานาธิบดีฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง รับผิดชอบตรงต่อประชาชน ไม่ได้รับผิดชอบต่อสภา สภาจึงจำเป็นต้องมีผู้นำ ๒ ฝ่าย ฝ่ายข้างมากกับฝ่ายข้างน้อย กระผมกราบเรียนเพื่อชี้ครับว่าความพยายามที่จะต้องยืดเหนี่ยวว่ามีคนของรัฐบาลเข้าไปอยู่ไม่คำนึงถึงแม้แต่ข้อเท็จจริงและประเพณีการปกครองตรงนี้ ตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากนี่เป็นสิ่งที่แปลกปลอมในระบบรัฐสภา ไม่พึงกระทำครับ กระผมกราบเรียนว่าการลูกลี้ลูกลอนเพื่อจะให้ให้มีตัวแทนของรัฐบาลให้ได้จึงขาดความละเอียดอ่อนและความเข้าใจต่อประเพณีการเมืองการปกครองของเรา ซึ่งกระผมไม่สบายใจมาก เพราะไม่อยากจะต้องมาโต้เถียงในเรื่องเหล่านี้ และท่านประธานเห็นไหมล่ะครับว่าท่านนายกเองท่านก็ไม่สบายใจว่าเวลามันมีการโต้เถียงถึงเรื่องเหล่านี้แล้ว ท่านก็คิดมากกว่ามันจะไปถึงกระบวนการที่จะไปล้มล้างท่าน ท่านให้สัมภาษณ์เองว่าท่านไป ทำบุญที่วัดพระแก้วก็มีคนไปวิจารณ์ กระผมก็กราบเรียนว่ากระผมไม่อยากจะต้องวิจารณ์กันในเรื่องเหล่านี้ แต่อย่าสร้างเงื่อนไข กระผมก็

เชื่อว่าท่านนายกไม่มีเจตนาครับ แต่เราต้องละเอียดอ่อนและรู้จักที่ต่ำที่สูง กระผมกราบเรียนว่าวันนี้มันจึงเป็นข้อพิสูจน์ว่าคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะอย่างไร กระผมยืนยันว่าวันนี้เป็นโอกาสดีที่พวกเราจะแสดงออกถึงความเป็นผู้แทนในระบบของการปฏิรูปการเมืองด้วยการสละอำนาจของตัวเองเพื่อลดข้อครหาของการแทรกแซง อย่าได้ดื้อนรน อย่าได้คิดถึงแต่อำนาจการต่อรอง อย่าได้เข้าไปก้าวก่ายกระบวนการของการตรวจสอบ ถ่วงดุลที่พึงจะมีในระบบการเมืองในยุคของการปฏิรูป กระผมขอยืนยันว่าขอให้สมาชิกสภาได้สนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับของฝ่ายค้าน และขอให้รัฐบาลได้ทบทวนข้อเสนอของตัวเองครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านชูศักดิ์ครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ชูศักดิ์ ศิรินิล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนประเด็นสำคัญๆ ประมาณสัก ๓ ประเด็นต่อท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้เป็นรวมโดยเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ เป็นกฎหมายที่เรายอมรับกันว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ กฎหมายใดจะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ไม่มีผลบังคับใช้ที่ผมกราบเรียนเบื้องต้นเช่นนี้ เพราะว่าอยากให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย ท่านประธานได้ให้ความสำคัญว่า วันนี้ภารกิจสำคัญของเราคือการแก้กฎหมายสูงสุดของประเทศ ที่เป็นกฎหมายที่มีขั้นตอนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อระบอบการปกครองของประเทศไทย เมื่อเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญรัฐธรรมนูญจึงกำหนดขั้นตอนวิธีการแก้ไขไว้พอสมควรเป็นมาตราพิเศษ มีขั้นตอนการพิจารณาการอภิปราย รวมทั้งการถามมติที่แตกต่างและละเอียดอ่อนไปจากกฎหมายอื่น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนเบื้องต้นว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ปัจจุบันนี้ก็เป็นเวลาประมาณ ๘ ปีเศษ ๘ ปีที่ใช้มาเนี่แม้รัฐธรรมนูญจะกำหนดไว้โดยชัดเจนว่า เมื่อครบ ๕ ปีแล้วให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นต่าง ๆ ได้ ท่านประธาน ที่เคารพคงจำได้ว่า ในท้ายสุดเมื่อครบระยะเวลาพอสมควรแล้วก็ยังไม่มีองค์กรใดที่จะ เสนอแนะอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นใด เพราะฉะนั้นก็ต้องสรุปได้ง่าย ๆ ว่า สสร. ได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดพอสมควรที่เราจะพึงพาได้ เป็นแม่แบบของการปกครองของประเทศชาติได้พอสมควร เพราะว่าใช้มาในระยะเวลาที่ยาวนานโดยไม่มีข้อบกพร่องที่เป็นเหตุปัจจัยร้ายแรงมากมาย เพราะฉะนั้นการที่เราเสนอการแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้ ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าก็เป็นเหตุผลความจำเป็นเบื้องต้นที่เป็นการเร่งด่วน เป็นการเฉพาะ เรื่องที่คิดว่าหลายท่านพูดว่าเป็นทางตันในการดำเนินการแก้ไขในเรื่องของ ป.ป.ช. ก็เรียกได้ว่าเป็นข้อยกเว้นที่เรามีความจำเป็น เพราะเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญมีปัญหาในเรื่องของถ้อยคำที่ผมย้ำต่อท่านประธานตรงนี้ก็อยากจะกราบเรียนว่า แม้เราจะมีทางตันใน

เรื่องของผู้แทนพรรค การเมือง ๕ คนต่าง ๆ ตามที่เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ตามที่ แต่แม้กระนั้น ก็ดีฝ่ายกฎหมายมหาชนหลาย ๆ ท่าน นักวิชาการในมหาวิทยาลัยหลาย ๆ ท่านก็ยังมีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขในประเด็นนี้เลย เพราะว่าสามารถจะตีความในทางที่สามารถบังคับใช้ได้ ก็คือมี ๔ ท่าน มี ๔ คนก็เอา ๔ ท่าน ๔ ท่านไป แต่ผมเข้าใจว่า เราคงเห็นร่วมกันว่า แม้จะดำเนินการไปในแนวทางนั้นก็ตามที่ ก็อาจจะมีปัญหาในการตีความ มีปัญหาในเรื่องของการที่จะต้องมาโต้แย้งกันอีกว่า ๔ คนได้หรือไม่ ต่าง ๆ เหล่านี้ท้ายที่สุดก็อาจจะต้องมีการวินิจฉัยโดยศาลรัฐธรรมนูญ ทำให้การได้มาซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นล่าช้าออกไปอีก เพราะฉะนั้นอยากจะย้ำประเด็นท่านประธานว่า แสดงว่าวันนี้เรา มาพิจารณาร่วมกันทั้ง ๒ ร่างนี้ก็เรียกว่าเป็นข้อยกเว้นจำเป็นเร่งด่วนจริง ๆ ที่จำเป็นที่จะต้อง ให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะกราบเรียนว่าเมื่อเป็นความจำเป็นเร่งด่วน ผมก็อยากจะย่อนความทรงจำเพื่อนสมาชิกว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาโดยรอบคอบมาพอสมควร เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้ได้เพราะว่าผ่านกระบวนการพิจารณา มาอย่างรอบคอบใน ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านการวิจัหาความรู้มาโดยองค์กรวิชาชีพทั้งหลายโดยนักวิชาการ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้พอสมควร ----

ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อก่อนนี้เรามีคณะกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพัฒนา
ประชาธิปไตย เรียกโดยชื่อย่อว่า คพป. การพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย
คพป. นี้ มีคำขึ้นมาใหม่คำหนึ่งก็คือเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองคนที่นำเรื่องนี้มาพูดเป็น
ท่านแรกก็คือท่านอาจารย์หมอบริรักษ์ วะสี พูดถึงเรื่องของการปฏิรูปทางการเมือง จาก
คณะกรรมการชุดนี้ คพป. ได้ทำการวิจัย ใช้เงินไปประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดยจ้าง
อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิชาการทั้งหลายไปทำการวิจัยได้มาหลายประเด็นหลายเรื่อง โดย
รับการสนับสนุนจาก สกว. ที่เรียกว่า สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย สกว.
ให้เงินมาใช้ ให้เงินมาทำการวิจัย เราได้รูปแบบของรัฐธรรมนูญ วิธีการแก้รัฐธรรมนูญ ท่าน
ทั้งหลายคงจำได้ว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้เอง รัฐบาลท่านนายกบวรพจน์นี้หยิบยกเอาผลงาน
ตรงนี้มาเสนอแก้ไข มาตรา ๒๑๑ ทวิ เพื่อให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ นั่นคือองค์กรแรกหรือ
องค์กรประกอบแรกถึงความสำเร็จของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ผมย้ำตรงนี้ก็หมายความว่าองค์
ความรู้หรือการวิจัยหาความรู้จาก นักวิชาการในมหาวิทยาลัย ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทำ
ให้เป็นที่มาขององค์ความรู้ว่าประเทศชาติในขณะนั้นเรามีปัญหาในทางรัฐธรรมนูญ
อย่างไรบ้าง ปัญหาสำคัญทางการเมืองของประเทศชาติมีอะไรบ้าง เขาก็เอาองค์ความรู้
เหล่านี้มาเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้น เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนย้ำท่านประธานว่า
การแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้จึงเป็นเรื่องยกเว้น ก็หมายความว่าเราทำกันอย่างถูกต้องทุกพอ
สมควร เพื่อแก้ไขผ่าทางตันของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งไม่สามารถจะมีขึ้นได้โดยการ
ตีความตามลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัด แต่ความเป็นจริงแล้วผมอยากจะเรียนย้ำว่าที่เรา
คิดกัน ๒ วัน ๓ วันนี้ คิดกันเรื่องของตัวแทนพรรคการเมืองควรจะมีหรือไม่ คิดถึงประธาน
องค์กรอิสระควรจะเพิ่มมาเท่าไรหรือไม่ ผมคิดว่าต้องตระหนักว่าเราคิดกันสั้นไปหรือไม่
เราผ่านการตรวจสอบ ผ่านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยอย่างถี่ถ้วนรอบคอบแล้วหรือไม่ ผม
ยกตัวอย่างเช่น วันนี้ถ้าเราจะแก้ไขให้มีอธิการบดี จะเป็น ๗ คน เป็น ๕ คน เป็น ๖ คน ก็
สุดแต่ แต่ว่าการลงมติเพื่อเลือก ป.ป.ช. นั้นต้องใช้เสียง ๓ ใน ๔ ถ้าเราแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้
ไปแล้ว คำถามที่ตามมาว่าถ้าเกิดอธิการบดีเขารวมตัวกัน ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ฮั้วกัน ถ้า
อธิการบดีทุกแห่งเขาบอกว่าเอาคนนี้เอาคนนั้น แปลว่าเขา ๖ เสียง ๕ เสียงนี้ เขาก็สามารถ

จะชี้้นำกรรมการสรรหาได้ว่าเอาคนนี้ไม่เอาคนนี้ แล้วเราไม่ต้องมาแก้ไขรัฐธรรมนูญกันอีก
หรือ นี่เป็นตัวอย่างที่ผมอยากจะกราบเรียน เพราะฉะนั้นเอาล่ะครับ เมื่อเราเสนอร่างแก้ไข
รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาผมก็ถือว่าเราทำได้ในฐานะที่เป็นข้อยกเว้นยกเว้นอย่างไรครับ ยกเว้น
เพราะว่าเราจำเป็นต้องมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเร่งด่วน ท่านประธานที่เคารพครับ
เอกสารรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ค้างอยู่ผมไปอ่านดู ตรวจสอบแล้วมีคดีค้างอยู่
ขณะนี้ประมาณ ๘,๐๐๐ เรื่อง -----

ท่านประธานก็คงทราบดีว่า ๘,๐๐๐ เรื่องนั้นก็หมายความว่าคดีนั้นจะขาดอายุความ คดีนั้นก็ขาดอายุความมากมายก่ายกอง แปลว่าขาดอายุความกันไปทุกวัน ๆ ผลเสียหายจะเกิดขึ้นต่อประเทศชาติ เมื่อเป็นดังเช่นนี้แล้วนี่ก็หมายความว่า เอาละครับ เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของสมาชิกทั้งหลาย ต้องร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขผลักดันเอาเรื่องของ ป.ป.ช. ขึ้นมาก่อน โดยถือว่าเป็นข้อยกเว้นศึกษากันอย่างจำกัดจริง ๆ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเมื่อเราแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านทางต้นเรื่อง ป.ป.ช. แล้ว กฎหมายที่จะออกมา รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่จะออกมาเรื่อง ป.ป.ช. นั้นจะเป็นกฎหมายที่ดีที่สุด ก็หมายความว่าอาจจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ก็แปลว่าวันนี้ถ้าสำเร็จได้ก็แปลว่าเอาไปเป็นตัวอย่างชิมलगันไปก่อน อาจจะเป็นตัวอย่างศึกษาไปถึงองค์กรอิสระอื่น ๆ ที่จะมีตามมาในอนาคต นี่คือเรื่องสำคัญที่ผมอยากกราบเรียนเป็นเบื้องต้น

ข้อ ๒ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลดีก็คือว่า การมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน พวกเราก็คงจำได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับธงเขียว เป็น สสร. ไปฟังเสียงประชาชนต่าง ๆ มา ข้อนี้ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะการฟังเสียงของพี่น้องประชาชนทั้งหลายนี้ทำให้เราได้รัฐธรรมนูญที่เป็นของพี่น้องประชาชนโดยแท้จริง ร่างรัฐธรรมนูญขณะนี้ของทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้านก็ต้องพูดกันตรงไปตรงมาว่าเรายังขาดการสับรับฟังเสียงของพี่น้องประชาชนอยู่พอสมควร เหตุผลก็เพราะว่าเป็นความฉุกฉลุกรู เป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่มีความจำเป็น เพราะเราตีความตามลายลักษณ์อักษร ผมก็อยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ถ้าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปแล้วเราแก้ไขปัญหา ป.ป.ช. เสรีจันมีกรรมการ ป.ป.ช. เกิดขึ้น เราก็น่าจะได้มีการสับรับฟังศึกษาเรื่องขององค์กรอิสระทั้งหลายที่มีอยู่อย่างครบถ้วน ตามกระบวนการที่ควรจะเป็นเหมือนกับในอดีตที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านการดำเนินการมาแล้วใน ๒ ส่วนที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ก็จะเป็นตัวอย่างศึกษาที่ดีที่จะสามารถนำไปสู่การคิดค้นว่าเรื่องขององค์กรอิสระทั้งหลาย ที่จะมีตามมา เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ในวันนี้ผมจึงเห็นด้วยกับ รัฐบาลว่าเราน่าจะผ่าทางตัน โดยดูเรื่องของ ป.ป.ช. เป็นหลัก เพื่อให้ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มาโดยเร็วที่สุด ท่านประธานอย่าลืมนะครับ ระยะเวลา ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญกับกฎหมาย ป.ป.ช. นั้น จริง ๆ ก็คือท่านประธานวุฒิสภาต้องดำเนินการสรรหาเลือกสรรภายใน ๓๐ วัน แต่ว่ากว่าเราจะได้กรรมการ ป.ป.ช. มาเท่าที่ผมไปดูระยะเวลา

กว่าจะเข้าวุฒิสภา วุฒิสภาเลือกกันไปนี่บางที่ก็ ๓ เดือน ๔ เดือน คดีก็ขาดอายุความไปเรื่อย ความจำเป็นเร่งด่วน ก็จึงเห็นด้วยกับรัฐบาลว่าวันนี้เราดูเรื่องของ ป.ป.ช. เป็นหลัก ส่วนองค์กรอื่น ๆ ก็ไปศึกษาติดตามกันดู คั่นคว้าวิจัยกันดู ฟังเสียงประชาชนกันดูก็น่าจะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า โดยรวมแล้วผมเห็นด้วยกับที่รัฐบาลเสนอว่า เราควรจะมี ความจำเป็นเร่งด่วนพิจารณาเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อผ่าทางตันของ ป.ป.ช. โดยเฉพาะ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เห็นแล้วครับที่ยกมือ ผมจะอ่านรายชื่อลำดับที่ผมจดไว้ นะครับ จากที่ยกมือกัน ทั้งของวุฒิสภาและของทาง ส.ส. ที่ส่งรายชื่อมา ถัดไปที่เมื่อก็ที่ยกมือของ ส.ว. ท่านแรกเป็น ท่านผ่อง เล่งอี้ ท่านทัศนียา ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ท่านลิขิต ธีรเวคิน ท่านการุณ ไสงาม ท่านชำนาญ ศักดิเศรษฐ์ ท่านวีระ มุสิกพงศ์ ท่านสันติภาพ ท่านชินวรณ์ ท่านวัฒนา เสงี่ยมพอละ แล้วก็ท่านบุญทัน นี่เอาชุดแรกก่อนเพื่อจะได้ทราบระยะเวลา ครับ ก็เดี๋ยวมีของ พรรคชาติไทยด้วยใช่ไหมครับ อย่างนั้นเดี๋ยวขอไปวุฒิสภาแล้วก็มาชาติไทยแล้วก็ทัศนียาก็แล้วกัน นะครับ ขอแทรกชาติไทยนิดหนึ่ง แล้วก็ท่านที่ยกมือที่ยังไม่ได้ อยู่ในรายชื่อเดี๋ยวจะจดไว้ แล้วก็ค่อย ๆ ไล่ต่อไป นะครับ ท่านผ่องไม่อยู่ก็ขอท่านเสรี สุวรรณภานนท์ นะครับ เลื่อนขึ้นไปแล้วเดี๋ยวก็ไล่ขึ้นมา เชิญครับ ท่านเสรี แล้วเดี๋ยวผมจะไล่ใหม่ นะครับ ท่านเสรี ท่านสมศักดิ์ ท่านทัศนียา ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ แล้วก็ต่อไปเป็นท่านการุณ ไสงาม ท่านจรินทร์ ท่านลิขิต ท่านสันติภาพ ท่านชำนาญ ท่านวีระ ท่านบุญทัน ท่านชินวรณ์ ท่านวัฒนา ท่านผ่อง มาแล้วหรือครับ อย่างนั้นเชิญท่านผ่องจะได้เป็นตามลำดับเดิม นะครับ ส่วนท่านที่ยังไม่ได้ อ่านชื่อ ก็จดไว้แล้ว นะครับ เดี่ยวค่อย ๆ ไล่อ่านชื่อไปเป็นชุด ๆ เพื่อว่าแต่ละท่านจะได้ทราบว่า จะอภิปรายช่วงไหนจะได้ไม่ต้องเสียเวลามาก นะครับ เชิญท่านผ่องครับ

นายผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ จากกรุงเทพมหานครครับ ก่อนอื่นกระผมต้องแสดง
ความยินดีกับทั้งรัฐบาล ทั้งฝ่ายค้านที่ได้เสนอแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาในครั้งนี้ครับ แต่เป็น
ความยินดีเพียงครั้งเดียวครับ ทั้งนี้เพราะว่ากระผมคิดว่ารัฐธรรมนูญมันมี ข้อบกพร่องอีก
เยอะที่จำเป็นจะต้องแก้ไข บังเอิญว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถจะแก้ไขได้ แต่ทั้ง ๆ ที่แก้ไขไม่ได้
แต่เราก็ได้มีการศึกษา แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งในรัฐธรรมนูญให้อำนาจ
หน้าที่โดยการจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่ทราบว่าท่านได้มีการศึกษาถึงผลกระทบหรือผลดี
ผลเสียของการใช้รัฐธรรมนูญตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาบ้างหรือยัง ถ้าให้กระผมเดานะครับ
กระผมคิดว่ารัฐบาลยังไม่เคยศึกษา เพราะถ้ารัฐบาลศึกษานะครับคงไม่เสนอมาเพียง
ประเด็นเดียว แล้วเป็นประเด็นที่พอเกิดเรื่องขึ้นมา ท่านก็แก้ กระผมไม่ทราบว่าพุงนี้มีอะไร
จะเกิดขึ้นเป็นประเด็น บางทีรัฐบาลอาจจะเสนอขึ้นมาอีกสักฉบับหนึ่งเพื่อแก้อีก เกิดไปสะดุด
เรื่องอะไรขึ้นมา อันนี้กระผมคิดว่าเป็นการกระทำที่อยากจะเรียนว่ารัฐธรรมนูญไม่ใช่ของ
เล่น เป็นของใหญ่ เป็นของที่น่าจะต้องทำอะไรอย่าง มีระบบและมีวิสัยทัศน์ ควรจะได้มี
การศึกษาและเตรียมการบอกให้ประชาชนได้ทราบว่ามีประเด็นไหนบ้างที่น่าจะแก้แล้วให้เกิด
ประโยชน์ต่อประชาชน ก็อยากจะฝากความรู้สึกอันนี้ครับ สมาชิกวุฒิสภาเราด้วยซ้ำเราใช้
เวลาตลอดเวลา ๔ ปี ได้ทำการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่มีประโยชน์อย่างมากมายครับ
ท่านประธาน แต่ว่าเราไม่มีอำนาจในการที่จะเสนอร่าง แต่อย่างไรก็ตามอยากจะเรียนท่าน
ประธานเพื่อผ่านไปยังทางรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาว่าวุฒิสภาเราได้มีการศึกษา
ผลดี ผลเสีย ผลกระทบในการใช้รัฐธรรมนูญในแง่มุมต่าง ๆ มาเป็นเวลานานประมาณ ๔ ปี
กว่า และเดี๋ยวนี้เกือบจะเสร็จแล้ว ก็เลยอยากจะถามท่านประธานผ่านทางรัฐบาล ตอนนี้ก็
มีท่านรองนายกอยู่ หรือถ้าท่านนายกจะตอบได้ก็จะดีมากกว่า ในทัศนะของรัฐบาลท่านเห็น
ว่าท่านแก้รัฐธรรมนูญโดยเสนอร่างขึ้นมาเพียงเรื่องเดียวประเด็นเดียวในวันนี้มันเป็นการ
แก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เป็นอยู่ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ แล้วอยากจะเรียนถามต่อไปว่าถ้าเกิดใน
อนาคตอันใกล้นี้เกิดมีปัญหาเฉพาะหน้าแบบนี้อีกท่านจะแก้หรือเปล่า และก็ท่านคิดว่าถ้า
วุฒิสภาเรียนให้รัฐบาลทราบถึงข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญหลังจากที่เราได้ทำการศึกษาแล้ว

ก็คงจะเป็นรายงานท่านพร้อมที่จะรับไปพิจารณากับวุฒิสภาหรือเปล่า ที่ถามอย่างนี้ก็ เพราะว่ากระผมกลัวว่าเนื่องจากวุฒิสภาไม่มีอำนาจ เมื่อไม่มีอำนาจแล้วไปศึกษาเสียยาวเหยียดแล้วก็ไปพิมพ์เป็นเล่ม แต่ถ้าวุฒิสภาไม่สนใจไม่เอามันก็เสียเวลาเปล่าแล้วก็เสียงบประมาณแผ่นดิน เพราะค่าจ้างพิมพ์เอกสารมากนะครับ แล้วก็ใช้งบประมาณในการไปศึกษาก็มาก กระผมไม่อยากจะเห็นความสูญเสียในส่วนนี้ท่านประธานครับ นั่นคือประเด็นที่๑

ประเด็นที่ ๒ ประเด็นสุดท้ายครับ กระผมอยากจะถามรัฐบาลเจ้าของร่างครับ ว่าโดยหลักการแล้วกระผมเห็นด้วยนะคะครับ แต่กระผมติดใจอยู่ในบางประเด็นของ องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาในจำนวน ๑๕ คนด้วยกัน คือท่านได้เอาองค์กรอิสระ เข้ามา ๓ องค์กร คือ ๑. ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ๒. ประธานการตรวจเงินแผ่นดิน ดี ครับ ๓. ประธานสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านมีอยู่ ๓ ก็เลยอยากจะถามว่า แล้วองค์กรอื่น ละครับที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่อะไรท่านถึงไม่เอา ทำไมไม่เอาเข้ามาให้ หมดละครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นะครับ น่าจะมีส่วนร่วมครับจะก็คนก็แล้วแต่ อาจจะเป็นคนเดียว ๒ คนสุดแล้วแต่ แต่กระผม คิดว่าองค์กรนี้เป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือครับ ในสายของประชาชนน่าจะเอา เข้ามาร่วมเป็น กรรมการสรรหาหาตัวแทนเข้ามาครับ กระผมคิดว่ายังจะดีกว่าบางองค์กรอิสระด้วยซ้ำที่ ปรากฏอยู่ในนี้ แต่กระผมไม่บอกว่าเป็นใคร แต่อยากจะเสนอว่าน่าจะได้พิจารณาถึงองค์กร อื่นที่ยังไม่มีอยู่ในร่างรัฐบาล เช่น สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมชาตินี้นะครับ เข้ามาอยู่ในส่วนนี้ด้วย หรือแม้แต่องค์กรอื่น ๆ ที่เป็นอิสระในรัฐธรรมนูญซึ่งยังมีอีกนี่นะครับ เช่น เกี่ยวกับเรื่องที่สื่อต่าง ๆ ซึ่งก็มีความสำคัญไม่ใช่น้อยนะคะครับ บางองค์กรก็ยังไม่เลือกกัน ไม่ได้ นะครับยังรออยู่ ก็อยากจะฝากคำถามนี้ไปยังรัฐบาลขอความกรุณาทำความเข้าใจ ว่า ท่านมีหลักอย่างไรในการเลือก ทำไมไม่เอามาให้หมด ทำไมเลือกเอาแค่ ๓ หรือ ๓ แล้ว ทำไมท่านเห็นว่า ๓ นี้ดีกว่าองค์กรอื่น ๆ ที่ท่านไปเอาอย่างไร เช่น สมาชิกที่ปรึกษาเศรษฐกิจ อย่างนี้เป็นต้น กระผมมีสั้น ๆ ง่าย ๆ แค่นี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโภคิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจาก บัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล ครับ เชิญครับ

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : ท่าน ประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และกระผมเองก็ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ บรรหาร

ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทยให้ลุกขึ้นมาทำหน้าที่อภิปรายในนามของท่าน ซึ่งถึงตรงนี้
กระผมคงต้องขอย้อนกลับไปเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๘ ที่จะเกี่ยวโยงมาถึงรัฐธรรมนูญฉบับ
ปัจจุบัน และจะเกี่ยวโยงมาถึงการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เรากำลังพิจารณากันในวันนี้
เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๘ ครับ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ในฐานะนายกรัฐมนตรีขณะนั้น
ได้ประกาศแนวนโยบายของรัฐต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่า จะดำเนินการปฏิรูปการเมือง เนื่องจาก
เห็นวิกฤติที่เกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ ซึ่งเขียนขึ้นบนสถานการณ์
ปฏิวัติของคณะ รสช. รัฐธรรมนูญฉบับนั้นนำไปสู่ความยุ่งยากของสังคม ปิดโอกาสในการที่
จะดึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ปิดโอกาสต่อการที่จะดำเนินการตรวจสอบทั้งฝ่ายภาค
การเมือง ทั้งฝ่ายภาครัฐ ด้วยเหตุนี้ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา จึงได้ประกาศว่าจะขอแก้ไข
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๓๕ แล้วก็ไปสู่การบัญญัติรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ขึ้นมา ซึ่งได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๑ นำไปสู่การทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ จะเห็นว่าเริ่มแรกให้มีสภาร่างธรรมนูญ ซึ่งมีที่มาที่ไปจากตัวแทน
ของประชาชนทั้ง ๗๖ จังหวัด โดยให้รัฐสภาขณะนั้นจะคัดเลือกมาจังหวัด ๑ คน -----

แล้วยังประกอบไปด้วยสมาชิกรัฐสภาซึ่งเลือกตั้งจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์อีกจำนวน ๒๓ คน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เป็นผู้กร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา หลังจากที่ได้สภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาแล้ว กระบวนการดำเนินการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ก็มีการทำประชาพิจารณ์โดยประชาชนทั่วประเทศ ในหมวดไหนในมาตราไหนประชาชนมีความเห็นอย่างไร ต้องการให้รัฐธรรมนูญเป็นอย่างไร เราช่วยกันเขียน เราช่วยกันยกร่าง และในท้ายที่สุดเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนก็ได้บังเกิดขึ้น นั่นถือว่าเป็นคุณูปการอันยิ่งใหญ่ และถือเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา วันนี้เกือบ ๘ ปีแล้วครับ หลังจากเดือนตุลาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่าแม้รัฐธรรมนูญที่ได้ชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด เขียนกันอย่างละเอียดรอบคอบมากที่สุด คำนึงถึงอนาคตกาลที่จะเกิดขึ้นว่าอนาคตกาลที่จะเกิดขึ้นเป็นอย่างไร รัฐธรรมนูญฉบับนั้นเขียนรองรับ แต่กลับปรากฏเหตุการณ์เหนือความคาดหมายขึ้นเร็วกว่าปกติ จึงนำมาสู่การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนขึ้นในวันนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนก่อนว่าสิ่งที่นำไปสู่ปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ เพราะปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วเกินกว่าที่พวกเราคาด ใครจะคิดครับ พรรคการเมืองในอดีตนั้นมีจำนวนสิบ ๆ พรรค มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎร หลังจากใช้รัฐธรรมนูญ ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ วันนี้ ๗ ปีเศษ ๆ ครับ กลับเหลือพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๔ พรรคเท่านั้นเอง ซึ่งตรงนี้เป็นที่มาที่ไปต่อการที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่จะเกิดขึ้นกับสังคมไทยในหน่วยงานที่รัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ว่า องค์กรอิสระ กระผมต้องกราบเรียนก่อนนะครับ คำว่า องค์กรอิสระ นั้น ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเจตนารมณ์ที่ยิ่งใหญ่ของประชาชน ต้องการให้มีองค์กรอิสระที่ปราศจากการควบคุมของรัฐบาล ขึ้นมาทำหน้าที่ใช้อำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งแทนประชาชนใช้อำนาจอธิปไตยในการที่จะตรวจสอบพฤติกรรมของนักการเมือง ตรวจสอบพฤติกรรมของทางฝ่ายภาคราชการที่ทุจริต ที่ใช้อำนาจไม่เป็นธรรมต่อหน้าที่ ตำแหน่งการงานของตนเอง ต้องการเห็นองค์กรอิสระทำหน้าที่มาดำเนินการจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ยุติการซื้อสิทธิ ขายเสียง ต้องการอยากจะเห็นนักการเมืองที่ดี มีความรู้ มีความสามารถ แต่ขาดทุน

ทรัพย์สินสามารถได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนเข้ามา ต้องการอยากให้เห็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ตัดสินอรรถคดีที่เกี่ยวข้องกับทางภาคการเมือง ซึ่งถือว่าสามารถที่จะแทรกแซงการตัดสินอรรถคดีที่เกี่ยวข้องกับภาคการเมืองได้ หรือแม้แต่กระทั่งฝ่ายราชการระดับสูง องค์กรอิสระ ๓ องค์กรนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนคาดหวังว่าจะมอบอำนาจให้กับองค์กรอิสระเหล่านี้ในนามของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในนามของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และในนามของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะเห็นว่าเจตนารมณ์เมื่อต้องการที่จะให้อำนาจรัฐอันยิ่งใหญ่อยู่กับองค์กรอิสระ เจตนารมณ์ของประชาชน และเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ก็ต้องการเห็นที่มาครบเห็นที่มาของคณะกรรมการต่าง ๆ นั้นมาด้วยความโปร่งใส ยึดโยงกับทุก ๆ ฝ่าย ทำหน้าที่อย่างอิสระ ปราศจากการแทรกแซง -----

ในรัฐธรรมนูญจึงกำหนดคณะกรรมการสรรหา เพื่อที่จะให้ได้ตัวแทนของคณะกรรมการองค์กรอิสระทั้ง ๓ ฝ่ายนั้นเป็นไปตามเป้าหมายและเจตนารมณ์ที่แท้จริง นี่คือเหตุผลหนึ่งครับ ที่ในวันนี้พรรคฝ่ายค้านทั้งพรรคประชาธิปัตย์และพรรคชาติไทย บอกว่าในวันนี้เมื่อองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งได้เกิดปัญหาขึ้น และที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ได้กำหนดคณะกรรมการสรรหาขององค์กรอิสระทั้ง ๓ องค์กรนี้โดยมีที่มาที่ไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน คือส่วนหนึ่งมาจากฝ่ายกระบวนการยุติธรรมมาจากทางฝ่ายศาล อีกส่วนหนึ่งมาจากทางฝ่ายวิชาการ อีกส่วนหนึ่งมาจากตัวแทนของพรรคการเมือง ซึ่งยึดโยงอยู่กับภาคประชาชนมาทำหน้าที่ในคณะกรรมการสรรหาในวันนี้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับองค์กรหนึ่งใครจะบอกได้ครับ จะมีหลักประกันอะไรไหมครับ ที่จะบอกว่าอนาคตใกล้ ๆ ในอีก ๒ องค์กรที่ไม่ได้เกิดปัญหานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไร และเมื่อเกิดขึ้นเราก็ใช้ระยะเวลาที่จำกัดมาดำเนินการแก้ไข เหมือนกับวันนี้ ถามว่าความรอบคอบอยู่ที่ตรงไหน ถามว่าสิ่งที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมด้วยอยู่ตรงไหน เพราะฉะนั้นในวันนี้พรรคฝ่ายค้านจึงมีความเห็นตรงกันว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับองค์กรอิสระหนึ่งองค์กร แต่ในอนาคตกำลังจะเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีใครคาดได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เราต้องเตรียมในการที่จะแก้ปัญหาต่อไปในระยะยาว จึงได้ถือโอกาสในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนในวันนี้พร้อม ๆ กันเสีย ๓ มาตราในประเด็นเดียวกันคือ ประเด็นคณะกรรมการสรรหากรรมการองค์กรอิสระ นั่นคือเหตุผลที่กำลังจะบอกกับสังคม บอกต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่า ทำไมเราจึงต้องแก้พร้อม ๆ กันถึง ๓ มาตรา ในอีกประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่กำลังอยู่ในความสนใจของผู้คนว่าคณะกรรมการสรรหาซึ่งแต่เดิมเจตนารมณ์ต้องการอยากจะทำให้การยึดโยงของภาคประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้โดยส่งผ่านพรรคการเมือง ถามว่า ๗ ปีเศษที่ผ่านมา สิ่งที่ประชาชนมอบความหวังให้กับตัวแทนของพรรคการเมือง เพื่อทำหน้าที่สรรหานั้นในวันนี้ค่าความเชื่อในความรู้สึกของประชาชนอยู่ที่ตรงไหน วันนี้ต้องยอมครับ แม้ว่ากระผมเป็นนักการเมืองที่ยืนอยู่ในชีกของพรรคการเมืองก็จำเป็นที่จะต้องนำข้อเท็จจริงมาบอกกับพี่น้องประชาชนว่า วันนี้ค่าความเชื่อของประชาชนที่มีต่อฝ่ายพรรคการเมืองในขณะนี้ที่มีต่อฝ่ายภาคการเมืองในวันนี้ลดน้อยถอยลงจนแทบจะหมดความเชื่อถือ หมดความศรัทธาแล้ว เพราะอะไรครับ เพราะปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเลือก

กรรมการ สรรหา หลังจากปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ ๒ ครั้งใหญ่ คือกระบวนการสรรหากรรมการ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และกระบวนการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้พรรค
การเมืองที่มีอยู่ในสภาในขณะนั้นเลือกกันเองให้เหลือ ๕ พรรค ให้เหลือ ๔ พรรค
ปรากฏว่าอย่างไรครับ ปรากฏว่าพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้น ไม่ว่าจะเป็นพรรค
ความหวังใหม่ พรรคกิจสังคม พรรคมวลชน พรรคราษฎร พรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทย พรรค
ประชาธิปัตย์ และพรรคไทยรักไทย ถ้าหากว่าปล่อยให้มันเป็นไปตามกลไกตาม ธรรมชาติ
กระผมเชื่อเหลือเกินว่าตัวแทนของพรรคการเมืองที่จะได้รับการเลือกสรรให้มาเป็น
คณะกรรมการสรรหา นั้นจะต้องประกอบไปด้วยพรรคทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล และพรรค
การเมืองที่มีเสียงมากเป็นลำดับ ๑ ลำดับ ๒ ลำดับ ๓ นั้น น่าจะได้รับการคัดเลือกให้เป็น
คณะกรรมการสรรหา แต่ปรากฏว่าอย่างไรครับ มีพรรคการเมืองใหญ่ลำดับ ๒ ขออนุญาตที่
จะต้องเอ่ยนามครับ พรรคประชาธิปัตย์ มีเสียง ๑๐๐ กว่าเสียง ไม่ได้รับการคัดเลือกจากพรรค
การเมืองที่มีอยู่ในสภาขณะนั้นให้มาเป็นคณะกรรมการสรรหาด้วย ในขณะที่มีพรรคการเมือง
บางพรรคมีสมาชิก ๑ ๒ ไม่เกิน ๑๐ กลับได้รับการคัดเลือกให้มาเป็นคณะกรรมการสรรหา
กระผมต้องตอบคำถามกับผู้คนในสังคมว่า อะไรกำลังจะเกิดขึ้นกับตัวแทนของพรรค
การเมืองที่มีอยู่ในสภาในขณะนั้น -----

ความรู้สึกของประชาชนบอกอย่างเดียวกันว่า นี่คือกระบวนการบล็อกโหวต เกิดขึ้น เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการบล็อกโหวตตัวแทนของฝ่ายการเมืองที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ยุติธรรม แล้วเราจะหวังได้อย่างไรว่าคณะกรรมการสรรหาที่เกิดขึ้นบนกระบวนการที่ไม่บริสุทธิ์ไม่ยุติธรรมเกิดจากกระบวนการบล็อกโหวตนั้นจะสร้างความเชื่อมั่นว่าจะไปสรรหาบุคคลต่าง ๆ เข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นคณะกรรมการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือเป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะได้บุคคลที่พึงปรารถนา และบุคคลที่มีความรู้มีความสามารถเป็นคนดีตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ นั่นคือความรู้สึกของประชาชนครับ กระผมในฐานะเป็นฝ่ายการเมือง ซึ่งแทนที่จะต้อง ลูกขึ้นมาปกป้องเกียรติยศของตนเองและต้องออกมาต่อสู้เรื่องนี้ กระผมต้องยอมรับกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นครับว่า มันเป็นเรื่องจริงว่าวันนี้ค่าของความเชื่อถือของผู้คนที่มิต่อ นักการเมืองนั้นเกือบจะถึงจุดที่เรียกว่า จุดลบแล้ว ด้วยเหตุนี้ พวกเราพรรคฝ่ายค้านจึงมีความเห็นร่วมกันว่า เมื่อศรัทธาและความเชื่อถือที่มีต่อตัวแทนของพรรคการเมืองในวันนี้มันกำลังจะถึงจุดลบ และถ้าพวกเรายังทำร้ายความรู้สึก ผินความรู้สึกของประชาชนด้วยการยื่นในสิ่งที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เดิม แม้ว่าเราจะอยู่ในสถานะที่ได้เปรียบ เพราะในวันนี้มีพรรคการเมืองในสภาเหลืออยู่ ๔ พรรค เป็นพรรคการเมืองที่ไม่ได้เป็นรัฐบาล ๓ พรรค เป็นรัฐบาล ๑ พรรค ถ้าเราไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญในส่วนนี้ ถามว่าใครได้ประโยชน์ พรรคการเมืองฝ่ายค้านครับ แต่เราบอกว่าในเมื่อผลประโยชน์ของเรามันสวนทางกับความรู้สึกและมันสวนทางกับศรัทธาของประชาชน เราจะเลือกทางไหน วันนี้ในฐานะที่เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย เราเลือกที่จะให้เกียรติประชาชน เราบอกว่าตัดสินสิทธิในส่วนของพวกเขาที่พึงได้พึงเสียออกไป หอองค์กรที่เข้ามาเป็นตัวเชื่อม ที่จะเกี่ยวข้องกับประชาชน ที่จะยึดโยงกับภาคประชาชนเข้ามา เราช่วยกันเปิดรัฐธรรมนูญครับ ว่าในวันนี้มีองค์กรใดบ้างที่เป็นองค์กรภาคประชาชน แล้วรัฐธรรมนูญรองรับ มีที่ไปที่ไปที่ตรวจสอบได้ มีที่ไปที่ไปที่สามารถจะครอบคลุมกลุ่มหลากหลายสาขาอาชีพให้ครบถ้วน และที่สำคัญถึงรากหญ้า คือถึงชนบทด้วย ก็พบว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีกระบวนการสรรหาจากกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนทั้งในชนบททั้งในตัวเมือง และครอบคลุมในหลากหลายสาขาอาชีพ ในวันนี้คณะกรรมการมีทั้งหมด ๙๙

ท่าน ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันได้ลงนามประกาศคณะกรรมการทั้ง ๙๙ ท่านนั้น ตามรัฐธรรมนูญองค์กฤษฎีกาฉบับ องค์กฤษฎีกาสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีคณะกรรมการ ๑๑ ท่านที่มาที่ไปไม่ต่างกันครับ มีรัฐธรรมนูญรองรับ เมื่อพวกเราเห็นว่าองค์กรเหล่านี้จะสามารถตอบคำถามประชาชนได้บนห่วงเวลาที่จำกัด เราก็บอกว่าไม่มีที่อื่นแล้วครับที่จะตอบคำถามกับประชาชนแล้วมองให้เห็น นี่คือการยึดโยงภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะสรรหาตัวแทนที่จะมาใช้อำนาจรัฐที่ยิ่งใหญ่แทนภาคประชาชน เราจึงได้เสนอในสัดส่วนนี้เข้ามาว่าน่าจะมีตัวแทนจากสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติส่วนหนึ่งมาจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติส่วนหนึ่ง ส่วนทางฝ่ายทางศาล เราคงไว้ในส่วนของภาควิชาการ เราคงไว้ แต่มาเพิ่มสัดส่วนในส่วนนี้แล้วให้เกิดความสมดุลทั้ง ๓ ฝ่ายทั้งฝ่ายของศาล ทั้งฝ่ายของวิชาการ และทั้งฝ่ายของภาคประชาชน นั่นจึงเป็นที่มาของการนำเสนอ กระผมกราบเรียนก่อนนะครับ วันนี้เจตนารมณ์ที่ยิ่งใหญ่ของพรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ต้องการที่จะมาหักล้างทางความคิด และไม่ต้องการที่จะมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของฝ่ายรัฐบาลนั้นไม่ดีอย่างไร -----

มีจุดเสียอย่างไร เราไม่ปรารถนาที่จะไปตะเอยถึง วันนี่สิ่งที่พวกเราต้องการทำคือ พุดกัน ด้วยเหตุด้วยผลว่า ทำไมฝ่ายค้านจึงต้องขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในประเด็น คณะกรรมการสรรหาเลือกตั้ง เรามีเหตุมีผลอย่างไรที่จะบอกกับประชาชน คณะกรรมการสรรหาที่ดี การแก้ไขทั้ง ๓ มาตราให้ครบในองค์อธิสระกิติ นั้นเป็นสิ่งที่จะเป็นคำตอบบอกกับประชาชน กระผมไม่กล้าก้าวล่วงครับ ไม่กล้าก้าวล่วงไปถึงความคิดของ คณะรัฐมนตรี เพราะกระผมถือนั่นคือสิทธิ และนั่นคือความคิดของทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบ มองว่านั่นดีที่สุด ในขณะที่เดียวกันทางฝ่ายเราก็มองว่าของเราดีที่สุด เราอย่าไปตำหนิแต่ละฝ่าย ให้ประชาชน ให้รัฐสภาแห่งนี้ครับเป็นฝ่ายตัดสินใจ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ครั้งนี้เป็นครั้งแรกในรอบ ๗ ปีเศษของการใช้รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน การแก้ไขวันนี้เป็นเพียงประเด็นเดียว ยังมีประเด็นอื่นอีกหลากหลายประเด็นที่ห้วงเวลาผ่านมา ๗ ปีเศษนั้น ได้ชี้ให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญในบางมาตรามีข้อจำกัด มีปัญหาจะต้องนำไปสู่การแก้ไขในโอกาสต่อไปอย่างแน่นอน การจะแก้ไขในโอกาสต่อไปมันจำเป็นต้องดูการแก้ไขครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนว่าการแก้ไขในครั้งนี้เป็นการแก้ไขเพื่อใคร การแก้ไขครั้งนี้เป็นการแก้ไขโดยยึดความรู้สึกของประชาชน โดยยึดเอาการมีส่วนร่วมของประชาชนเข้ามาอย่างน้อยเพียงใด วันนี้ถ้าหากว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งแรกได้รับการปฏิเสธ กระผมเชื่อว่าอนาคตจะเป็นเรื่องลำบากต่อการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตราอื่น ๆ ต่อไป การแก้ไขครั้งนี้มีความสำคัญที่สุดครับ การแก้ไขครั้งนี้เป็นการแก้ไขที่ทำหายความรู้สึกของคนทั้งประเทศ และที่สำคัญเป็นการทำหายมโนสำนึกของเพื่อนสมาชิกทั้ง ๗๐๐ ชีวิต ว่าวันนี่มโนสำนึกของเพื่อนสมาชิก ๗๐๐ ชีวิตนั้นจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้เป็นไปในทิศทางใด ซึ่งกระผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่ารัฐธรรมนูญที่ได้ผ่านการแก้ไข เราไม่ได้ใช้กันเฉพาะวันนี้ พรุ่งนี้ แต่มันจะส่งผลไปถึงอนาคต ส่งผลไปถึงลูกหลานของพวกเราในอนาคตข้างหน้า อย่าให้ลูกหลานของพวกเราในวันข้างหน้าลุกขึ้นมาชี้หน้าว่า การตัดสินใจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับเพิ่มเติมครั้งแรกนั้น ล้มเหลว เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นกระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า สมาชิกทั้ง ๗๐๐ ชีวิตเมื่อถึงวาระสุดท้ายจะปิดเปลือกตาลงนั้นคงปิดเปลือกตาลงไม่สนิทอย่างแน่นอน แต่ในทางตรงกันข้าม

ครับ ถ้าหากว่าการแก้ไขในวันนี้ส่งผลอย่างเอนกอนันต์ต่อสังคม ต่อประเทศชาติ และได้รับการยอมรับแซ่ซ้องสรรเสริญจากพี่น้องประชาชน พวกเรา ๗๐๐ ชีวิตนี้แหละครับจะได้รับช่อดอกไม้ และสิ่งเหล่านี้จะเป็นเกียรติยศของสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๗๐๐ ชีวิตร่วมกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานวุฒิสภา) : ครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากท่านสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล ในฐานะผู้เสนอญัตติ ผมเลยให้เวลาท่านเกินเล็กน้อยนะครับ แต่ทำความเข้าใจนิดหนึ่งว่าอยากจะทำให้อภิปรายอยู่ในประเด็นแล้วก็อยู่ในเวลาไม่เกิน ๑๕ นาที เพราะว่าเราจะเวียนกันอย่างที่ได้ตกลงกับท่านประธานวุฒิสภาได้ตกลงเอาไว้ว่าจะเริ่มที่ทางฝ่ายท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อน แล้วก็พรรคฝ่ายค้านเป็นผู้เสนอญัตติแล้วก็มารัฐบาล แล้วก็มาท่านสมาชิกวุฒิสภานะครับ แต่ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภามีผู้ประสงค์อภิปรายมากหน่อย คือ ๑๕ ท่าน ขณะนี้ที่ได้ส่งรายชื่อขึ้นมานะครับ ส่งรายชื่อแล้วก็ยกมือด้วยนะครับ ถ้าไม่อยู่ในห้องประชุมผมก็จะผ่านไปเลยนะครับ ก็ให้รอนิดหนึ่งนะครับ จะเวียนไปหลังจากอีกระยะท้าย ๆ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ท่านอาจจะใช้สิทธิน้อยลง เพราะว่าได้หารือในวิป (Whip) ว่าจะใช้เวลาฝ่ายละ ๓ ชั่วโมงนะครับ คือก็รวม ๙ ชั่วโมงที่จะอภิปรายกัน แต่ว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่าน ท่านจะไม่ใช้สิทธิอภิปรายก็จะให้เวลาท่านสมาชิกวุฒิสภา เพราะฉะนั้นคาดว่าจะได้อภิปรายทุกคนนะครับ แต่ว่าของท่านสมาชิกวุฒิสภา ๑๕ ท่าน อย่าให้ถึง ๑๕ นาที เพราะว่าคนอื่นคนหลัง ๆ ก็จะได้อภิปรายนะครับ เชิญท่านทัศนียา รัตนเศรษฐ์ แล้วก็ท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ แล้วก็ท่านเสรินทร์ครับ เชิญท่านทัศนียาครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ทัศนียา รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคมหาชน ในนามของสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพคะวันนี้ก็คงเป็นอีกวาระหนึ่งที่ดิฉันถือว่าเป็นวันที่มีความสำคัญของสภาแห่งนี้ ที่ท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้มีโอกาสในการที่พิจารณาร่วมด้วยช่วยกันในการที่จะแก้ไขกฎหมายสูงสุดของประเทศ นั่นก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ท่านประธานคะ สืบเนื่องมาจากการที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญานี้ได้พิพากษาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีความผิดจนไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ได้ และนำมาซึ่งการลาออกในที่สุด และในที่สุดก็มาถึงทางที่บอกว่า ต้องมีการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดใหม่ขึ้นมาภายใต้เงื่อนไขระยะเวลา ๓๐ วัน ท่านคะ ด้วยเหตุผลนี้ก็ยังมาติดในสัดส่วนของพรรคการเมือง ซึ่งมีอยู่ในสัดส่วนของ ป.ป.ช. และก็มีอยู่ในสัดส่วนขององค์กรอิสระในองค์กรอื่น ๆ ด้วย ท่านคะ เมื่อมาถึงวันนี้ทุกท่านบอกว่ารัฐธรรมนูญถึงทางตัน รัฐธรรมนูญจะต้องมีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ก็ได้มีหลาย ๆ ร่าง หลากหลายความคิด แต่ในที่สุดก็ตกผลึกเป็น ๒ ร่าง นั่นก็คือร่างของทางฝ่ายรัฐบาลที่ให้แก้เพียงมาตราเดียว นั่นก็คือมาตรา ๒๙๗ ที่ว่าด้วยการสรรหา ป.ป.ช. แล้วก็ในส่วนของพรรคฝ่ายค้านก็มีความคิดเห็นว่าจะแก้กี่ครั้งจะแก้ทั้ง ๓ มาตรา นั่นก็คือในมาตรา ๑๓๔ ที่ว่าด้วย กต. และในมาตรา ๒๕๗ ที่ว่าด้วยคณะกรรมการสรรหาตุลาการ ท่านคะ ทั้ง ๒ ร่าง ล้วนแต่มีเหตุมีผลในตัวของตัวเอง ซึ่งในวันนี้ความจริงพรรคมหาชนนั้นได้มีแนวคิดเพิ่มเติมว่า ในมาตราอื่น ๆ ที่มีปัญหานั้น นอกจากในมาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๑๓๔ แล้ว ยังมีในมาตรา ๑๐๗ ซึ่งคือมาตราที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่หลาย ๆ คนบอกว่า มันเป็นเรื่องที่จำกัด นั่นคือให้ผู้ที่จะลงเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมืองไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน และต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งตรงนี้หลายคนก็บอกว่าเป็นเงื่อนไขที่ผูกคอ ทำให้ไม่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ แล้วก็โดยเฉพาะในเรื่องของวุฒิการศึกษาเป็นการแบ่งชนชั้น ซึ่งหลาย ๆ ครั้ง หลาย ๆ คราวจะเห็นว่า หลายท่านไม่ได้จบปริญญาตรี แต่ก็ได้ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงาน และสร้างคุณอนันต์ให้กับประเทศชาติบ้านเมือง แต่ด้วยในประเด็นนี้ไม่มีการนำเข้ามาสู่ร่าง

ในการพิจารณาในวันนี้ก็มีเฉพาะ ๒ ร่าง โดยส่วนตัวดิฉันนั้น ดิฉันเห็นด้วยกับร่างของทาง
พรรคฝ่ายค้านที่จะให้มีการแก้ไข ๓ มาตรา -----

- ๒๗/๑

ถึงแม้ว่าในอีก ๒ องค์ภรณ์นั้นยังไม่ได้เกิดปัญหา แต่ท่านคะ ถ้าเราจะดูจากความเป็นจริงถึงแม้วันนี้ไม่เกิดปัญหา แต่มันได้มีสัญญาณหลาย ๆ อย่างที่บ่งบอกว่าปัญหากำลัง จะเกิด แล้วก็มีอีกหลาย ๆ อย่างที่บ่งบอกว่า ฯพลฯ ประธานวุฒิสภาต้องทำหน้าที่หนัก ถ้าหากจะไปดูในหน้าหนังสือพิมพ์ก็ดี จะไปดูในสื่อมวลชนแขนงอื่นก็ดี ไม่ว่าจะเป็น ทีวี หรือวิทยุ ท่านจะเห็นว่าโดยเฉพาะในหน้าหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันศุกร์ที่ ๓ นะคะ ท่านคะ ในนั้นเขียนตัวใหญ่มาก แล้วเขียนถึงท่านประธานด้วยนะคะ เขาเขียนว่าอย่างไร ท่านทราบไหมคะ เขาเขียนบอกว่า กระแสสังคมดันกันสูงขึ้น ๆ ให้มีการตรวจสอบ ขอประธานอภัยที่ต้องเอ่ยนามท่านคะ ให้มีการตรวจสอบองค์ภรณ์ที่ออกกระเบียบขึ้นค่าตอบแทนให้กับตนเอง นั่นละคะท่าน กระแสสังคมมันได้ส่งมาแล้วว่าให้ท่านได้รับดำเนินการ ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อต้องการให้องค์ภรณ์นั้นได้มีความสง่างาม ให้องค์ภรณ์นั้นได้มีความชอบธรรม หากไม่ดำเนินการจะถือว่าสังคมนั้นเขาก็มองว่าผู้ที่ถูกกล่าว ก็คือองค์ภรณ์นั้นจะต้องตกเป็นจำเลยของสังคมตลอดไป แล้วก็แบบไม่รู้จบนะคะ สิ่งนี้ละคะท่าน ดิฉันอยากกราบเรียนว่า กระแสสังคมได้ผลักดันมาในวันนี้ ดิฉันเห็นด้วยกับพรรคฝ่ายค้านทั้ง ๓ มาตราที่จะให้มีการแก้ไข แต่ว่าดิฉันนั้นก็ไม่ได้เห็นด้วยทั้งหมด โดยเฉพาะในประเด็นที่ให้มีการตัดสัดส่วนของพรรคการเมืองออกจากความเป็นคณะกรรมการสรรหาในทุก ๆ องค์ภรณ์นะคะ ไม่ว่าจะเป็นใน กต. ไม่ว่าจะเป็นใน ป.ป.ช. หรือว่าจะเป็นในตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่ดิฉันกล่าวเช่นนี้ ท่านประธานคะ ดิฉันมีเหตุผลคะ ซึ่งก็โดยเหตุผลด้วยรัฐธรรมนูญเอง เหตุผลที่ว่านั่นก็คือเหตุผลของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเอง แล้วก็เหตุผลโดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นประเด็นที่ ๒ แล้วประเด็นที่สำคัญ ก็คือเหตุผลโดยหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้แทนราษฎร หน้าที่และความรับผิดชอบของพรรคการเมืองที่มีต่อประชาชน มีต่อสังคม มีต่อประเทศชาติบ้านเมือง ท่านคะ ดิฉันไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ดิฉันก็ได้พยายามศึกษาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ดิฉันได้เปิดอ่านหลายรอบคะ ตั้งแต่มาตรา ๑ จนถึงมาตรา ๓๓๖ พร้อมทั้งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ท่านคะ ไม่มีเลยสักมาตราที่จะบ่งบอก ไม่มีเลยสักมาตราที่บัญญัติไว้ว่าหากสัดส่วนของพรรคการเมืองที่มีอยู่ในองค์ภรณ์ไม่เพียงพอให้ตัด หรือให้ยุบ หรือยกเลิกทิ้ง ไม่มีคะท่าน และถ้าหากว่าจะดูให้

ชัด ก็ไปดูที่เจตนารมณ์ยิ่งชัดค่ะท่าน เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะในมาตรา ๓ ซึ่งเขียนไว้ชัดเจนว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย นั่นก็คือเป็นของทุก ๆ คนที่เป็นคนไทย และทุก ๆ คนนั้นพึงมีส่วนที่จะร่วมรับผิดชอบ ท่านคะ นี่ด้วยเจตนารมณ์ และถ้าหากไปดูในเรื่องของอำนาจในการปกครองที่แบ่งแยกยิ่งเห็นได้ชัดค่ะท่าน อำนาจอธิปไตยนั้นแยกการปกครองออกเป็น ๓ ฝ่าย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ทั้ง ๓ ฝ่ายเป็นส่วนที่ปรากฏไว้ในระบอบการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย ท่านคะ วันนี้เรายอมรับตัวแทนจากฝ่ายตุลาการ นั่นก็คือจากทางศาล ในวันนี้ฉันก็จะขอล่าวเฉพาะในคณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ก่อนนะคะ เพราะว่าในเรื่องของคณะกรรมการสรรหาในมาตราอื่นนั้นก็คงมีลักษณะคล้ายกัน -----

ท่านคะ เรายอมรับศาลเป็นตัวแทนในคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึง ๓ ท่าน ตรงนี้ดิฉันก็เห็นชอบ เพราะทั้ง ๓ ท่าน ไม่ว่าจะท่านประธานศาลฎีกา ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือท่านประธานศาลปกครองนั้นเราถือว่าทางศาลเป็นสัญลักษณ์แห่งความยุติธรรม เป็นที่ยอมรับในสังคม เรายอมรับตรงนี้ และเมื่อเรามาดูในส่วนที่ ๒ นั่นคือฝ่ายบริหาร เรายอมรับเอาตัวแทนจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลมาเป็นตัวแทนในสัดส่วน ๗ ท่าน ต่อ ๑๕ ท่าน ในคณะกรรมการทั้งหมด ๗ ท่านนี้ถ้าจะมองไปตามความเป็นจริงก็ ดูมากค่ะท่าน แต่ตรงนี้ดิฉันก็เห็นด้วย เห็นด้วยก็ตรงที่ว่าท่านอธิการบดีจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น ท่านก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่รอบรู้ และที่สำคัญทางมหาวิทยาลัยนั้นถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของวิชาการ แล้วก็เป็นสถาบันที่สร้างปัญญาชนให้กับประเทศชาติ เพราะฉะนั้นการที่ให้สัดส่วนมากตรงนี้ก็ถือว่าน่าจะเป็นที่เชื่อถือได้ คราวนี้เมื่อมาดูในส่วนของนิติบัญญัตินั้นก็หมายถึง รัฐสภาแห่งนี้ซึ่งประกอบไปด้วยท่าน ส.ว. ผู้ทรงเกียรติ และท่าน ส.ส. รวมถึงทางพรรคการเมือง แต่ด้วยว่าท่าน ส.ว. นั้นท่านจะเป็นผู้คัดเลือก เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ได้อยู่ตรงนี้ด้วย ก็คงเหลือในส่วนของ ส.ส. และพรรคการเมือง ท่านคะ ถ้าหากว่าเราตัดสัดส่วนของพรรคการเมืองออก ซึ่งเป็นภาคประชาชนที่ใหญ่ ถ้าจะย้อนไปดูการเลือกตั้งที่ผ่านมาสด ๆ ร้อน ๆ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ค่ะท่าน ทุกท่านคงจะไม่ปฏิเสธ ท่านผู้แทนผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่นั่งอยู่ที่นี่ ท่านได้มาด้วยคะแนนเสียงที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ว่าจะคะแนนเสียงนั้นจะเป็น ๔๐,๐๐๐ คะแนน ๕๐,๐๐๐ คะแนน หรือ ๑๐๐,๐๐๐ คะแนน นั่นก็หมายถึงประชาชน ๔๐,๐๐๐ คน ๕๐,๐๐๐ คน เป็นผู้ลงมติให้ท่านมาเป็นตัวแทน แล้วท่านจะบอกว่าจะกล้าปฏิเสธไหมคะว่าท่านไม่ใช่ตัวแทนประชาชน แล้วยิ่งถ้าหากจะไปดูในเรื่องของพรรคการเมือง ยิ่งมากมายค่ะท่าน ๓๐ กว่าล้านเสียงที่ประชาชนทั้งประเทศเทให้กับพรรคการเมือง ท่านคะ ๓๐ กว่าล้านเสียงนี้นั้นเราคงไม่ปฏิเสธ ถ้าคิดเป็นอัตราส่วนก็เกือบ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วประเทศ เป็นสัดส่วนที่สูงมากค่ะท่าน ๑๘,๙๐๐,๐๐๐ เสียงที่ประชาชนเทให้กับพรรคไทยรักไทย อีก ๗,๒๐๐,๐๐๐ เสียงที่ประชาชนมอบให้กับพรรคประชาธิปัตย์ และอีก ๒,๐๐๐,๐๐๐ เสียงเศษที่ประชาชนลงให้พรรคชาติไทย ๑,๐๐๐,๐๐๐ เสียงเศษ ๆ สำหรับพรรคมหาชน ดิฉันอยากถามว่า ๓๐ กว่าล้านเสียงนี้ยังไม่เพียงพออีกหรือคะท่านที่จะได้ชื่อว่า เป็นตัวแทนที่แท้จริงของ

ประชาชน และ ๓๐ กว่าล้านเสียงนี้ยังไม่เพียงพออีกหรือคะท่านที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทน
ของประชาชน สิ่งนี้แหละคะท่านเป็นสิ่งที่ดิฉันเห็นว่าควรจะต้องไว้ในสัดส่วนพรรคการเมือง
และถ้าหากไปดูอีกด้านหนึ่งโดยเฉพาะหน้าที่และความรับผิดชอบที่ท่านผู้แทนทุกท่าน ท่าน
จะเห็นว่าประชาชนที่เลือกเข้ามา เขามีความคาดหวังมากต่อผู้แทนที่เขาเลือกเข้ามา เขามี
ความคาดหวังอย่างสูงสำหรับพรรคการเมืองที่เขาทะคะแนนให้ เขาคาดหวังอย่างไรคะท่าน
เขาคาดหวังว่าผู้แทนที่เขาคัดเลือกเข้ามานั้นจะเป็นผู้ที่ดูแลสารทุกข์สุกดิบทุกอย่างของเขา
ไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วนตัว หรือว่าปัญหาครอบครัว -----

ตลอดจนปัญหาชุมชน เมื่อมีปัญหาท่านคะเขาคิดถึงผู้แทนก่อน เขาวิ่งไปหาผู้แทนคะท่าน และที่สำคัญความคาดหวังที่เขาไว้มาก เขาคาดหวังว่าผู้แทนที่เขาเลือกเข้ามาในนั้น จะเป็นผู้ที่จะมารักษาสติและรักษาผลประโยชน์ที่เขาพึงมีพึงได้บนผืนแผ่นดินไทยนี้ แล้วเมื่อไปมองพรรคการเมือง ความคาดหวังที่ประชาชนมีให้กับพรรคการเมืองสูงยิ่งคะท่าน เขาคาดหวังอย่างไรคะท่าน เขาคาดหวังว่าพรรคการเมืองไม่ว่าจะเป็นพรรคใดก็ตาม จะมีนโยบายอย่างไรก็ตาม จะเป็นนโยบายแบบประชานิยม หรือจะเป็นนโยบายแบบสัจจะนิยม หรือนโยบายแบบพึ่งตนเอง ตลอดจนนโยบายสุดโต่ง ทุก ๆ นโยบายทุก ๆ พรรคนั้นเป้าหมายอยู่ที่ใครคะท่าน ก็อยู่ที่ประชาชน อยู่ที่ประเทศชาติบ้านเมืองประชาชนเขาคาดหวังว่าพรรคการเมืองที่เขาให้คะแนนไปนั้น เทคะแนนให้นั้น ๓๐ กว่าล้านเสียงจะเป็นผู้ที่มาทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเขาดีขึ้น จะเป็นผู้ที่ทำให้เขากินดีอยู่ดีและมีสุข และที่สำคัญพรรคการเมืองนั้นละคะที่จะเป็นผู้ออกนโยบายทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ ควบคู่ไปกับความมั่นคง นี่แหละคะคือความคาดหวัง ฯพณฯ คะ ถ้าจะเปรียบไปพรรคการเมืองก็เปรียบเสมือนบ้าน ลูกหลานซึ่งเป็นผู้แทนก็เหมือนลูกหลานที่อาศัยอยู่ในบ้าน แม้ว่าลูกหลานนั้นจะมาจากต่างถิ่นต่างที่ ต่างความคิด แต่ด้วยความเป็นบ้านก็จะหล่อหลอมความคิดของลูกหลานให้มาอยู่ในลักษณะและทิศทางเดียวกัน หากบ้านนั้นมีความอบอุ่น ไม่ว่าจะเป็นบ้านเล็กหรือบ้านใหญ่ หากผู้ปกครองบ้านซึ่งหมายถึงหัวหน้าพรรคให้ความอบอุ่นกับลูกพรรค ให้ความอบอุ่นกับลูกหลานที่อยู่ ไม่มีลูกหลานคนไหนหรอกคะท่านที่จะเกเร ท่านคะ ด้วยเหตุผลทั้งหลายทั้งปวงที่กล่าวมา ดิฉันนั้นจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งหมด ๓ มาตราตามที่พรรคฝ่ายค้านเสนอ นั่นก็คือในมาตรา ๑๓๔ ของ กกต. และในมาตรา ๒๕๗ ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และในมาตรา ๒๙๗ ของ ป.ป.ช. ที่กำลังมีปัญหาอยู่ แก้เสียให้พร้อมกัน วันหนึ่งวันใดจะได้ไม่ต้องมานั่งแก้กันอีกคะท่าน และดิฉันก็ใคร่กราบเรียนข้อเสนอแนะว่า ถ้าหากว่าเรากลัวว่าจะมีการบล็อกโหวต วันนี้เราไว้วางใจฝ่ายตุลาการ เราไว้วางใจฝ่ายบริหาร แต่กลับเป็นว่าเราไม่ไว้วางใจในสถานภาพของตัวเอง ไม่ไว้วางใจตัวเอง ไม่ไว้วางใจบ้านตัวเองที่อาศัยอยู่ ดิฉันก็อยากจะกราบเรียนเสนอแนะว่าเป็นไปได้ไหมคะท่าน คงสัดส่วนทุกอย่างไว้เหมือนเดิมคะคะ ถ้าหากว่าไม่แน่ใจกลัวว่าจะ

แทรกแซงได้ กลัวว่าจะบล็อกโหวต ก็เพิ่มจำนวนเข้าไป จากที่ ๑๕ คนก็สามารถเพิ่มได้คะ
ท่าน เป็น ๒๐ หรือ ๒๑ คนก็แล้วแต่ โดยนำองค์กฤษฎีที่ทุกท่านทั้งหลายทั้งปวงเห็นว่าเป็น
องค์กฤษฎีที่มีอิสระจริง ๆ เป็นองค์กฤษฎีที่ปราศจากการครอบงำนำเข้ามาเสริม เพราะฉะนั้นตรงนี้
แหละคะท่านในวันนี้สภาผู้แทนราษฎร และก็ท่านวุฒิสมาชิกจะเป็นผู้พิจารณาร่างกฎหมาย
รัฐธรรมนูญในวันนี้ ดิฉันใคร่ขอกราบวิงวอนทุกท่านได้พิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งว่า ทางต้นที่
ท่านว่าต้องฝ่ารัฐธรรมนูญนั้น วันนี้ทางต้นนั้นมันดันถึงขนาดลูกหลานต้องลุกขึ้นมาเผาบ้าน
ตัวเอง มันดันถึงขนาดพรรคการเมือง โดยเฉพาะสมาชิกพรรคมาตุบพรรคตัวเองออกจากการ
มีส่วนร่วม ซึ่งมีหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อประชาชนนั้นหมายถึงการตัดความรับผิดชอบต่อที่ท่านมี
ต่อประชาชน ตัดความรับผิดชอบต่อท่านมีต่อสังคม และตัดความรับผิดชอบต่อท่านมีต่อ
ประเทศชาติ ประเด็นนี้มันดันถึงขนาดนั้นแล้วหรือคะท่าน ขอกราบขอบพระคุณให้ทบพวนอีก
ครั้งคะ ขอบพระคุณคะท่าน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านทศนียาก็คงเป็นความเห็น ถ้าเห็นแตกต่างจากทั้ง ๒ ร่าง ท่านคงจะต้องไปแปรญัตติเข้ามาใหม่นะครับ ในฐานะสมาชิก รัฐสภานะครับ เชิญท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ครับ เชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความดีใจแล้วที่มีความสุขมากครับ ท่านประธานครับ ที่ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่าเมื่อเรามีปัญหาเราได้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคฝ่ายค้านก็ดี พรรคฝ่ายรัฐบาลก็ดีนะครับที่ได้เสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมก็เห็นเช่นเดียวกับท่านวุฒิสภาฝั่งนะครับ มีความสบายใจครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นมันเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ซึ่งทุกคนก็ทราบดี แล้วเพื่อนหลายคนที่อยู่ ณ ที่นี้ก็คงจะได้ร่วมร่างทั้งร่างทั้งแก้ไขรัฐธรรมนูญมาด้วยกันก็ประมาณ ๓ - ๔ ฉบับแล้วกระมังนะครับ ที่เราด้วยกันตลอดมาก็ทราบอยู่ว่าการแก้ไข รัฐธรรมนูญนี้มีปัญหามาก

อีกเรื่องหนึ่ง ก็เป็นเรื่องที่เราอยากจะได้แสดงความดีใจกับท่านนายกรัฐมนตรีและในฐานะหัวหน้าพรรครัฐบาลที่บอกว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญของทุกองค์กร เนื่องจากว่าองค์กรต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้นำเสนอมานั้นจะต้องแก้ไขกฎหมายตามไปด้วยเลย ต้องรอบคอบ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสักครู่นี้ ผมฟังท่านอดีตรองประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ต้องรอบคอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีส่วนร่วมของทุก ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสักครู่ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้จะกระทบถึงทางรัฐบาล จะต้องดำเนินการต่อไป และก็ต้องพร้อมนะครับ รัฐบาลต้องพร้อมในการที่จะต้องทำ พอพูดถึงตรงนี้แล้วผมมองเห็นว่าในสมัยหน้านี้อีกไม่กี่วันเราจะปิดแล้ว อีกสมัยหน้านี้เป็นสมัยที่เราจะต้องพิจารณาในเรื่องของกฎหมายทั้งสิ้น เราก็คงจะได้มีโอกาสพิจารณารัฐธรรมนูญในสมัยโอกาสต่อไป ในการที่จะแก้ไข ผมอยากจะเรียนว่า ณ เวลานี้เราไม่มีเวลาที่จะมาพูดเสียดลีกันในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ผมเข้าใจว่า ณ เวลานี้ประชาชนทั้งประเทศอยากจะฟังดูว่าที่เขาแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้มันมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวพันกันอย่างไร ซึ่งพูดมาแล้วมีหลายคนหลายท่านพยายามที่จะโทรศัพท์มาบอก ที่แก้ไขรัฐธรรมนูญนี้มันอย่างไรงันแน่ ผมอยากจะ

เรียนข้อเท็จจริงให้ประชาชนทั้งหลายได้รับทราบเป็นเบื้องต้นสักนิดหนึ่งว่าเหตุที่ต้องแก้ไข
รัฐธรรมนูญนี้ ตามข้อเท็จจริงนั้นนะ -----

- ๓๑/๑

เมื่อคณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สิ้นสุดลงหรือได้ลาออกหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลาออก อย่างท่านแรก ลาออกเมื่อวันที่ ๒๗ และวันที่ ๓๐ เดือนที่แล้ว แต่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ ได้กำหนดไว้ โดยชัดเจนว่า เมื่อกรรมการผู้ใดสิ้นสุดลงหรือลาออกด้วยประการใดก็ตาม ไม่มีสภาพเป็น กรรมการแล้ว จะต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ลาออกไปแล้วทั้งหมด ก็เป็นอันว่าจะต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน เมื่อเราไม่สามารถ ดำเนินการภายใน ๓๐ วัน ทำไม่ไม่ทำละ มันทำไม่ได้ มีหลายท่านได้นำแสดงว่าสามารถ กระทำได้หลายรูปแบบ อันนั้นก็จะเป็นปัญหาในเรื่องการตีความในอนาคตต่อไป ก็จะเป็น ปัญหา เพราะฉะนั้นเมื่อไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ สาเหตุเนื่องจากที่ท่านผู้มีเกียรติได้ อภิปรายไปแล้ว กล่าวคือก็หมายความว่าพรรคการเมือง ณ เวลานั้นเขาบอกให้มีตัวแทนพรรค การเมืองเอา ๕ คนนะ แต่เดี๋ยวนี้มันมี ๔ คน รัฐธรรมนูญบังคับไว้ บังคับเอาไว้ นี่คือ ข้อเท็จจริงที่จะต้องมีการแก้ไข ผมเข้าใจว่าประชาชนที่ฟังอยู่ก็คงจะเข้าใจในเรื่องนี้ แต่ต้อง ทำภายใน ๓๐ วัน ทันทีไหนท่านประธานครับ มันทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ แล้วก็ทำ ไม่ทัน ด้วย ภาษาชาวบ้านก็เจ๊งแล้ว อันนี้เป็นประการแรก มีหลายท่านบอกทำไม่ไม่แก้ทั้ง ๒ - ๓ ปัญหา ผมฟังท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้เสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อสักครู่ ท่านก็บอกว่าไป แก้ไขแน่นอน แก้ไขแน่นอนไม่ต้องห่วง เราก็สบายใจ ผมเองเดิมก็ไม่สบายใจ ก็อยากจะทำ อย่างที่ว่า ๆ นี่ แต่เกรงไม่รอบคอบ แล้วก็อย่างที่ท่านรอง เดียวก็จะตราน้ำเราจนตราบเท่า ชีวิต ตาปิด ไม่ปิด ตายตาหลับ ภาษาชาวบ้านเราจะครับท่านประธาน เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ต้อง รอบคอบอยู่ดี รอบคอบแล้วถ้าสามารถดำเนินการได้ตามที่ สสร. เคยได้ทำเอาไว้ สามารถจะ ทำประชาพิจารณ์และหรือไม่ทำอย่างไรเดี๋ยวก็นำมาว่ากัน ถึงเวลาที่เราจะแก้ไข เพราะเรา จำเป็นต้องนะครับ เมื่อแก้ไขในเรื่องอื่นแล้วในหลายมาตรา กฎหมายที่ประกอบรัฐธรรมนูญ เราจะต้องแก้ไขด้วย ซึ่งผมไม่ขอพูด ณ เวลานั้นแต่ก็ได้ศึกษาไปพอสมควรแล้ว จำต้องแก้ไข กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการนั้นด้วยว่าด้วยเรื่องนั้นด้วย อันนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในปัญหาตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อดูแล้วเมื่อเรามาพิจารณาว่าแก้ ๑ มาตรา ขอให้สำเร็จเถอะ เพราะเวลาจะปิดแล้ว ถ้าเรามาร่วมกันแก้ตรงนี้ เป็น โทดไลน์

(Guideline) เป็นแนวทางแล้ว อีก ๒ - ๓ เรื่องง่ายสบายบรื๋อไม่มีปัญหาครับ เพราะฉะนั้น
อยากจะเรียนว่าเมื่อดูแล้วมาตราเดียวกันมันก็สามารถที่จะทำได้โดยได้รับความร่วมมือจากพวก
เราทุกฝ่าย ผมมาดูในรายละเอียดครับท่านประธานครับ มาดูในรายละเอียดของที่รัฐบาลได้นำ
เสนอ ยังคงรูปไว้เหมือนเดิมเกือบทุกประการ กล่าวคือคณะกรรมการที่มี ๑๕ คน ก็ยังมี
เหมือนเดิมอยู่ท่านประธานครับ ยังมีอยู่ เหมือนเดิมอยู่ คณะกรรมการสรรหานี้ะท่าน
ประธานครับ วันนี้ประชาชนเข้าใจเลยเดี๋ยวนี้ว่ากรรมการสรรหานี้มี ๑๕ คน ผมต้องเน้นตรงนี้
เพราะรักษาไว้ตามรัฐธรรมนูญที่เราได้ทำอย่างละเอียดลออมาแล้วยังเหมือนเดิม แล้วก็
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ผู้ที่เราต้องเอาไว้ที่ต้องเป็นจุดเด่นของการสรรหานี้ก็คือ
ประธานศาลฎีกายังอยู่ ประธานศาลรัฐธรรมนูญยังอยู่ ประธานศาลปกครองสูงสุดก็ยังมีอยู่ ---

องค์กรที่เราเอามายุ่งเกี่ยวมากขึ้น ให้รับรู้มากขึ้น มีส่วนร่วมมากขึ้นก็คือคณะกรรมการการเลือกตั้ง เอาประธานมา คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานเนชั่นส์ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ผู้ตรวจเงินแผ่นดิน เน้นอนสถาบันอุดมศึกษา คืออธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ยังคงไว้แน่นอน อันนี้ทำไมบอกว่าองค์กรนั้นเป็นอย่างนั้น องค์กรนี้ ไม่ต้อง เมื่อเขามีตัวแทนขององค์กรนั้นซึ่งเราเชื่อถือได้ ซึ่งยอมรับตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ประชาชนยอมรับ ซึ่งมี ๔ พณฯ ผู้นำฝ่ายค้านได้อภิปรายไปแล้วว่า องค์กรต่าง ๆ นี่เป็นที่ยอมรับของประชาชน เราก็มารู้ไว้ตรงนี้ ไม่มีปัญหาท่านประธานครับ ผมดูแล้วพูดภาษาชาวบ้านเลยว่า แจ่ว แจ่วขึ้นกว่าเดิม

อีกเรื่องหนึ่งที่ว่าเมื่อองค์กรมีตัวแทนต่าง ๆ องค์กรต่าง ๆ มีตัวแทนแล้ว ตัวแทนประชาชนไม่มี ท่านประธานครับ ถูกรังเกียจเสียเหลือเกินคนที่ เป็นพรรคการเมือง ผมอยากจะถามว่างานต่าง ๆ นโยบายการบริหารราชการแผ่นดินก็ดี การแก้ไขปัญหาเรื่องอะไรต่าง ๆ ให้กับประชาชน เศรษฐกิจ ความยากจนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มันมาจากพรรคการเมืองทั้งสิ้น ความสงบสุข ความเรียบร้อยทั้งภายในและภายนอกประเทศ เราก็ต้องยังคงมีอยู่ ก็ต้องอาศัยพรรคการเมือง นักการเมืองทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในประเทศต่าง ๆ นี่เขาก็เอาการเมืองนำเศรษฐกิจ นำสังคมทั้งสิ้น แต่ของเราไปตำหนิบอกว่าพรรคการเมืองไม่ดีก็ไม่เป็นไร เมื่อบอกว่าพรรคการเมืองไม่ได้ความ ในสายตาที่บอกว่าอย่างนั้น ผมอยากจะพูดเฉพาะพรรคการเมือง วันหลังเราคงมีโอกาส แต่ว่าอยากจะพูดตอนนี้ว่าทำไมไม่มีผู้นำฝ่ายค้านเกิดขึ้น ผู้นำพรรคฝ่ายค้านเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ เราอยากจะเรียนว่าเมื่อเราตั้งเอาตัวแทนของประชาชนมาได้ ก็หมายความว่าในเรื่องของการเมืองนี้มีตัวแทนของประชาชน ตัวแทนของราษฎรมาอยู่ตรงนี้แล้ว ก็ต้องมีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีเสียงข้างมาก ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าตัวแทนฝ่ายการเมืองก็คือตัวแทนประชาชน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็มีความชอบธรรม เพราะทุกองค์กรมีตัวแทนทั้งสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้นผู้แทนของประชาชนก็คือผู้แทนทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านเข้าไปอยู่ด้วย ไม่มีใครจะวิ่งเต้นหรือว่ามาอวดอะไรต่าง ๆ เวลาพูดเหรียญเรามันมี ๒ หน้าครับท่านประธานครับ พูดแต่ความเสียหายอย่างเดียวแต่ด้านดีไม่เคยพูด ผมจะไม่พูดถึงตรงนี้ เมื่อผม

มาตามกฎหมายเมื่อมีการแก้ไขในคณะกรรมการที่ประกอบแล้วนี้ ความละเอียดลออมันเกิดขึ้น
เมื่อสักครู່ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครราชสีมาบอกว่าถ้ามีปัญหาจะทำอย่างไร เราก็ไปดู
วรรคสอง ท่านประธานครับ ผมก็ตามไปดูเหมือนกันว่ามันจะเป็นอย่างไร เราจะแก้ไขได้ไหม
วรรคสองว่าอย่างนี้ว่า กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ตามความวรรค
สาม ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็หมายความว่ามันบกพร่อง ขาดไปสักคน ๒ คน อย่างที่เรามี
ปัญหามาแล้วนี้ ก็ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ให้ดำเนินการสรรหาต่อไป อันนี้
รัฐธรรมนูญคราวที่แล้วไม่ได้เขียนครับ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญเขียนไว้ตรงนี้
คราวที่แล้วนี้ไม่มีปัญหาต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ -----

เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนตรงนี้ได้ผมดีใจว่า เอาละ ต่อไปนี้มีปัญหาเกิดขึ้น มีเท่าไรจบ ไม่ต้องมาพูดกันอีก เห็นไหมครับ อีกอันหนึ่ง อย่างในมาตรา ๔ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔ ถ้าวุฒียังมิได้มีการเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๙๗ ก็ให้ดำเนินการไป และบังคับไว้ด้วยว่า ต้องสรรหาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ให้ดำเนินการภายใน ๓๐ วันด้วย เมื่อมีปัญหาเพราะฉะนั้นมันเขียนรับกันหมด นี่เขาเรียกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ต้อง รอบคอบ อันนี้มาตราเดียวนะครับ แต่ถ้าเราดูหลาย ๆ มาตรา ผมก็ไม่อยากจะไปว่าใคร มันต้องมีเงื่อนไขไว้บ้าง มันต้องอ่อนตัวบ้าง อย่างนี้เป็นต้น มันต้องมีเงื่อนไขเงื่อนไขเวลา พอสมควรในการทำรัฐธรรมนูญ และผมคิดว่าในร่างของรัฐบาลที่นำเสนอมา ในการแก้ไขมาตรา ๒๙๗ นี้เราก็ขอได้โปรดพิจารณา และผมเห็นด้วยว่าจะต้องทำในเรื่องนี้โดยเร่งด่วนและให้ทันเวลาอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้ว ผมขอสนับสนุนและขอรับหลักการในร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อไป ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านนะครับที่ได้อภิปรายพูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันว่าเป็นฉบับที่ สสร. ร่างมา ท่านอาจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านได้บอกว่า สสร. ได้ร่างรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้นผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญคนหนึ่งเนี่ยครับ ก็ต้องขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้พูดถึงการร่างรัฐธรรมนูญถึงที่มาที่ไป แต่สิ่งที่น่าจะขอบคุณที่สุดก็คือพี่น้องประชาชน เพราะว่า สสร. ไม่สามารถจะร่างรัฐธรรมนูญได้ถ้าประชาชนไม่เสนอความคิดเห็น ท่านประธานที่เคารพครับในวันนี้เราคงต้องมาพูดคุยกันว่าเราแก้รัฐธรรมนูญในวันนี้เพราะอะไร ข้อสำคัญที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันนี้ก็คงเนื่องจากเราพบถึงปัญหาของการใช้รัฐธรรมนูญ อาจจะมีส่วนท่านนะครับที่บอกว่ารัฐธรรมนูญไม่มีปัญหา สามารถตีความได้ว่า ในเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดว่าให้มี ๕ พรรคการเมืองที่จะมีตัวแทนแต่ละพรรค พรรคละ ๑ คน แต่ปัจจุบันมีแค่ ๔ พรรค ถ้าพรรค

ละ ๑ คน ก็คือไม่ครบ ๕ พรรคก็จริง แต่ก็สามารถตีความได้เท่าที่เป็นอยู่ ก็ต้องเรียนนะครับ ท่านประธานครับว่า การจะใช้รัฐธรรมนูญนั้นก็ควรที่จะใช้แบบตีความรัฐธรรมนูญ แต่อย่าแปลรัฐธรรมนูญ ถ้าแปลรัฐธรรมนูญทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างหนึ่ง แต่จะนำไปใช้แล้วไม่ตรงกับที่เขียนไว้ นั่นคือปัญหาที่เราได้พบ และในรัฐบาลเอง และส่วนฝ่ายค้านเอง ที่ได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญเพื่อจะแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้น นั่นคือการแก้ปัญหา ท่านประธานครับ ในส่วนของวุฒิสภาเองก็เห็นถึงปัญหานี้เช่นเดียวกันครับ แต่ในวุฒิสภาเองนั้นมีข้อจำกัดครับ ว่ารัฐธรรมนูญได้กำหนดว่าวุฒิสภาจะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ก็ในส่วนที่สมาชิกของวุฒิสภาได้เสนอญัตติ แต่ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและมีพรรคการเมืองมาร่วมเสนอญัตติด้วยหรือต้องเห็นด้วย เพราะฉะนั้นนี่คือข้อขัดข้อง ข้อจำกัดที่วุฒิสภาไม่ได้ร่วมเสนอร่างดังกล่าวนั้นมา ท่านประธานครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้ะครับที่ร่างรัฐธรรมนูญ มาใช้ ก็ต้องเข้าใจในสถานะช่วงเวลานั้นครับว่าปัญหาของบ้านเมืองนั้นอยู่ที่ไหน การที่จะบัญญัติรัฐธรรมนูญหรือออกกฎหมายใดก็ตาม ก็จะต้องดูถึงเวลาและสถานการณ์และความต้องการของบ้านเมือง

ข้อสำคัญในระบบพรรคการเมืองก็คือความเชื่อมโยงที่เราพูดถึง ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ที่ได้กล่าวตอนเสนอญัตติ เสนอร่างรัฐธรรมนูญในช่วงต้นนั้นครับ ท่านบอกว่าร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่เสนอนั้นก็เพื่อต้องการจะแก้ปัญหา แต่จากการได้ดูหลักการและเหตุผลทั้ง ๒ ร่างนะครับ คำถามก็มีตามมาครับท่านประธานครับ ว่าที่ต้องการแก้ปัญหานั้นนะครับที่เสนอมาดังกล่าวนี้อแก้ปัญหาก็ได้จริงหรือไม่ นี่คือข้อประเด็นปัญหาสำคัญครับที่รัฐสภาจะต้องร่วมกันพิจารณา อย่างที่ทราบเรียนท่านประธานว่าในการจะแก้รัฐธรรมนูญหรือจะเขียนรัฐธรรมนูญนั้นนะครับ เราต้องพิจารณาความเหมาะสมของเวลาของสถานะและของปัญหาปัญหาในบ้านเมืองที่ผ่านมาในปัจจุบันที่ปรากฏว่ามีการพุดกันอยู่ทุกวัน ไม่ว่าทางสื่อมวลชนหรือสาธารณชนทั่วไป ว่ามีการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งปัญหาที่พุดอยู่ในสังคมปัจจุบันนั้น นั่นคือเป็นสถานการณ์ เป็นช่วงเวลา เป็นปัญหาที่อยู่ในปัจจุบัน ในเรื่องของปัญหาคอร์รัปชันที่พุดกันอยู่ทุกวันนี้ เราก็พยายามจะสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพและเข้มแข็งในการป้องกันปราบปรามการคอร์รัปชัน ก็คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เรา กำลังพิจารณาอยู่ แต่ข้อสำคัญครับท่านประธานครับ สิ่งที่เรา กำลังจะสร้างองค์กรเพื่อจะปราบคอร์รัปชันนั้นนี่ครับ ก็ต้องถามว่าถ้าหากจะแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันนั้น องค์กรที่ได้รับการเลือกหรือการสรรหาหรือการเพิกถอนนั้น มีการกำหนดแนวทางหรือกำหนดวิธีการให้ได้บุคคลมาเพื่อจะทำหน้าที่ในการปราบคอร์รัปชันนั้น มีแนวทางที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร นี่คือปัญหาใหญ่ของบ้านเมืองครับ ว่าในการที่จะให้มีองค์กรการปราบคอร์รัปชันนั้นก็คือ ป.ป.ช. จะต้องมามีที่มา แต่การมีที่มาต้องดูว่าที่ม้างกล่าวนั้นกำหนดไว้อย่างไร ที่มาก็คือให้มีการสรรหาโดยกรรมการชุดหนึ่ง แต่กรรมการที่จะมาทำหน้าที่สรรหาปรากฏว่าก็มีปัญหา ปัญหาผลพวงนี้นะครับ ถ้าหากว่าจะแก้ปัญหาให้ตรงจุดในเวลาปัจจุบันนี้จริง ๆ ก็คือจำนวนพรรคการเมืองที่มีแค่ ๔ พรรคการเมืองไม่ถึง ๕ พรรคตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ถ้าจะแก้ปัญหาลให้ตรงจุด แก้ปัญหาจริง ๆ ก็คือควรต้องแก้ไขเฉพาะจำนวนของพรรคการเมืองเท่านั้น ไม่ว่าในร่างใดก็ตามนี้นะครับสามารถที่จะเสนอแก้ไขได้ว่าการที่จะกำหนดจำนวนพรรคการเมืองนั้นสามารถกำหนดได้ไม่เกิน ๕ พรรค หรือจะแก้มาให้มีจำนวนเท่ากับพรรคปัจจุบัน ๔ พรรคก็ได้ แต่ในร่างของรัฐบาลเอง ในร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของฝ่ายค้านเองครับ ไม่ได้

ดำเนินการนำเสนอแก้ไขเฉพาะจำนวนพรรคการเมืองเท่านั้น แต่ในหลักการที่นำเสนอมานี้จะ
ครบถ้วนประธานของฝ่ายค้านยิ่งชัดเจน ในหลักการที่นำเสนอมานั้นไม่ใช่จำนวนพรรคอย่าง
เดียวที่มีปัญหา แต่จะแก้ถึงองค์ประกอบของกรรมการสรรหาในแต่ละส่วน ซึ่งทำให้ปรากฏ
ชัดเจนครบถ้วนประธานครับว่า เมื่อจะแก้ในจุดนี้ประเด็นนี้แสดงว่าไม่ใช่ปัญหาในบ้านเมือง
นั้น มีแค่จำนวนพรรคการเมืองเท่านั้น แต่แก้ ในเรื่องสัดส่วนของกรรมการสรรหาหรือที่มา
ของกรรมการสรรหา ย่อมแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ากรรมการสรรหาที่มีอยู่
ในปัจจุบันซึ่งมาจากตัวแทนพรรคการเมืองนั้นมีปัญหา แสดงให้เห็นว่าร่างแก้ไขเพิ่มเติมของ
รัฐบาลเองก็ยอมรับในปัญหาส่วนนี้ จึงได้นำเสนอแก้ไขปัญหา เปลี่ยนแปลงที่มาของ
กรรมการสรรหา แล้วก็พยายามจะลดจำนวนซึ่งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองลดลง -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนที่นำเสนอแก้ปัญหาจากที่มาของกรรมการสรรหา แม้ว่าจะลดจำนวนลงอย่างไรนั้นครับ ก็คงจะปฏิเสธข้อครหาไม่ได้ว่าตัวแทนของพรรคการเมืองดังกล่าวนั้นยังคงมีอยู่ในกรรมการสรรหาเดิม เพราะฉะนั้นความเชื่อมั่นของพี่น้องประชาชน ความเชื่อถือของพี่น้องประชาชนที่จะหาจุดเชื่อมโยงของการเข้ามาเป็นกรรมการสรรหานั้นอาจจะมีปัญหาต่อไป ที่กล่าวตงนี่ครับท่านประธานครับ มิได้หมายความว่ารังเกียจพรรคการเมือง หรือความเชื่อมโยงของพรรคการเมืองกับประชาชนไม่ได้รังเกียจเลย แต่ในสภาพปัจจุบันนี้ครับ เรากำลังสงสัยแล้วกำลังกังวลว่าถ้าหากว่ามันมีปัญหาในเรื่องของพรรคการเมืองจริงแล้วนั้นครับ ทำไมถึงไม่ตัดออกไปทั้งหมด นี่คือปัญหาสำคัญ ถ้าจะแก้ปัญหาดังนี้ครับไม่ให้ถูกครหาต่อไปในหลักการควรต้องเขียนให้ชัดครับ ในหลักการของการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ควรที่จะมองถึงสภาพปัญหาปัจจุบันว่าที่มีปัญหาจากพรรคการเมืองนั้น ทั้งร่างรัฐบาลเอง ทั้งร่างฝ่ายค้าน เองควรต้องตัดตรงนี้ออกให้หมด นี่คือนี่คือสิ่งที่อยู่ในสภาพปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับในส่วนของการสรรหานั้นครับ คือการที่จะกำหนดจุดเริ่มของการสร้างกลไกการปราบปรามคอร์รัปชันให้มีประสิทธิภาพและเข้มแข็ง ถ้าหากการสรรหามีกระบวนการที่ยังเชื่อมโยงกับฝ่ายที่จะไปตรวจสอบย่อมมีปัญหาและแก้ปัญหานั้นในอนาคตไม่ได้แน่นอน เราต้องการที่จะให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือที่เรียกว่า ป.ป.ช. นั้นมีความอิสระ เราต้องการที่จะหาบุคคลมาทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและเป็นกลาง แต่ในขณะที่เราจะกำหนดให้มีการได้ตัวบุคคลดังกล่าวที่เหมาะสมมา แต่เราก็กังวลไปครับว่ามันจะขาดความเชื่อมโยงกับตัวแทนประชาชนภาคพรรคการเมือง ถ้าเราได้ทำความเข้าใจกันครับท่านประธานว่าองค์กรอิสระเหล่านี้ที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบ ถ่วงดุล หรือคานอำนาจนั้นนั้นครับ เป็นการตรวจสอบฝ่ายการเมืองครับท่านประธาน ถ้าเราเป็นฝ่ายการเมืองเราควรที่จะต้องยอมรับในระบบการตรวจสอบ และการจะสร้างระบบการตรวจสอบขึ้นมาเช่นนี้นะครับ ต้องพยายามตั้งใจหรือพยายามที่จะกำหนดทิศทางว่าคนที่มาตรวจสอบฝ่ายภาครัฐ พรรคการเมืองหรือนักการเมืองนั้นควรจะต้องแยกออกจากกัน และเป็นไปได้ต้องแยกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่สิ่งที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้เดิมที่กำหนดว่าให้พรรคการเมือง

เข้ามามีส่วนร่วม^{นั้น}ท่านประธานครับ ก็เพราะ สสร. ในขณะ^{นั้น}มีความเชื่อมั่นว่าปัญหาที่ผ่านมาในขณะนี้ จะไม่เกิด แต่เมื่อนำมาใช้ระยะหนึ่งแล้วเห็นและปรากฏครับว่า เมื่อปัญหามันเกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันนี้เราก็ชอบที่จะนำมาแก้ไข แต่การแก้ไขดังกล่าวอย่างที่เราเรียนครับว่า ถ้าเรายังกังวลอยู่ว่าถ้าคนตรวจสอบแล้วอาจจะมีผลกระทบกับฝ่ายการเมืองเอง ถ้าเรายังกังวลตรงนี้เราก็พยายามจะหาแนวทางที่หาตัวแทนของการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง นั่นคือสิ่งที่จะมีปัญหาแล้วพูดกันไม่รู้จบในสังคมไทย ถ้าเรามีความกล้าที่จะให้มีการตรวจสอบเราก็ไม่ปฏิเสธความเชื่อมโยงของพรรคการเมือง แต่พรรคการเมืองนั้นก็คงจะอยู่ไว้อีกระดับหนึ่ง แต่ข้อสำคัญที่ปฏิเสธไม่ได้ก็คือความเชื่อมโยงของประชาชน อันนี้ไม่ปฏิเสธครับท่านประธาน แต่ถ้าหากว่าเราจะเอาความเชื่อมโยงของประชาชนอาจจะมีคำถามตามมาแล้วเราเอาจากที่ไหน ถ้าหากว่าดูในร่างของฝ่ายค้านเองนั้นด้วยความเคารพเหมือนกันนะครับก็ยังเห็นถึงปัญหา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าท่านเสนอร่างไม่ดีมา ไม่ใช่ --

แต่มุมมองของปัญหานั้นก็อาจจะเป็นอีกมุมหนึ่งที่รัฐสภาแห่งนี้ก็ต้องพิจารณาเช่นเดียวกัน มุมมองของการนำเสนอตัวแทนต่าง ๆ นั้น อันนี้ก็ต่อฝากไว้ในวาระต่อไปนะครับว่า ร่างทั้ง ๒ ร่างที่เสนอมานั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไร คงจะไม่ลงลึกไปถึงตรงนั้น แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาของการที่วุฒิสภาจะพิจารณาร่างในส่วนนี้คงจะต้องฝากในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดว่าตัวแทนที่จะเชื่อมโยงกับประชาชนนั้นมีอีกหลายส่วนที่สามารถทำได้ มีอีกหลายส่วนที่มีความเชื่อมโยงของประชาชนที่สามารถเข้ามาทำหน้าที่ได้ และน่าจะเหมาะสมหรือห่างไกลไปจากสิ่งที่ครหาอยู่ในสังคมปัจจุบัน ตัวแทนที่มีความเชื่อมโยงกับประชาชนนั้นครับต้องฝากไว้ เพราะว่าวุฒิสภาไม่ได้เสนอร่างดังกล่าวมาด้วย ก็คงฝากไว้ให้ไปมองในส่วนของตัวแทนภาคประชาชนที่มาจากองค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายรองรับไว้ ก็จะไม่ห่างไกลออกไปจากในทางการเมือง แม้ว่าจะไม่มีความเป็นกลางที่สามารถรับรองได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แม้ว่าจะไม่มีความเป็นอิสระที่รับรองได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ในสภาพการณ์แล้วองค์กรเหล่านั้นก็ต้องรับผิดชอบที่จะต้องสรรหาบุคคลให้ได้คุณสมบัติตามที่สังคมต้องการ นี่คือส่วนที่จะฝากไว้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในร่างของรัฐบาลเอง หรือของฝ่ายเองในส่วนตัวนั้นนะครับคิดว่าเป็นปัญหาที่มาเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นในการพิจารณาร่างดังกล่าวนี้ นะครับในส่วนตัวเองสามารถรับได้ทั้ง ๒ ร่าง เพื่อที่จะมาแก้ไขปรับปรุง แปรญัติติ แล้วนำเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง ก็กราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นแนวทางในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ดำเนินการอยู่นี้ให้สมบูรณ์ต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวขอแจ้งชุดต่อไปที่ได้ประสานงานไว้ นะครับ คือ ท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ท่านลิขิต ธีรเวคิน แล้วก็ท่านการุณ ไสงาม ท่านธานี ศักดิเศรษฐ์ ท่านวีระ มุสิกพงศ์ จะได้เตรียมตัว นะครับ แล้วก็ ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ท่านชินวรณ์ ท่านวัฒนา ช่างไฟเราะ แล้วก็ ท่านบุญทัน ดอกไธสง นะครับ ทางผู้แทนนั้นตอนนี้มีรายชื่อมีเพียง ท่านสุวโรช พะลัง จากนั้นจะเป็นท่าน ส.ว. ทั้งหมดเลยนะครับ ท่านอุบล เอื้อศรี ท่านประสิทธิ์ พิพุทธกิจจา

ท่านแก้วสรร ท่านที่ไม่ได้ส่งชื่อก็ให้ส่งชื่อมาเลยครับ ท่านสุนทร พลอากาศเอก กานต์ มีหมดครับ มีหมดทุกคนครับ เชิญท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ นะครับ เชิญครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกวุฒิสภา เจตนารมณ์สำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็คือ การที่จะเดินไปสู่เป้าหมายของการปฏิรูปการเมือง นั่นก็คือการเปิดโอกาสให้มีหลักประกันในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้น

ประการที่ ๓ ก็คือ การออกแบบระบบรัฐสภาให้มีฝ่ายบริหารที่มีความเข้มแข็ง

ในขณะเดียวกันก็มีประการที่ ๔ นั่นก็คือ การออกแบบให้มีระบบการตรวจสอบที่มีความเข้มข้นและมีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นระบบรัฐสภาใหม่ที่ออกแบบโดยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่ระบบรัฐสภานั้นยืนอยู่ได้ด้วย ๒ ขาหลักขององคาพยพในระบอบประชาธิปไตย ขาหนึ่งก็คือ ฝ่ายบริหาร ขาที่ ๒ ก็คือฝ่ายนิติบัญญัติ

แต่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ออกแบบเพิ่มเติมให้เป็นระบบรัฐสภาแบบ ๓ ขา นั่นก็คือเพิ่มเติมจากฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติมาเป็นขาที่ ๓ คือกำหนดให้มีองค์กรอิสระขึ้นมาทำหน้าที่ในการคานอำนาจ องค์กรอิสระสำคัญ ๆ ก็ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งกำหนดให้มีขึ้นเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการเลือกตั้งแทนรัฐบาลในอดีต เพราะเห็นว่าจะไม่เป็นธรรม และจะทำให้ผู้ที่เป็รัฐบาลได้เปรียบในการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งจึงถูกออกแบบมาเพื่อที่จะให้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างสุจริตยุติธรรม หรือแม้แต่ในส่วนของศาลรัฐธรรมนูญก็ได้มีการกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญนั้นได้ทำหน้าที่ในการวินิจฉัยความชอบหรือไม่ชอบโดยรัฐธรรมนูญของกฎหมายฉบับต่าง ๆ ทั้งที่ออกโดยฝ่ายบริหารในรูปพระราชกำหนด และโดยฝ่ายนิติบัญญัติในรูปแบบของพระราชบัญญัติ นอกจากนั้นยังออกแบบให้ศาลรัฐธรรมนูญได้ทำหน้าที่ในการวินิจฉัยความขัดแย้งในเรื่องของอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ เหล่านี้เป็นต้น องค์กรอิสระที่มีความสำคัญยิ่งอีกองค์กรหนึ่งที่กำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ก็คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกแบบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งนักการเมือง ระบบรัฐสภาในปัจจุบันจึงเป็นระบบรัฐสภาแบบ ๓ ขา มีฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติและองค์กรอิสระ องค์กรอิสระในระบบนี้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถ้าองค์กรอิสระไม่เป็นอิสระผลที่จะตามมาคืออะไรครับ ถ้าองค์กรอิสระไม่มีความเป็นอิสระผลที่จะตามมาในประการที่ ๑ ก็คือว่า ผู้มีอำนาจก็สามารถที่จะเข้าไปแทรกแซงองค์กรอิสระเพื่อประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้องได้ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจะมีการแทรกแซงคณะกรรมการการเลือกตั้ง กระผมขออภัยที่พูดนี้หมายถึงพูดในหลักการ ไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือองค์กรอิสระใด ๆ ถัดจากนี้ไปที่กระผมจะอธิบาย แต่ถ้าสมมุติว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่เป็นอิสระ ผู้มีอำนาจก็สามารถที่จะเข้าไปแทรกแซงคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ เช่น สามารถเข้าไปชี้เป็นชี้ตายได้ว่าคนไหนควรได้ใบเหลือง คนไหนควรได้ใบแดง คนไหนควรให้การรับรอง คนไหนไม่ควรให้การรับรอง วันเลือกตั้งควรจะเป็นวันไหน เหล่านี้เป็นต้น องค์กรอิสระอื่นถ้าถูก

แทรกแซง เช่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในที่สุดถ้ามีการแทรกแซงโดยผู้มีอำนาจหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผลที่จะออกมา ก็จะกลายเป็นว่าคนทุจริตก็จะกลายเป็นคนสุจริต คนสุจริตก็จะถูกใส่ร้ายป้ายสีกลายเป็นคนทุจริต นี่คือผลที่ตามมา ศาลรัฐธรรมนูญก็เช่นเดียวกัน ถ้าขาดความเป็นอิสระ ในที่สุดการวินิจฉัยความชอบหรือไม่ชอบโดยรัฐธรรมนูญของกฎหมายที่ออกไปก็จะถูกบิดเบือน ไปเกิดประโยชน์กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เข้าไปแทรกแซงเพื่อให้สมความประสงค์ ในที่สุดความเป็นอิสระและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็จะไม่สามารถเดินไปสู่จุดที่พวกเราต้องการเห็นและต้องการที่จะเป็น นั่นคือผลประการที่ ๑ ถ้าองค์กรอิสระไม่เป็นอิสระ คือจะมีการถูกแทรกแซงได้

และผลที่ตามมาอีกประการที่ ๒ ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งไม่แพ้กันก็คือว่า ถ้าองค์กรอิสระถูกแทรกแซงได้ ที่สุดสิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า -----

อำนาจทั้ง ๓ อำนาจจะไปตกอยู่ในมือของคนคนเดียว สิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็คือว่าระบบ
รัฐสภาจะไม่เป็นระบบรัฐสภาของประชาชน เพราะเมื่อไรถ้าระบบรัฐสภาไม่เป็นระบบรัฐสภา
ของประชาชน นั่นหมายความว่าระบบรัฐสภาจะไปตกอยู่ในมือของคนคนเดียวหรือคนกลุ่ม
เดียว แทนที่จะไปตกอยู่ในมือของประชาชน หมายความว่าฝ่ายบริหารก็ไปตกอยู่ในมือของ
คนคนเดียว ขณะเดียวกันฝ่ายนิติบัญญัติก็ไปตกอยู่ในอำนาจในกำมือของคนคนเดียว และ
จะอันตรายยิ่งขึ้นถ้าองค์กรอิสระก็ไปตกอยู่ในมือของคนคนเดียวเช่นกัน นั่นคือหาชนะของ
ระบบรัฐสภาของเรา และนั่นหมายความว่าจุดประสงค์ ที่เราต้องการเห็นการปฏิรูปการเมือง
โดยออกแบบระบบรัฐสภามาในรูปแบบใหม่ก็จะล้มเหลวโดยสิ้นเชิง นี่คือนี่ที่ขอกราบเรียน
กับท่านประธาน เพราะฉะนั้นทางหนึ่งที่ทำอย่างไรให้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญบรรลु
วัตถุประสงค์ ทางหนึ่งที่จะเป็นการป้องกันการแทรกแซงองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้ก็คือ
เราจะต้องตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้งไป เพื่อสกัดกั้นการเข้าครอบงำแทรกแซงองค์กรอิสระ
ตั้งแต่เบื้องต้นในขั้นตอนการสรรหา และเพื่อวัตถุประสงค์สำคัญในการที่จะทำอย่างไรให้
องค์กรอิสระนั้นปลอดจากการเป็นหนี้ที่จะต้องไปตอบแทนบุญคุณทางการเมืองในอนาคต นี่
คือสิ่งที่ผมถึงคิดว่าทำไมฝ่ายค้านจึงเสนอความเห็นว่าจำเป็นจะต้องตัดตัวแทนพรรค
การเมืองออกไป ร่างของพรรคฝ่ายค้านที่น่าเสนอต่อท่านประธานนั้น ความจริงถ้าจะกล่าว
โดยสรุปถือหลัก ๔ ข้อครับ

หลักข้อที่ ๑ ก็คือว่า ให้ตัดตัวแทนพรรคการเมืองออกไปทั้งหมด ทั้งใน ๓
องค์กรที่ระบุว่าให้ตัวแทนพรรคการเมืองเข้าไปเป็นกรรมการสรรหา ไม่ว่าจะเป็นสรรหา กกต. สรร
หา ป.ป.ช. หรือสรรหาศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม

หลักข้อที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อถอดตัวแทนพรรคการเมืองออกไปทั้งหมดแล้วก็ให้
เอาตัวแทนภาคประชาชนเข้ามาแทนที่พรรคการเมือง โดยให้เอาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเข้ามาแทนตามจำนวนเท่าที่ปรากฏอยู่ใน
รายละเอียดเพื่อแทนที่พรรคการเมืองทั้งหมด

หลักข้อที่ ๓ ก็คือว่า สำหรับคณะกรรมการสรรหาที่เป็นองค์กรอื่น เช่น ศาล ว่าจะเป็นศาลฎีกา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือท่านประธานศาลปกครองสูงสุด ฝ่ายค้านเห็นควรคงไว้หรือตัวแทนอธิการบดีก็เห็นควรคงไว้ นั่นคือหลักประการที่ ๓

และหลักประการที่ ๔ ก็คือว่า ฝ่ายค้านเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่อง คณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระในทีวนี้ถ้าจะแก้แล้วก็ควรจะแก้ไปพร้อม ๆ กันทั้ง คณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. คณะกรรมการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ควรที่จะไปทำเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ไม่ควรที่จะไปทำ เฉพาะการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. และปล่อยศาลรัฐธรรมนูญกับคณะกรรมการการเลือกตั้งทิ้งไว้ ทั้งที่เป็นองค์กรอิสระอย่างเดียวกัน นั่นคือหลัก ๔ ข้อของฝ่ายค้านในการเสนอ ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้าไปทีวนี้ แต่สำหรับร่างของรัฐบาล ผมขออนุญาตกราบเรียนให้ ความเห็นต่อท่านประธานครับว่า ที่ฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยก็เพราะเหตุ ๒ ข้อ ข้อ ๑ เพราะร่าง ของรัฐบาลนั้นที่สุดแล้วไม่ได้ตัดตัวแทนของพรรคการเมือง ซึ่งเป็นความประสงค์ของสังคมใน ขณะนี้ออกไป และเป็น หลักการที่ควรจะเป็น เหตุผลประการที่ ๒ ที่ฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยกับ ร่างของรัฐบาลก็เพราะว่าร่างของรัฐบาลนั้นแก้ปัญหาไม่หมด แก้เฉพาะคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ศาลรัฐธรรมนูญไม่แก้ คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่แก้ ทั้งที่เป็นองค์กรอิสระอย่าง เดียวกัน -----

เหตุผลที่พวกเราเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้งไป แต่รัฐบาลเห็นว่าไม่จำเป็นต้องตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้งไป ความจริงเรื่องนี้ผมคิดว่ารัฐบาลเองก็มีความสับสนนะครับ เบื้องต้นถ้าท่านประธานจะได้ติดตามเหตุการณ์ ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ด้วยตัวเองว่า เห็นด้วยว่าควรตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้งไป แต่ต่อมา ไม่กี่วัน ขออภัยที่ต้องใช้คำว่า ท่านนายกกลับลำ ท่านกลับลำเปลี่ยนจากความคิดเดิมและความเห็นเดิมที่ได้แสดงออกไป นั่นก็คือว่ายังคงตัวแทนของพรรคการเมืองอยู่ใน คณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ซึ่งองค์ประกอบที่ปรากฏในร่างของรัฐบาลในส่วนอื่นนั้น ผมเรียนว่าฝ่ายค้านไม่มีปัญหาและไม่ได้ติดใจครับ นั่นก็คือว่า รัฐบาลกำหนดว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยกรรมการ ๑๕ คน องค์ประกอบที่ ๑ มาจากศาล คือประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ๓ ท่าน ตรงนี้ฝ่ายค้านไม่ติดใจและเห็นด้วย รัฐบาลกำหนดว่าองคคพพที่ ๒ ให้ประกอบด้วยตัวแทนอธิการบดี ตรงนี้ฝ่ายค้านไม่ติดใจและเห็นด้วย แต่ประเด็นที่ฝ่ายค้านติดใจก็คือการกำหนดบุคคลอีก ๒ ท่าน ระบุบัญญัติเข้ามาในร่างของรัฐบาลให้มาเป็นตัวแทนในคณะกรรมการสรรหาด้วย นั่นคือการกำหนดตำแหน่งขึ้นมาใหม่ ซึ่งยังไม่เคยปรากฏมาก่อนในประเทศไทย โดยกำหนดให้มีผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา ๑ ท่าน มาเป็นกรรมการสรรหา ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรมาจากไหนครับท่านประธานครับ กระผมเรียนรัฐศาสตร์มาเคยได้ยิน คำว่า ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้นำเสียงข้างมากในสภาเฉพาะในระบบประธานาธิบดี แต่ในระบบรัฐสภา ยังเป็นคำถามอยู่ว่ามีจริงหรือไม่อย่างไร มันก็เลยทำให้เกิดความเห็นวิพากษ์วิจารณ์กันไปได้ว่า การบัญญัติให้มีผู้นำเสียงข้างมากขึ้นมาเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในร่างของรัฐบาลนั้น มันเหมือนการบัญญัติขึ้นมาโดยกะทันหันและมีเจตนาเล่นลับเป็นพิเศษ มีคนตั้งคำถามว่าผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรที่รัฐบาลระบุให้มาเป็น ๑ ในกรรมการสรรหากรรมการ ป.ป.ช. นั้น ที่สุดแล้วเข้ามาเพื่อเป็นร่างทรงของพรรคการเมืองที่รัฐบาลหรือไม่ และมีวัตถุประสงค์ต้องการให้เข้ามาบงการการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในอนาคตหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างยิ่งและแน่นอนจะทำให้เกิดคำถามนี้โดยการหลีกเลี่ยงไม่ให้มีคนตั้งข้อสงสัยไม่ได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารให้สัมภาษณ์ระบุชื่อบอกว่า
คนที่จะมาเป็นผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรในการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชื่อ
อะไร ที่สุดท้ายก็เลยเป็นที่มาของคำตอบว่า ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะเป็น
ตัวแทนฝ่ายนิติบัญญัติที่รัฐบาลอ้าง เพื่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหา ก็คือคนที่รับ
ใบสั่งหรือมีใบสั่งระบุชื่อมาจากหัวหน้าฝ่ายบริหารนั่นเอง นี่คือนี่ที่เป็นปัญหาที่ผมคิดว่า
รัฐสภาจะต้องขบคิดว่าเราจะเห็นด้วยกับสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ผมไม่รังเกียจตัวบุคคล ผมไม่วิพากษ์วิจารณ์ตัวบุคคล ท่านผู้นำฝ่ายค้าน แน่นอนครับถ้าท่าน
ไปเป็นกรรมการสรรหา ฝ่ายค้านก็ได้ประโยชน์อย่างน้อยที่สุดก็มีตัวแทนเข้าไปนั่ง แต่ทำไม
พวกเราไม่เห็นด้วย เพราะเราไม่ได้ดูที่ตัวบุคคล และเราไม่ได้ดูที่ผลประโยชน์ของตัวเอง แต่
เราดูว่าความถูกต้องความควรคืออะไร หลักที่ควรจะเป็นคืออะไร ยังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ที่
จะต้องมีตัวแทนพรรคการเมืองเข้ามานั่งอยู่ในคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระทั้งโดยตรง
และโดยอ้อม เพราะไม่เช่นนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะมีเรื่องความเป็นอิสระ นี่คือนี่เหตุผลที่
ผมต้องกราบเรียนกับท่านประธานว่า ทำไมเราไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐบาล เพราะไม่ได้ตัด
ตัวแทนพรรคการเมืองทั้งไปโดยสิ้นเชิงอย่างแท้จริง เหตุผลประการที่ ๒ ที่พวกกระผมไม่เห็น
ด้วยกับร่างของรัฐบาลก็เพราะเหตุว่า ท่านแก้ประเด็นเดียว ท่านแก้เฉพาะกรรมการสรรหา
ป.ป.ช. แต่ไม่แก้กรรมการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการการเลือกตั้ง -----

เหตุผลที่ท่านให้กับสาธารณะก็คือว่า ท่านอ้างว่ากลัวช้าและกลัวเสียเวลา ถ้าจะไปแก้พร้อมกันทีเดียวทั้ง ๓ ประเด็น แต่ผมกราบเรียนกับท่านประธานเลยว่า เหตุผลที่บอกว่ากลัวเสียเวลาและกลัวจะไม่ทันที่รัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า จะต้องสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่มีเหตุ นั้น แล้วบอกว่าไม่แก้ ๓ ประเด็นมันฟังไม่ขึ้น และที่บอกฟังไม่ขึ้น เพราะว่ารัฐบาลเองได้ปลดล็อกปัญหานี้ออกไปแล้วโดยสิ้นเชิงเรียบร้อยแล้ว ไม่ต้องไปเป็นห่วงเรื่อง ๓๐ วันตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันอีกต่อไปแล้วว่า กลัวจะทำไม่ทัน เพราะในร่างของรัฐบาลเองที่เสนอต่อสภา รัฐบาลมีร่างในมาตรา ๔ ระบุไว้ชัดเจนในการปลดล็อกแก้ปัญหาไม่ทัน ๓๐ วันตามรัฐธรรมนูญปัจจุบัน นั่นก็คือมาตรา ๔ ของร่างรัฐบาลเขียนไว้แบบนี้ครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๔ เขียนว่า ในกรณีที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก่อนวันที่รัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ แต่วุฒิสภายังมิได้มีมติเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แปลว่า ถ้าทำไม่ทันให้ยกเลิกการสรรหาและการเลือกตั้งดังกล่าว แปลว่า ถ้าทำมาก่อนแล้วยังไม่เสร็จให้ยกเลิกการสรรหาและการเลือกตั้งดังกล่าว และให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๒๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้ แปลว่า ให้คณะกรรมการสรรหาชุดใหม่ที่จะระบุไว้ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เรากำลังจะเปลี่ยนนี้เป็นผู้ดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้บังคับใช้ ก็แปลว่าร่างของรัฐบาลปลดล็อกในเรื่องความล่าช้าของเวลา ๓๐ วันเรียบร้อยแล้ว แปลว่า ๓๐ วันต่อไปนี้ถ้าร่างของรัฐบาลผ่านให้ นับ ๑ นับจากวันที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่บังคับใช้ไป ๓๐ วัน การสรรหา ก็จะไม่เกิดปัญหาความล่าช้าเรื่อง ๓๐ วันตามรัฐธรรมนูญเดิม การอ้างว่าแก้หลายประเด็นจะทำให้ล่าช้าเสียเวลาจริง ไม่ใช่ ข้ออ้างที่แท้จริงและไม่ใช่ปัญหาที่แท้จริง ท่านนายกให้เหตุผลเพิ่มเติมบอกว่า ท่านถือหลักการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยใช้หลักว่า เสียตรงไหนก็ซ่อมตรงนั้น ฟังแล้วเหมือนใช่ครับ แต่จริง ๆ ไม่ใช่ เพราะรัฐธรรมนูญไม่ใช่วิทย์หรือไม่ใช่โทรศัพท์มือถือที่เสียตรงไหนแล้วซ่อมตรงนั้น แต่รัฐธรรมนูญคือกติกาสูงสุดของประเทศที่จะต้องใช้บังคับกับทุกคนและต้องมี

หลักมีเกณฑ์อย่างเดียวกันในเรื่องที่สอดคล้องต้องกัน ไม่ใช่ปล่อยให้หลักกัน ป.ป.ช. อย่าง
กรรมการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญอย่าง กรรมการสรรหา กกต. อย่างถ้าอย่างนั้นมันก็จะเกิด
ความลักลั่นและหลายมาตรฐานขึ้นมาในรัฐธรรมนูญในตัวของมันเอง สิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่
ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธาน เพราะฉะนั้นการแก้รัฐธรรมนูญเรื่องนี้ของ
รัฐบาลจึงเหมือนกับเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และแก้แบบขอไปทีให้พ้น ๆ ไปเฉพาะ
ประเด็น เหมือนกล่า ๆ กลัว ๆ แล้วก็ได้มองไปในอนาคตเหมือนผู้ที่ควรจะมีวิสัยทัศน์ใน
การกำหนดกติกาบ้านเมืองในหลักที่มันควรจะเป็นให้ สอดคล้องต้องกัน ถ้ารัฐธรรมนูญเทีย
วนี้แก้ไม่หมด คือแก้เฉพาะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วยังปล่อยให้คณะกรรมการสรรหา กกต. และ
คณะกรรมการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญ มีตัวแทนพรรคการเมืองหลงเหลืออยู่ อะไรจะเกิดขึ้น
ครับ สิ่งที่จะเกิดขึ้นอีกอย่างน้อย ๔ ประการ

๑. สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ ถ้าตราบไดยังมีตัวแทนพรรคการเมืองในกรรมการสรร
หาจะต้องมีการบล็อกโหวตในกรรมการสรรหาที่เป็นตัวแทนพรรคการเมืองเกิดขึ้นอีกต่อไป ---

เพราะในอดีตต้องยอมรับความจริงว่า ๔ ปีที่ผ่านมากรรมการสรรหาคณะกรรมการองค์กรอิสระหลายครั้งมีการบล็อกโหวต ผมเป็นคนหนึ่งครับที่บังเอิญได้มีโอกาสเข้าไปเป็นกรรมการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งหนึ่ง เป็นฝ่ายค้านเกือบจะเรียกว่าคนเดียวที่หลุดเข้าไปได้ แต่ส่วนใหญ่จะมีการบล็อกโหวต และการบล็อกโหวตมันน่ากลัวอย่างไรครับ ที่บอกว่าการบล็อกโหวตมันน่ากลัวก็เพราะว่า ยกตัวอย่างคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผ่านมามีกรรมการสรรหา ๑๕ คนครับ ๑๕ คน ประกอบด้วย ๑. ประธานศาลฎีกา ๒. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ๓. ประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วก็อีก ๗ ท่านมาจากตัวแทนอธิการบดี รวมแล้วเป็น ๑๐ คน อีก ๕ คน เป็นตัวแทนพรรคการเมือง รวมแล้วเป็น ๑๕ คน ใครก็ตามจะสมัครเป็นสมาชิก ป.ป.ช. จะผ่านการสรรหาไปได้ท่านจะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ แปลว่าท่านจะได้อย่างน้อย ๑๒ ใน ๑๕ คะแนน แปลว่าท่านมีคนค้านได้ไม่เกิน ๓ คน เพื่อให้ท่านได้ ๑๒ คะแนน ถ้าเมื่อไรท่านมีคนค้าน ๔ คน ท่านจะเหลือ ๑๑ คะแนน และท่านไม่มีวันได้หลุดรอดเข้าไปเป็นกรรมการ ป.ป.ช. แต่ขณะเดียวกันมีตัวแทนพรรคการเมือง ๕ คนครับ ถ้าตัวแทนพรรคการเมืองทั้ง ๕ คน บล็อกโหวตฮั้วกัน ๕ คนนี้ใช้แค่ ๔ เสียง สามารถสกัดคนดีไม่ให้มีโอกาสเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เลย ที่สุดใครจะหลุดรอดเข้าไปเป็นกรรมการองค์กรอิสระจะเป็นได้ก็ต่อเมื่อพรรคการเมืองที่รวมหัวกันบล็อกโหวตชี้ให้เป็นหรือไม่ให้เป็นเท่านั้นนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น เราจึงบอกว่าทำอย่างไรเราควรจะต้องตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้งไป ถ้าไม่ตัดบล็อกโหวตจะเกิดขึ้นอีกแน่นอน และจะมีกลุ่มอำนาจทางการเมืองจะเป็นผู้ชี้ว่าใครควรได้เป็น ใครไม่ควรได้เป็น

ประการที่ ๒ ผลที่จะเกิดขึ้นก็คือว่า พรรคการเมืองก็จะเป็นผู้ชี้หน้าต่อไป เหมือนกับที่ผมกราบเรียน

และในประการที่ ๓ จะมีใบสั่งทางการเมืองปลิวว่อนเหมือนกับที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาไปยังคณะกรรมการองค์กรอิสระ ผมไม่วิจารณ์กรรมการองค์กรอิสระนะครับ ผมไม่ไปตำหนิต่าน หรือไปวิจารณ์ท่าน หรือให้ร้ายท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้นว่าท่านไม่อิสระ ท่านไปรับใบสั่ง แต่ผมพูดผมหมายถึงคนนอกกรรมการ องค์กร

อิสระ ที่จะเกิดใบสั่งทางการเมืองขึ้นมาได้ และสิ่งนี้อาจจะเกิดขึ้นอีกต่อไปถ้ายังไม่ตัดตัวแทนพรรคการเมืองทิ้ง

และในประการสุดท้าย ท่านประธานเชื่อไหมครับ ถ้ายังปล่อยให้มีความตัวแทนพรรคการเมืองเข้าไปเป็นคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระในอนาคต สิ่งที่จะเกิดขึ้นคืออะไรครับ จะเกิดการซุก ส.ส. ไว้กับพรรคการเมืองเล็ก ๆ บางพรรค เพื่ออะไรครับ เพื่อให้พรรคการเมืองนั้นมีตัวแทน สัก ๑ คนก็พอครับ เพราะตัวแทนพรรคการเมืองแค่ ๑ คน เขาสามารถมีสิทธิมี ๑ เสียงใน กรรมการสรรหา หรือมี ๑ เสียงในการที่ตัวแทนพรรคการเมืองที่มี ส.ส. สามารถไปเลือก กันเองให้เหลือ ๔ คน หรือ ๕ คนได้ สิทธิเท่ากับพรรค ๑๐๐ เสียง อาจเกิดการเมืองซุก ผู้แทนราษฎรไว้ในพรรคการเมืองบางพรรคในอนาคต -----

นี่คือสิ่งที่เป็อันตรรายที่ผมขออนุญาตชี้ให้ท่านประธานได้เห็น เพราะฉะนั้นเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมาทั้งหมดจึงเป็นเหตุผลที่บอกว่า ทำไมฝ่ายค้านจึงไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐบาล เพราะเราต้องการให้แก้พร้อมกันไปทุกประเด็น และตัดตัวแทนพรรคการเมืองออกไปอย่างแท้จริง สุดท้ายท่านประธานครับ ผมทราบดีครับว่าเสียงของพวกเราฝ่ายค้านมีน้อย แต่ในความเป็นจริงก็คือแม้ฝ่ายค้านทุกคนบวกกับมือของวุฒิสมาชิกทุกคนอีก ๒๐๐ คนรวมกัน ถ้ารัฐบาลไม่ฟังเสียงจากพวกเราหรือเสียงจากประชาชน การแก้รัฐธรรมนูญก็จะเป็นไปตามความต้องการของรัฐบาลร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะวันนี้รัฐสภาแห่งนี้มีสมาชิก ๗๐๐ คน เสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งอยู่ในมือของรัฐบาลแต่เพียงผู้เดียว คือมีเกิน ๓๕๐ ไปเป็น ๓๗๗ วาระหนึ่งใช้แค่ ๓๕๐ วาระสามใช้แค่ ๓๕๑ แต่รัฐบาลมี ๓๗๗ ทั้งหมดคนนี้เป็นขี้ตายเป็นรัฐบาล บ้านเมืองอนาคตจะเดินไปทางไหน ระบบรัฐสภาของเราต่อไปในอนาคตจะมีหน้าตาอย่างไร จึงขึ้นอยู่กับสำนึกความรับผิดชอบของรัฐบาลว่าท่านมีความรับผิดชอบต่ออนาคตของระบอบประชาธิปไตยอย่างไร และมีสำนึกความรับผิดชอบต่อประโยชน์ของบ้านเมืองมากกว่าผลประโยชน์ทางการเมืองหรือไม่อย่างไร ผมสนับสนุนร่างของ ฝ่ายค้านด้วยเหตุผลที่ได้อธิบายมาทั้งหมด และไม่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลด้วยเหตุผลที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถัดไปท่านลิขิตนะครับ ผมเรียนว่าตามที่ Whip ได้ตกลงกันนี้ก็เป็นฝ่ายละ ๓ ชั่วโมง ดังนั้นในแต่ละฝ่ายสมาชิกแต่ละท่านถ้ามีน้อยก็พูดได้เต็มที่ แต่ถ้าเกิดมีเยอะก็ขอความกรุณาใช้ระยะเวลาที่เหมาะสมด้วย ซึ่งเมื่อเข้าได้เรียนไว้ว่าอย่างของทางวุฒิสภาก็ประมาณสัก ๑๕ นาที ท่านอื่น ๆ จะได้พูดได้ด้วยกันทั้งหมดนะครับ เชิญท่านอาจารย์ลิขิตครับ

นายลิขิต ธีรเวคิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายลิขิต ธีรเวคิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นสสร. และ ขณะนี้กำลังมองดู

สภาวะทางการเมืองด้วยความเป็นห่วงยิ่ง การร่างรัฐธรรมนูญของ สสร. นั้นเป็นกระบวนการที่ทุกท่านทราบดีอยู่แล้ว แต่เพื่อความเข้าใจกระจ่างสำหรับผู้ซึ่งอาจจะไม่ได้ติดตามเหตุการณ์ ผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจกระเล็นน้อยและเข้าสู่ประเด็นที่จะมีการอภิปรายในวันนี้ ก่อนจะมีการร่างรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า ฉบับประชาชน หรือ สสร. นั้น ประเทศไทยมีปัญหาในทางการเมืองเป็นอย่างมาก จนเกิดคำถามว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่เป็นอยู่ในขณะนั้นจะไปรอดหรือไม่ ผสมผสานกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ที่เรียกว่า การแตกของเศรษฐกิจฟองสบู่ จนนำไปสู่คนคนหนึ่งมีการกระทำซึ่งผมถือว่าควรจะตราไว้ในแผ่นดิน เนื่องจากคนส่วนใหญ่ลืมคนคนนี้เสียแล้ว คนนั้นขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คุณฉลาด วรฉัตร ที่มีการอดอาหาร เป็นผู้ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงร่างขึ้นมาเพื่อปฏิรูปการเมืองสืบต่อการพยายามแก้ไขระบอบการเมืองการปกครองประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเบื้องต้นนั้นมีความพยายามที่จะทำให้ดีขึ้นโดยให้อาจารย์ชุมพล ศิลปอาชา เป็นประธานในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๒๕ ประเด็น รัฐธรรมนูญเก่า รัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ ซึ่งสำเร็จได้เพียง ๒ ประเด็น แต่ประเด็นสำคัญที่สุดคือเด็กอายุ ๑๘ ปี บุคคลที่อายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เป็นการผลักดันให้คนประมาณ ๔ ล้านคน เข้าไปใช้สิทธิใช้เสียงทางการเมือง อันเป็นสิทธิทางการเมืองแตกต่างจากการบรรลุนิติภาวะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือ ๒๐ ปี บริบูรณ์ จากนั้นปัญหายังยั คราวคาซังจนเกิดการตั้งคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.) โดยมีนายแพทย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน ออกมาเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ หนาประมาณ ๑๐ เซนติเมตร หนาขนาดนี้ท่านประธานครับ เป็นเล่มเล็ก ๆ เป็นองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ที่สุดองค์ความรู้หนึ่ง และผมคิดว่าประเทศไทยเป็นผู้ที่รู้เรื่องนี้ดีที่สุด แต่ผลสุดท้ายก็ตั้งไว้บนหิ้ง เพราะรัฐบาลในสมัยนั้น ผมจำไม่ได้ว่ารัฐบาลไหนไม่รับ ผลสุดท้ายก็มาถึงท่านบรรหาร ศิลปอาชา ระหว่างรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งท่านบอกกับผมว่า หลังจากท่านเป็นนายกนะครับ อาจารย์สุรเกียรติ์บอกต้องพูดการปฏิรูปการเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเป็นนายกจึงมีการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง (คปก.) ขึ้น ทำการแก้ไขรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔

มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง โดยให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ๙๙ คน จัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ขึ้น ทั้งฉบับ นี่คือการที่มาของรัฐธรรมนูญ ฉบับ สสร. บรรยายากาดังที่ผมได้เอ่ยมมาแล้ว -----

- ๔๓/๑

ท่านประธานครับ ในการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมีการรอบใหญ่ ๆ ๔ กรอบบนฐานสำคัญอันหนึ่งคือ ต้องให้มีฝ่ายบริหารที่แข็งแกร่งปลอดจากการไร้เสถียรภาพ และสามารถจะแสดงความเป็นผู้นำทางการเมืองได้ นั่นคือการที่มาของเจตนารมณ์อันสำคัญยิ่ง ในกรอบ ๔ กรอบนั้น กรอบที่ ๑ คือ กรอบว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน อันนี้จำเป็นต้องเอ่ยเพื่อจะเป็นที่กระจ่างทั่วไป รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นที่ชื่นชมของหลายประเทศ เมื่อผมไปที่มองโกเลียนั้น ส.ส. สตรีผู้หนึ่งได้บอกว่า รัฐธรรมนูญของท่านดีมาก ดีกว่าของเราเยอะ เพราะชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน ตามวรรคสองของมาตรา ๓๐ นอกเหนือจากนั้น ในกรอบที่ ๒ ก็คือ การเข้าสู่ตำแหน่งอำนาจ เป็นครั้งแรกที่มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกหรือสมาชิกวุฒิสภา ๒๐๐ คนโดยตรง มีภารกิจสำคัญคือ กลั่นกรองกฎหมาย แต่งตั้งและถอดถอน ยังมีการเลือกตั้ง ส.ส. แบบเขตเดียวคนเดียว ๔๐๐ คน และบัญชีรายชื่ออีก ๑๐๐ คน กรอบที่ ๓ เนื่องจากเจตนารมณ์ต้องการให้มีฝ่ายบริหารที่แข็งแกร่ง เนื่องจากมีการใช้อำนาจได้อย่างเต็มที่โดยตัวแทนของประชาชน จำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการควบคุมการใช้อำนาจด้วยองค์การที่เรียกว่า องค์การตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเรียกกันทั่วไปและผมไม่มั่นใจว่าถูกต้องหรือไม่นะครับที่เรียกว่า องค์การอิสระ อิสระ แปลว่า อิสระจากฝ่ายบริหาร ไม่ได้แปลว่าอิสระอย่างที่เราเข้าใจกันโดยทั่วไป องค์การ ๑๐ องค์การที่เกิดขึ้น นั่นคือ ๑. ศาลรัฐธรรมนูญ ๒. กกต. ๓. ป.ป.ช. ๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๕. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๖. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ๗. ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๘. ศาลปกครองสูงสุด ๙. กสช. ๑๐. กทช. ยังมีอีกองค์การหนึ่งซึ่งจะเป็นองค์การอิสระ คือซึ่งจะต้องออกตามมาตรา ๕๗ เรื่องคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งขณะนี้ยังไม่ได้ออกมาทั้งหลายทั้งปวงดังกล่าวคือ องค์การตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ควบคุมการใช้อำนาจเพื่อมิให้เกิดการฉ้อราษฎร์บังหลวง เพื่อให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์หรือเที่ยงธรรมและเพื่อมิให้มีการละเมิดกฎหมาย อ่างไรซึ่งหลักแห่งนิติธรรมซึ่งเป็นลักษณะของสังคมที่เป็นนิติรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ องค์การดังกล่าวจึงเป็นเรื่องสำคัญ กรรมการสรร

หาจึงจำเป็นต้องมีการสรรหากรรมการสรรหาอย่างระมัดระวัง และนี่คือที่มาของการมีตัวแทนต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

ประเด็นที่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ร่างของรัฐบาลพยายามแก้ไขมาตรา ๒๙๗ เฉพาะในส่วนที่มีความขัดข้องอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดว่า ต้องเลือกตัวแทนจากพรรคการเมืองมาพรรคละ ๑ คนไม่เกิน ๕ คน ซึ่งหมายความว่าต้องมี ๕ พรรค อันนี้เป็นการระบุเป็นลายลักษณ์อักษร ในความเป็นจริงกฎหมายมหาชนนั้นต้องใช้ ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ คือ เจตนารมณ์ ส่วนที่ ๒ คือ ลายลักษณ์อักษร แต่ในเมื่อลายลักษณ์อักษรบ่งไว้ชัด จนไม่สามารถตีความตะแบงได้ ยกเว้นแต่จะตีความข้าง ๆ คู ๆ ว่า ใช้ประเพณีการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขตามมาตรา ๗ ซึ่งก็เสี่ยงต่อการถูกวิพากษ์วิจารณ์ จึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาเฉพาะส่วนนี้อย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหา ที่เรียกว่าทางตันทางการเมือง โดยที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า เดดล็อก (Deadlock) หรือภาษาฝรั่งเศสท่านทราบดีว่า กู เดอ แซค (Cul – de – sac) นี่คือการจำเป็นอย่างเร่งด่วน

เหตุผลสำคัญของการที่ต้องมีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วนก็เนื่องจากความเสียหายที่จะตามมา ๒ ประการด้วยกันท่านประธานครับ ประการแรก เมื่อป.ป.ช. ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ คดีความทั้งหลายที่จะหมดอายุความมีเป็นจำนวนมากแน่ละในส่วนของผู้ซึ่งได้ประโยชน์ก็คงจะยินดี แต่ในแง่ของกระบวนการยุติธรรม ความยุติธรรมที่จะต้องเกิดกับสังคมนั้น เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล สิ่งนี้ความเสียหายซึ่งอาจจะมองไม่เห็น เนื่องจากเป็นนามธรรม แต่จริง ๆ เป็นความเสียหายที่มีผลกระทบต่อระบบด้วย ในส่วนที่ ๒ ท่านประธานครับ ไม่มีใครพูดถึงมากนักรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดไว้ว่า ต้องมีองค์กรตามรัฐธรรมนูญดังที่ผมกล่าวมาแล้ว เมื่อองค์กรหนึ่งไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ถ้าปล่อยไว้เนิ่นนานว่าไปตามหลักรัฐศาสตร์และหลักกฎหมาย ระบบทั้งระบบนี้พังทลายนะครับ -----

จึงจำเป็นอย่างรีบด่วนต้องกู้ระบบให้เกิดขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ท่านประธานครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแทนของพรรคการเมืองนั้น เหตุผลที่มีการอธิบายมานั้นก็เป็นที่ยอมรับได้ว่าถ้าหากมีตัวแทนพรรคการเมือง ผมขออัยนะครับ ตัวแทนพรรคการเมืองเป็นลักษณะของพรรคบ่งบอกว่าไม่เกิน ๕ พรรคอย่างทีกล่าวนมาแล้ว อาจจะมีเหตุผลว่าน่าจะต้องเปลี่ยนแปลง แต่ขณะเดียวกันองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีอำนาจอย่างมหาศาล ในแง่การตรวจสอบ ในแง่การให้คุณให้โทษ ในแง่ทำให้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น บริสุทธิ์และสามารถที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนนั้น จะมีการคัดเลือกโดยคณะกรรมการคัดเลือกที่ปลอดจาก หรือปราศจากตัวแทนของประชาชน เป็นสิ่งซึ่งฟังได้ยากยิ่งในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ มาตรา ๓ ระบุเอาไว้ชัดว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย มาตรา ๑๔๙ ระบุไว้ชัดเจนเหมือนกันว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย เมื่อเป็นเช่นนี้ทั้ง ส.ว. และ ส.ส. ในแง่หนึ่งก็คือตัวแทนของคน ๖๔ ล้านคน ซึ่งเลือกเข้ามา จริง ๆ เลือก ๔๐ กว่าล้านคนนะครับ การมีตัวแทนที่เป็น ส.ส. จึงต่างจากการมีตัวแทนที่เป็นพรรค การที่ร่างของ ครม. มีการแก้ไขมี ส.ส. เพียง ๒ คน คนหนึ่งคือ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๑๒๐ นั่นก็คือเป็นตัวแทน ส.ส. ทางฝ่ายค้าน เพราะการบริหารประเทศนั้นประกอบไปด้วยฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล ส่วนในส่วนของฝ่ายรัฐบาลนั้น เนื่องจากคนซึ่งเป็นหัวหน้าของพรรคฝ่ายรัฐบาลเป็นนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องมีตัวแทนจากส่วนนั้น จริง ๆ ศัพท์ที่ถูกต้องที่สุดก็คือ ตัวแทนจากพรรคที่มีคะแนนสูงสุด ด้วยเหตุนี้การมี ส.ส. ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลอยู่ในกรรมการสรรหา จึงเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจอธิปไตยกับปวงชนชาวไทย นั่นคือส่วนที่ ๒ ท่านประธานครับ

ในประเด็นที่ ๓ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญยิ่งก็คือ ถ้ามีความพยายามที่จะแก้องค์กรอื่นด้วยนั้น ในแง่หนึ่งผมเห็นด้วยว่าจะต้องแก้ในที่สุด แต่ในขณะนี้ความจำเป็นเร่งด่วนนำไปสู่ความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเรียกว่า พะลิตทิเคิล เอคซิเจนซี (Political exigency) ถ้าไม่มีการแก้ในส่วนนี้ เมื่อมีการปล่อยเนิ่นนานไปก็จะเกิดปัญหา และถ้าสมมุติว่ามีการแก้คณะกรรมการสรรหาใน ๒ องค์กรอื่น ซึ่งได้แก่ ศาล

รัฐธรรมนูญและกรรมการการเลือกตั้ง ก็แปลว่า ตัวแทนซึ่งอยู่โดยตำแหน่งซึ่งจะแก้ตามฉบับนี้นั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้ จะต้องมีการเลือกตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและประธาน กกต. ก่อนจึงจะทำการต่อไปได้ เพราะ ป.ป.ช. นั้นมี ๒ ท่านดังกล่าวนั้นอยู่โดยตำแหน่งนอกเหนือจากผู้ปกครองสูงสุดและอื่น ๆ เพราะฉะนั้นถ้าแก้ในทำนองนั้นมันจะทำให้จุดประสงค์ของการแก้ไขปัญหาวิกฤติขณะนี้มันเป็นไปไม่ได้ ท่านประธานครับ

อีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งต้องมีการพูดถึงก็คือ การที่จะแก้อีก ๒ องค์การนั้นเป็นสิ่งที่สมควรจะทำได้ตามครรลอง คือมาตรา ๓๑๓ แต่เนื่องจากการแก้ไขขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และในขณะที่ร่างรัฐธรรมนูญนั้น ผมในฐานะ สสร. จำได้จนกระทั่งถึงวันนี้ว่า ในการร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องคำนึงถึงความเห็นของประชาชน เป็นสำคัญ เรื่องใหญ่ขนาดการแก้องค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้นจำเป็นต้องฟังเสียงจากประชาชน จะต้องมีการสัมมนา จะต้องมีการสำรวจความคิดเห็น จะต้องมีการลงประชาพิจารณ์ ทำประชาพิจารณ์ หรือแม้กระทั่งมีการประชามติ ถ้าเกิดกรณีที่เป็นจริง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้การแก้รัฐธรรมนูญในระดับที่กว้างออกไปจากปัญหาเฉพาะหน้านั้น จึงต้องกระทำอย่างรอบคอบ เพราะมิฉะนั้นความเสียหายอาจจะเกิดขึ้นได้ในที่สุด ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะสรุปง่าย ๆ อย่างนี้ว่า ร่างของรัฐบาลที่ต้องการแก้ปัญหามาตราเดียวนั้น คือการแก้วิกฤติที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ถ้าปล่อยเนิ่นนานจะเกิดปัญหาดังที่กล่าว มาแล้ว

ประการที่ ๒ การแก้ไขขององค์กรอื่นนั้น ถ้ามีเหตุผลพอเป็นสิ่งที่ควรกระทำ แต่ต้องกระทำอย่างรอบคอบ และถ้าในกรณีที่มีการแก้องค์กรอื่นนั้นยังมีความเห็นว่าคุณคณะกรรมการสรรหาที่แก้โดยร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นยังไม่สมบูรณ์ อาจจะรวมแก้พร้อมกันเลยก็ได้ แต่กระทำในลักษณะที่ว่า เป็นขบข่ายที่กว้างขวางและมีการฟังความเห็นจากประชาชนโดยทั่วไปเช่นเดียวกับ สสร. -----

สุดท้ายในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น แก้ไขเพื่อให้ระบบดำเนินไปด้วยดี ไม่ใช่แก้ไขเพื่อประโยชน์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จุดประสงค์สำคัญที่สุดก็คือจะต้องทำให้การปฏิรูปการเมืองเกิดขึ้น สืบต่อจากที่มีความพยายามโดย สสร. รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้มาแล้ว ๘ ปี ย่อมมีปัญหาในหลายส่วน การแก้ไขปัญหาเหล่านั้นจะต้องไม่นำไปสู่การเกิดปัญหาใหม่อีก มิฉะนั้นการแก้ไขปัญหานั้นก็จะไม่บรรลุผลเท่าที่ต้องการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาเบื้องต้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงขอสนับสนุนร่างของคณะรัฐมนตรีที่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙๗ เพื่อแก้วิกฤติและทางตันในขณะนี้อย่างยิ่งยวด ส่วนประเด็นอื่นนั้นผมจะสงวนความเห็นและจะอภิปรายต่อไปเมื่อมีโอกาสอำนวย ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านการุณครับ ท่านที่อ่านชื่อไปแล้ว เวลาจะถึงคิวช่วยกรุณายกมือด้วยนะครับ

นายการุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภา (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายการุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านประธานครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๙ คน ถูกกล่าวโทษในข้อหาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริต โดยสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ยื่นคำร้องผ่านประธานวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๐ แล้วศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้ง ๙ คน มีการกระทำที่เป็น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบจริง และมีการทุจริตจริงในกรณีการขึ้นเงินเดือนขึ้นผลประโยชน์ตอบแทนให้กับตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็น ยิ่งยวดที่จะต้องทำการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยเหตุที่ว่า คณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. นั้นมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่อาจมี โอกาส ในการตีความไปในทางที่ทำให้ยุ่งยากในกรณีตัวแทนของพรรคการเมือง ๕ พรรค ๕ คน ท่านประธานครับ ในครั้งที่ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในกรณี ป.ป.ช. ปฏิบัติหน้าที่มิชอบและทุจริตนั้น เราเองก็ได้เรียกร้องในฐานะผู้ริเริ่มคำร้องก็ได้เรียกร้องไปยังสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้นให้มาร่วมลงชื่อ เพื่อให้ครบให้ได้จำนวนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๐ เราเองได้แจ้งไปยังหัวหน้าพรรคการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านในครั้งนั้น ในครั้งนั้นเรา

ปรากฏว่ามีพรรคฝ่ายค้านคือพรรคประชาธิปัตย์ร่วมลงชื่อมา พรรครัฐบาลคือพรรคไทยรักไทยลงชื่อมาเพียงคนเดียว คือ คุณปิยะณัฐ วัชรามภรณ์ ครั้งแรกนั้นผมเองก็มีข้อสงสัยข้อแปลกใจอยู่บ้าง แต่ก็ไม่มากนัก มาวันนี้เห็นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐบาลทำให้ได้ข้อสงสัยบางอย่างที่มีอยู่นั้นก็ค่อย ๆ คลายลง ชัดเจนขึ้น ท่านประธานครับ มาวันนี้เราบอกแล้วครับ ท่านประธานครับ เราบอกว่าและรู้กันโดยทั่วไปว่าในขณะนี้เนี่ยครับ นอกจาก ป.ป.ช. แล้วที่ทำการขึ้นเงินเดือนให้ตัวเอง ขึ้นผลประโยชน์และตอบแทนให้ตนเองนะครับ องค์การอิสระอีกประมาณ ๓ องค์กรเป็นอย่างน้อย ก็มีการกระทำอย่างเดียวกันและออกบทบัญญัติที่เป็นระเบียบของตนเองอย่างเดียวกันใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกัน ข้อความอย่างเดียวกันเหมือนกันลอกกันทุกตัวอักษร -----

คือศาลรัฐธรรมนูญ คือ กกต. คือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ท่านประธานครับ ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาชัดเจนว่า การกระทำอย่างนี้
เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและเป็นการทุจริต จะไปมัดสงสัยอะไรอีกท่านประธานครับ
แล้วถ้าศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แล้วถ้า กกต. ก็ตาม แล้วถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ตาม
ที่ผ่านมามากหลายวันนั้นยังคิดไม่ตก ยังเข้าใจไม่ตก ยังแก้ปัญหาดตนเองไม่ตก และก็ยังยืนยันกับ
ความเห็นเดิมก็ตาม และถ้าเกิดวันพรุ่งนี้ มะรีน มะเรื่องนี้ อีกไม่กี่วันข้างหน้าเข้าใจตกแล้ว
คิดตกแล้ว แล้วยอมโดยว่าไม่ต้องไปถึงศาลเลย ไม่ต้องมีคำพิพากษาอีกหรอก ไม่ต้องมาถอด
ถอนตามรัฐธรรมนูญอีกหรอก ก็ยอมออก ยอมจบท่านประธานครับ สิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร คือ
จำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการสรรหาเพื่อทำการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อทำการสรรหา
กกต. และเพื่อทำการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาใหม่อีก แล้วกรรมการสรรหา
องค์กรโดยเฉพาะของ กกต. และศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งมีปัญหาว่า
มีพรรคการเมืองอยู่ด้วย เมื่อเป็นอย่างนี้ทำไมจึงไม่ทำให้จบกระบวนการความใน ๓ เรื่อง ใน
๓ องค์กรอิสระนี้เสียทีเดียว มันจึงบอกชัดว่าแท้จริงตัวรัฐบาลเองก็ตาม หรือผู้แทนราษฎรของ
ไทยรักไทยเองก็ตามตั้งใจจะถอดถอนบุคคลที่กระทำความผิดอย่างเดียวกันเป็นอย่าง
เดียวกัน คือศาลรัฐธรรมนูญ คือ กกต. คือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหรือไม่ ชื่อเรียกร้อง
ของเราเรียกร้องมามากหลายครั้งในสื่อทุกชนิด ในห้องประชุมนี้ก็เรียกร้องมาแล้ว เมื่อไรท่านจะ
ดำเนินการตรวจสอบองค์กรอิสระที่กระทำการขึ้นผลประโยชน์ตอบแทนให้กับตนเองเสียที ซึ่ง
บทบัญญัตินี้อยู่ในรัฐธรรมนูญว่าเป็นหน้าที่ของท่าน เมื่อไรท่านจะทำหน้าที่ แล้วเราพาทำ
หน้าที่ในกรณี ป.ป.ช. แล้ว เมื่อไรท่านจะทำหน้าที่ในกรณีตรวจสอบศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณี
ตรวจสอบ กกต. และผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ถ้าหาก
เราไม่เตรียม คณะกรรมการสรรหาของศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม ของ กกต. ก็ตาม เราก็จะเกิด
ปัญหาอีกเหมือนวันนี้ที่เรามาลุกลุกลงกรณกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ในกรณีกรรมการสรรหา
ป.ป.ช. นี้ ไม่ใช่เราเพิ่งมาพูดวันนี้ เพราะกรณี ป.ป.ช. นั้นเรายื่นศาลฎีกาตั้งแต่ปีที่แล้ว เห็น
หรือยังท่านประธานครับ เมื่อเลือกตั้งผู้แทนราษฎรที่ผ่านมาเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ แล้วก็
เลือกตั้งมาตั้งแต่กุมภาพันธ์ มีนาคม เปิดสมัยประชุมเรื่อยมานี้ ถ้าว่าหัวหน้าพรรคไทยรัก

ไทยก็ตาม นายกรัฐมนตรีก็ตาม พรรคการเมืองทุกพรรคก็ตาม รู้ใหม่ว่ามีผู้แทนราษฎรอยู่ใน
สภานี้เพียง ๔ พรรคการเมือง หรือไม่รู้กัน รู้ใช่ไหม เมื่อรู้แล้วรัฐธรรมนูญบอกว่าการสรร
หาในส่วนนี้ต้องมี ๕ พรรค ต้องมี ๕ คน ทำไมท่านไม่ทำตั้งแต่เมื่อเปิดสภาครั้งแรก ชักช้าอยู่
ทำไม แล้วไม่ใช่ไม่บอก ไม่ใช่ไม่เตือน พวกเราก็บอก ก็เตือน ว่ากรรมการสรรหาของ ป.ป.ช. นี้
นะครับต้องพรรคการเมือง ๕ พรรค ต้อง ๕ คนนะ ไม่ทำ วันนี้ท่านมีหน้าอะไรที่จะมาบอกว่า
มันต้องรีบ มันต้องเร็ว มันต้องแก้ปัญหาฉุกเฉิน มันต้องไม่ทันกาลแล้ว มันเสียหายแล้ว มัน
เกิดปัญหาแล้ว พูดทำไม ท่านประธานเองไม่รู้ใช่ไหมว่ามีพรรคการเมืองอยู่ ๔ พรรคการเมืองใน
สภาแห่งนี้ ในวันนี้ ในวันเลือกตั้งมา ตอนที่เลือกท่านประธานเป็นประธาน หรือท่านไม่รู้ ท่าน
รู้ แล้วรู้ปัญหากันอย่างนี้ แบท่อน้ำอย่างนี้ มีปัญหาต่อหน้าต่อตาเราอย่างนี้ปล่อยปละ
ละเลยมา ๓ เดือนทำไม แล้วมาพูดอะไรกันว่ามันจำเป็นฉุกเฉิน ท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้
นี่เองจำเป็นอยู่เองครับที่จะต้องรีบเร่งแก้ไขให้ครบทั้ง ๓ องค์การสรรหา ไหน ๆ จะพูดกันวันนี้
ก็พูดเสียทีเดียวให้ครบเลย เอาเสียทีเดียวให้เบ็ดเสร็จ เอาเสียทีเดียวให้จบว่าองค์ประกอบ
ของกรรมการสรรหา ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ และไม่ว่าจะเป็น
กกต. ควรมีอย่างไร เอาเสียให้ครบทีเดียว มันจะได้แก้ปัญหาตก ท่านประธานครับ เมื่อมาดู
รายละเอียดแล้วผมก็คงไม่จำเป็นต้องพิจารณานัก ด้วยเหตุที่ผมเองทราบว่ามีโอกาสจะได้เป็น
กรรมการ ก็จะไปพูดในรายละเอียดที่นั่น ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นอย่างนี้แล้วนี่นะครับ
ปัญหาที่เขาพิจารณาในกรณีของกรรมการสรรหาฟังกันจนหูจะแตกว่าทั้งประเทศประชาชน
เขาเรียกร้องอะไร ก็คือ เรียกร้องปัญหาของกรรมการสรรหา ก็คือตัวแทนพรรคการเมืองที่เข้า
มา แล้วมาเกิดปัญหาล็อกโหวต หรือท่านยังไม่รู้กัน ถ้ามจริง ๆ เกะท่านประธาน
ประชาชนเขาพูดกันจนหู จะแตกแล้วพวกเรานี้แหละว่ากรรมการสรรหาที่มีปัญหาที่สุดคือ
ตัวแทนพรรคการเมืองเข้ามา -----

ท่านประธานเคยไปดูการลงคะแนนไหม พวกผมวุฒิสภานะครับต้องทำหน้าที่ดู
รายละเอียดทั้งหมด การลงคะแนนเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ ไปดูตารางการ
ลงคะแนนของคณะกรรมการสรรหาองค์กฤษฎา ตัวแทนเขามาอย่างไร ลงคะแนนครั้งที่ ๑ ๗
คะแนน ๘ คะแนน กับอีกฝ่ายหนึ่ง ๔ คะแนน ๕ คะแนน ลงคะแนนครั้งที่ ๒ ๗ คะแนน ๘
คะแนน กับอีกฝ่ายหนึ่ง ๔ คะแนน ๕ คะแนน ๗ ๘ ๕ ๔ ๗ ๘ ๕ ๔ ๒๐ - ๓๐ ครั้งจนพัก
การประชุม ท่านประธานครับ แล้วลงกันไม่ได้ ยันกันอยู่อย่างนี้ด้วยการบล็อก โหวต สุดท้าย
หลังจากพักการประชุมกลับมาอีกรอบหนึ่ง จาก ๗ ๘ ทางฝั่งตรงนี้ กลายมาเป็นรวมกับ ๔ ๕
ทางฝั่งทางโน้น เลยได้คะแนน ๓ ใน ๔ ครบตามเงื่อนไขของกรรมการสรรหา ได้ตัวคนที่ละคน
สองคน ๆ จนครบมาขึ้นให้ ส.ว. ประชาชนเขาู้ ทำไมพวกเราจึงยังจะพยายามไม่รู้กัน มัน
เพราะอะไรท่านประธาน ทำไมเราถึงไม่ทำประโยชน์ให้แก่ชาติ ทำไมไม่ทำประโยชน์ให้กับ
ส่วนรวม ไม่ทำประโยชน์ให้กับประชาชน ทำไมมาคิดอะไรแต่เรื่องปลายนิ้วโป้งตีนตัวเอง ท่าน
ประธานครับ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วนี่นะครับ อยากเรียกร้องเสียงข้างมาก ตอนนี้ฟังท่านแล้ว
ครับ ท่านจะพาไปอย่างไร ตกเหวลงนรกก็อยู่กับพวกท่านแล้วตอนนี้ ช่วยเราหน่อยเถอะ
๓๗๗ เสียงของท่าน เอาเสียทีเดียวเถอะเพื่อบ้านเพื่อเมือง ท่านประธานครับ ก็ขอท่านวิระ
มุสิกพงศ์ ด้วยอีกเสียงหนึ่งก็แล้วกัน

สุดท้ายท่านประธานครับ ผมก็แปลกใจเฉพาะตรงที่ผู้นำเสียงข้างมาก ท่าน
ประธานครับ มันไม่มีครับ คือท่านประธานเคยได้ยินที่ไหน เพิ่งได้ยินนี้ครับ ผมไม่เข้าใจว่าท่าน
นายกไม่ยอมเข้าใจการปกครองในระบบรัฐสภาที่มีรัฐสภาอย่างนี้หรืออย่างไร ว่ามันไม่มี
ผู้นำเสียงข้างมาก มันไม่มี แล้วทำไมเป็นอย่างนั้นล่ะครับ ขอขอบคุณท่านประธานมากครับที่ให้
โอกาสผม

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านชำนาญครับ

นายชำนาญ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพ ผม ขำนิ ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรค
ประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอให้ความเห็นต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เสนอมาทั้ง
๒ ร่างดังต่อไปนี้ครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมถือว่าการอภิปรายในวันนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะไม่บ่อยนักที่รัฐสภาของเราจะได้มีโอกาสอภิปรายในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ สถานิติบัญญัติเคยอนุมัติรัฐธรรมนูญของประเทศไทยไปแล้ว ๑๖ ฉบับแต่ผมแน่ใจว่าไม่บ่อยนักที่รัฐสภาจะได้มีโอกาสพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวกับท่านประธานไปแล้วว่า เราใช้เวลานานถึง ๘ ปีเต็มในการใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรามีความตั้งใจที่จะรอคอยให้ผู้ที่มีหน้าที่เสนอความเห็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอกลับเข้ามาเพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณา เราก็ไม่เคยมีโอกาสนั้น ผมได้ฟังคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างแทนคณะรัฐมนตรี และได้ฟังความคิดเห็นของท่านผู้นำฝ่ายค้านได้เสนอร่างในนามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ทั้ง ๒ ท่านได้บอกเป้าหมายของการแก้ไขในครั้งนี้อย่างชัดเจน -----

นั่นก็คือท่านนายกได้บอกเป้าหมายของการแก้ไขในครั้งนี้อ่า เพื่อให้เลือกกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ส่วนท่านผู้นำฝ่ายค้านได้บอกว่า เหตุผลของการแก้ไขในครั้งนี้อ่า เพื่อที่จะให้เลือกกรรมการ ป.ป.ช. ได้ เพื่อให้องค์กรอิสระไม่ถูกแทรกแซงจากอำนาจทางการเมือง แล้วก็เสนอให้มีการแก้ไขไปเสียทีเดียวทั้ง ๓ องค์กร ท่านประธานครับ ถ้าดูว่าความแตกต่างเพียงเท่านี้ ดูเหมือนจะไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะจะแก้ ๑ หรือแก้ ๓ ก็ได้มีโอกาสแก้ไขไม่มากนัก แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การเสนอความเห็นที่มีความแตกต่างของเป้าหมายในการแก้ไขนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเป็นประเด็นที่กำลังท้าทายเราสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ทั้ง ๗๐๐ คนว่าเราจะก้าวพ้นหรือไม่ เราจะก้าวไปสู่การตัดสินใจที่กล้าตัดอำนาจอันเป็นอำนาจของเราเองให้ไม่เข้าไปสรรหาในองค์กรอิสระหรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่ท้าทายและเป็นปัญหาที่นำไปสู่การตัดสินใจที่ผมถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การแก้ไขในครั้งนี้นี่ที่ท่านบอกว่าเราแก้เพื่อให้เลือกกรรมการ ป.ป.ช. ได้ เป็นความจริงทีเดียวครับว่าขณะนี้เราไม่มีกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ แล้วก็เป็นความจริงอีกว่าเราต้องเร่งรัดให้มีการแก้ไขโดยเร็ว แล้วเราบอกว่าแก้ประเด็นเดียวก็พอเพื่อความรวดเร็ว ท่านประธานครับ พูดเหมือนกับว่าการแก้มาตราเดียว ต้องใช้เวลา ๑๕ วัน แล้วถ้าแก้ไข ๓ มาตรา ไม่ได้แปลว่าต้องใช้เวลา ๔๕ วันนะครับ แก้มาตราเดียวหรือแก้ ๓ มาตรามันก็ใช้เวลาเท่ากันนั่นแหละครับ มันไม่ได้ถกเถียงกันทีละ ๑๕ ทีละ ๑๕ ทีละ ๑๕ ปัญหาอยู่ตรงนี้นะครับ ท่านประธานครับ ปัญหาว่าเรากล้าหาญพอที่จะตัดตัวแทนของเราออกไปจากการสรรหาหรือไม่ เพราะเป็นที่ประจักษ์ว่ากรรมการสรรหาที่ไปจากเรา ที่ไปจากตัวแทนทางการเมือง ไปแทรกแซงการแต่งตั้งองค์กรอิสระ นี่ปัญหาที่สังคมมองเห็น ปัญหาที่ท้าทาย ผมไม่ได้เรียนท่านประธานว่าพรรคการเมืองดีหรือไม่ดี ไม่ได้บอกว่าตัวแทนของประชาชนใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ วันนี้นักการเมืองในระบบตัวแทนเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นนะครับ การเมืองและระบบตัวแทนไม่ใช่ทั้งหมดของระบอบประชาธิปไตยต่อไปอีกแล้ว การเมืองและระบบตัวแทนเป็นเพียงส่วนหนึ่งและการเมืองแบบมีส่วนร่วมของประชาชนก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง แล้วก็มียิบตาท มีอำนาจในระดับที่ใกล้เคียงกัน เรามีองค์กรอิสระเกิดขึ้นด้วยเจตนารมณ์ที่มีความสำคัญนั่นก็คือว่า การเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชน และการใช้อำนาจ ตรวจสอบองค์กรขององค์กรอิสระ นั่นถือว่าเป็นคน เป็นสิ่งที่มีบทบาทมีความสำคัญ

เป็นอย่างยิ่ง ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอให้มีการ แก้ไข
ที่เดียวทั้ง ๓ องค์กร ท่านประธานครับ ผมพูดประเด็นนี้ก่อนก็คือว่า เพราะทั้งศาล
รัฐธรรมนูญ ทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การ
ทุจริตแห่งชาติ เป็นเรื่องที่ถูกกำหนดกรรมการสรรหาไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนองค์กรอื่นไม่ว่าจะ
เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งก็มีตัวแทนพรรคการเมืองสรรหาเหมือนกัน ตัวแทนของ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็มีพรรคการเมืองสรรหา และรวมทั้งคณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนก็มีตัวแทนของพรรคการเมืองเป็นผู้สรรหา เพียงแต่ว่า ๓ องค์กรหลังนั้นเขาเป็นองค์กรที่
เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติ เกิดขึ้นตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ จึงเป็นเรื่องที่เราไม่
สามารถที่จะพูดกันอยู่ได้ในขณะนี้ แต่สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในรัฐธรรมนูญจึงเป็นสิ่งที่เราควร
จะพูดรวมกันไปด้วย เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องอื่น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องฟังความเห็น
ประชาชนอย่างที่มีการกล่าวอ้าง ถ้าต้องฟังความเห็นประชาชน ป.ป.ช. ก็ต้องฟังครับ มัน
ไม่ใช่ว่า ป.ป.ช. ไม่ฟัง แต่เรื่องอื่นไว้รับฟังทีหลัง ท่านประธานก็คงมองเห็นนะครับว่า คนที่
เป็นศาลรัฐธรรมนูญก็มาจากหลักการอันเดียวกัน มาจากหลักการก็คือว่าผู้สรรหามาจาก
ประธานศาลฎีกา มาจากคณบดีนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ผู้แทนพรรคการเมือง ไม่ให้ประธาน
ศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้นแหละครับมาสรรหากรรมการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการ
เลือกตั้งก็ไม่ให้มีประธานกรรมการการเลือกตั้ง แต่ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ให้ประธาน
ศาลปกครองสูงสุด ให้อธิการบดี ให้พรรคการเมืองสรรหา กรรมการ ป.ป.ช. ก็ให้ประธานศาล
ฎีกา ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด ให้อธิการบดี ให้ตัวแทน
พรรคการเมือง -----

ท่านประธานครับ นี่เป็นเรื่องหลักการเดียวกันแท้ ๆ ถ้าหลักการนี้ต้องถอดพรรคการเมืองออก
ตัวศาลรัฐธรรมนูญ ตัวกรรมการเลือกตั้งก็ต้องถอดตัวแทนของพรรคการเมืองออก มันเป็น
หลักการเดียวกัน เป็นหลักการพื้นฐาน แล้วเรากำลังจะฟังความเห็นประชาชน ท่านประธาน
ครับ ที่เรื่องต้องฟังเราไม่เคยฟังครับ แต่เรื่องที่ไม่จำเป็นต้องฟังเพราะทำได้ทันทีอยู่แล้วเป็น
ความเห็นฟ้อง ฟังรู้ได้มาตั้งแต่ต้นแล้ว เราไม่ทำครับ ผมประหลาดใจมากกว่าเวลาที่มีเรื่องที่ต้อง
เกี่ยวข้องกับปัญหาทุจริต มีเรื่องเกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน มีเรื่องเกี่ยวข้องกับการกระจาย
อำนาจ มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เราลังเลเสมอครับ เรารู้สึกใช้
อารมณ์เสมอครับ ท่านประธานครับสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สภาต้องก้าวให้พ้น ต้องกล้าตัดสินใจ
ครับ การไม่มีตัวแทนพรรคการเมืองถูกแล้ว เห็นแล้วตรงกันแล้ว อย่างที่ท่านจุรินทร์ ลักษณะ
วิศิษฐ์ได้กราบเรียนกับท่านประธานว่า วันนี้ถ้าเห็นแก่ตัวฝ่ายค้านควรภูมิใจครับ ฝ่ายค้าน
ควรดีใจครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดในชีวิตของพรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยมีโอกาสได้เป็น
กรรมการสรรหาทั้ง ๆ ที่เป็นพรรคที่ ๒ ของประเทศ มีจำนวนสมาชิกเป็นที่ ๒ ของ
ประเทศ แต่วันนี้ให้ผู้นำฝ่ายค้านไป หลายคนคิดว่าประชาธิปัตย์จะดีใจ ไม่ครับ ท่านประธาน
ครับ เราต้องการให้ตัวแทนนี้ออกไป และที่สำคัญก็คือว่า ในร่างที่เสนอเข้ามานี้ครับไม่ว่าจะ
เป็นบุคคลที่มาจากประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประชาม
กรรมการสิทธิมนุษยชน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งเลือกกันเอง ผู้นำฝ่ายค้านและ
อธิการบดี คนเหล่านี้เขาผ่านการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งมาแล้วทั้งสิ้น
วันนี้เราเสนอหลักการใหม่แล้วท่านประธานครับ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่เขียนว่าผู้นำเสียงข้าง
มาก ซึ่งกำหนดโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมา กลายมาเป็นตัวแทน เป็นคนเดียวเท่านั้น
แหละครับที่ไม่ได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่ง ท่านประธานครับ
เราพูดคำว่า บล็อกโหวต กันเมื่อสักครู่นี้ ถ้าท่านประธานได้อ่านหนังสือพิมพ์วันนี้ ผมก็รู้แล้ว
ว่าเป็นใครครับ รู้ได้อย่างไรละครับ ร่างรัฐธรรมนูญยังแก้ไขไม่เสร็จ ประชุมยังไม่ได้ประชุมเลย
ว่าจะเลือกใครเป็นตัวแทน แต่ท่านประธานก็เห็นแล้วใช่ไหมครับ ถ้าอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้
ก็บอกชัดเจนแล้วว่าเป็นใคร อ้ายอย่างนี้ท่านครับ ไม่ต้องไปไกลไปสรรหาหรอกครับ มัน

บลิ๊อกโหวตตั้งแต่ไล่แกัรัฐธรรมนูญยังไม่เสร็จเลย นี่เป็นชุดความคิดที่ผมคิดว่าเราต้องเดินให้ได้ครับว่า ๑. เราจะตัดตัวแทนของฝ่ายการเมืองออกไปจริงหรือไม่ ๒. เราكل้าหาญพอที่จะแก้ที่เดียวทั้ง ๓ มาตราหรือไม่ เพราะเป็นหลักการเดียวกัน นี่เป็นความแตกต่างระหว่าง ๒ ร่างระหว่างสิ่งที่เรากำลังพิจารณา ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นด้วยกับร่างที่เสนอโดยสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรและไม่อาจที่จะรับร่างที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ได้รับท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวีระครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม วีระ มุสิกพงศ์ สมาชิกรัฐสภา ได้รับฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกมาตั้งแต่เข้าอย่างน้อยต้องขอขอบคุณท่านสมาชิก ๒ ท่านซึ่งจะขอเอ่ยนาม ท่านหนึ่งคือ ท่านสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล อีกท่านหนึ่ง คือ ท่านลิขิต ธีรเวคิน -----

ต้องขอบคุณที่ท่านได้อภิปรายโดยเล่าเรื่องย้อนหลังถึงความเป็นมาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เล่าย้อนหลังถึงเรื่องของการปฏิรูปการเมือง ซึ่งได้มีกลุ่มคนร่วมกันคิดร่วมกันทำ ถ้าหากว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติติดตามข่าวคราวการเมืองมาตั้งแต่ต้น โดยเฉพาะท่านศาสตราจารย์ ลิขิต วีระเวทิน ได้กล่าวถึง เรืออากาศตรี จุลาด วรฉัตร ซึ่งสังคมไทยอาจจะเลือน ๆ ไปแล้ว ต้องขอบคุณอย่างยิ่ง และถ้าหากว่าติดตามแล้วก็รู้เรื่องราวความเป็นมาทั้งหมด ผมคิดว่า บางทีการอภิปรายในสภานี้จะมีสมาชิกหลายท่านที่ประหยัดถ้อยประหยัดคำในการ อภิปรายลงได้ แต่ถ้าไม่นึกถึงเรื่องนั้นก็แล้วกันไป ปัญหาที่เราถกเถียงกันอยู่นี้มีข้อคิดเห็นที่ ตรงกันบางประเด็น แล้วก็ข้อที่ไม่ตรงกันอีกบางประเด็นบางประเด็นที่ตรงกัน

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่า เราเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอีก มากมาย ซึ่งควรจะรวบรวม ควรจะได้รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายโดยครบถ้วนและ จะต้องแก้ไขครั้งใหญ่ อันนั้นแน่นอนไม่มีใครเถียงกัน ผมก็เชื่อว่าพวกเราทุกคนนั่งในที่นี้ก็ต้องเตรียมพร้อมในการที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งใหญ่ซึ่งจะมาถึงในอนาคต ก็ขอให้รักษาตัวเองให้ดี ๆ ก็แล้วกันอย่าให้เป็นอะไรไปเสียก่อนที่จะได้มาร่วมกัน อภิปรายในการแก้ไขครั้งนั้น ส่วนในคราวนี้มันเป็นการแก้ไขปัญหาปลีกย่อยลงมาแต่ถึง ปลีกย่อยลงมาก็สำคัญอยู่นั่นเอง ซึ่งในหลักใหญ่ก็เห็นตรงกัน คือเห็นตรงกันว่าจะต้องมีการ แก้ไขในเรื่องของกรรมการสรรหาผู้คนไปเป็น ป.ป.ช. อันนี้ตรงกัน ต่างกันตรงที่ว่าจะเอาใคร เป็นกรรมการสรรหา ซึ่งถ้าจะพูดกันโดยเนื้อหาสาระแล้วท่านประธานครับคำว่า กรรมการ สรรหา มันก็บอกอยู่ในตัวแล้วว่าไม่ใช่เป็นคนชี้ขาดหรือเลือกกันวันนี้เสร็จแล้วก็ได้พวกนี้ เข้าไปถึงก็ชี้เอา นาย ก นาย ข เป็น ก็เปล่า มันยังมีขั้นตอนอีกไกลพอสมควร เพราะฉะนั้น หน้าที่ของกรรมการสรรหานี้มันไม่น่าจะเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย ถึงขนาดที่จะต้องลุก ขึ้นมาอภิปรายว่าถ้าไม่เห็นด้วยกับร่างของผมแล้วเป็นพวกไรวิสัยทัศน์ ถ้าไม่เห็นด้วยกับร่าง ของพวกผมแล้วก็ขาดความรอบคอบ แล้วถ้าไม่รับร่างกฎหมายของพวกผมแล้วละก็ ต่อไปนี่ต้องบล็อกโหวตกันยับเยินหมด มากไปกระมัง มาเอาแต่พอกท่วม ๆ เกอะท่านประธาน เอากันพอสมควร ๆ พอรับกันได้ว่า ปัญหาเฉพาะหน้าที่เรากำลังเผชิญอยู่ คือเราไม่มี คนทำงาน ไม่มีกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นปัญหาที่ถ้าจะพูดกันให้ยาวก็โทษคนได้รอบด้านที่นั่ง

อยู่ในที่นี้ แต่ว่าไม่พูดเอาให้มันสั้น มันไม่มีกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะทำงาน งานชะงัก งานชะงัก
ก็ ๘,๐๐๐ คดีความค้างคาอยู่ และไม่ทราบก็คดีที่จะขาดอายุความ นี่คือปัญหาเฉพาะหน้า
ปัญหาที่มีความสำคัญยิ่งใหญ่ที่คนที่จะเป็นผู้บริหารชาติบ้านเมืองจะต้องให้ความสำคัญ
เพราะว่าถ้าเน้นเข้าไปด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดก็ตามแต่และเป็นเหตุให้คดีเหล่านั้นขาดอายุความ
นั้นก็เท่ากับเป็นการส่งเสริมการทุจริตคอร์รัปชันโดยเปิดเผยครั้งมโหฬาร คือปล่อยพวกจำเลย
ไซโยให้ร่อนกันไปหมด ด้วยเหตุนี้ครับที่ผมคิดว่าเราจำเป็นจะต้องแก้ปัญหาค้างคา
ซึ่งความเห็นมันไม่ตรงกันอยู่แล้วละ รัฐบาลบอกว่าเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อ
แก้ปัญหาค้างคา ให้มีกระบวนการสรรหาให้มี ป.ป.ช. เพื่อปกป้องภัยพิบัติที่มันจะเกิด
มาจากปัญหาการทุจริตที่มันจะขาดอายุความ แต่ฝ่ายค้านด้วยความเคารพท่านก็บอกว่า
ต้องแก้ให้มันถาวร -----

ก็ดีครับ มันไม่ใช่ไม่ดี แต่มันจะทันกับสถานการณ์ที่กำลังรอเราอยู่หรือไม่ นี่คือสิ่งที่
ประเด็นที่ยังแตกต่างกันอยู่ข้อหนึ่งเป็นข้อเล็ก แต่ข้อนี้ต่างฝ่ายต่างมีจุดยืนที่จะต้องพูดกัน
มันไม่ถึงกับว่าใครชั่วหรือใครดี ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ได้บอกเลยครับ ถ้าฝ่ายค้านไม่รับร่างของ
รัฐบาลแล้วจะเป็นพวกไม่มีวิสัยทัศน์ ถ้าไม่รับร่างรัฐบาลแล้วจะเป็นพวกที่คิดไม่ รอบคอบ
ไม่ได้กล่าวอย่างนั้นเลย แล้วจะไม่มีใครกล่าวเช่นนั้นด้วย เพราะฉะนั้นในประเด็นเหล่านี้ผม
คิดว่ายังเป็นประเด็นที่พูดจากันได้ด้วยคำสวย ๆ งาม ๆ ที่ว่าเราต่างมาช่วยกันเพื่อที่จะให้งาน
ตรงนี้ให้มันบรรลุไปขึ้นหนึ่งก่อน แต่แต่ละครั้งอย่างไรก็ตามแต่ความคิดเห็นที่ยังจะแตกต่าง
กันไป ส่วนตัวของกระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาต้องกราบเรียนว่าผมรับร่างของ
รัฐบาลร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่เพราะว่ารัฐบาลสั่งการว่าต้องให้รับ ไม่ใช่ ผมก็ไม่คิดว่าร่างของ
รัฐบาลเป็นร่างที่สมบูรณ์แบบ ไม่คิด แต่ผมไม่รับร่างของฝ่ายค้านชัดเจน ก็ไม่ใช่เพราะว่าถ้า
เป็นฝ่ายแล้วเห็นด้วยไม่ได้ ไม่ใช่อย่างนั้น แต่ผมเรียนท่านว่าอย่างนี้ครับว่า ผมมีหลักการของ
ผมว่า สถานิติบัญญัติหรือจะเรียกว่าสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ จำกัดวงให้แคบลงไป เป็นสถาบัน
ที่มีเกียรติ เป็นสถาบันที่สูงค่า กระผมเคยเดินเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วโน้น ด้วย
ความรู้สึกภาคภูมิใจและเป็นเกียรติ อย่างไร เดินเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรในคราวนี้ก็ม
ีความรู้สึกอย่างเดียวกัน คือมีเกียรติและภาคภูมิใจ แล้วเห็นว่งานสำคัญของชาติที่สภา
ผู้แทนราษฎรเราทำได้โดยต่อเนื่องมาในอดีตก็เป็นงานที่น่าชื่นชม มาคราวนี้ครับมีคนจุด
กระแส บอกว่าจะเลือกกรรมการ ป.ป.ช. จะสรรหา ป.ป.ช. ต้องไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้าไป
เกี่ยวข้อง ผมเองนั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรอย่างที่กราบเรียนท่านประธานแล้ว ทำให้เกิด
ความรู้สึกขึ้นมาทันทีครับ เวลานี้ฝ่ายการเมืองของเราถูกดูถูกเหยียดหยาม ดูหมิ่นถึงขนาด
นี้เลย แน่นอนผมไม่กล้าคำประกันหรือครับว่าพฤติกรรมของใครที่เป็นฝ่ายการเมืองทำให้
ผู้คนรู้สึกเช่นนั้น แต่ถ้ามาพูดถึงองค์รวมแล้วผมต้องปกป้อง พูดถึงองค์รวมของสภา
ผู้แทนราษฎร ของฝ่ายการเมือง ผมยอมรับที่จะให้ความคิดเช่นนั้นงอกงามเจริญขึ้นใน
สังคมไทยไม่ได้ ผมเรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ครับว่า มีการบอกว่าคราวนี้จำเป็นจะต้อง
แก้ไขรัฐธรรมนูญ ตัดฝ่ายการเมืองออกไปจากการสรรหา เพราะมันเป็นกระแสเรียกร้อง
หลาย ๆ คนลุกขึ้นก็พูดคล้าย ๆ กันบอกว่าไม่ได้ยินหรือ ไม่เห็นหรือว่ากระแสเขาเรียกร้อง

ต้องการอย่างนี้ ผมขอกราบเรียนว่าในเส้นทางการเมืองยาวนานนั้นผมได้ข้อสรุปอย่างน้อย ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือผมมีความเห็นว่า การเป็นนักการเมืองที่ไม่ฟังกระแสก็เท่ากับเป็นคนหูหนวก ก็เท่ากับคนหูหนวกถ้าไม่ฟังกระแส

แต่ในขณะเดียวกันประการที่ ๒ ก็บอกผมว่า ถ้าเราเป็นนักการเมืองที่คอยฟังแต่กระแสก็เหมือนคนตาบอด แล้วก็เป็นคนไม่มีสมอง ถ้าคอยฟังแต่กระแส คอยโหนกระแสก็ไม่มีความคิดริเริ่ม ไม่มีความกล้านั้น แต่ในขณะเดียวกันถ้าไม่ฟังกระแสเลยก็หูหนวก ความไม่ดี ๒ - ๓ ประการนี้ มันไม่สามารถที่จะทำให้นาชาติ นำประเทศไปสู่ความเจริญได้ แต่ผมมีความเห็นของผมว่าฝ่ายการเมืองที่ดีแน่นอนที่สุดครับ ต้องฟังกระแสจากพี่น้องประชาชน แต่ขณะเดียวกันก็ต้องไม่โหนกระแสไปโดยไม่ให้เหตุผลแก่สังคม การที่เราหมอบกราบคาบแก้ว โดยมาประกาศกลางสนามนี้ว่ากระแสสังคมไม่ต้องให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องในงานอย่างนี้ -----

แล้วทุกคนบอกว่าผมยอมแพ้หมดบราบคาบแล้ว ผมคิดว่ามันไม่ใช่วิสัย ตัวผมเองอย่างน้อยที่สุดต้องลุกขึ้นมาอธิบายกับกระแสวิกฤตให้เข้าใจว่า ภาพที่เกิดขึ้นชั่วคราวช่วยยามในสังคมของเรานั้น มันไม่ควรจะได้รับการยึดเอามาเป็นบรรทัดฐานเพื่อจะใช้ตลอดไป บรรทัดฐานที่บอกว่าจะต้องใช้กันตลอดไปนั่นก็คือบรรทัดฐานที่ผมกราบเรียนท่านว่า สถาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งของปวงชน รัฐธรรมนูญบอกว่ายานาจอธิปไตยเป็นของปวงชน แล้วผู้แทนราษฎรก็ทำงานมากมายกายกองใหญ่โตมโหฬารกว่านี้ก็ทำมาเยอะ ทำมามาก แต่พอมาแค่เลือกกรรมการสรรหาคนไปเป็น ป.ป.ช. นี่ทำไม่ได้ มันอะไรกันนักหนาครับ มันจะมาถึงขนาดนั้นเชียวหรือครับ ผมว่าไม่ใช่ ใครชั่วก็ให้คนนั้นรับไป คนไม่ชั่วมีเยอะ แต่รวมทั้งสถาบันแล้วต้องพิทักษ์รักษาไว้ ความเป็นจริงเสียงเดียว ๒ เสียงที่เป็นตัวแทนที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีความหมายอะไรมากมายหรอกครับ ตัวแทนฝ่ายค้านเข้าไป ๑ คน ตัวแทนฝ่ายรัฐบาลเข้าไป ๑ คน จะใช้ศัพท์เรียกอย่างไรสุดแต่ แต่เมื่อไปรวมกับคณะกรรมการอื่นแล้วมาสรรหานี้ มันไปทำอะไรใครเขาไม่ได้หรอกครับ แต่ทำไมผมถึงห่วงแทนเพื่อคงไว้ เพราะผมเห็นว่าเป็นสัญลักษณ์ ความมีเกียรติของสถาบัน ความมีศักดิ์ศรีของสถาบัน และความเป็นที่เชื่อถือได้ขององค์กรนิติบัญญัติ ถ้าหากว่าเรื่องแค่นี้คนของสถาบันไม่มีเกียรติที่จะเข้าไปร่วมหรือมีคนอีกกลุ่มหนึ่งมีความเห็นสอดคล้องกับเขาว่าจริง ข้าพเจ้าไม่มีเกียรติ ข้าพเจ้าไม่มีศักดิ์ศรีที่ควรจะไปร่วมกิจการอันใหญ่โตของชาติบ้านเมืองเช่นนี้แล้ว ก็ไปรวมตัวกันอยู่ในกลุ่มเดียวของท่านเถอะ ผมไม่เอาด้วย ผมถือว่าเมื่อมาจากการเลือกตั้งของปวงชนต้องมีเกียรติ และเมื่อมีเกียรติก็ต้องทำงานใหญ่ในลักษณะเหล่านี้ได้ เพราะฉะนั้นจะมาเกณฑ์ให้ผมยกมือรับหลักการของกฎหมายที่บอกว่า ให้ตัดตัวแทนของสถาบันเราออกไปไม่ว่าจะเรียกว่าตัวแทนของฝ่ายค้าน ตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล จะเรียกอะไรก็สุดแต่ แต่ความหมายก็คือไปจากสภาผู้แทนราษฎรนี้ ถ้าให้ผมยกมือด้วยคนหนึ่ง ก็เท่ากับตัวผมยกมือรับสารภาพว่าผมเป็นคนไม่มีเกียรติ เป็นคนอยู่ในสถาบันที่ไว้เนื้อเชื่อใจสังคมนี้ให้ความรับรองไม่ได้ ซึ่งมันก็หมายถึงว่าต่อไปก็ไม่ควรจะมีสถาบันนี้ ไม่ต้องมีก็ได้

อีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเสริมไปด้วยก็คือว่า ถ้าเราไม่ดูวิวัฒนาการมาของ ป.ป.ช. ก็ไม่สู้เท่าไร แต่ถ้าท่านดูถึงวิวัฒนาการความเป็นมา

ของ ป.ป.ช. ท่านก็จะเห็นต่อไปว่า เราย้อนรอยถอยหลังเข้าไปในอดีต ท่านสมาชิกในที่นี้ ก็เป็นรัฐบาลกันมาแล้วเกือบจะครึ่ง ถ้าพูดถึงพรรคการเมืองก็เรียกว่าได้เป็นกันมาทุกพรรค ในอดีตท่านครับ รัฐบาลเป็นคนคัดเลือกคนเป็น ป.ป.ช. สมัยโน้นเรียก ป.ป.ป. แล้วก็มา ขอความเห็นชอบจากสภา แล้วก็ไม่เห็นว่าจะอะไร ไม่เห็นว่าการเมืองมันชั่วร้ายอะไร ป.ป.ป. ก็ทำงานของเขามาด้วยดี ต่อมาเมื่อเป็น ป.ป.ช. ก็มาสรรหา ก็มาเลือกกัน เขาก็ทำงานของเขา มา ผิดพลาดบกพร่องบ้างมันเป็นเรื่องธรรมดา หรือแม้แต่ว่าผู้แทนของสภานี้เข้าไปทำหน้าที่ แล้วไปทำอะไรไม่ดีไม่งามบ้าง จะเรียกกันว่า บล็อกโหวต หรืออะไรก็สุดแท้แต่ ผมเองก็ยังมอง ว่ามันเป็นเรื่องของปुณชนด้วยกันทั้งนั้น ผมมาเล่นการเมืองมาทำงาน การเมืองนี้ ผมรู้ตัว ตั้งแต่นั้นว่าผมกำลังมาทำอยู่กับคนที่เป็นปุณชน สภานี้เต็มไปด้วยปุณชนครับ ไม่มีพระอรหันต์ ที่ไหนก็เหมือนกันในโลกนี้ สหประชาชาติทั้งสหประชาชาตินั้นแหละก็ปุณชนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นมาตรฐานที่จะเอามาวัดนั้นมันก็ต้องเป็นมาตรฐานของปุณชน อย่ายกตัวเป็นพระ โสดาบัน อนาคามี สกทาคามี ขอร้อง ท่านอริยบุคคลเหล่านั้นท่านพ้นไปแล้ว ท่านไม่มาอยู่กับ พวกเราหรอก แต่ที่ยังยุ่งอยู่กับพวกเรานี้คือปุณชน มีโลก โกรธ หลงเท่ากันทุกคน -----

อย่ามายกตัวเองว่าวิเศษกว่าคนอื่นไปเลย เลือกลงมาด้วยโลก โกรธ หลง ๓ ตัวนี้เท่า ๆ กันแต่ว่า โลก โกรธ หลง ภายใต้กฎเกณฑ์กติกาเดียวกันก็ไปกันได้ มาตรฐานมันก็แค่นี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเกณฑ์มาพูดกันอย่างนี้ ผมก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานในที่ที่สุดของปัญหาก็คือว่า ขอให้เข้าใจเถอะครับว่า คนที่ไม่รับร่างของฝ่ายค้านในวันนี้ไม่ใช่คนเลว และคนที่ไม่รับร่างของฝ่ายค้านในวันนี้ไม่ใช่คนที่เตรียมตัวจะเข้าไปแทรกแซงในองค์กรอิสระ หรือจะเข้าไปปลุก โหวต หรือจะไปก๊วนรวบในกิจการใด ๆ ฉะนั้นในขณะเดียวกันก็ขอให้เข้าใจเถอะว่า ถ้าฝ่ายค้านจะใช้สิทธิไม่ยกมือรับรองร่างของรัฐบาลท่านก็ไม่เข้าข่ายที่จะต้องถูกกล่าวหาเช่นนั้น แต่ขอให้เราเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกันว่า ฝ่ายบริหารคิดไปทางหนึ่ง ฝ่ายค้านคิดไปทางหนึ่ง แต่ทั้ง ๒ คนกำลังคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าว่าให้มีกระบวนการสรรหา ป.ป.ช. ป.ป.ช. จะได้ไปทำงานไปจัดการกับคนทุจริต ซึ่งใจกำลังเต้นตุ้ม ๆ ต่อม ๆ ว่าจะหลุดรอดไปเพราะอายุ ความสำเร็จหรือไม่ในขณะนี้ เอากันแค่นี้ก่อนท่านครับ ตอนเช้าผมเกือบไม่กล้าลุกขึ้นพูดแล้ว ท่าน ท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านกรุณากล่าว จำกัดสเปคไว้หมดแทบจะหมดโอกาสเลยเพราะว่า ปุณฺณชนเขาห้ามพูดกันแล้วในสภานี้ ที่นี้เป็นสภาอริยบุคคล ขอประทานอภัยครับ ผม กราบแล้ว ท่านประธานมีโอกาสอย่าให้มันถึงขนาดนั้นเลยพอมหาจำเริญ คนด้วยกันทั้งนั้น ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกสิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจาก บัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เดี่ยวเอาเฉพาะในประเด็นนะ ครับ ท่านครับ ก็หลากหลายเหตุผลเพราะว่ารัฐธรรมนูญเป็นเรื่องใหญ่ครับท่านครับ ท่าน สมาชิกท่านถัดไปนะครับ ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผม กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณากฎหมายและมี ส่วนร่วมต่อการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน หลักเกณฑ์ที่ร่างรัฐบาลเสนอมานี้ะครับ เป็นเรื่องที่กำหนดกรอบไว้แทบดินไม่ได้เลย แต่ที่นี้ท่านประธานครับ ต้องยอมรับความเป็นจริง

ว่าข้าพเจ้าตั้งแต่เริ่มต้นมาจนกระทั่งบัดนี้นะครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญอยู่ภายใต้เงื่อนไขแห่งความ
กลัว กลัวครั้งแรกก็คือกลัวความยาก กลัววันที่ ๒ ก็คือกลัวจะหลุดจากพันธนาการ กลัววันที่
๓ ก็คือกลัวพ่วง ท่านไม่ต้องห่วงหรอกครับ พวกผมสมาชิกวุฒิสภานี้ผมทำงานมา ๕ ปี ผมไม่
เคยขาดประชุมแม้แต่ครั้งเดียว แต่กราบเรียนท่านประธานได้ว่า การทำหน้าที่ให้กับชาติและ
แผ่นดินนี้นะครับเต็มที่ แต่ในขณะเดียวกันผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ถ้าการแก้ไข
รัฐธรรมนูญมันอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่เราตอบคำถามสังคมได้ แล้วเรามีความจริงใจที่จะทำ
ให้กับชาติและแผ่นดินนี้ไม่ต้องกลัวแล้วครับ เราตอบคำถามได้ แต่ที่ท่านประธานผมเรียนนิด
หนึ่งว่า ภายใต้เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันเริ่มต้นไปอย่างหนึ่งบอกว่าสิทธิเสรีภาพ ทำย
นี้ท่านคุมละเอียดเลย เอาเริ่มแค่ว่ามาตรา ๔ รัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ท่านประธาน ศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพย่อม ได้รับความคุ้มครอง พอมาตรา ๕ เขียนว่า ประชาชน
คนไทยไม่ว่าเหล่า เพศ ศาสนาใดก็ตาม ย่อมอยู่ภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน
เขียนอย่างนี้นะครับ และในมาตรา ๒๙ นี้ พรรคสามเขียนไว้ว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ ท่านประธานดูนะครับ แต่พอเราไปดูในบาง
เรื่องที่เราจะทำงาน ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๗ พอจะมาสักครู่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
วุฒิสภา ท่านกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติ การศึกษาไว้แล้ว วุฒิกวาระของคนไม่สนใจ แสดงว่า
คนจะดีได้นั้นะครับต้องการศึกษาอย่างเดียวหรือ ผมเห็นคนเรียนระดับสูงแบบดอกเตอร์นี่นะ
ครับ ผมไม่ได้กล่าวหา กับคนจบ ป. ๔ ผมเห็นภูมิปัญญาบางที่มันต่างกันตั้งเยอะ ใน
ขณะเดียวกันผมเรียนท่านประธานว่า อีกอันหนึ่งสิ่งที่แลเห็นท่านประธานเห็นว่าใน
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๗ เองไปล็อกเงื่อนไขว่า สมมุติว่าผมนี่ครับ ไม่ได้พูด แต่พูดว่าภายใต้
เงื่อนไขแห่งความกลัว -----

ถ้าผมจะไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นสมาชิกให้ประชาชนเลือกจากการที่ผมไม่มีพรรคไหนเอาแล้ว กฎหมายมาห้ามผม แล้วกฎหมายบอกนี้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานผมยังไม่มีเลย นั่นคืออะไรล่ะครับ ในขณะที่เดียวกันถ้ามาพูดถึงวุฒิสภา ๑๒๖ ท่านไม่ต้องห่วงหรอกครับ ผมไม่พ่วงอยู่แล้ว เป็นมา ๕ ปีก็เวียนแล้วครับ เวียนเพราะมันทำอะไรให้กับชาติแผ่นดินแทบไม่ได้เลย การตรวจสอบการทุจริตหลักฐานชัดที่ สตง. มีมติ แล้ว คตง. มีแล้วก็ยังอุมักันอยู่ แล้วจะให้ผมทำอย่างไร เพราะฉะนั้นมันเห็นอย่างนี้ท่านประธานว่า ๕ ปีของการทำหน้าที่ให้กับชาติและแผ่นดินเป็นเรื่องที่เรารู้ว่าเราทำได้แค่ไหน ผมยังคิดว่าสมาชิกวุฒิสภามาทำหน้าที่ให้กับชาติแผ่นดินมีเยอะ การตรวจสอบควบคุม การบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๕ ทำได้เยอะ จนบัดนี้ ๕ ปีผ่านมาหลายรัฐบาลยังไม่ได้อภิปรายไม่ไว้วางใจ ไม่ลงมติสักครั้งเลย แค่ไม่ลงมติดังนี้ไม่มีปัญหาเลย นั่นคือผลที่มันเกิดขึ้นกับแผ่นดินนี้ท่านประธาน เอาล่ะ พอมาพูดถึงการทำงานในหน้าที่ตรงนี้ผมเรียนท่านประธานว่า หลายคนแม้สังคมภายนอก ผมไปเรียนหนังสือข้างนอกต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า เวลาดำนักการเมืองเวลานักการเมืองไม่ดี ที่แรกผมก็มองอย่างนั้นนะครับ พอมาเป็นสมาชิกวุฒิสภามาตรา ๑๔๙ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ถือว่าเป็น นักการเมือง เป็นตัวแทนของคนทั้งแผ่นดินคนทั้งชาติ ผมเพิ่งบรรลุสังขารและบรรลุโสดาบันว่า บ้านเมืองที่มันเจริญมาปัจจุบันนี้ก็เพราะนักการเมืองนี่แหละครับ จะชั่วจะดีมันอยู่ที่คนบางคน ถ้าการเมืองไม่พัฒนาไม่วิวัฒนาการตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ผมเชื่อครับไม่มาถึงขนาดนี้หรอก ผมไม่ปฏิเสธเลยว่า บ้านเมืองที่มันก้าวมาถึงขนาดนี้ก็เพราะพวกเรานี่แหละครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ แม้ผมครบวาระถ้าใครดำนักการเมือง ผมชวนกลับให้ เพราะท่านได้ทำหน้าที่ให้กับชาติและแผ่นดิน ผมยืนยันว่าท่านทำดี แต่ว่าบางคนนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นเวลามองอย่างมองในภาพรวม แต่ที่นี้พอมามองในแง่ของการทำงานการเมือง ผมชื่นชมกับคนที่ทำหน้าที่ให้กับชาติและแผ่นดิน แต่ในขณะที่เดียวกันมันเกี่ยวเนื่องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ท่านประธานมันมีข้อยกเว้นอยู่นิดหนึ่ง เอาล่ะ เมื่อคุณ จะกล่าวหานักการเมืองว่ามีส่วนได้เสีย มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนเข้าไปล้วงลูก อะไรก็ตามที่ปราศจากข้อครหาอย่าไปข้องแวะสิครับ ผมมองภาพอย่างนี้ท่านประธาน ถ้ามันเป็นข้อยกเว้นก็ยกเว้นไปเสีย แล้วเขาจะไม่กล่าวหาเราได้ว่า สิ่งที่เราทำเพื่อผลประโยชน์ของ

ตัวเองกระนั้นหรือ เราก็จะมีคำตอบ ท่านประธานดูอย่างนี้ว่าถ้ามันเป็นข้อยกเว้น ถ้าจะตัดในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ โดยความเห็นของผม ส่วนหนึ่งเขาจะกล่าวหาว่าเข้าไปล้วงลูก เข้าไปอยู่เบื้องหลัง ในขณะที่เดียวกันบางครั้งอำนาจที่ทรงพลังที่สุดสามารถทำให้ความคิด ความอ่าน และการที่จะลงมติเปลี่ยนแปลงนั้นปฏิเสธไม่ได้ ไม่ว่าในขั้นของการสรรหา ในขั้นของการลงมติหรืออะไรก็ตามแต่ที่มันจะมีขึ้น ผมยืนยันว่าท่านประธานทรงพลังจริง ๆ ที่ผมพูดได้ อย่างนี้หลายครั้งหลายหนในการประชุม ในฐานะที่ผมเป็นเลขานุการคณะกรรมการสิทธิการสามัญ ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กกต. ป.ป.ช. นี่หลายคณะ มันมีคำตอบครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในสิ่งตรงนี้ถ้าไม่ให้ข้อครหาที่เขากล่าวหาเราว่าได้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ ถ้าความเห็นของผมนะครับ แล้วผมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของผม นี่ฟังคนที่อยู่ตรงกลาง ไม่ใช่ฝ่ายค้าน ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาล สมาชิกวุฒิสภาต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๙ ให้อำนาจผม ผมก็ทำหน้าที่พูดอย่างตรงไปตรงมาว่า ถ้าจะเอากันอย่างนั้น แล้วฟังคนกลางนะครับ ท่านประธานบอกว่า ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ วรรคสาม ถ้าจะมีปัญหา เขาครหาเราใช่ไหม คำตอบบอกว่า ใช่ เพราะฉะนั้นของเดิมบอกว่า เอาอย่างย่อ อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลแห่งหนึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน ตัดออกตั้งแต่ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคน เอาแค่นี้แล้วต่อกรรมการเอาของเดิม มันพ้นข้อครหา แต่ตอนนี้ต้องคำถามท่านประธาน ในข้อเท็จจริงมันมีอย่างนี้ว่า -----

เมื่อปัญหาที่มันเกิดขึ้นเราเห็นนะครับ แล้วปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เมื่อข้อเท็จจริงที่ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาอย่างนั้นแล้ว การขึ้นเงินให้กับ
ตัวเองตามระเบียบนั้น ว่ากัน ไปต่อสู้กัน แต่ในขณะเดียวกันเงื่อนไขมันมี ท่านประธานว่า
ป.ป.ช. กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ ถามว่าภายใต้เงื่อนไขที่จะต้องเลือกนั้นนะครับ และวุฒิสภา
จะต้องไปดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ต้องทำใหม่ คำตอบบอกว่า ท่านต้องทำ
เมื่อต้องทำนั้นนะครับ และผมถามว่าเหตุไหนหนอยายมีจะต้องล่าช้าละครับ ไม่ต้องซื้อเหล้า
แถมเบียร์ไม่ต้องพ่วงเข้าไป แต่อะไรที่มันเป็นเหตุผลว่าปัญหามันเกิดขึ้น ไม่ต้องมาเรียก
ประชุมรัฐสภาให้เสียเวลา แน่จนครับ แล้วท่านดูศาลรัฐธรรมนูญนี้ครับ บางคนจะครบ
อายุที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๗๐ ปี ก็ต้องนิมนต์กลับไปอยู่บ้าน อาจจะไปถึงหลาน กกต. ก็
แจกเช่นกัน ที่นี้มันช่วยอะไรได้ละครับ เพราะปัญหามันเกิดขึ้นข้างหน้าว่านี่มันจะถึงแล้ว แล้ว
มันมาลักษณะเดียวกัน เงื่อนไขเดียวกัน แล้วทำไมไม่ทำผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน มันไม่มี
เหตุผลอื่นนะท่านประธาน แต่ที่นี้เอาละถ้าในขณะเดียวกันนี้ครับ ท่านคิดว่าการแก้
รัฐธรรมนูญมันเป็นของง่ายหรือครับท่านประธาน เอาละตอนนี้ผมก็แสดงความยินดี สวรรค์
เปิดทาง ปกาศิตสวรรค์ ให้พรรคไทยรักไทยมีอยู่ ๓๗๗ เสียง ดีครับ ท่านทำอะไรก็ได้ครับ
แล้วมันมีคำตอบให้กับสังคมได้ ไม่มีใครว่า และผมดีใจด้วยซ้ำ แต่ในขณะเดียวกันอนาคต
ข้างหน้าละครับ คิดหรือว่าจะเต็ม ๓๗๗ หรืออาจจะเป็น ๔๐๐ ก็ได้ หรืออาจจะเหลือ ๒๐
๓๐ ก็ได้ การแก้ง่ายไหมครับ ท่านประธานที่นี้ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานตั้งแต่
เบื้องต้นว่า อะไรถ้ามันเป็นเรื่องของแผ่นดินเป็นเรื่องของชาตินี้ครับ แล้วมันมีคำตอบ ใน
ขณะเดียวกันเราตอบคำถามสังคมได้แล้วมันมีคำตอบ เหตุการณ์ข้างหน้ามันเกิดขึ้นแน่ใน
๓ - ๔ องค์การที่มีการเลือกตั้ง ทำไมไม่ทำเสียเลยละครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยในการที่
จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมรับแน่ครับ แต่ในเงื่อนไขการรับแนตรงนี้ บางครั้งของฝ่ายค้าน
ในฐานะเราอยู่ตรงกลาง ผมบอกพออ่านหลักการเหตุผลฟังได้ครับ แต่ในขณะเดียวกันมันฟัง
ได้ทั้ง ๒ อย่าง ผมก็รักพี่เสียดายน้อง แต่ไม่ปฏิเสธเลยครับท่านประธานว่า ผมจะต้องรับ
หลักการในวาระแรกที่จะต้องมีการพิจารณาแล้วก็ไปว่า ผมฝากตรงนี้ท่านประธานก่อนจบว่า
การที่จะแก้รัฐธรรมนูญมันไม่ใช่เวทีที่จะมาเป็นข้ออ้าง ในขณะเดียวกันใครจะอ้างเหตุผลใดก็

ตาม ผมว่าทั้งหมดมันมีสิ่งซ่อนเร้นมีพฤติกรรมของการซ่อนเร้นกันทั้งนั้น แต่ในเหตุผลที่เราจะทำเหมือนอภิปรายอย่างนี้นะครับ การสุดแต่ใจพูดแล้วไม่มีเบื้องหลังมาตอบคำถามได้ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ถ้าในกรณีที่จะมีการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและมีความชอบธรรม ท่านทำเถอะครับ และไม่ต้องมีใครฟุ้ง แต่ผมเห็นด้วยว่า ๓ องค์กรที่มีปัญหาอยู่ข้างหน้านี้นะครับ มันเป็นปัญหาเร่งด่วนทำไป แล้วไม่ต้องมาห่วง มาตรา ๑๒๖ (๗) ที่พวกผมว่าจะดำเนินการของ (๓) ไม่ต้องครับ แต่ ในขณะที่เดียวกันผมเรียนนะครับท่านประธานก่อนจบว่า ปัญหาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งผมเองเป็นโฆษกกรรมาธิการแก้ไขติดตามผล แล้วก็ปัญหาผลกระทบของรัฐธรรมนูญ นี่นะครับ บังคับใช้มา ๕ ปีนี้ปัญหาเยอะแยะ และเมื่อตรงนั้นมันเข้าสู่การประชุมของสภา วุฒิสภา และท่านติดตามไปเถอะครับว่า อะไรที่มันมีปัญหา อะไรที่มันซ่อนเงื่อน มันจะมีคำตอบตรงนั้น เพราะฉะนั้นทำวันนี้ผมขอขอบพระคุณท่านประธานนี้นะครับ แล้วท่านสมาชิกรัฐสภา บางครั้งการพูดตรงไปตรงมาอาจจะกระทบบ้าง ต้องขออภัย แต่สิ่งที่พูดทั้งนั้นทั้งนี้ก็ตามเพื่อผลประโยชน์ของชาติและแผ่นดิน ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ในชุดถัดไปนะครับ มีท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ แล้วก็ท่านวัฒนา เซ่งไพเราะ และท่านบุญทัน ดอกไธสง นะครับ แล้วถัดไปก็ท่านสุวโรช พะลัง และก็ท่านอุบล เอื้อศรี และท่านประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา นะครับ เชิญท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ นับว่าเป็นวันที่พวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติจะได้มาพิจารณาถึงกรอบหลักสำคัญของการบริหารประเทศชาติบ้านเมืองภายใต้ระบบนิติรัฐ นั่นคือสิ่งที่พวกเราได้พิจารณากฎหมายหลัก คือกฎหมายรัฐธรรมนูญอีกวาระหนึ่งครับ ผมมีความภาคภูมิใจมากครับ ท่านประธานครับ ถ้าหาก ได้มีส่วนในการเข้าไปเป็นกรรมาธิการก็ดี หรือการอภิปรายก็ดี ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะนั่นผมถือว่าเป็นความภูมิใจของสมาชิกสภาแห่งนี้ ผมจำได้ว่าในระบบรัฐสภาแห่งนี้ตั้งแต่ในช่วงผมเข้ามา ตั้งแต่เรามีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒๕ ประเด็น ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้หลายท่านได้มีส่วนสำคัญในการที่จะดำเนินการตามโครงการพัฒนาประชาธิปไตย และปฏิรูประบบการเมืองของเรา และนั่นคือความภาคภูมิใจด้วยกันครับ แน่นอนที่สุดครับผมเองหรือแม้แต่ท่านผู้นำฝ่ายค้านซึ่งเราเป็น ส.ส. มารุ่นเดียวกันครับ เราก็ภาคภูมิใจว่าในส่วนที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และส่วนที่เราเป็นนักการเมืองเราก็มีความภาคภูมิใจ ถึงแม้ว่าเพื่อนสมาชิกในสภานี้บางท่านอาจจะไม่มีความต่อเนื่องในช่วงระยะหลังที่ได้มีการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ผมยืนยันว่าการที่เพื่อนสมาชิกในรัฐสภานี้ได้มีส่วนในการที่จะวางกรอบหลักในเรื่องของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยวางกรอบอยู่ที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองเป็นหลัก และไม่คิดที่จะมีวาระซ่อนเร้นในการที่จะเสนอกฎหมายหลักดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าการกำหนดทำที่ที่ตรงไปตรงมา การกำหนดแนวคิดที่สามารถพิสูจน์ได้ และการดำเนินการในการที่จะมาพิจารณาร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น เป็นเรื่องในทุกฝ่ายจะต้องให้ความร่วมมืออย่างแน่นอน ผมไม่เชื่อว่าใครจะมองว่าใครจะเป็นอริบุคคล

ในการจะนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ได้ครับ แต่ผมว่าความเป็นจริงนั้นเกิดจากความร่วมมือของทุกฝ่ายมากกว่าครับ ประเด็นในวันนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมจะไม่พูดถึงรายละเอียดในร่างแล้ว เพราะว่าเพื่อนสมาชิกในรัฐสภานี้ได้เสนอร่างและได้พูดถึงหลักการไปแล้ว แต่ผมมีประเด็นที่จะกราบเรียนท่านประธาน ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ผมคิดว่าในวันนี้กรอบความคิดที่เราได้เถียงกันไม่ใช่เป็นเรื่องของการแพ้ชนะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการให้เกียรติ หรือเรื่องศักดิ์ศรีของนักการเมือง แต่เป็นเรื่องที่เราต้องการจะวางระบบหลักของบ้านเมือง ถึงแม้ว่าวันนี้จะเป็นช่องทางในทาง การเมืองที่ไม่ใช่เป็นการที่จะไปยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งระบบ หรือว่าการไปแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับระบบหลัก แต่เป็นการที่เราจำเป็นต้องมาร่วมมือกัน ในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพียงประเด็นในเรื่องของคณะกรรมการสรรหา ในมาตรา ๒๙๗ ในกรณีที่จะต้องเลือกกรรมการสรรหา ป.ป.ช. เท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงท่านประธานครับ ถ้าเราคิดแต่เพียงเฉพาะหน้าแล้วแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และเพื่อให้เสร็จเฉพาะหน้า เหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ต้องไปซ่อมในส่วนที่เสีย ผมคิดว่าหลักของบ้านเมืองเราคิดเพียงแค่นี้ไม่พอครับ หรือผมได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้ออกมาพูดในเรื่องนี้ว่า รัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วนเพื่อให้มีคณะกรรมการสรรหา เดิมทีเดียวครับ กรอบความคิดที่จะทำให้คณะกรรมการสรรหา นั้นได้มีส่วนสำคัญคือ ทำอย่างไรให้ปลอดจากการแทรกแซงหรือก้าวก่ายในทางการเมือง -----

ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีจริงในช่วงที่ผ่านมาของการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ในหลาย ๆ ทางเลยครับ มีความชัดเจนว่าองค์กรอิสระ ซึ่งโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า เราต้องการที่จะให้มีอำนาจในการตรวจสอบ อำนาจรัฐนี้ขึ้นมา ท่านประธานคงจำได้ครับ อย่าว่าแต่องค์กรอิสระเลยครับ ตอนที่เราหยิบประเด็นในการยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒๕ ประเด็น เมื่อเราพูดถึงศาลปกครองมีความโต้แย้งมากครับวันนั้น ไม่มีการยอมรับเลยว่าฝ่ายราชการจะเกิดความเสียหายครับ เมื่อเราพูดถึงผู้ตรวจการรัฐสภาในสภาแห่งนี้ ผมจำได้ยังมีเพื่อนสมาชิกบางคนบอกว่า เราต้องการจะให้ผู้ตรวจการรัฐสภานั้นมาตรวจสอบสมาชิกรัฐสภา นี่คืออะไรครับท่านประธาน นี่คือการชี้ให้เห็นว่ากรอบความคิดในทางการเมืองนั้นยังแตกต่างกันอยู่จริงครับ ผมไม่เชื่อในความมีประสบการณ์ครับ ว่ามีประสบการณ์ในการเป็น ส.ส. ต่อเนื่องหลายสมัยแล้ว มันเป็นเรื่องประกันความเป็นศักดิ์ศรีว่าเราจะมีแนวความคิดที่เป็นกรอบความคิดใหม่ในทางการเมืองที่เรียกว่า เชิงปฏิรูปอย่างเป็นระบบหรือไม่ แต่ผมเชื่อในหลักของวิสัยทัศน์และความตั้งใจจริงของบุคคลนั้น ๆ ว่ามีแนวความคิดในเรื่องระบบประชาธิปไตยเช่นใดมากกว่า

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่ากรอบความคิดแรกในจุดที่เราต้องไปแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญต่อกรณีคณะกรรมการสรรหา นั้น ไม่ได้กรอบอยู่ที่ตัวบุคคล แต่กรอบอยู่ที่ว่าเราต้องการที่จะให้คณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ที่ต้องแก้ไขอย่างรีบด่วนนั้นได้ดำเนินการได้ภายใน ๓๐ วัน แต่ว่า ๓๐ วันนี้ท่านประธานคงทราบดีครับ จะเอามาเป็นเงื่อนไขในการพิจารณาคราวนี้ไม่ได้เลย เพราะ ๓๐ วันนี้มีผลต่อท่านประธานที่นั่งอยู่ตรงนี้คือท่านสุชนนะครับ ท่านเป็นประธานวุฒิสภา ท่านต้องดำเนินการในการตั้งกรรมการสรรหา ท่านเริ่มแล้วใช่ไหมครับ ท่านเริ่มของท่านไปแล้วผมทราบครับ ท่านก็ เข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ประเด็นนะครับ ประเด็นอยู่ที่ว่าการมองที่แตกต่างกันครับ ท่านประธาน มองที่แตกต่างกันคือฝ่ายรัฐบาลมองว่าต้องไปแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ไปแก้ไขคณะกรรมการสรรหาของ ป.ป.ช. เท่านั้น แต่เรามองว่าความคิดนี้ไม่ใช่เท่านั้น มันมีผลกระทบต่อการกรอบความคิดว่า เมื่อในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา กรอบที่เราต้องการจะให้องค์กรอิสระนั้นเป็นอิสระจริง เป็นการใช้อำนาจในการตรวจสอบเกิดขึ้นจริงในระบบประชาธิปไตย

ของเรานั้น ได้มีหลักประกันความเชื่อมั่นจากจุดเริ่มต้นตั้งแต่การดำเนินการที่จะสรรหา คณะกรรมการขององค์กรชุดต่าง ๆ นี้ นี่ละครับคือที่มาที่มีการเสนอร่างของพรรคฝ่ายค้าน ไม่ได้มีเจตนาที่จะเอาชนะคะคาน มิได้มีเจตนาที่จะสร้างกระแสเลยครับ บังเอิญผมเองครับ เป็นรองประธาน Whip ฝ่ายค้าน และได้มีการแถลงข่าวว่า เราต้องการที่จะให้การแก้ไข กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ไปเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างหลักความคิด ในเรื่องของการที่จะให้ องค์กรตรวจสอบในการใช้อำนาจอัฐนั้นปราศจากผู้ที่ต้องใช้อำนาจอัฐ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ายังมีนักการเมืองไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมละครับไปเป็นคณะกรรมการสรรหา เพราะ นักการเมืองในระบบรัฐสภาของเราเป็นนักการเมืองที่เป็นผู้ใช้อำนาจอัฐครับ แม้แต่ฝ่าย บริหารก็ต้องเลือกจากระบบสภาของเราละครับ เมื่อตอนเช้าท่านนายกรัฐมนตรีบอก ว่าต้องการที่จะมีการถ่วงดุลอำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย นี่ครับ คือปัญหาของการเมืองไทยครับ กฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนจึงกำหนดอำนาจขึ้นมาอีกอำนาจหนึ่ง นั่นคืออำนาจในการ ตรวจสอบอำนาจอัฐครับ และปัญหาดำรงอยู่จริงอย่างไรครับ ท่านประธานครับ ดำรงอยู่จริง ว่าเวลาการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหานั้นมีการ บล็อกโหวต นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงใน สังคม ในบ้านเมืองของเราภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ และเท่านี้ยังไม่พอ ครับ ก็ยังมีคำครหาไปถึงองค์กรอิสระอื่น ๆ แม้แต่กรณีของศาลรัฐธรรมนูญก็มีการ วิพากษ์วิจารณ์ว่ามีมติเป็นสี่เทาบ้างละ อะไรบ้างละ เหล่านี้เป็นต้นครับ -----

ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเองไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งครับ ผมไม่ได้มองว่าประเด็นที่เกิดขึ้น ข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นกระทบต่ออำนาจของบุคคลใดหรือของใคร แต่ผมคิดว่าทำอย่างไรให้องค์กรนี้อยู่บนความเชื่อมั่นของประชาชน มาดูอีกองค์กรได้ไหมครับ ซึ่งเป็นชุดกรอบเดียวกันคือ กกต. คณะกรรมการการเลือกตั้ง ท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ แนนอนที่สุดครับพวกผมที่อยู่ในสภาแห่งนี้ย่อมมีส่วนได้เสียกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ผมกราบเรียนกับท่านประธานครับ ผมรู้สึกภูมิใจมากที่ผมไม่เคยได้รับเลือกหรือเชิญจากคณะกรรมการการเลือกตั้งในการเลือกตั้งที่ผ่านมา แต่ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่า ผมไม่สบายใจครับ ถ้าเมื่อไรมีคำครหาดังกล่าวนี้อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอิสระ ผมยอมรับ ผมยกย่อง ผมให้เกียรติในความเป็นสถาบันขององค์กรตรวจสอบ เพราะนั่นคือการออกแบบของการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยของพวกเราทั้งหลายในสภาแห่งนี้ ของ สสร. ที่ต้องให้เกียรติกับท่านทั้งหลาย และในท้ายที่สุดก็ต้องให้เกียรติประชาชนด้วยที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้ม็อบครั้งนี้ขึ้นมา แต่น่าเสียดายครับ ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา ต้องยอมรับความเป็นจริงว่ามีกระแสความเข้าไปครอบงำ มีกระแสที่เข้าไปเกี่ยวข้อง การเมืองมากจริง ๆ ท่านประธานได้เห็นหนังสือฉบับนี้ไหมครับ ท่านประธานครับ เอ เด วิลล์ (A Day Weekly) ครับท่านประธาน ฉบับปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๕ วันที่ ๒ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ นี่หน้าปก ท่านประธานครับ รูปหน้าปกเป็นรูปของท่านประธาน ที่ปรึกษาพรรคไทยรักไทย ขอประทานโทษครับ ท่านได้ให้สัมภาษณ์ซึ่งผมคิดว่าเป็นข้อเท็จจริงที่ดำรงอยู่ครับ ที่สมควรที่จะมาเรียนให้เป็นเหตุผลในการที่เราจะพิจารณาถึงกรอบในประเด็นแรกที่ผมพูดถึงในวันนี้ นักข่าวถามว่า คุณไม่โกรธหรือที่ ๓๒ ส.ส. ถอนชื่อออกจาก ๖๐ ส.ส. ผู้คัดค้านการแต่งตั้งผู้ว่า สตง. คุณหญิงจรัสวรรณ จริง ๆ หรือ ท่านตอบว่าอย่างไรครับท่านประธาน ท่านตอบว่า ผมไม่โกรธ ผมไม่อยากไปว่าเด็กมัน เพราะมันปอดกันจริง ๆ ชูกันถึงขั้นบอกว่า นี่นะกำลังพิจารณากันอยู่นะ ว่าใครจะถูกใบเหลือง ใครจะถูกใบแดง ซึ่งก็ไม่ว่าใครพูด แต่ถึงขั้นเอาเรื่องพรรคอย่างนี้ไปชูกัน แล้วมันจะยิ่ง เสียใหญ่เท่ากับรัฐบาลไปแทรกแซง กกต. อย่างนี้มันไปกันใหญ่แล้ว นี่ท่านประธานครับ ผมได้อ่านคำสัมภาษณ์ของท่านผู้อาวุโส ผมก็มาเกิดว่ากรอบความคิดที่ผมตั้งไว้มันเป็นกรอบความคิดที่ผมมีอคติหรือไม่ ผมไม่อยากเห็นว่าการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการร่าง

แบบ บาร์เทนเดอร์ (Bartender) สิ่งให้คงอย่างไรก็คงเช่นนั้น แม้แต่ไม่มีองค์ประกอบของตัว
คงก็ใส่ลงไปเพื่อให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้มีอำนาจ ถ้าอย่างนี้กรอบความคิดเดิมผมว่า
เสียหายครับท่านประธาน ผมได้ฟังท่านรองนายกท่านมาชี้แจงในที่ประชุมร่วมกันขอประธาน
อภัยที่ต้องเอย่ยนามท่าน ท่านวิษณุ เดิมท่านบอกว่าต้องมีฝ่ายนิติบัญญัติ ต้องมีฝ่ายบริหาร มี
ฝ่ายตุลาการ ท่านพูดชัดเจนครับ ผมใจหายเลย ผมนั่งฟังทั้งหมด นิติบัญญัติต้องมี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน เป็น ๒ ฝ่ายที่เป็นตัวแทนไปจากสภาไปจาก
การเมืองของเรา ท่านประธานครับ แล้วจะเป็นหลักประกันในกรอบความคิดอย่างนี้ได้
อย่างไรครับ แล้วถ้าวันนี้เราทราบปัญหาดีเหมือนกับที่ท่านผู้อภิปรายท่าน ส.ว. ท่านที่ผ่านมา
บอกว่า ปัญหาในองค์กรอื่นก็กำลังจะเกิดขึ้น ในลักษณะที่ต้องมีการจัดตั้งคณะกรรมการสร
หาเช่นนี้ และเมื่อกรอบความคิดนี้เป็นกรอบความคิดว่า ต้องการให้คณะกรรมการสรหา
นั้น ปลอดจากการเมือง เมื่อเป็นหลักคิดเดียวกันเป็น แพระดิม (Paradigm) เดียวกัน ทำไมเราไม่
แก้ไขไปในคราวเดียวกัน คำตอบแรกที่ได้รับคำตอบอยู่ก็คือว่า ต้องรีบด่วน มีเงื่อนไขเรื่อง
เวลา มันจะมีเงื่อนไข เรื่องเวลาได้อย่างไรครับ เสนอมา ๑ มาตรา กับเสนอมา ๓ มาตรา
พิจารณาวาระหนึ่งต้องใช้วิธีการขานชื่อและลงคะแนน ใช้เวลาเท่ากันครับ -----

วาระสองก็ต้องพิจารณาเป็นรายมาตราตามข้อบังคับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ข้อ ๘๙ วาระสามต้องทิ้งระยะไป ๑๕ วัน แล้วก็ต้องลงมติพร้อมกันอีกครั้งครับ แล้วถ้าท่านประธานจะหาวิธีการลงมติที่ให้อวดเร็วก็ทำได้ครับท่านประธานครับ แต่ผมไม่เสนอแนะก่อนวันนี้ให้ถึงเวลาก่อน การใช้เวลาตรงนี้ไม่ใช่เป็นเงื่อนไขข้อจำกัดเลย แต่เงื่อนไขข้อจำกัดอยู่ที่ว่าเจตนาวิสัยทัศน์ที่จะดำเนินการตามกรอบความคิดในเรื่ององค์กรตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญนั้น ฝ่ายรัฐบาลมีเจตนา มีองค์ประกอบหรือกรอบความคิดเช่นไร ถ้าจะ ไม่ให้ผมเชื่อ ท่านเสนอแนะเทียนทอง ที่ท่านให้สัมภาษณ์ว่าสิ่งเหล่านี้ยังดำรงอยู่จริง จะไม่ให้ผมกังวลได้อย่างไรครับ ไม่ได้มีเจตนาสร้างกระแส ประชาชนในยุคนี้ไม่ใช่ประชาชนที่นักการเมืองมาพูดในสภาและจะเกิดกระแส แต่ประชาชนที่จะต้องติดตามพฤติกรรมของผู้ใช้อำนาจของรัฐที่ผ่านมาว่าคุณใช้อำนาจเผด็จการรัฐสภาใหม่ มีผลประโยชน์ทับซ้อนไหม นี่คือนี่ที่ประชาชนเขาติดตามอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ นี่คือนี่ประเด็นแรกครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับ คือประเด็นในเรื่องของการที่พวกเราจะต้องมาร่วมกันในการที่จะสร้างองค์ประกอบที่เราได้กำหนดเอาไว้ คือข้อแตกต่างในการเสนอเท่านั้นเอง ถ้าท่านประธานจะได้ให้ฝ่ายรัฐบาลนั้นได้ยอมรับความเป็นจริงครับว่า วันนี้โดยข้อบังคับ ข้อ ๘๙ เราจะได้พิจารณา วันนี้พิจารณารวมกันเวลาลงมติ ท่านประธานครับ ผมรู้ดีว่าถ้าลงมติวันนี้แยกกันลงมติ ร่างของฝ่ายค้านที่เสนอไปก็แน่นอน แพ้ ไม่มีการหยิบยกขึ้นในการพิจารณา ผมอยากจะขอเรียกร้องอีกครั้งหนึ่งครับ ท่านประธานครับว่า หากวันนี้เราต้องการที่จะพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นกรอบหลัก และหากวันนี้ รัฐบาลจริงใจที่จะสร้างสังคมमानद्ध and หากวันนี้รัฐบาลมีความจริงใจที่จะปกครองบ้านเมืองในระบบประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล และมีความจริงใจในการที่จะสร้าง องค์กรตรวจสอบให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมแล้ว ผมคิดว่าวันนี้เราอย่าเอาแพ้นะกันขึ้นรับหลักการเลย ฝ่ายรัฐบาลต้องรวมกันไปพิจารณาต้องไปดำเนินการนะครับ ผมอยากเรียนถามท่านประธานนะครับว่า ถ้าเราไม่ทำวันนี้ละครับ ถ้าเอาองค์กรอิสระที่เหลืออีก ๒ องค์กรมีปัญหาเหมือนกับ ป.ป.ช. ในช่วงที่วุฒิสภามีมติลง เป็นช่วงสุญญากาศครับ หมดวาระแล้วต้องไปเลือกตั้ง เลือกกตั้ง กว่าจะพิจารณารับรองจาก กกต. ผมไม่แน่ใจว่าต้องใช้เวลา

เท่าไร ถ้าเกิดมีปัญหาเช่นนี้ขึ้นมา ผมถามว่าใครจะรับผิดชอบครับ ท่านจะรับผิดชอบไหมครับ มีฝ่ายไหนจะลุกขึ้นยืนในสภานี้ว่าจะรับผิดชอบครับ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าวันนี้คือโอกาสสำคัญของเพื่อนสมาชิกแห่งรัฐสภาครับ ผมขอความกรุณาจากท่านประธานและเพื่อนสมาชิกเพื่อแสดงความจริงใจและยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าหากเราร่วมกันเพื่อบมองถึงกรอบหลักในการที่จะสร้างองค์กรตรวจสอบให้เป็นไปตามเจตนารมณ์กฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ววันนี้ทุกร่างมีประโยชน์เรารับร่วมไปพิจารณา ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เรียนชี้แจงท่านชินวรณ์นิดหนึ่งนะครับ สำหรับเรื่องข้อบังคับ ข้อ ๘๙ เรานะครับ หลังจากอภิปรายเสร็จเรียบร้อยแล้วผมจะปรึกษาท่านประธานรัฐสภา และปรึกษามติอีกทีหนึ่งว่าเราจะมีกรลงมติอย่างไรเอาไว้อภิปรายจบเสียก่อนนะครับ ให้โอกาสอยู่ครับ ใจเย็น ๆ นิดหนึ่งครับ ท่านสมาชิก ถัดไปครับ ท่านวัฒนา เสงไพบระวะ เชิญครับ

นายวัฒนา เสงไพบระวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธาน ผม นายวัฒนา เสงไพบระวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขตพระโขนง เขตวัฒนา พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นก็ต้องนำเรียนท่านประธานถึงร่างทั้ง ๒ ร่างนะครับ โดยร่างของ ครม. กับร่างของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านนะครับว่า ผมเองนั้นมีความเห็นว่าสมควรรับร่างใดหรือไม่ด้วยเหตุผลนะครับ คงไม่ใช่เรื่องเราจะตะแบงกันหรืออะไรนะครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดผมดูที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่พวกเราพูดกันตลอดว่าเป็นฉบับประชาชน ผมเชื่อว่าคนที่ร่างตรงนั้นมาเขาร่างทั้งฉบับ มีที่มาที่ชัดชัดพอสมควร ๘๘ ท่านนั้น ผมตามครับท่านประธาน เขาทำประชาพิจารณ์กันตลอดเวลา ประชาพิจารณ์เสร็จแล้วเขามาแยกร่าง แยกร่างแล้วก็เอาร่างนั้นไปประชาพิจารณ์อีกถึงจะออกมาเป็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมจึงเชื่อว่าถ้าจะไปแตะต้องอะไรก็ตามในช่วงเวลาสั้น ๆ อย่างนี้มันต้องถามประชาชนด้วยหรือไม่ ต้องทำประชาพิจารณ์ใหม่ หรือคิดว่าวิธีคิดของคนกลุ่มนั้นในช่วงเวลานั้นมันเปลี่ยนไป และผมหันมาดูร่างของรัฐบาล เพื่อนสมาชิกบอกแล้วครับมีข้อจำกัดความจำเป็น ----- ๖๐/๑

แล้วผมลงลึกครับว่าตรงนั้นผมเห็นด้วยเพราะอะไร หันมาดูร่างของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้าน ผมว่าในหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญที่ไม่ใช่ภาคการเมือง และไม่เกี่ยวกับ มาตรา ๒๙๗ (๓) เฉพาะในส่วนที่เป็นปัญหาด้วยคือพรรคการเมือง นอกนั้นถ้าจะไปแตะก็ต้องถามประชาชนทำประชาพิจารณ์ก่อนใช้ใหม่ ผมเชื่อว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น แล้วผมเชื่อว่าร่างของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านนี้ถ้าทำแล้วมันเบ็ดเสร็จไม่ต้องแก้อีกแล้ว ผมคงต้องนั่งคิดต่อว่า อาจจะเอาด้วย เป็นการเกาะกระแสช่วงสั้น ๆ กันหรือเปล่า รวมทั้งเมื่อที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ท่านก็นำเรียนไปแล้วว่าท่านมีทีมงานศึกษามา ๔ ปี มีอะไรต้องแก้อีกเยอะ สรุปต่อให้รับอีกร่างหนึ่งก็ต้องมานั่งดูกันใหม่อีกท่านประธาน ฉะนั้นบัดนี้มันยังไม่มีอีกร่างเข้ามาด้วย ร่างของท่านวุฒิสภาหรืออะไรก็ตามที่จะเป็นร่างเบ็ดเสร็จ ขอแก้รอบเดียวแล้วจบ มันไม่จบท่านประธาน ฉะนั้นเมื่อเอา ๒ ร่างมาเปรียบเทียบนี้ผมก็เลยมองว่าร่างของเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านนี้ยังไม่ได้ทำประชาพิจารณ์เลย เพราะไปแตะในเรื่องอื่น แต่ถ้ามาแตะในเรื่อง มาตรา ๒๙๗ (๓) เท่านั้นและเฉพาะภาคส่วนที่ไม่เกี่ยวกับศาล ไม่เกี่ยวกับคณบดี ไม่เกี่ยวกับอธิการบดี เกี่ยวกับกลุ่มการเมืองเท่านั้นนี่แตะในส่วนของพวกเขาไม่น่าจะมีปัญหา เพราะมันเกิดปัญหาในการทำงานขององค์กรอิสระจริง ๆ ฉะนั้นร่างของรัฐบาลมันทำแค่ตรงนี้ใช้หรือเปล่า ถ้าใช่ผมถือว่าอภัยนี้ละครับ คือสิ่งที่ต้องทำก่อน แต่ถ้าทำอีกร่างหนึ่ง ๒ ร่างรวมกันแล้ว แล้วท้ายที่สุดไม่ต้องแก้รัฐธรรมนูญอีกแล้ว จบ เห็นด้วยครับ ฉะนั้นมีแค่ ๒ ร่างท่านประธาน แล้วผมก็เชื่อว่าเมื่ออีกร่างยังไม่ทำประชาพิจารณ์เลย เมื่อไปแตะในส่วนต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญ ขึ้นมานี้ก็ต้องเอาไว้อีกก่อนครับ เอาไว้ถามประชาชนก่อน ถามประชาพิจารณ์พี่น้องประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ก่อนนะครับ คนกลุ่มหนึ่งบางคนบางกลุ่มนี้ไม่ได้ถือนะ ผมไม่ได้ถือว่าเป็นตัวแทนประชาชน บางครั้งเป็นเพียงกล่าวอ้าง แต่การทำประชาพิจารณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับโน้นที่พี่น้องประชาพิจารณ์เป็นระบบครับ แล้วผมเชื่อว่า ๙๙ ท่านทำมาอย่างรัดกุมแล้ว ต้องกลับไปถามเขาครับ ฉะนั้นในส่วนของรัฐธรรมนูญร่างของรัฐบาลนี่นะครับท่านประธาน ได้บอกแล้วว่าขอแก้เฉพาะ มาตรา ๒๙๗ (๓) ซึ่งมี ๓ ส่วนด้วยกัน พอ ๓ ส่วนด้วยกันนี้หันมาดูในส่วนที่เราบังอาจไปแตะ มันมีกลุ่มหนึ่งของศาล กลุ่มหนึ่งของอธิการบดี เราไม่แตะเขา อีกกลุ่มหนึ่งภาคการเมืองที่เป็นปัญหาพวกเรากันเองนะครับ แล้วผมเชื่อว่าถ้าเราแก้ เพื่อองค์กร

อิสระและช่วงสั้น ๆ มันน่าจะเป็นประโยชน์กับบ้านเมืองนี้ จึงต้องเห็นด้วยก่อน หันกลับมาดู
ท่านประธาน ไปดูในส่วนที่คณะกรรมการเมืองของร่างรัฐบาล แต่อย่างไร ท่านประธาน เพราะ
มีความเชื่อว่าองค์กรอิสระที่พี่น้องประชาชนร่างกันมาโดยรัฐธรรมนูญฉบับ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐
เขาเขียนองค์กรอิสระขึ้นมา แล้วองค์กรอิสระเหล่านั้นผมเชื่อว่าถือนั่นคือประชาชนได้
กระทำประชาพิจารณ์แล้ว ให้มีพวกนี้มาอยู่ในภาคการเมืองคือรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญคือ
กติกากระบวนการเอาคนเข้ามาสู่อำนาจอธิปไตยของตนเอง กระบวนการเหล่านี้มันต้องให้ประชาชนเขา
คัดเขาเลือกระบบกำหนดกติกา เพราะเราต้องมาใช้อำนาจอธิปไตยโดยกลไกของมันนี่เมื่อเขาร่าง
มาแล้วทั้งฉบับจะไปแต่ละส่วนใดก็ตามนะครับ ถ้าเกี่ยวกับเรื่องการเมืองนี้ต้องถามเขาก่อน
นะครับ ถามทำไม เพราะที่มามันอาจจะล้มเหลวใช้ใหม่ เกิดอะไรกันขึ้น เขาถึงต้องร่างขึ้นมา
ใหม่ทั้งฉบับ ถึงมีการปฏิรูปกันจริงจัง ก็แสดงว่าที่ผ่านมาภาคการเมืองประชาชนไม่ยอมรับ
หรือยอมรับไม่เต็มที่ รัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงจะต้องคิดหนักหน่อย เสร็จแล้วในส่วนของการ
การเมืองที่บอกตัวแทนพรรค ตัวแทนพรรคขึ้นมาเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คนนี้มันไปพูด
เฉพาะพวกเรารับท่านประธาน พวกเรา พวกพรรคการเมืองที่ตอนโน้นนี่ถ้าถามว่า แล้วตอน
เขาร่างนี้ คนร่างโดยผมถือว่าเป็นพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ที่เขาร่างนี้เขารังเกียจเราหรือ ผมว่า
ไม่ใช่ ถ้ารังเกียจคงไม่เขียนในมาตรา ๑๐๗ (๔) บอกว่าคนจะมาเข้าใช้อำนาจอธิปไตยอย่างพวกเรานี้
ครับ ส.ส. ๕๐๐ คน ส.ว. อีก ๒๐๐ คน ๗๐๐ ท่านที่ถือเป็นตัวแทนประชาชนนี่นะครับ -----

บอกไว้เลย ส.ส. ต้องสังกัดพรรคการเมือง ต่างกับท้องถิ่นท่านประธาน แสดงว่าพรรคการเมืองไม่ได้เหลวไหลนักหนาหรือครับตอนโน้นที่เราคิด แต่บัดนี้อาจจะเป็นพรรคไหนก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่โดยภาพรวมก็ถือว่าภาคการเมืองไม่ได้ล้มเหลวอย่างนั้น ฉะนั้นเมื่อเราหันมาดูในมาตรา ๒๙๗ (๓) ในเฉพาะส่วนของเราเองที่ภาคการเมือง ร่าง รัฐบาลทำอะไรท่านประธาน ร่างรัฐบาลแถมเอาองค์กฤษฎีกาอีก ๔ องค์การที่หลงเหลืออยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เอามาใส่ด้วย ครบ ๖ องค์การท่านประธาน องค์กฤษฎีกาที่เราถือว่าประชาชนนั้นเขาคิดมาแล้ว เขาอยากให้มีเพื่อมาดูแลตรวจสอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ละมีอะไรบ้างท่านประธาน ขออนุญาตที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ะครับท่านประธานคณะกรรมการเลือกตั้ง มาตรา ๑๓๖ มีไหม ร่าง รัฐบาลใส่เข้าไปโดยเอาหัวเลยครับ ยังดินะถ้าไปบอกคณะกรรมการเลือกตั้งไปเลือกกันเองเหลือ ๑ เดียวรุ่นวายุอีก เอาหัวมาเลย ประธานเขาเลือกกันแล้ว ไม่เชื่อกันหรือ อันที่ ๒ ท่านประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มาตรา ๑๙๖ นี่อีกองค์การหนึ่ง องค์การที่ ๓ ท่านประธาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา ๑๙๙ รัฐบาลใส่ไหม ใส่เข้าไป เอาใครครับ เอาประธาน ถ้าปล่อยยให้ไปคิดกันเองเดี๋ยวมมีปัญหาที่เลือกไม่ได้อีก เพราะเขามีหัวอยู่แล้วครับ ท่านประธาน เอามาเลยถ้าเราเชื่อ เราต้องเชื่อคนเขาด้วย ไปดูถูกคนในองค์การเขาเดี๋ยวมั้ปัญหากัน ไปเลือกกันเอง บางคนอาจจะไม่ยอมรับประธาน ต้องเลือกกันเองดีกว่า อย่าคิดอย่างนั้น ร่าง ครม. เอาประธานมาเลย ท่านประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเหมือนกัน มันมีหลายท่าน แต่ถามว่าระบุให้มีหัวไหมครับท่านประธาน ให้มีประธานไหม มันไม่มี อ้ายอย่างนี้ไม่มีก็เลยบอกไปเลือกกันเองเหลือ ๑ มันเป็นวิธีคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลชัดเจนท่านประธาน องค์การที่ ๔ ศาลรัฐธรรมนูญมีกำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้วครับ โดยเอาประธานนี้ครับ เสร็จแล้วส่วนที่ ๕ องค์กฤษฎีกา ศาลปกครองมีกำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว องค์การที่ ๖ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ พอดีของเขาครับ อันนี้จึงไม่ได้ใส่เข้าไปเพราะเราเลือกเขา ก็ไม่ใส่ สุดท้ายการตรวจเงินแผ่นดินเอาประธานมา สรุปแล้วเราเติมไปอีก ๔ องค์กฤษฎีกาที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดไว้ ซึ่งเดิมที่มันมีประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่แล้ว ๖ ครบแล้วครับ แถมเรามาเติมตรงไหนท่านประธาน ใจกว้างครับ ต้องยอมรับ มาเติมในส่วนภาคการเมืองของเราครับ

เพราะมาตรา ๒๙๗ (๓) มันมี ๓ กลุ่ม กลุ่ม ๑ คือศาล อีกกลุ่มหนึ่งอธิการบดี ถามว่าเขา มี
หัวกันเองไหมครับ เขามีสภาใหม่ มีประธานสภา ถ้ามีเอามาเลย เอาประธานมาเลย นี่ไม่มี
ท่านประธาน จึงต้องเขียนไว้อย่างนั้นให้เลิกกันเองเหลือสัก ๖ ได้ไหม เพราะอะไร เพราะเรา
ไปเติมอีก เติมไป ๔ องค์กฤษฎีระ ซึ่งเราไม่ได้หลับหูหลับตาเอาที่ไหนครับ มันเป็นองค์กฤษฎีระ
น้องประชาชนเขาทำประชาพิจารณ์ร่างมาในรัฐธรรมนูญแล้วฉบับนี้ เมื่อฉบับนี้มันออกมา
ชัดเจนเราจึงไปเอาองค์กฤษฎีระที่ประชาชนเขายอมรับนับถือแล้ว ส่วนกลุ่ม อื่น ๆ แน่นนอนครับ มัน
เป็นตัวแทนประชาชนในระดับไหนก็ช่างเถอะ แต่ท้ายที่สุดยังไม่มีการทำประชาพิจารณ์จน
ยอมรับทั้งระบบครับท่านประธาน องค์กฤษฎีระนี้เป็นองค์กฤษฎีระ สรุปครับ มาตรา ๒๙๗ (๓) มันมี
๖ องค์กฤษฎีระ ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนเข้ามา มีประธานศาลฎีกาเข้าไปอีก ๑ เป็น ๗
นะครับท่านประธาน คนบดีเลิกกันเอง ๖ เหลืออีก ๒ เราคงไปตั้งอำนาจอธิปไตยไม่ได้ ผม
เชื่อของผมเองนะครับว่ามาตรา ๓ รัฐธรรมนูญฉบับนี้กับบอก อธิปไตยเป็นของปวงชน เมื่อเป็น
ของปวงชน ปวงชนมาเลือกใครครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกระบวนการที่คัดคน
ขึ้นมาสู่อำนาจของรัฐอย่างเป็นระบบ เป็นอำนาจที่เราต้องไปใช้ ทำให้บ้านเมืองจะดีหรือไม่ดี
ก็ได้ท่านประธาน ฉะนั้นจึงต้องเขียนยากหน่อย จะแก้ต้องยากหน่อยครับท่านประธาน ถ้าไป
แก้ในส่วนอื่น ไปแตะส่วนอื่น อ้ายนี้มาแตะแค่ส่วนภาคการเมืองซึ่งเป็นเรื่องของพวกเรา เรา
จึงไม่กล้าแตะองค์กฤษฎีระ เพราะทำไมเอานั่น ทำไมไม่เอานี้ เดี่ยวเป็นปัญหาอีก อย่าไปยุ่ง
จนกว่าครับท่านประธาน ท่านนายกเมื่อเข้ามานั่งบอก แล้วท่านแถลงด้วยนะบอก เพราะเหตุ
นี้ ที่หลังเอาไว้ก่อน ส.ว. ท่านก็คิดอีกตั้งเยอะ ท่านก็อยากจะแก้ เราเองก็อยากจะต้องไป
แตะในส่วนของ กกต. หลายเรื่อง เราก็เขียนเหมือนกันว่าอยากจะมีศาลมาดูแล ไม่ใช่ประกาศ
ผลไปแล้วมานั่งสอย อะไรต่าง ๆ มันมีอีกหลายประเด็นที่ต้องตามมา ถามว่าถ้ารับ ๒ ร่าง
รวมกันแล้วไม่ต้องแก้ไขใหม่ ไม่ใช่ แต่ผมมองว่าประเด็นใหญ่ของมันก็คือว่าร่างของเพื่อน
สมาชิก ฝ่ายค้านยังไม่ได้ทำประชาพิจารณ์ ร่างรัฐบาลเป็นร่างที่มาแตะในส่วนที่ไม่ต้องไปทำ
ประชาพิจารณ์หรอกครับ เพราะอะไรท่านประธาน ก็เพราะเราไปแตะส่วนของพวกเรากันเอง
ก็คือภาคพรรคการเมืองเลิกกันเองให้เหลือ ๕ อ้ายนี้มันเป็นปัญหา -----

ท่านก็เลยเอาตรงนี้มานั่งคิดพอแล้ว อย่างอื่นอย่าไปแตะ แตะเดี๋ยวเป็นปัญหา เอาไว้ทีหลัง
ไปทำประชาพิจารณ์ก่อนดีไหม มีเวลาครบอีก ๓ - ๔ ปี แล้วถามว่าองค์กรอื่นอีก ๒ องค์กร
ตามมาตรา ๑๓๘ กับมาตรา ๒๕๗ เราไม่แก้หรือ ถามว่ามีอยู่ ๔ ครับ ท่านประธาน ตอนนั้น
ในส่วน สสร. คงเดาเหตุการณ์ได้ครบ ร่างตรงนั้นเหลือ ๔ แต่อันนี้เป็น ๕ ถ้าร่างอีก ๔ ปัญหา
นี้ไม่ต้องเกิด ๔ ตรงนั้นถามว่าถ้าเขามีปัญหาในอนาคตนะครบ ๔ พรรคยังอยู่ ปัญหา
เหล่านั้นมันแก้ไขของมันเองได้ แต่ที่สำคัญคืออย่าเพิ่งไปแตะเขา ไปแตะเฉพาะภาคการเมือง
ของเราคนเดียวก่อน นี่เป็นส่วนหนึ่งครบท่านประธานที่เราภาคินะครบ แล้วผมเองในฐานะที่
นั่งฟัง แล้วก็เพื่อนสมาชิกในส่วนของภาครัฐบาลเห็นตรงกันแบบนี้ครบ ไม่ใช่เราเองจะไม่ได้
ใช้เหตุใช้ผล เราคำนึงถึงที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าเป็นที่มาที่มันศักดิ์สิทธิ์ ก่อนหน้านี้แค่
เรียกร้องก็ตายกันเป็นเบือ อ้ายนี้แก้ทั้งฉบับไม่เสียเลือดเสียเนื้อครบท่านประธาน ฉะนั้นก่อน
จะทำ ก่อนจะไปแตะส่วนใดก็ตามของรัฐธรรมนูญฉบับนี้คงจะต้องประชาพิจารณ์ด้วย คง
ต้องคิดกันให้มากขึ้นนะครบท่านประธาน ท่านประธานครบ ส่วนที่ของเราเองได้เคยนำเสนอ
ไปแล้วนะครบ ที่ผมได้นำเรียนไปแล้วว่าเราคำนึงตรงนี้ แล้วเราเองก็มานึกถึงอำนาจปวงชน
เป็นของพี่น้องประชาชน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ร่างขึ้นมาเพื่อเอาพวกเขา ๕๐๐ คนกับอีก ๒๐๐
ท่านขึ้นมา มาสู่สภาแห่งนี้ ถือว่าเป็นหนึ่งในสามขาไข่มุข ถ้าใช้พวกนี้ไม่มีสิทธิไปดูแลอะไร
กับบ้านเมือง หรือเป็นองค์กรที่มันเป็นหัวสำคัญของบ้านเมืองเลยหรือ ผมจึงมองว่าเขาเลย
แบ่งเป็น ๒ กลุ่มท่านประธาน ฝ่ายนิติบัญญัติ ๒๐๐ ของท่านสมาชิกวุฒิสภาเอาไว้เลือก
ครบ เลือก เลือกหลังจากที่เราสรรหาไปแล้ว พวกนั้นสำคัญกว่าเราอีก เขาเลือกเลยครบ แล้ว
เขาเป็นตัวแทนประชาชนหรือเปล่า ประชาชนเลือกมา ฉะนั้นให้เขาเลือก แต่ ส.ส. ๕๐๐ คน
นั่งปู้ดอะไรอยู่ ท่านประธาน ไม่ใช่ ร่างฉบับนี้ให้ความสำคัญกับตัวแทนประชาชน โดยเชื่อ
ว่า ๕๐๐ คนในสภานี้คงเห็นไม่เหมือนกัน คงไม่ใช่พวกเดียวกันแน่ คงเป็น ๒ กลุ่ม เมื่อ ๒
กลุ่ม กลุ่มหนึ่งจะเสียงมากเสียงน้อยไม่สนใจ มา ๑ ได้ไหม อีกส่วนหนึ่งมา ๑ ๒ คนไม่มีทาง
จะฮั้วกันแน่นอนเด็ดขาด ฉะนั้นเมื่อ ๒ คนไม่ฮั้วกันท่านประธาน นั่นคือเป็นคำตอบอีกอันหนึ่ง
ซึ่งเราไม่ต้องการบล็อกหรือครบท่านประธาน แต่มันจะมาโดยส่วนของมันก็คืออีก ๒ ท่าน
โดยคำนึงถึงอำนาจปวงชนชาวไทยตามมาตรา ๓ ฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ร่างของเพื่อนสมาชิก

นั้นยังไม่ได้ทำประชาพิจารณ์ เพราะผมเชื่อว่าที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้สำคัญมาก และใน ส่วนของร่างของรัฐบาลนั้นไปแตะในส่วนของมาตรา ๒๙๗ (๓) และเฉพาะ ในส่วนของ การเมืองเท่านั้น โดยเติมองค์กฤษฎีกาอีก ๔ เป็นองค์กฤษฎีกาซึ่งกำหนดไว้ชัด ในรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ ผมเชื่อว่าเป็นองค์กฤษฎีกาซึ่งพี่น้องประชาชนนั้นประชาพิจารณ์มาแล้ว จึงยอมรับแล้วก็ สนับสนุนร่างของรัฐบาลครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวชี้แจงเรื่อง ลำดับอภิปรายนัดหนึ่ง ท่านสมาชิกวุฒิสภายื่นความจำนงอภิปรายมามากนะครับ ขณะนี้ยัง ไม่ได้อภิปรายอยู่เกือบ ๒๐ ท่านนะครับ แต่ว่าต้องตามกติกานัดหนึ่ง เนื่องจากว่าผมจะให้เริ่ม ที่ฝ่ายเสนอญัตติคือฝ่ายค้านก่อน แล้วมาตรงรัฐบาล แล้วถึงไปท่านสมาชิกวุฒิสภา ที่แรก ท่านสมาชิกตรงกลางผมทางซีกที่เป็นสมาชิกพรรครัฐบาลท่านไม่ได้ใช้สิทธิอภิปราย ก็เลยไป ให้สมาชิกวุฒิสภาจัดซ้อนขึ้นมาเป็น ๒ คน แต่ว่าตอนนี้ทางWhip ฝ่ายรัฐบาลเสนอชื่อมาอีก ๗ - ๘ คน เราจะต้องว่าไปตามคิวอีกนะครับ ก็ต้องสลับกันเช่นเดิมไปก่อนนะครับ เพราะท่าน เพิ่งส่งรายชื่อขึ้นมา แต่ขอให้ควบคุมเวลานัดหนึ่งนะครับ ถ้าท่านใดไม่จำเป็นก็ไม่ต้องให้ถึง ๑๕ นาทีนะครับ ไม่เกิน ๑๕ นาทีก็แล้วกันครับ เพราะว่าจะได้เฉลี่ยกันอภิปรายให้ หลากหลายหน่อยนะครับ เชิญท่านถัดไปนะครับ ท่านดอกเตอร์บุญทัน ดอกไธสง นะครับ ต่อจากนั้นเป็นท่านสุวโรช พะลัง ท่านจำลอง ครุฑขุนทด ท่านอุบล เอื้อศรี ท่านวีระศักดิ์จาก พรรคชาติไทยนะครับ ท่านสุทิน คลังแสง ท่านประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา และท่านนิกร จำนง ท่าน สุรสิทธิ์จากพรรคไทยรักไทยนะครับ และท่านแก้วสรร อติโพธิ ในชุดถัด ๆ ไปนะครับ เชิญท่าน บุญทัน ดอกไธสง ครับ -----

นายบุญทัน ดอกโหล่ง สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกโหล่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครราชสีมา ใน
ฐานะสมาชิกวุฒิสภา วันนี้เรามาปรึกษาหารือในเรื่องที่สำคัญที่สุดซึ่งเราเรียกว่าสภาพของ
ปัญหาอันเกิดขึ้นจากวิกฤตการณ์รัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอยู่ ๓ ด้าน ด้านที่ ๑ คือคณะกรรมการ
ป.ป.ช. วางลงไม่มีผู้ปฏิบัติภาระหน้าที่ ด้านที่ ๒ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ กำหนดให้พรรค
การเมือง ๕ พรรคส่งตัวแทนมาในการสรรหา ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้มีเพียง ๔ พรรค หรือเรา
อาจจะเรียกว่า วิกฤตการณ์ตัวเลขในรัฐธรรมนูญก็ได้ ประการที่ ๓ เมื่อไม่มี ป.ป.ช. ปฏิบัติ
หน้าที่ที่จะเกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดินอย่างมหาศาล เพราะฉะนั้นวันนี้จึง
เป็นภาระหน้าที่ของวุฒิสภาที่ถือว่าเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญที่สุด การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
รัฐธรรมนูญให้สามารถบริหารราชการแผ่นดินได้นั้นถือว่าเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ
ประชาชนทั้งชาติ และถือว่าเป็นเป้าหมายสูงสุด และการแก้ไขสิ่งที่ถูกต้องถือว่าเป็นการ
ปฏิบัติธรรมชั้นสูง อะไรที่ถูกต้องเป็นธรรมจะต้องรีบแก้ไขซ่อมสิ่งนั้นเพื่อความไพบูลย์ของ
แผ่นดิน วันนี้เรามาแสวงหาหลักการที่ดีที่สุด และมีหลักการที่ดีที่สุดอยู่ ๒ หลักการที่เสนอเข้า
มาสู่สภาในวันนี้คือ ฝ่ายรัฐบาลและ ฝ่ายค้าน ซึ่งกระผมจะขอเสนอประเด็นความถูกต้องทั้ง ๒
ฝ่ายที่ดีที่สุดนำเสนอต่อที่ประชุมเพื่อรับพิจารณาแม้ว่าจะมีเอกสารอยู่แล้วก็ตาม รัฐสภา
ประชาชนได้ถามหาความสมบูรณ์จากโลกสมมุติที่ไม่สมบูรณ์ แต่จะหาความถูกต้องที่เป็น
ธรรมที่สุดได้อย่างไร ที่มาคือต้องการบล็อก ปลดบล็อกรัฐธรรมนูญฉบับที่เรียกว่า ฉบับ รสช.
ที่ดีที่สุดที่ท่านคิดคาดไม่ถึง เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะเห็นว่าประเด็นมีหลายประเด็นที่จะต้อง
แก้ไขพิจารณา แต่ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจำเป็นจะต้องเป็นปัญหาที่วิกฤตการณ์จริง ๆ
ดังที่กระผม ได้กราบเรียนแล้วเมื่อสักครู่นี้เป็นวิกฤตการณ์ของตัวเลข เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้
เสนอแก้ไขในมาตรา ๒๙๗ และฝ่ายค้านก็ได้เพิ่มเติมอีก ๒ มาตรา คือ มาตรา ๑๓๘ (๑) (๒)
(๔) และ มาตรา ๑๕๗ (๑) ประเด็นที่สำคัญที่รัฐบาลเสนอมา หรือคณะรัฐมนตรีเสนอมานั้นมี
คณะกรรมการ ๑๕ ท่าน มีหลักอยู่ ๑๐ ประการ หรืออาจจะเรียกว่าหลัก ๑๐ ประการ หรือ
บัญญัติ ๑๐ ประการ ส่วนฝ่ายค้านจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๖ ท่านนั้น เสนอ
จำนวนสมาชิกกับกรรมการมา ๒๑ ท่าน ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญจริง ๆ แล้วนี้มีความ

แตกต่างกันอยู่เพียง ๒ ประเด็นเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านมีเอกสารอยู่ในมือท่านจะเห็นว่า
หมายเลข ๑ หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ นั้น ประธานศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง
สูงสุดนั้นเป็นอย่างเดียวกัน เหมือนกัน ประเด็นที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๗ เป็นประเด็นที่รัฐบาลเลือกตั้ง
กรรมการจากประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน ประธาน
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งเลือกกันเอง ๑ คน แต่ฝ่าย
ค้านท่านเสนอมา หมายเลข ๔ ใน พ.ร.บ. ของท่านนะครับ ท่านเลือกข้าราชการตุลาการซึ่ง
ดำรงตำแหน่งในศาลฎีกาในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งได้รับเลือกโดยที่
ประชุมใหญ่ศาลฎีกา โดยวิธีลงคะแนนลับจำนวน ๔ ท่าน ตรงนี้ของท่านฝ่ายค้านนั้นยึดตุลา
การศาลรัฐธรรมนูญหรือฝ่ายตุลาการศาลเพิ่มเติมจาก ๑ ๒ ๓ ที่มีอยู่แล้ว นี่เป็นประเด็นที่
แตกต่างกัน -----

ส่วนประเด็นที่เหมือนกัน แต่ว่าแตกต่างกันคือ ประเด็นข้อที่ ๖ ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลเลือกประธานมา ๑ ท่าน ฝ่ายค้านท่านให้เลือกกันเองมา ๒ ท่านหรือ ๒ คน ที่เหลือประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ต่างกันมากที่สุดก็อยู่ที่ข้อ ๕ กับ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๘ ข้อ ๙ รัฐบาลเสนอผู้นำฝ่ายค้านและผู้นำเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน ตรงนี้ฝ่ายรัฐบาลบอกว่าเราเป็นตัวแทนของประชาชน ถูกประชาชนเลือกเข้ามา ทำไมจึงมองว่าพวกเราจะไม่เป็นธรรม ท่านตอบได้ออกไปอย่างนั้น ในฐานะที่ผมเคยเป็นประธานนั่งอยู่ตรงกลางได้เห็นสมาชิกผู้แทนราษฎร ๕ ท่านเดินเข้าประชุมและมีการอภิปรายพูดจาปราศรัยกันดีมาก ฝ่ายค้านก็เดินเข้ามา ทุกคนมีการรู้จักมักคุ้นซึ่งกันและกัน พรรคบางพรรคมีเพียง ๑ คน แต่ว่าพรรคที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาลนั้นได้รับเลือกทั้งหมด ปรากฏว่าฝ่ายค้านซึ่งท่านทำหน้าที่เป็นหัวหน้าพรรคในปัจจุบันนี้ ถ้าผมจำไม่ผิดขออภัยนะครับ ท่านก็ไม่ได้รับเลือก ซึ่งกระผมก็ไม่เลือกใครเพราะว่ากระผมเป็นประธาน กระบวนการดังกล่าวนี้เราจะบอกว่ากระบวนการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่เป็นธรรม หรือเป็นกระบวนการของนิสัยใจคอของบุคคลที่ไม่เข้าใจกระบวนการของการเลือกเฟ้นความเป็นธรรม และคนที่มีคุณภาพและคนที่เป็นตัวแทนของคนส่วนมากไปรับใช้ในคณะกรรมการสรรหานี้ ตรงนี้เป็นประเด็นของพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีอยู่ทั่วโลก ซึ่งมักจะเลือกพันธมิตรของตัวเองเป็นหลัก พรรคที่เป็นพันธมิตรกันนี้เวลาเข้าไปแล้วนี่จะทำอะไรทำด้วยกัน ถ้าแยกกันก็จะมาอภิปรายกล่าวหาว่ากล่าวซึ่งกันและกัน นี่ก็คือประเด็นของมนุษย์ เราจึงถามหาหลักการโดยที่ฝ่ายค้านท่านเสนอหลักการในข้อที่ ๖ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๕ คนนั้นเข้ามาเป็นกรรมการ ตรงนี้เราลองมาวิพากษ์วิจารณ์ระหว่างหมายเลข ๘ หมายเลข ๙ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งแผ่นดินที่ถูกเลือกตั้งมา และหมายเลข ๖ ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มชน ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม กลุ่มสังคม แล้วก็กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มเศรษฐกิจ ๕๐ คน กลุ่มสังคมกับนักวิชาการ ๔๙ คน เรียกว่า กลุ่ม ๙๙ ถามว่ากลุ่ม ๙๙ คนนั้นเป็นกลุ่มคนที่ถูกเลือกตามรัฐธรรมนูญ แผนนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๘๙ ก็ถือว่าเป็นคนที่มาจากประชาชน ประชาชนเลือกเข้ามา ถ้าเราจะถามว่าระหว่างคน ๒ กลุ่มนี้ใครจะเป็นผู้พิทักษ์ธรรม ก็จะตอบได้ว่าขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของคน เพราะฉะนั้นการถกเถียง

ซึ่งกันและกันในการอภิปรายนั้น ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ดีและเป็นธรรม เพราะเรากำลัง
แสวงหาสัจธรรมและความถูกต้องในสภาแห่งนี้ และถือว่าเป็นเกียรติที่กระผมได้รับฟังท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๗๐๐ ท่านในวันนี้ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ที่เราจะวางอนาคตไว้กับ
ลูกหลานของพวกเราในอนาคตข้างหน้า กระผมมีความเชื่อมั่นว่าเมื่อเราแก้ไขปรับปรุงแล้ว
ฉบับนี้จะไม่เป็นของรัฐบาล จะไม่เป็นของฝ่ายค้าน จะไม่เป็นของสมาชิกวุฒิสภา แต่จะเป็น
ของปวงชนชาวไทยที่จะใช้ได้ตลอดไปและตลอดกาล -----

กระผมมีความเชื่อมั่นว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีไม่ว่าท่านไหนเข้ามา ก็จะอยู่แค่ ๒ เทอม ๓ เทอมอย่างมากเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมหวังว่าวันนี้ น่าจะมาพูดถึงวิธีการ แนวทางที่จะร่วมประสานนำเอาสิ่งที่ดีที่สุด ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลเข้ามาประสาน สัมพันธ์ให้เป็นหลักการที่ชัดเจนและถูกต้อง เพื่อเป็นสมบัติในการแก้ไขปัญหาให้แก่ชาติ บ้านเมืองสืบไปนั้น กระผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ควรพิจารณา กระผมมีข้อเสนอแนะต่อที่ประชุม ดังนี้ครับ เมื่อได้พูดว่าฝ่ายรัฐบาลท่านก็ดี ถ้าเป็นผม ผมเห็นว่า ๗ ๘ ๙ ก็ไม่มีปัญหา และฝ่ายหมายเลข ๖ องค์การที่เราเรียกว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็ไม่มี ปัญหา แต่ว่าเราจะนำเอา ๒ กลุ่มนี้มารวมกันได้อย่างไร นี่ประเด็นที่กระผมกำลังเรียนเสนอแนะ ครับว่า ฝ่ายค้านท่านเสนอประชากรทั้งหมดมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. นี่ ๒๑ คน ฝ่ายรัฐบาล เสนอเหมือนเดิม ๑๕ คน ถ้าเราเอาเลข ๔ ของฝ่ายค้านและเลข ๖ ของฝ่ายค้าน และก็ สว.งามนะครับ ไม่ใช่ไม่สวยงาม เข้ามารวมกันก็จะได้ ๒๔ มิถุนายน และเลข ๒๔ นี่จะเป็น ภาพที่เกลียดและเกลียดความเป็นธรรมให้แก่ชาติและแก่แผ่นดินอย่างมากมายก่ายกอง กระผม คิดว่าทั้ง ๒ สภา ฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายสมาชิก วุฒิสภานั้นควรที่จะทำประเด็น นี้ให้ชัดเจนเด่นชัดในมาตรานี้ และกระผมว่าสามารถที่จะร่วมประสานสามัคคีสร้างสิ่งที่เป็น ผลึกมหัศจรรย์ให้แก่ชาติบ้านเมืองได้ กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุวโรช พะลัง นะครับ เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียน ท่าน ประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรค ประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานที่ เคารพครับว่า วันนี้เป็นวันที่มีความสำคัญของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศอีกครั้งหนึ่ง ที่ผมกราบเรียนอย่างนี้ก็เพื่อจะเรียนกับท่านประธานที่เคารพครับว่า กฎหมาย รัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายหลักเป็นกฎหมายแม่บท เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่เป็นหัวใจ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยเรา เราบริหารบ้านเมือง เรา ปกครอง ประเทศกันแบบนิติรัฐนะครับ กฎหมายที่มีความสำคัญที่สุดที่สูงสุดก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ

เพราะฉะนั้นถ้าหลักของบ้านเมืองนี้มันเสียไปครับ ลูกหลานหรือกฎหมายลูกที่จะออกมาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็เสียไปด้วย ต้องยอมครับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ ที่มีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ต้องกราบเรียนครับว่าเป็นกฎหมายที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุดฉบับหนึ่งที่กราบเรียนอย่างนี้ก็เพื่อจะเรียนกับท่านประธานครับว่ามาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน หรือที่เราเรียกกันว่า สสร. สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องดังกล่าวนี้ในกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การปกครองในระบบประชาธิปไตยของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับท่านประธานไม่ใช่มีจำกัดเฉพาะสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพียงแค่ ๒ สภาเท่านั้น นั่นคือกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับในอดีตที่ผ่านมา แต่ฉบับปัจจุบันครับมีความหลากหลาย มีกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างมากมาย ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐหลายบาท หลายมาตรา ซึ่งต้องยอมครับว่าอำนาจสูงสุดของกฎหมายรัฐธรรมนูญคืออำนาจของประชาชนที่ผมเรียนอย่างนี้ก็เพื่อจะเรียนครับว่า นี่ละครับคือที่มา ว่าเมื่อในสภาแห่งนี้ยอมครับว่าอำนาจทั้งหมดเป็นอำนาจของประชาชน ในห้วง ๔ ปีของรัฐบาลชุดนี้หรือในขณะนี้กำลังบริหารบ้านเมืองอยู่ต้องยอมครับว่ามีหลายเรื่อง มีหลายอย่างที่รัฐบาลชุดนี้จะต้องดำเนินการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ถ้ามองที่ผ่านมามีกี่ฉบับ ให้ความสำคัญต่อกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้ความสำคัญต่อกระบวนการเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคก็มาน้อย ปัญหาหลายหลายเหล่านี้ครับก็อยู่ที่การผลิตออกผลที่เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ต้องออกตามกฎหมายฉบับหลัก คือรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ละครับ ผมเรียนอย่างนี้ก็เพื่อที่จะโยนเข้ามาให้เห็นถึงวันนี้ครับ ที่มาที่ไปไม่ต้องกราบเรียนอีกแล้ว เพราะก็เป็นที่ยู้งันอยู่แล้วว่าพรรคการเมืองในกฎหมายบอก ๕ วันนี้มันมีเพียงแค่ ๔ มันมีปัญหาที่ต้องแก้ -----

แต่ระหว่างที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขครับ เราซึ่งเป็นคนของประชาชนถามว่าเราฟังความคิดเห็นของประชาชนขนาดไหน เมื่อปากบอกว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ใจมันต้องเป็นประชาชนด้วยครับ ใจต้องรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนทุกกลุ่ม ทุกหมู่ทุกเหล่า ปัญหาหลากหลายวันนี้เห็นไหมครับ สินค้าเกษตรตกต่ำ กุ้งราคาตกต่ำ จะเอามา เทกัน ปาล์มบอกว่าถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรีจะบริหารบ้านเมืองให้ปาล์มราคาไม่ต่ำกว่า ๓ บาท วันนี้เหลือ ๒ บาท ๒๐ สตางค์ ใครรับผิดชอบ ปัญหาความยากจนต่าง ๆ หลากหลายอีกมากมาย เหลือเกินมาจากดอกผลที่มาจากกฎหมายแม่บท คือกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งดุ้นครับ ที่ต้องวิพากษ์วิจารณ์ตรงนี้ก็เพื่อจะฟ้องกับท่านประธานครับว่ารัฐบาลเป็นผู้จุดประกาย เป็นผู้ริเริ่มในการยกร่างกฎหมาย กฎหมายของฝ่ายพรรคการเมืองต่าง ๆ เข้ามาก็ฉบับก็สุดแล้วแต่ ถ้าขาดกฎหมายหลักของรัฐบาลซึ่งเป็นเสียงข้างมากในระบอบประชาธิปไตยซึ่งเราต้องเคารพครับ ไม่ให้การสนับสนุนก็ยากครับที่กฎหมายลักษณะอย่างนี้จะมีโอกาสมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นความสำคัญทั้งหมดอยู่ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ วันนี้เห็นไหมครับมีพูดกันเรื่องทุจริตคอร์รัปชันโกงกันข้ามชาติ วันนี้เห็นไหมครับมีพูดถึงกระบวนการในการแทรกแซงความเป็นอิสระขององค์กรอิสระ พูดกันมากเหลือเกิน แล้วพูดกันบ่อย ถามว่าถ้าไปดูรากฐานที่มาของปัญหาต่าง ๆ มันมีอยู่ ๒ เรื่องครับท่านประธาน เรื่องที่ ๑ ก็เรื่องของหลักการ เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของคนที่เข้ามาสู่กระบวนการในหลักการที่กฎหมายรัฐธรรมนูญแต่ละมาตราได้มีการบัญญัติเอาไว้ ถ้า ๒ สิ่งนี้ทุกฝ่ายยืนอยู่บนความบริสุทธิ์ ความเที่ยงตรง ความยุติธรรมเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนจริง วันนี้ไม่ต้องเถียงกันมากนัก เหมือนกับสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายนั่นแหละครับ กิเลส ตัณหา ราคะ มันยังมีอยู่ครับ อย่าบอกครับว่ารวยแล้วไม่โกง ยิ่งรวย ยิ่งโกงก็มีอยู่เยอะแยะ วันนี้มีผลออกมาให้เห็นกันอย่างชัดเจน ปัญหาคือเรายอมรับความจริงในกระบวนการในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐกันก็น้อย เพราะฉะนั้นที่มาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แห่งชาติ เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ต้องยอมรับความจริงครับเราเป็นนักการเมืองมาจากประชาชน แต่เกียรติยศศักดิ์ศรีของความเป็นผู้แทนของประชาชนในวันนี้ในบางครั้งครับ เราก็ตอบคำถามไม่ได้ หลายเรื่องซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของบางกลุ่ม บางคน แต่เราซึ่งเป็นคนกลุ่ม

ใหญ่ ซึ่งเป็นองค์กรมาก็ได้รับผลกระทบไปด้วย ถามว่าวันนี้ทำไมสมาชิกพรรคฝ่ายค้านยอม
เนียนเนื้อตัวเองออกละครับ เพราะเราเคารพความคิดเห็นของประชาชน เราเคารพในการมี
ส่วนร่วมของประชาชนไงครับ ผมเคยวิพากษ์วิจารณ์การทำเอกสารของสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรในสภานี้มาบ้างพอสมควร วันนี้ต้องยอมรับความจริงครับว่าปรับปรุงให้ดี
ขึ้นและมีข้อมูลที่เป็นบรรทัดฐาน ที่เป็นแนวทางให้พวกเราสามารถทำงานในการออก
กฎหมายได้ดีมากพอสมควรที่ดี ผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ ในเอกสารที่สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ทำนี้ครับ เขาได้มีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ
การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ว่าความคิดเห็นตรงนี้ฝ่ายค้านพูดไป อย่างนี้ ตัดบทบาทของ
ภาคการเมืองออก แล้วให้ภาคของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมประชาชนคิดอย่างไร แล้วก็ถาม
ครับ แนวคิดของรัฐบาลที่มีแนวคิดในการที่จะคงร่างของภาคการเมืองเอาไว้ประชาชนคิด
อย่างไร -----

ในแบบสอบถามครับ ผมขออนุญาตหยิบยกในบางตอนบางประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็น
ของประชาชนต่อ ๒ กรณีที่ผมได้กราบเรียนไป ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดบทบาทของ
ฝ่ายภาคการเมืองออกเพื่อความโปร่งใส มีความคิดเห็นสนับสนุนในส่วนตรงนี้ถึง ๔๓
เปอร์เซ็นต์ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่จะให้ฝ่ายการเมืองเข้ามามีส่วนร่วม ร้อยละ
๒๐.๕๒ สิ่งเหล่านี้ก็พอจะบ่งบอกให้เห็นได้ว่า การทำแบบสอบถามต่าง ๆ ของ
สถาบันการศึกษาของทุกภาคส่วนที่ได้พยายามที่จะสอบถามความคิดเห็นในเรื่อง
ดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ผู้แทนของปวงชนคนไทยทั่วประเทศทั้ง ๗๐๐ คน ในรัฐสภา
แห่งนี้ต้องให้ความสำคัญครับ วันนี้เราเลิกได้ไหมครับ ว่าร่างนี้เป็นร่างของฝ่ายค้านฉันเป็น
รัฐบาล ฉันไม่เห็นด้วย ถ้าหากว่าเราสลายเสีย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ครับ รัฐสภาคือผู้แทนของปวงชนคนไทยทั่วประเทศ เรามาคิดว่าสิ่งไหนที่สามารถทำแล้วทำ
ให้กฎหมายแม่บท หลักแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายสามารถที่จะอำนวยความยุติธรรม
เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนและคนไทยทั่วประเทศได้มากที่สุด เอาตรงนั้นดีไหมครับ แต่
วันนี้สิ่งที่ผมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ มีความคิดเห็นที่
หลากหลาย ผมเคารพในความคิดเห็นที่หลากหลาย แต่ต้องยอมรับว่าในบางส่วนในบางภาค
ก็ยังมีอคติอยู่ในส่วนตรงนี้ ผมเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกพรรคฝ่ายค้านก็จริง ผมเป็นส่วนหนึ่ง
ของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้เจอกับท่านประธาน เจอกับสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๗๐๐ คนครับ
ความเป็นอิสระ ผมอยากจะได้เห็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่กำลัง
แก้ไขอยู่นี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ต้องยอมรับว่าทิส
ความรู้สึก ความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันเป็นเรื่องที่เราต้องยอมรับและต้องรับฟัง
กัน แต่ขอฝากเป็นข้อสังเกตเท่านั้นครับ เพราะอย่างไรก็ตามครับ ก็จะต้องมีการตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญเพื่อที่จะไปพูดคุยกันในรายละเอียด จึงขออนุญาตต่อท่านประธานที่จะ
อภิปรายแสดงความคิดเห็น เพื่อให้มีการบันทึกเอาไว้ในกฎหมายที่มีความสำคัญต่อ
ประเทศชาติในวันนี้ สิ่งที่เป็นข้อถกเถียงกันในวันนี้ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๙๗ ผมฟังตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ครับ เราเถียงกันอยู่เรื่องเดียวเท่านั้นครับที่
เป็นเรื่องใหญ่ บางส่วนบางฝ่ายก็บอกว่าองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่มี เช่น ป.ป.ช. มันไม่อิสระจริง

ที่มันไม่อิสระจริงนี้ครับ ก็เพราะมันมีการแทรกแซงการใช้อำนาจรัฐเข้ามาในกระบวนการในการสรรหา และต้องยอมรับความจริงเช่นเดียวกันครับ มีครั้งหนึ่งที่ประวัติศาสตร์ของสภาแห่งนี้ต้องจารึกเอาไว้ ประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองหนึ่งในการสรรหาคณะกรรมการองค์กรอิสระ เช่น ป.ป.ช. มีอยู่ครั้งหนึ่งประชาธิปไตยไม่ได้มีส่วนในตรงนั้น เพราะเราไปแพ้มติในส่วนตรงนี้ครับ ถ้ามองตรงนี้มีการสกัดกันเพื่ออะไรครับ เพื่อไม่ให้พรรคการเมืองบางพรรคได้เข้ามามี ส่วนร่วมในกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. แห่งชาติใช่หรือไม่ นี่คือการที่ไปที่เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศอยู่ในวันนี้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น แล้วที่สุดครับ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็น กกต. ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ เห็นไหมครับ ชาวคราวที่แสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ รายการวิทยุต่าง ๆ เปิดฟังดูสิครับ หูอื้อไปหมด วิพากษ์วิจารณ์ในสิ่งดังกล่าวว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นของประชาชนที่แท้จริงหรือ ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบในสิ่งดังกล่าวเหล่านี้ได้จริงหรือ องค์กรอิสระมีความเป็นอิสระในการดำเนินการตามกรอบภารกิจขององค์กรอิสระแต่ละส่วนจริงหรือ หลายเรื่องครับ ค้างคาใจประชาชน เห็นไหมครับ ซีทีเอกซ์ (CTX) ๙๐๐๐ วิพากษ์วิจารณ์กันจนกระทั่งเดี๋ยวนี้รัฐบาลก็บอกว่าไม่มีสินบน ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่มีนักการเมือง ไม่มีข้าราชการผู้ใหญ่เข้าไปเกี่ยวข้อง แต่ในฝ่ายค้านบอกมี ถ้ามองทำไมเรื่องเดียวกันถึงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน พี่น้องประชาชนก็บอกว่าเชื่อว่าเรื่องนี้เจ้าหน้าที่ระดับสูงเข้าไปเกี่ยวข้องมีนักการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องที่มีอำนาจในการอนุมัติ

ถามว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าเกิดยอมรับความจริงกันและนำความจริงตรงนั้น มาปรับปรุง มาแก้ไข
วันนี้ความกลางแคลงใจที่จะบอกว่า ตรงนี้จะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ ตัดภาค
ประชาชนคงจะไม่เป็นประเด็นใหญ่โตถึงขนาดนี้ ท่านประธานลองเปิดรายการวิทยุฟังอยู่ใน
ขณะนี้ ฟังดูสิครับว่าประชาชนส่วนใหญ่เขาคิดอย่างไร แล้วเราทั้งหมด ๗๐๐ คนมาจากใคร
วันนี้เมื่อประชาชนเขาไม่เชื่อว่าถ้าหากให้องค์กรภาคการเมืองเข้าไปมีส่วนตรงนี้ครับ มันก็จะมี
ร่างทรงเข้าไปอยู่ในกระบวนการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วที่สุดก็มีการทดแทน
บุญคุณกันเหมือนในอดีตที่ผ่านมา แล้วก็ใช้อำนาจขององค์กรอิสระมาประหัตประหาร
นักการเมืองฝ่ายตรงกันข้าม เข้าไปจับจ้วง เข้าไปล้วงความลับ เพื่อที่จะมาดิสเครดิต
(Discredit) เพื่อที่จะมาประหัตประหารในทางการเมืองกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมันไม่เป็น
เสน่ห์ ไม่สง่างามในระบบประชาธิปไตยแต่ประการใด เพราะฉะนั้นผมแสดงความคิดเห็น
ตรงนี้เพื่อจะบอกกับท่านประธานครับว่า ถึงเวลาแล้วครับที่เราจะต้องพูดความจริงกัน และ
เราต้องทำความจริงเหล่านี้ให้ปรากฏ ถามว่าการที่ตัดภาคของพรรคการเมืองออกไปนี้ครับ
แล้วเราให้กับองค์กรภาคประชาชนหรือหน่วยงานองค์กรอิสระที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นที่นับ
หน้าถือตาในสังคมว่ามีความเป็นกลาง มีความเป็นอิสระมีความเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านใน
เมือง และปลอดจากทางการเมืองเข้ามาอยู่ในกระบวนการในการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช.
แห่งชาติชุดต่อไปไม่ดีหรือ ผมถามท่านประธานครับ ท่านประธานอยู่ตรงนี้กันมานาน ถาม
ท่านหน่อยครับ ผู้นำเสียงข้างมากนี้ครับอยู่อย่างไร อันนี้ต้องพูดกันครับ ผู้นำเสียงข้างมากใน
สภานี้มันอยู่ตรงไหนครับ และเป็นใคร ถ้าเราไปติดยึดตัวบุคคลถึงขนาดที่ผู้นำประเทศ
ออกมาบอกว่าคือนายนั้นหรือนายนี้ ส่วนตัวเราเคารพ เรานับถือ แต่หลักการของบ้านเมือง
เราจะถือตัวบุคคลใหญ่กว่าหลักการ ใหญ่กว่ากฎหมายไม่ได้ และทุกอย่างครับก็ต้องเป็นไป
ตามบทบัญญัติของกฎหมาย ต้องมีคำนิยามศัพท์ออกมาให้เห็นให้ชัดเจน เพราะฉะนั้นคำว่า
ผู้นำเสียงข้างมาก นี้ครับคงจะต้องเป็นเรื่องที่ทางกรรมาธิการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นหลังจากที่เรา
พิจารณากันเสร็จในวาระ ๑ จะต้องไปถกเถียงในเรื่องดังกล่าว และให้ได้ข้อสรุปมา เพราะ
ไม่เช่นนั้นครับ อย่าลืมนะครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญศักดิ์สิทธิ์นะครับ ของสูงนะครับ อย่าทำ
เป็นเล่นไปหลายครั้งครับ ใครก็ตามที่ไปอาจเอื้อมต่อกฎหมายแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของบ้าน

ของเมืองผมบอกได้เลยครับมีอันเป็นไปทั้งนั้น แล้วระวังจะไม่มีแผ่นดินอยู่ในวันข้างหน้า ผมฝากสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้ครับเพื่อที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพครับว่า ผมขออภิปรายเพื่อสนับสนุนแนวคิดของร่างของพรรคฝ่ายค้าน ไม่ใช่สนับสนุนเพราะว่าผมเป็นสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ แต่เห็นว่าในร่างที่มีอยู่ทั้ง ๒ ร่างครับ ร่างที่มีประโยชน์ต่อพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ และสามารถให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมได้มากที่สุดก็คือร่างของพรรคฝ่ายค้านครับ ก่อนที่เราจะยกร่างกฎหมายฉบับดังกล่าว เราก็ได้รับฟังความคิดเห็นมามากพอสมควร ผมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการประสานงานของพรรคร่วมฝ่ายค้าน เราได้ฟังความคิดเห็นที่หลากหลายมาพอสมควรครับ และเราคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่ดีที่สุดในวินาทีนี้ และเราเห็นว่าในภาคส่วนขององค์กรอิสระที่มีอยู่ในวันนี้คงไม่ใช่มีเฉพาะ ป.ป.ช. เท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญก็ดี กกต. ก็ตาม ผมถามท่านประธานหน่อยครับ ที่ท่านนายกได้กราบเรียนต่อที่ประชุมเมื่อเช้านี้ ท่านก็บอกก็น่าสนใจครับ ท่านก็บอกว่าอีก ๒ องค์กรต้องพิจารณาในวันข้างหน้าด้วยความรอบคอบ และ ป.ป.ช. วันนี้ครับ เหมือนที่สมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไป มันจะเร่งไปทำอะไร เวลาที่มีอยู่ผมเชื่อว่าในที่ประชุมตรงนี้ไม่มีใครสกัดหรือหยุดยั้งในการพิจารณาคณะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ละครับ แต่ขอให้พิจารณาด้วยความรอบคอบ ขอให้พี่น้องประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตรงนี้ เราสนใจครับ ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ เรื่องที่ค้างอยู่ที่สภา อยู่ที่ ป.ป.ช. แห่งชาติของผม ๒ เรื่องอย่างน้อย ๆ ท่านประธานครับ ซ่อมเฮลิคอปเตอร์ ๑,๐๐๐ ล้านบาทไปถึงไหนแล้วครับ หายต่อมไปเลย เข้ากลีบเมฆไปเลย ลำโพงบแห่ง ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็ไปอยู่ที่นั่นแหละครับ แล้วก็ยังมีลำโพงภาค ๒ ภาค ๓ หาจุดจบไม่ได้จนถึงวันนี้ เพราะอะไรครับ ตรงนี้ก็คือกระบวนการของการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แห่งชาติที่ผ่านมา ผมไม่พูดถึงตัวบุคคล -----

แต่เนี่ยคือสิ่งที่เป็ความห่วงใยของผมนในฐานะที่เป็สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ ผมต้องการให้กระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ผมต้องการให้องค์กรนี้เป็องค์กรที่ใช้ในการปราบปรามคนโกงจริง ๆ คนทุจริตคอร์รัปชันโกงบ้านกินเมือง ไม่ว่าจะเป็ภาคประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็สุดแล้วแต่ ใครทำดีต้องได้ดี ใครทำชั่วต้องรับกรรม และผมกราบเรียนเลยครับว่า ใครก็ตามครับบังอาจหรืออาจเื่อมที่จะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผิดหรือเบี่ยงเบนไปจากเจตนารมณ์ของประชาชน คงไม่มีสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากขอบอกแต่เพียงว่า ขอให้มันเป็ไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านถัดไป ท่านจำลอง ครุฑขุนทด เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันนี้เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็ครั้งแรกของรัฐธรรมนูญปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งถือวาเป็การแก้ไขร่างของประชาชนเป็ครั้งแรก เพราะฉะนั้นการแก้ไขครั้งนี้ต้องมีความจำเป็นยิ่งยวดที่จะแก้ไข จึงจะสามารถดำเนินการได้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมนกับท่านประธานเองอยู่ในสภานี้มานาน ตั้งแต่ก่อนมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้หลายฉบับด้วยกันที่เราได้ร่วมกันแก้ไขรัฐธรรมนูญมาโดยตลอด การแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยปกติแล้วจะมี ๒ ประการด้วยกัน

ประการแรกเป็การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะบ้านเมือง สภาวะสิ่งแวดล้อมตามความต้องการของประชาชนในขณะนั้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญอีกประการหนึ่งเป็การแก้ไขเพื่อลดหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันจะเกิดขึ้นต่อบ้านเมือง หรือรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งบ้านเมืองเป็หลัก และถ้าหากไม่ทำจะเกิดความเสียหาย หากก้าวล่วงไปก็อาจจะเกิดความเสียหาย เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญจึงจะสามารถกระทำได้ต้องคำนึงถึงหลัก ๒ ประการนี้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ วันนี้เป็การแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยเป็การที่จะป้องกันความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองที่เรามองเห็นได้ชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญที่แก้ไขครั้งนี้

แม้ในมาตรา ๓๑๓ แห่งรัฐธรรมนูญจะกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่สมาชิกแห่งสภานี้เท่านั้นเป็นผู้เริ่มดำเนินการก็ตาม แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เกิดจากประชาชน ท่านคงทราบว่าถ้าที่จะได้รัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นเราต้องฝ่าฟันอะไรมามากมาย ผมกับท่านประธานเองเป็นผู้เลือก สสร. เข้ามาทำหน้าที่นี้ กระบวนการเลือก สสร. ก็ยุ่งยากแล้วก็ต้องมีที่พึ่งที่มาจากประชาชน และถ้าหากว่าไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่มีรัฐธรรมนูญว่าด้วย สสร. ที่พวกเราได้แก้ไขให้มี สสร. แล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย เพราะในขณะที่รัฐธรรมนูญเกิดขึ้นสมาชิกแห่งรัฐสภาทั้งหมดนั้นเกือบไม่เอารัฐธรรมนูญฉบับนี้เลย หากไม่มีประชาชนออกมาเดินเต็มถนน ไม่เชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขใด ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก วันนี้สมาชิกหลายท่านอ้างเอาประชาชน อ้างเจตนารมณ์ เราก็ฟังกันไป แต่แท้ที่จริงแล้วเจตนารมณ์เป็นอย่างไรประชาชนจะตอบได้ แต่เราคงตอบแทนท่านไม่ได้ทั้งหมด สาเหตุแห่งการแก้ครั้งนี้ ผมถือว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญอันเนื่องมาจากการป้องกันความเสียหายอันจะเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองเพราะเหตุที่เงื่อนไขในรัฐธรรมนูญเองเป็นตัวกำหนด และหากปล่อยไปข้างหน้าจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันของบ้านเมืองดังที่หลายฝ่ายได้พูดไปแล้วครับ ข้อสำคัญของการแก้ไขที่มาของการแก้ไขวันนี้จึงเป็นการแก้ไขเพราะเหตุ ๒ ประการ

ประการแรกโดยข้อกฎหมาย เมื่อไม่มี ป.ป.ช. แล้วหน้าที่ของวุฒิสภาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน เป็นเงื่อนไขทางกฎหมายที่จะต้องดำเนินการ

เงื่อนไขประการที่ ๒ ก็คือเงื่อนไขทางข้อเท็จจริง ซึ่งเกิดวิกฤติในตัวรัฐธรรมนูญนั่นเองที่เป็นตัวกำหนดให้ไม่สามารถปฏิบัติได้

ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราคงได้ทราบก่อนที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าสังคมว่าอย่างไร สังคมวิชาการ สังคมประชาชนว่าอย่างไร ความหวงแหนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ของประชาชนมีมากน้อยอย่างไร วันนี้ที่อ้างว่าประชาชนไม่เอาพรรคการเมืองนั้นเป็นจริงหรือเปล่าอย่างไร ความจำเป็นแก้ไขมีอย่างไรมันคงจะทราบจากสื่อต่าง ๆ แล้วนะครับว่าก่อนการแก้ไขฉบับนี้มีข้อถกเถียงมากมาย

ประการที่ ๑ ว่าจะแก้รัฐธรรมนูญดีหรือไม่ หรือจะตีความรัฐธรรมนูญอย่างไร
หลาย ๆ ฝ่ายพูด ฝ่ายทั้งวิชาการ นักวิชาการหลายคนสรุปว่า ไม่จำเป็นต้องแก้รัฐธรรมนูญก็
สามารถดำเนินการไปได้ หลายฝ่ายบอกว่า เนื่องจากเงื่อนไขรัฐธรรมนูญที่มีลายลักษณ์
อักษรชัดเจน หากดำเนินการไปก็จะเป็นโอกาสของการตีความแบบไม่หยุดหย่อนเหมือน
เช่นเดียวกับที่มีอยู่ปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่น่ารำคาญของพี่น้องประชาชนในการตีความรัฐธรรมนูญ
ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลนั้นเปิดโอกาสให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เพื่อ
แก้ปัญหานี้ แก้ปัญหาการตีความในอนาคตแล้วจัดการเสียให้เรียบร้อยย่อมเป็นทางออกที่ดี
ที่สุดที่ทำให้บ้านเมืองนี้เดินไปได้ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสาเหตุแห่งการแก้ปัญหานี้เกิด
จากองค์ประกอบของรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๒๙๗ ที่กำหนดให้มีตัวแทนพรรคการเมือง
เกินกว่าจำนวนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภานี้ ถ้าจะแก้ปัญหาก็ไปเฉย ๆ โดยให้ลุล่วง
ไปอย่างธรรมดาแล้ว มีวิธีแก้ ได้หลายประการ อาจจะแก้ลดจำนวนของสมาชิกแห่งพรรค
การเมืองให้เหลือเท่าจำนวน ที่มีอยู่ก็คงกระทำได้ หรือจะแก้ให้เหลือ ๔ คนก็คงทำได้ ไม่มี
ปัญหาอะไรก็สามารถ ดำเนินการไปได้ แต่ที่รัฐบาลคำนึงถึงกรณีความรู้สึกของประชาชน
กรณีที่การกระทำสะสมของพรรคการเมืองหรือฝ่ายการเมืองนั้นเป็นจุดที่น่าคิดเป็นอย่างยิ่ง
เพราะก่อนที่จะ แก้ไขมีเสียงครหามากมายเกี่ยวกับการดำเนินการของตัวแทนพรรค
การเมืองในองค์ประกอบในการสรรหา ท่านประธานคงจำได้นะครับว่า จริง ๆ แล้วนี้
องค์ประกอบของพรรคการเมืองนั้นเกิดขึ้นโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นเจตนารมณ์อันแท้จริง
ของประชาชน เพราะฉะนั้นหลักการนี้ต้องรักษาไว้ องค์ประกอบของกรรมการสรรหาไม่ใช่เกิด
ขึ้นมา ลอย ๆ ปราศจากความคิดหรือหลักคิด หากแต่เกิดหลักคิดที่มีความเป็นปึกแผ่นตก
ผลึกมาแล้ว เพราะองค์ประกอบการสรรหารัฐธรรมนูญในองค์กรรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ
ทั้งหลายนั้นมีองค์ประกอบที่มองได้เป็น ๓ ส่วนด้วยกัน ส่วนที่ ๑ คือองค์ประกอบที่มาจาก
ฝ่ายบริหาร ซึ่งออกมาโดยทางตัวแทนของฝ่ายบริหาร คือคนที่เป็นอธิการบดีเลือกกันมาเอง
ถือว่าอยู่ฝ่ายบริหาร ส่วนหนึ่งมาฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็นผู้แทนของฝ่ายตุลาการก็คือ ประธาน
ศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานศาลปกครอง อีกฝ่ายหนึ่งมาฝ่ายนิติบัญญัติ
คือตัวแทนพรรคการเมืองซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนที่ประชาชนเลือกตั้ง อิงเอาอำนาจประชาชนมา

ใช้ เพราะฉะนั้นหลักคิดในการเป็นองค์ประกอบของกรรมกรสรรหาจึงไม่ใช่เกิดขึ้นมาเพราะ
อยากจะทำอะไรก็ได้ แต่จะต้องมีองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สะท้อนถึง
องค์ประกอบการปกครองของประเทศ เพราะฉะนั้นการที่เราจะดำเนินการแก้ไขส่วนนี้ไปนั้น
จึงจำเป็นต้องคิด ผมเห็นว่าประเด็นที่เราถกเถียงกันอยู่คือ ประเด็นเรื่องของการที่จะมีส่วน
ของพรรคการเมืองอยู่ในองค์ประกอบของการสรรหาหรือไม่ เมื่อเข้านี้ท่านประธานครับ ท่าน
คงอยู่ที่นี้ และก็เช่นเดียวกับผมที่ได้ฟังผู้นำฝ่ายค้านพูดถึงประเด็นสะสมของความไม่เชื่อถือ
ของประชาชนต่อองค์กรพรรคการเมือง โดยอ้างว่าส่วนของพรรคการเมืองเข้าไปแทรกแซง
การทำงานขององค์กรอิสระโดยยกเอาตัวอย่างคดีชุกหุนของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาเป็น
ตัวอย่าง แต่ท่านยกตัวอย่างเพียงตอนปลายเหตุเท่านั้น แท้จริงเรื่องนี้ผมเห็นด้วยกับท่าน
ผู้นำฝ่ายค้านว่า กรณีนั้นเป็นกรณีต้นเหตุแห่งความไม่เชื่อถือในองค์การการเมืองจริง เพราะ
เหตุเท่าที่ดูวันที่ตัดสินจริง ผลของการตัดสินที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านพูดนั้น ณ วันที่ตัดสินของศาล
รัฐธรรมนูญมีประชาชนเต็มท้องถนน สาเหตุที่เป็นอย่างนี้ท่านครับ ผมอยากจะย้อนไปจะ
ได้มีประวัติศาสตร์บันทึกไว้ว่าความจริงเป็นอย่างไร -----

การเลือกตั้งปี ๒๕๔๔ เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกภายหลังรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ มีการเลือกตั้งวันที่ ๖ มกราคม ปี ๒๕๔๔ ท่านประธานครับ พรรคการเมืองไทยรักไทยนั้นเกิดขึ้นมาใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ และในช่วงใกล้เลือกตั้งโพล (Poll) ทุกสำนักยืนยันว่าพรรคไทยรักไทยมีโอกาส ได้เข้ามาเป็นเสียงข้างมาก แต่สิ่งที่ไม่คาดฝันที่เกิดขึ้นคืออะไรครับ ท่านประธานครับ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. นัดประชุมเป็นกรณีเร่งด่วน แล้ววินิจฉัยว่าหัวหน้าพรรคไทยรักไทยมีมูลในเรื่องความผิด ๙ : ๐ คะแนน ๗ วันก่อนการเลือกตั้งเห็น ได้ชัดว่ากรณีนี้ประชาชนเข้าใจโดยไม่ต้องเสแสร้งเลยว่าการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะมีผลกระทบต่อการเลือกตั้งในวันที่ ๖ มกราคม เพราะฉะนั้นถ้าหากประชาชนเชื่อตามนั้น ถ้ากระแสเป็นไปตามความต้องการของคนบางคนแล้ว พรรคไทยรักไทยอาจไม่ได้เกิดในเวทีการเมือง แต่ความคาดหวังนั้นมันผิดไปครับ ประชาชนรู้เท่าทันแล้วถือว่าถูกกลั่นแกล้งทางการเมือง ทำให้คะแนนของพรรคไทยรักไทยเข้ามาเป็นรัฐบาล แล้วก็สูงสุดในประวัติศาสตร์ ถามว่าทำไมเหตุนี้มันเกิด ผมก็ไปดูว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดนั้นมาจากไหน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่มีการสรรหา ป.ป.ช. มาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เป็นการสรรหาในสมัยที่มีรัฐบาลโดยพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำ แล้วสรรหาตัวแทนจาก ๕ พรรคการเมืองในขณะนั้น มีพรรคการเมือง ๑๑ พรรคการเมือง ตัวแทนของพรรคการเมืองที่รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสรรหาเป็นรัฐบาล ๕ พรรคทั้งสิ้น อีก ๔ พรรคที่เป็นฝ่ายค้านไม่มีโอกาสเป็นตัวแทนสรรหา วันนี้ไม่ต้องพูดว่าใครเป็นใครไม่ต้องใครเป็นรัฐบาลแล้วฝ่ายค้านไม่ได้เป็น เพราะมันก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่มันเกิดขึ้นจึงไม่พ้นที่ประชาชนจะแสดงข้อครหาว่าวันนี้การเมืองเข้ามาเล่นเพื่อจะใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นหลังจากนั้นแล้วพฤติกรรมสะสมในวันตัดสินศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่ต้องห่วงเลยว่าประชาชนเดินออกมาด้วยความหวังโยเช่นไร ห่วงว่าจะมีการเมืองเข้าแทรกแซง เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนได้ว่า กรณีนี้เป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ทำให้ประชาชนไม่ไว้วางใจระบบการเมือง หรือพรรค การเมือง หลังจากนั้นแล้วพฤติกรรมสะสมกลับมา ใครเป็นรัฐบาลแล้วตั้งกรรมการสรรหาไปประชาชนไม่เชื่อทั้งสิ้น เพราะเหตุว่ามันมีความสะสมของเรื่องนี้ต่อเนื่องกันมาแต่เดิมแล้ว แม้ต่อมาจะมีการตั้งขึ้นมาโดยไม่มีเหตุอะไรเกิดขึ้นเป็นอันชี้ชัดว่ามีการเมืองเข้าไป แทรกแซง ประชาชนก็ไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นร่างของรัฐบาลเองก็ดี หรือ

ร่างของฝ่ายค้านก็ดี ก็มีหลักการเดียวกันว่าจะต้องลดทอนบทบาทอำนาจหน้าที่ของพรรคการเมือง นั่นไม่ใช่หมายความว่าเราจะต้องเอาไปทั้งหมด ท่านประธานครับ ผมพูดตั้งแต่แรกแล้วว่าความคิดเห็นของสังคมไม่ได้ไล่พรรคการเมืองออกไปจากองค์กรนี้ หากแต่มีความคิดเห็นว่าส่วนที่ไม่อยากให้แก้รัฐธรรมนูญ นั่นคือเขาหวังรัฐธรรมนูญ เขาเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเอา ตัวแทนพรรคการเมืองออก เขาจึงไม่อยากจะแก้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลคงสัดส่วนของพรรคการเมืองอยู่ในสภา อยู่ในองค์กรสรรหานี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ชอบ เพราะว่าเราจะไปวินิจฉัยเองว่าประชาชนทั้งหมดทั้งปวงไม่เอาพรรคการเมืองเลยนั้นเป็นไปได้ แต่ต้องยอมรับว่ากรณีปฏิบัติของคนบางคนเป็นพฤติกรรมสะสมที่ทำให้องค์กรของเรา พรรคการเมืองของเรานั้นน่าสมเพชเวทนา เพราะเหตุที่พรรคการเมือง หรือคนของพรรคการเมืองบางคนนั้นใช้วิธีโหนกระแสโดยกันคำพวกเดียวกันเอง แม้บางที่คำตัวเองก็ทำ แล้วอะไรที่ตนทำไว้ในเวลาหนึ่งถือว่าถูกต้อง แต่เวลาตัวไม่ได้ครองอำนาจก็บอกว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ละครับเป็นพฤติกรรมสะสมที่ทำให้ประชาชนเสื่อมถอยต่อความเชื่อถือต่อองค์กรทางการเมือง การตีกอกตัวตนเองต่างหากที่เป็นเรื่องน่า สมเพช เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าสิ่งเหล่านี้จะต้องนำมาคิด ไม่ใช่เอาแต่โหนกระแสอย่างที่ท่านบางท่านว่า องค์ประกอบของกรรมการสรรหาในร่างของรัฐบาลนั้น ที่เอาพรรคการเมืองออก แล้วจะบอกว่าที่เอาออกเพราะว่าถ้าไม่เอาออกแล้วก็เสียงฝ่ายข้างมากข้างน้อยนั้นไม่ได้เกี่ยวข้อง จริง ๆ แล้วนั้นมันแสดงสะท้อน ๒ อย่าง อย่างแรก คือสนองตอบต่อเจตนาของประชาชนที่ไม่ต้องการให้พรรคการเมืองนั้นเข้าไปครอบงำการแต่งตั้งกรรมการ ป.ป.ช. เพราะในมาตรา ๒๙๗ นี้กำหนดในการลงมติเลือกกรรมการ ป.ป.ช. นั้นต้องใช้เสียง ๓ ใน ๔ ของกรรมการ ซึ่งจะต้องมี ๑๑ เสียงเป็นอย่างน้อย เพราะฉะนั้นใครที่เกิน ๔ เสียง กลุ่มไหนเกิน ๔ เสียง ก็สามารถบล็อกโหวตได้ วันนี้ถ้าจะพูดถึงการบล็อกโหวตแล้ว กลุ่มที่มากที่สุดคืออธิการบดี หากจะบล็อกโหวตได้ก็บล็อกโหวตได้ โดยไม่เอาใครเลยก็ได้ อะไรก็เกิดขึ้น แต่ทำไมมาโทษแต่พรรคการเมืองล่ะ ทำไมตัวแทนพรรคการเมืองถึงมีความผิคนักหนาละ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่ากรณีนี้เราก็ต้องทำ ๑. คือสนองเจตนารมณ์ของประชาชนว่า เมื่อไม่ไว้วางใจตัวแทนฝ่ายการเมืองแล้วก็ลดบทบาทลงให้เหลือน้อยกว่า ๕ คน เพราะถ้ามี ๕ คนแล้วก็อาจบล็อกโหวต

ได้ แต่พอลดลงแล้วปัญหานี้ก็หมดไป เพราะฉะนั้นการแก้ก็แก้ปัญหาตามที่มันเป็นปัญหา
เมื่อมันเป็นปัญหาว่าคน ๕ คนมันมีปัญหา ก็คน ๒ คนก็ไม่มีปัญหาก็ลดลงมา ทำไมเหลือ
คน ๒ คนไว้ ก็เพราะว่าจะต้องสะท้อนองค์ประกอบที่เจตนารมณ์ของประชาชนร่าง
รัฐธรรมนูญนี้ขึ้นมา ที่จะต้องมี ๓ ฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง -----

เพราะฉะนั้นมันมีเหตุผลในตัวของมันเองว่าต้องมีตัวแทนฝ่ายนิติบัญญัติด้วย ถ้ามว่า
รัฐบาล ๓๗๗ เสียง ทำอะไรได้มากกว่านี้ไหม ทำได้ ถ้าคิดอยากจะทำ ที่บางคนกล่าวหา ไม่
เอาฝ่ายค้านเลยก็ทำได้ ๓๗๗ แต่วันนี้ทำไมเอาฝ่ายค้านล่ะ เพราะเรากำลังถึงหลักการ
หลักการที่จะเอาองค์กรนี้ไว้อย่างเป็นธรรม ตัวแทนฝ่ายรัฐบาลมี ๓๗๗ เสียง ฝ่ายค้านมีไม่ถึง
๑๒๕ เสียง ก็ยังได้ ๑ เท่ากัน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่ามันแสดงสะท้อนถึงตัวแทนของ
องค์ประกอบที่เป็นนิติบัญญัติทั้งปวงทั้งหมดนี้ว่าเป็นตัวแทนของฝ่ายนี้ นั่นคือหลักการสำคัญ
ที่ทำให้เห็นได้ว่าร่างของรัฐบาลนั้นมีความสมบูรณ์แบบ ขณะเดียวกันร่างของรัฐบาลเองก็
สนองเจตนารมณ์ของประชาชนที่ไม่ให้มีการบล็อกโหวต โดยพรรคการเมือง เพราะฉะนั้น
องค์ประกอบต่อไปนี่เราต้องคำนึงว่าเมื่อมีองค์ประกอบไปแล้ว ไปเลือก ป.ป.ช. ป.ป.ช. นี้อยู่
๙ ปี ท่านประธานครับ เราทราบ ท่านอยู่ ๙ ปี ถ้ามันบิดเบี้ยวไป ถ้ามันไม่เป็นธรรม ถ้ามันไม่
บริสุทธิ์ยุติธรรม มันก็ทำให้ประชาชน ประเทศชาติอาจเสียหายไปได้ถึง ๙ ปีทีเดียว
เพราะฉะนั้นองค์ประกอบที่ว่านี้ได้มีความสมบูรณ์แบบในตัวของเขาเอง และ

ประการสำคัญที่สุดร่างของรัฐบาลเองนั้นได้แก้ปัญหาที่มีอยู่ในขณะนี้ด้วย
ที่เพิ่มเข้ามาคือกรณีที่ไม่มิตัวบุคคลที่กำหนดในกรรมการสรรหาที่ไม่มียุทธศาสตร์ให้ถือเท่าที่มีอยู่
นั้นเป็นองค์ประกอบได้ ซึ่งไม่มีในร่างของฝ่ายค้าน แล้วก็เป็นการแก้ไขปัญหานี้ได้ เพราะวันนี้
ก็ต้องทราบว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่มี ถ้าปล่อยต่อไปอย่างนี้ใครจะมาเป็นแทน
ประธานศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นปัญหาอีก เพราะกำหนดตัวบุคคลไว้ชัดแจ้งว่าต้องเป็น
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าร่างของรัฐบาลนั้นแก้ปัญหาเหล่านี้ไว้ได้

ส่วนกรณี ๓๐ วัน ที่จะสรรหาขึ้น ที่เขียนเอาไว้ เพราะว่าถ้าวุฒิสภาไม่
สรรหาภายใน ๓๐ วัน อาจตั้งข้อหาว่าจงใจปฏิบัติผิดรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นก็เริ่มต้น
กระบวนการไป ถ้าเริ่มไปแล้วถึงที่ไหนถ้ารัฐธรรมนูญก็แก้ปัญหาได้ มันแก้ปัญหาได้ครบถ้วน
สมบูรณ์แบบ ส่วนของพรรคฝ่ายค้าน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราจับไม่ได้เพราะเหตุที่ว่า
ไปแก้หลักการสำคัญที่ประชาชนมอบหมายให้มาในรัฐธรรมนูญนี้ ก็คือ แก้เอาส่วนที่เป็นนิติ
บัญญัติซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญนั้นออกไปหมดทั้งสิ้น แล้วเสริมตัวคนหรือว่าบุคคลที่ไม่ใช่

มีอะไรแสดงให้เห็นว่าเป็นตัวแทนของประชาชนเข้ามาเลย แม้จะมีกระบวนการสรรหากก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นองค์กรสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็นที่ปรึกษาสภาเศรษฐกิจที่ปรึกษาสภาเศรษฐกิจเป็นกลุ่มบุคคลหรือคณะบุคคลที่อยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้เข้ามาเป็นกรรมการสรรหาจึงไม่ใช่ฐานะที่มาเทียบเท่าศาลรัฐธรรมนูญหรือเหล่านี้ได้เลย โดยเฉพาะสำคัญที่สุดท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่าการแก้ครั้งนี้เป็นการแก้เพราะกรณีพิเศษ ทำนองเดียวกับที่เคยแก้มาปี ๒๕๓๕ ที่ท่านประธานก็เคยรู้แล้วว่ากรณีเกิดการเดินขบวนแล้วแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญเพียง ๒ มาตรา เอาประธานรัฐสภามาจากสภาผู้แทนราษฎร เอาผู้แทนราษฎรเป็นนายกรัฐมนตรี แก้กันมาแค่วันเดียวใน ๒ วาระ ตั้งกรรมาธิการเต็มสภาก็ทำกันมาแล้ว เพราะเหตุที่เราจะต้องแก้ปัญหาก็เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าถ้าหากว่าเอาร่างของฝ่ายค้านแล้ว หลักการของประชาชนนั้นจะถูกริดรอนโดยไม่มีเหตุผล และสำคัญที่สุดท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่าการแก้ปัญหามาตรการแก้รัฐธรรมนูญนั้น ถ้าเป็นการแก้ที่ฝ่ายค้านอยากให้เห็นก็คือว่า ต้องมีกระบวนการ แม้ว่าในการแก้ปัญหามาตรา ๓๑๓ นั้นจะไม่กำหนดกระบวนการได้มา แต่เมื่อคำนึงถึงรัฐธรรมนูญนี้ได้มาอย่างไรแล้ว ถ้าจะแก้มาก ๆ ก็ต้องไปว่ากันที่ประชาชนเป็นต้นมาก่อนถึงจะสามารถแก้ได้ และสำคัญที่สุดครั้นร่างของฝ่ายค้านที่เสนอมาก็มีความบกพร่องทั้งในตัวของตัวเอง แล้วก็ในตัวหลักการ ในมาตรา ๕ ที่ให้ ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๕๗ ของรัฐธรรมนูญ เขียนไว้ว่า ลอกข้อความในมาตรา ๒๕๗ เดิมมา แต่ลอกผิดมา ท่านประธานครับ ในมาตรา ๕ วรรคสอง ที่บอก (๑) ให้มี คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา คณบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน คณบดีรัฐศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน เป็นกรรมการ และคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิตาม มาตรา

๒๕๕ (๓) จำนวนสิบคน และผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๕๔ (๔) จำนวนหกคนเสนอต่อ
ประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น -----

ทั้งนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มติในการเสนอชื่อดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ความจริงแล้วข้อความคำว่า มาตรา ๒๕๔ (๔) นั้นต้องเป็นมาตรา ๒๕๕ (๔) อันนี้ขนาดลอกเขามายังลอกไม่ถูกเลยครับ แล้วจะให้รับร่างนี้ได้อย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีเวลาการเตรียมตัว ผมเชื่อ ผมเห็นใจว่ามีเวลาเตรียมตัวน้อย การแก้รัฐธรรมนูญน่าจะครบจะมาทำเล่น ๆ ไม่ได้ เอาที่จำเป็นและเห็นว่าอันนั้นเกิดประโยชน์ ไม่ใช่ทำเพื่อสนองตอบความต้องการอย่างอื่น เพราะฉะนั้นผมรับไม่ได้ร่างของฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าวันนี้ขอสมาชิกของเราก็คงจะรับได้เฉพาะร่างของรัฐบาลเท่านั้น ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกดิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านอุบล เอื้อศรี นะครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า ขณะนี้ที่เขาคำนวณเวลา ณ เวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกานี้นะครับ ทางพรรคร่วมฝ่ายค้านอภิปรายไปแล้ว ๗ ท่าน ใช้เวลา ๒ ชั่วโมงกับ ๓๔ นาที พรรครัฐบาลอภิปรายไปแล้ว ๖ ท่าน ไม่นับท่านจำลองนะครับใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ๒๖ นาที ทางวุฒิสภาอภิปรายไปแล้ว ๖ ท่าน ใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ๑๗ นาทีครับ เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพ การประชุมในวันนี้เป็นการประชุมรัฐสภา ซึ่งมีความหมายสูงสุด นะครับ เป็นการประชุมร่วมระหว่างผู้แทนราษฎรกับสมาชิกวุฒิสภาครับ สาเหตุที่ต้องมีการประชุมในวันนี้ก็เนื่องจากว่ามีปัญหาเร่งด่วนซึ่งจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารบ้านเมืองดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยไม่ติดขัดครับ ทำไมต้องแก้รัฐธรรมนูญนะครับ แต่ก่อนนี้ก็บอก รัฐธรรมนูญนี้เป็นกฎหมายสูงสุดแก้ไม่ได้ แต่ทำไมตอนนี้ต้องแก้ มีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า สาเหตุประการสำคัญที่ต้องแก้รัฐธรรมนูญนี้เป็นอย่างไรครับ โดยสรุปก็คือว่าเนื่องจากกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่างลงทั้ง ๙ ท่านนะครับ จำเป็นจะต้องเลือกตั้งภายใน ๓๐ วัน แต่มีปัญหาขัดข้องเรื่องรัฐธรรมนูญครับ เนื่องจากว่า

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ บอกว่า ผู้แทนพรรคการเมืองนี้จะต้องมีอย่างน้อยห้าคน ซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองและเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยถึงจะมีสิทธิในการที่จะเป็นกรรมการสรรหา ป.ป.ช. นะครับ เพราะฉะนั้นก็จึงเป็นสาเหตุให้มีการต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันนี้มีอยู่ ๒ ร่างครับ ร่างแรกนั้นเป็นร่างของสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน ท่านเสนอมาให้แก้ ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ เป็นประเด็นที่จะต้องแก้ไขในมาตรา ๑๓๔ ว่าด้วยกรรมการการเลือกตั้งนะครับ กรรมการการเลือกตั้งนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เขาให้มีคณะกรรมการสรรหาสิบคนนะครับ ในนั้นก็ผู้แทนพรรคการเมืองสี่คนครับ ประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่พรรคฝ่ายค้านเสนอก็คือว่า กรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๗ ครับ ในมาตรานี้ก็ระบุว่า ผู้แทนพรรคการเมืองที่มีสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คนเป็นกรรมการครับ มีข้อสงสัยเกิดว่า กรรมการสรรหา ป.ป.ช. นี่ครับ มีทั้งหมด ๑๕ ท่าน ในนั้นเป็นผู้แทนของพรรคการเมืองซึ่งเลือกกันเองมาพรรคละ ๑ คน รวมเป็น ๕ คนครับ แต่จริง ๆ แล้วในสภาของเรามีเพียง ๔ พรรคการเมือง จึงมีปัญหาให้ต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ความจริงแล้วนี่นะครับ ความจริงแล้วถ้าจะแก้กันนะครับ ผมว่าแก้ ๕ - ๖ คำ เท่านั้นก็พอ ในมาตรา ๒๙๗ นี่นะครับเขาบอกว่าอย่างนี้ครับ ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคนเป็นกรรมการ ถ้าเราตัดข้อความว่า พรรคละหนึ่งคน ออกนี่นะครับ มันก็เลือกได้ท่านประธานแก้ได้นิดเดียว เป็นว่าผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือห้าคนเป็นกรรมการ อย่างนี้ก็แก้ได้ไม่เห็นมีปัญหาอะไร ท่านประธานนะครับ ก็สรุปว่าท่านฝ่ายค้านท่านเสนอมาแก้ ๓ ประเด็น คือ แก้กรรมการสรรหา กกต. แก้กรรมการสรรหาศาลรัฐธรรมนูญ แก้กรรมการสรรหา ป.ป.ช. นะครับ ส่วนร่างของรัฐบาลครับ ท่านเสนอมาให้แก้ตามมาตรา ๒๙๗ นะครับ เปลี่ยนแปลงกรรมการสรรหาเล็กน้อย แต่ว่าไม่ถอดผู้แทนราษฎรออก หรือไม่ถอดผู้แทนพรรค การเมืองออกครับ ----- - ๗๔/๑

แต่ทางฝ่ายค้านท่านถอดออกหมดนะครับ ปัญหาที่ถกเถียงกันอยู่ตรงนี้ทางฝ่ายค้านตัดออก ผู้แทนราษฎรนี้ตัดออกหมด ส่วนของรัฐบาลนี้ไม่ตัดครับ ยังคงเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญให้มีผู้แทนของปวงชนเป็นกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ครับ ประเด็นสำคัญอยู่ ตรงนี้ ท่านประธาน ผมคิดว่าในสถานการณ์ระดับชั้นอย่างนี้นะครับ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับ ทางรัฐบาล คือแก้ประเด็นเดียวนะครับ ส่วนอีก ๒ ประเด็นหรือ ๓ ประเด็นที่ท่านฝ่ายค้าน เสนอขึ้นมาเนี่ยผมก็คิดว่าน่าจะแก้ แต่ว่าไม่ใช่แก้ตอนนี้ท่านประธานนะครับ นอกจากนั้นผมยัง มีความเห็นเสนอเพิ่มเติมว่า กรรมการสรรหา ป.ป.ช. นี้ครับน่าจะแก้ในหลักการ ดังต่อไปนี้ นะ ครับ

ข้อ ๑ ให้มีผู้แทนเสียงข้างมากในสภาครับ อันนี้ตรงกับรัฐบาลท่าน ๑ คนเท่านั้น นะท่าน ไม่ต้องให้มากครับ ถ้ามากเป็น ๔ คน ๕ คนมันบล็อทโหวตได้อย่างที่ท่านฝ่ายค้านว่า

ข้อ ๒ ผู้แทนเสียงข้างน้อยในสภา ๑ คน นะครับ

ข้อ ๓ ผู้แทน อันนี้ผมเพิ่มนะครับว่า ผู้แทนสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ๑ ท่าน เท่านั้นแหละ แล้วก็ต่อไปครับ ผู้แทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ ๑ ท่านครับ ผู้แทนศาลยุติธรรมครับ ต่อไปครับ ผู้แทนศาลปกครองนะครับ ผมขอ เพิ่มหน่อยครับท่านประธาน ขอเพิ่มว่าน่าจะมีผู้แทนราชการส่วนท้องถิ่นนะครับ คืออย่างนี้ ครับ

ในการแก้ปัญหการทุจริตแห่งชาติส่วนใหญ่มันเกิดขึ้นในหน่วยราชการที่ขึ้นไม่ เกิดละครับ เกิดในกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด ท้องถิ่นนี้ครับ อย่างที่เราทราบนี้ครับ เพราะฉะนั้นน่าจะมีผู้แทนของราชการส่วนท้องถิ่นครับ คือมีผู้แทน อบจ. กทม. ๑ ท่านครับ เลือกมาจาก สภา อบจ. สภากรุงเทพมหานคร เลือกมา ๑ ท่านนะครับ ท่านต่อไป ก็คือ ผู้แทนเทศบาลและเมืองพัทยาครับ ซึ่งสภาเทศบาล สภาเมืองพัทยาเลือกมา ๑ ท่านครับ ต่อไปครับ ผู้แทน อบต. ทั่วประเทศ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกมาเพียง ๑ ท่าน เท่านั้นเอง ถ้าทำอย่างนี้บล็อทโหวตยากครับ เพราะฉะนั้นของผมสรุปแล้วกรรมการสรรหา ป.ป.ช. มี ๙ ท่านเท่านั้น ไม่ต้องไปเอาถึง ๑๕ ท่านหรอกครับ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าไม่ แก้ก็แก้ตามรัฐบาลนี้นะครับ ขอให้คงผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกรัฐสภาไว้ครับ เพราะใน

รัฐธรรมนูญนี้เจตนารมณ์เขาเขียนไว้เลยนะครับว่า นี่ครับ ใน ป.ป.ช. ก็มีครับ ใน ป.ป.ช. ก็ให้มีผู้แทนพรรคการเมืองครับ ในกรรมการการเลือกตั้งก็มีผู้แทนราษฎรผสมอยู่ด้วยครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่านี่คือเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ต้องการให้ผู้แทนของประชาชนในสภาของเราได้เป็นกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง กรรมการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการ ป.ป.ช. ครับ ผมเห็นด้วยกับรัฐบาลในประเด็นนี้ครับ ส่วนประเด็นที่จะต้องแก้ อีก ๒ ประเด็นนี้ ผมเห็นด้วยกับฝ่ายค้านครับ แต่ว่าในระยะต่อไปครับท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกติน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวีระศักดิ์ครับ

นายวีระศักดิ์ โควรสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วีระศักดิ์ โควรสุรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตที่จะเริ่มการอภิปรายด้วยการเอ่ยประโยคที่ถือว่าเป็นมงคลยิ่งในช่วงที่ประเทศไทยของเราได้รับพระราชทานรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ประโยคที่ว่าก็คือว่าสำเร็จได้เพราะทุกฝ่ายสามัคคีครับ เป็นพระราชดำรัสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานในวันที่ประธานรัฐสภาได้นำรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๐ ขึ้นกราบบังคมทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อลงพระปรมาภิไธย

ประเด็นแรกที่ผมอยากจะอภิปรายก็คือเรื่องความสามัคคีครับ ท่านประธานครับ ผมมีคำถามตอบที่ประชุมแห่งนี้ว่า ขณะนี้บรรยากาศความสามัคคีในเรื่องบ้านเมืองเป็นอย่างไรบ้าง จะตอบว่าสามัคคีได้หรือไม่ก็คงจะต้องดูกันโดยเฉพาะประเด็นการที่เรากำลังพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ๒ ร่างที่เสนอเข้ามาในวันนี้ นั้น มีอะไรที่ชวนให้เกิดความรู้สึกน่าไว้วางใจซึ่งกันและกันหรือเปล่า จะตอบว่าน่าไว้วางใจหรือไม่คงต้องดูต่อไป อีกด้วยว่า แล้วถ้าอย่างนั้นมีเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ผู้ที่อยู่ในสภาและประชาชนทั่วไป ตลอดจนสื่อมวลชนรู้สึกว่ามีอะไรที่เคลือบแคลงสงสัยหรือไม่

ประการที่ ๑ เมื่อสัก ๒ สัปดาห์ที่แล้วรัฐบาลได้พูดเอาไว้ว่า ได้พูดในที่สาธารณะเลยนะครับ ว่าน่าจะต้องตัดผู้แทนจากพรรคการเมืองออก อีกเพียงสัปดาห์เดียวถัดมาก็เปลี่ยนเป็นเรื่องการหาตำแหน่งใหม่ ๆ เข้ามา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นท่านประธาน เป็นผม และสมาชิกหลายท่านในที่นี้ผ่านการเรียนการศึกษาในเรื่องกฎหมาย แล้วก็ทั้งนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ต่างรู้จักคำว่า ผู้นำเสียงข้างมาก แต่ท่านประธานครับ ผมก็ไปค้นเอกสารย้อนหลังไปหลายเล่มทีเดียว ยังไม่ค่อยได้เห็นมีผลงานการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความจำเป็น ข้อดี ข้อด้อยของการมีตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากในสภาในประเทศไทย เพราะฉะนั้นพอเหตุการณ์เป็นเช่นนั้น เริ่มจากการบอกว่าไม่ต้องมีตัวแทนพรรคการเมืองเข้ามาทั้งหมดเลย แต่อีกสัปดาห์เดียวบอกว่่าน่าจะต้องมีตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากเข้ามา ก็ก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยว่า เอ๊ะ เกิดอะไรขึ้น แล้วก็นำมาสู่ความรู้สึกว่ามีอะไรที่ต้องกังวลกันหรือเปล่า

บรรยากาศนั้นทำให้บรรยากาศที่เราอยากเห็นความสามัคคีมันกำลังเกิดขึ้นได้ยาก
ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงในเนื้อหาสาระการเปรียบเทียบระหว่าง ๒ ร่าง คือร่างของ
คณะรัฐมนตรี และร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๖ คนลงนามร่วมกัน ซึ่ง
ประกอบไปด้วย ส.ส. ของพรรคชาติไทยและพรรคประชาธิปัตย์ ร่วมกันนั้น ผมคิดว่าจริง ๆ แล้ว
ทั้ง ๒ ร่างมีเรื่องที่จะเอาไปอภิปรายชี้แจง วางน้ำหนักของกันและกันได้ที่น่าสนใจ ตรงนั้น
ไม่เป็นไรครับ เพราะเป็นการชี้แจงแถลงกันในมิติทางวิชาการ แล้วก็อาศัยประสบการณ์ต่าง ๆ
ของทุกฝ่ายเข้ามาพูดคุยกัน แต่ผมกลับมาเรื่องประเด็นแรกก็คือว่า พออยู่ดี ๆ มีคำว่า ผู้นำ
เสียงข้างมาก ปรากฏเข้ามา มันก็ทำให้การพูดคุยกันในเชิงประเด็นวิชาการ การพูดคุยกัน
ด้วยระบบประสบการณ์มันก็ถูกกดทับ ไม่ใช่มันจะขาดความสำคัญไปนะครับ แต่มันถูกกด
ทับ ทำให้กลายเป็นบรรยากาศของความไม่ไว้วางใจ ความแตกต่างของ ๒ ร่างนั้นจะแตกต่าง
กันอย่างไรก็ตามแต่ แต่จะแก้อะไรก็คงจะต้องเป็นไปด้วยความรอบคอบ กลับมาถึงเรื่อง
ความรอบคอบอีกทีหนึ่งครับ ความรอบคอบนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ถ้าอยู่ดี ๆ คำว่า ผู้นำ
เสียงข้างมากโผล่ขึ้นมา แล้วผมก็ได้ทราบมาด้วยว่าได้มีการตกลงกันในเบื้องต้นว่าหลังจาก
การลงคะแนนเสียงในคืนนี้จะมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ แล้วก็รีบดำเนินการ-----

ไม่ว่าจะเสร็จภายในกี่วันก็ตาม แต่คิดว่าคงจะต้องให้ทันในสมัยประชุมแห่งนี้ พูดถึงเรื่องความเร่งด่วน เพราะว่าอยากจะให้ ป.ป.ช. สามารถสรรหากันได้ แล้วก็มาปฏิบัติหน้าที่กันต่อไป แต่ประเด็นเรื่องความรอบคอบอีกเหมือนกัน เอาแค่คำเดียวนี้แหละครับ ผู้นำเสียงข้างมากนี่ก็เป็นสิ่งที่กลับมาถามกันใหม่ว่ารอบคอบแล้วหรือเปล่า เพราะไม่เคยมีสัญญาณใด ๆ มาเลยตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตั้งแต่ตอนหาเสียง ตั้งแต่ตอนแถลงนโยบายตั้งแต่อะไรต่าง ๆ ไม่เคยมีใครพูดเรื่องนี้เลย แล้วอยู่ดี ๆ ก็โผล่ขึ้นมา ในขณะเดียวกันผมก็สงสัยต่อไปอีกว่า เอ๊ะ แล้วถ้าหากว่าในอนาคตเกิดมีเหตุการณ์ที่มีรัฐบาลผสม ๒ พรรค ๓ พรรค แต่ว่าทั้ง ๒ พรรค ๓ พรรคที่ว่าในรัฐบาลมีจำนวนที่นั่งในสภาเท่ากัน ใครจะเป็น ผู้นำเสียงข้างมาก ถ้าจะมีคนบอกวาก็ไปดูในเรื่องของรัฐธรรมนูญที่พูดถึงเรื่องผู้นำฝ่ายค้าน ผมก็ต้องกราบเรียนท่านครับว่าในบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องผู้นำฝ่ายค้านนั้นเขาบอกชัดเจนเลยนะครับ บอกว่า ถ้าเป็นกรณีที่มีเสียงสนับสนุนเท่ากันนั้นให้ใช้วิธีจับสลาก ที่นี้พอมาถึงของผู้นำเสียงข้างมากซึ่งยังไม่มีเคยมีการพูดกันมาก่อนเลยนั้น การแก้ครั้งนี้ ไม่ใช่แก้เพื่อครั้งนี้ครับ แก้เพื่ออนาคตต่อ ๆ ไปอีกยาวนานพอสมควร นี่พูดเฉพาะประเด็นเดียวครับ ยังไม่พูดถึงความแตกต่างในการที่พรรคฝ่ายค้านได้ร่วมกันเสนอว่าถ้าแก้กันจะแก้กันอย่างรอบคอบ แล้วมาว่ากันในหลายองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งวันนี้ก็มีคนวิพากษ์วิจารณ์กันในเรื่องของความเป็นอิสระ ไม่ว่าจะเป็นอิสระตั้งแต่ตอนสรรหา อิสระในตอนดำเนินการในชั้นต่าง ๆ ซึ่งผมคงจะไม่ไปกล่าวซ้ำในเรื่องนั้นอีก อย่างไรก็ดี ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างของฝ่ายค้านที่เสนอครั้งนี้ได้เสนอให้มีการนำตัวแทนของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผมคิดว่าประเด็นนี้ยังไม่มีใครอภิปราย ผมขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกและผู้ที่มาทำการถ่ายทอดอยู่ตรงนี้ครับ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรที่ต้องถือว่าเป็นองค์กรใหม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนที่เกิดขึ้นตามการปฏิรูปการเมือง ซึ่งเกิดขึ้นโดยนโยบายที่หัวหน้าพรรคชาติไทย ขอภัยที่ต้องเอ่ยนาม ท่านบรรหาร ศิลปอาชา เมื่อปี ๒๕๓๘ ได้ประกาศต่อสาธารณชนผ่านทางสื่อสารมวลชนว่า จะดำเนินการแก้ไขมาตรา ๒๑๑ โดยคำนึงถึงข้อเสนอของ คพป. คณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตยที่มีศาสตราจารย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน กลับมาในเรื่องของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นไปตาม

มาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญฉบับท่านประธาน มีคนถามเหมือนกันว่าทำไมถึงจะต้องเป็นสภา
ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คำตอบก็คืออย่างนี้ครับ มาตรานี้ ขออนุญาตท่าน
ประธานที่จะอ่านออกมาว่า มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้มี
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สังเกตนะครับ เป็นไปตามหมวดนี้ ก็มาดูว่าหมวด
นี้มีอะไรที่น่าสนใจบ้าง ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะชี้ให้เห็นมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ และ
มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๕ พูดถึงเรื่อง รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงาน
โดยอิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ป.ป.ช. และคณะกรรมการ
การตรวจเงินแผ่นดิน เพราะฉะนั้นในหมวดนี้จึงต้องการที่จะให้แน่ใจว่ารัฐได้ใช้งบประมาณ
เพียงพอในการบริหารงานโดยอิสระ คือไม่เอาเรื่องเงินไปบีบเขา ก็เลยทำให้ต้องมีการกำหนด
ว่ามาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ มาตรา ๗๖ บอกว่า รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
การกำหนดนโยบาย แล้วก็ประโยคไล่ต่อไป แล้วจบท้ายด้วยคำว่า การวางแผนพัฒนาทาง
เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐทุกระดับ ป.ป.ช. ก็มี
หน้าที่ ส่วนหนึ่งในเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐ เพราะไม่ใช่ตรวจสอบเฉพาะนักการเมือง
แต่ตรวจสอบไปถึงผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงที่ใช้อำนาจของรัฐ เห็นไหมครับท่านประธานครับ
มาตรา ๗๖ กำหนดไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็อยู่ในหมวดนี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ
ตามหมวดนี้ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตรา ๗๗ รัฐต้องจัดให้มี
แผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมของข้าราชการ ผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง พนักงานและลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ
เสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ก็อยู่ในหมวดนี้เหมือนกัน -----

ก็ด้วยหมวดนี้เหมือนกันที่บอกว่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ก็คือเรื่อง
ปราบปรามการทุจริตนี่นะครับ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ สังคม นั่นคือที่มาอย่าง
หนึ่งที่ใช้เป็นเหตุผลในการอธิบายว่าทำไมเราจึงได้เสนอสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคม
เข้ามาเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาบุคคลที่จะไปเป็นกรรมการ ป.ป.ช. อีกเรื่อง
หนึ่งเป็นเรื่องจิตวิญญาณของระบอบประชาธิปไตย ย้อนหลังไปตอนที่ท่านหัวหน้า
พรรคชาติไทย ตอนนั้นเป็นนายกรัฐมนตรีดำเนินขั้นตอนการปฏิรูปการเมืองเริ่มประกาศ
นโยบาย แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแห่งนี้เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ กว่าจะสามารถไป
แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ได้ ก็ล่วงเลยไปจนถึงเกือบจะพ้นสมัยของรัฐบาลในปลายปี
๒๕๓๙ แต่ว่าในระหว่างนั้นก็มิได้นิ่งเฉย เพราะเกิดเหตุการณ์ที่จะต้องมีการสรรหาบุคคลที่จะ
มาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในการเสนอชื่อเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้
เป็นสมาชิกวุฒิสภา จริง ๆ แล้วก็เป็นวุฒิสภาแต่งตั้งชุดสุดท้าย แล้วก็ได้รับการยกย่องยอมรับ
จากทุก ๆ ฝ่ายว่าเป็นวุฒิสภาจากการแต่งตั้งที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพที่ดีที่สุดชุดหนึ่ง
ทำความเข้าใจท่านประธานเห็นต่อไปอีกว่า ยังไม่ทันจะต้องมี รัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูปการเมือง
ออกมาด้วยซ้ำในตอนนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นคือท่านบรรหาร ศิลปอาชา ก็ได้ใช้
กระบวนการสรรหาคนที่ จะได้รับการเสนอชื่อมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาในแบบแต่งตั้งนั้นอย่าง
เปิดกว้าง แล้วก็พยายามที่จะให้บุคคลตามองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ได้สามารถเสนอชื่อเข้ามา
เพื่อให้ท่านมีคณะกรรมการแยกออกไปอีกต่างหากในการพิจารณาเอามาแต่งตั้ง
กระบวนการกระจายออกไปโดยไม่ได้มาผูกเอาไว้เฉพาะว่าจะต้องเป็นใครในพรรคการเมือง
ไหน เป็นกระบวนการสำคัญที่อธิบายถึงความเคารพ ความเข้าใจต่อจิตวิญญาณของการ
ปฏิรูปการเมืองโดยไม่ต้องมีกฎหมายมาบังคับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่า ปี
๒๕๓๗ ปี ๒๕๓๘ ถามว่ารัฐบาล ตอนนั้นมีเสถียรภาพไหม คำตอบก็คือมี เพราะมีเสียงข้าง
มากในสภา แต่ว่า ณ ขณะนั้นแล้วประเด็นที่ประชาชนสนใจและเกิดวิกฤติศรัทธาในทาง
การเมืองก็คือเรื่องของเสียง ข้างมากในสภานั้นละครับ ที่รู้สึกว่าจะไม่กระจายออกไป แล้วมา
ผูกติดกันอยู่เฉพาะวิธีคิดของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งทางการเมือง จึงเป็นที่มาของการที่ คพป.
เสนอให้มีการแก้ไขมาตรา ๒๑๑ แล้วท่านบรรหาร ขอภัยที่เอ่ยนามอีกครั้ง ประกาศชูงนำ

ปฏิรูปการเมืองแล้วทำให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างมากมาย ในเรื่องการร่างกติการัฐธรรมนูญ ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ หลังจากมีรัฐธรรมนูญ ฉบับนั้นแล้วทุกคนภาคภูมิใจ และยังไม่เคยมีการแก้ไขเลยครับ ก็มาถึงวันนี้แหละครับ ผ่าน มา ๘ ปี ผมเข้าใจไม่ผิด ณ วันนั้นในตอนที่เรากำลังมีรัฐธรรมนูญออกมา ก็พูดกันอยู่ เหมือนกันว่าใช้ไประยะหนึ่งแล้วอาจจะต้องมีการแก้ไข เพราะรัฐธรรมนูญนั้นคือกติกา สูงสุดในการปกครองและบริหารประเทศ นี่ก็กันไว้ที่แรกว่าประมาณ ๕ ปี คงจะต้องมีการ ปรับปรุงแก้ไขกัน ผ่านมาถึงวันนี้ ๘ ปียังไม่ทันได้แก้ไข แต่บังเอิญว่ามีเหตุการณ์สำคัญ เร่งด่วนเข้ามาว่ามีเหตุในการที่จะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ คือเรื่อง ป.ป.ช. เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็ ถือว่าน่าจะเป็นโอกาสเสียเลยจะมาปรับแก้ในเรื่องราวของวิธีการได้มา การสรรหาบุคคลที่จะ เข้ามาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ -----

เรื่องจำนวนของตัวแทนพรรคการเมืองนั้นจะมีเท่าไร อย่างไรก็ตามแต่ แต่ผมคิดว่า ความรู้สึกของประชาชนโดยทั่วไปล้วนแล้วแต่เห็นพ้องกันแล้วว่า ณ วันนี้ เพื่อให้มีความเป็นอิสระขอไว้สักเรื่องเถอะว่า พรรคการเมือง นักการเมือง อย่าเข้าไปยุ่งกับเขามาก ปล่อยให้เป็นบทบาทขององค์กรอื่น ๆ ที่เข้ามา และนั่นคือที่มาที่เราจึงได้เสนอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการเป็นกรรมการสรรหาบุคคลที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ท่านประธานที่เคารพครับ จึงทำให้ประโยคในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ คณะรัฐมนตรีเสนอ พูดถึงตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากในสภากลายเป็นสิ่งที่ดูแล้วชวนให้เคลือบแคลงสงสัย ผมก็หวังว่าจะมาด้วยเจตนาดีครับท่านประธานครับ แต่ว่าอยู่ ๆ มันโผล่ขึ้นมาในช่วงเวลาแค่สัปดาห์เดียวน้อยกว่านั้นด้วยซ้ำไป ย่อมทำให้บรรยากาศ ของการเรียกร้องความสามัคคี เพราะเราเชื่อว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้จะสำเร็จได้ก็เพราะทุกฝ่ายสามัคคีเช่นเดียวกันเหมือนเมื่อ ๘ ปีที่แล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวผมจึงขออภิปรายสนับสนุนร่างของฝ่ายค้าน และขอตั้งข้อสังเกตดังที่ได้อภิปรายต่อร่างของ คณะรัฐมนตรีข้างต้น ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุทิน คลังแสง ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุทิน คลังแสง บัญชีรายชื่อจากพรรคไทยรักไทย จากจังหวัดมหาสารคาม กราบเรียนท่านประธานว่าผมเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติมา ๔ ปี จะเข้าปีที่ ๕ ได้ร่วมกันทำหน้าที่ผ่านกฎหมายหลายฉบับ ทั้งแก้ไข ทั้งบัญญัติใหม่หลายฉบับ แต่เรียนว่าวันนี้เป็นวาระที่สำคัญยิ่ง เป็นวาระที่ผมไม่คาดคิดว่าจะได้มีส่วน ในการมาแก้ไขปรับปรุง ที่พูดเช่นนั้นก็หมายความว่ารัฐธรรมนูญเป็นของสูง เป็นกฎหมายสำคัญที่สุด เป็นกฎหมายแม่บท ยิ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ อย่างยิ่ง เพราะทุกคนก็พูดกันมาแล้วทั้งวันว่าเป็นกฎหมายเป็นรัฐธรรมนูญที่ประชาชนเป็นคนบัญญัติขึ้น ถามว่าวันนี้มีความภูมิใจใหม่ในการทำหน้าที่แก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้ ภูมิใจครับ ตอบว่าภูมิใจ แต่ว่าไม่สบายใจ ที่ไม่สบายใจก็เพราะว่าจริงอยู่ครับ แม้ว่ากฎหมายจะบัญญัติให้รัฐสภาหรือสมาชิกของเรามีอำนาจในการแก้ไข นั่นก็หมายความว่าความถูกต้องตามกฎหมายเรามีสิทธิ แต่ถ้า

ความชอบธรรมแล้ววันนี้ผมคิดว่าไม่มีความชอบธรรมเท่าที่ควร นั่นก็หมายความว่าโดยหลักการซึ่งผมคิด แล้วก็ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งมีส่วนในการร่าง นั่นก็หมายความว่าในภาคประชาชนผมเป็นคนหนึ่งซึ่งอยู่ในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ซึ่งเป็นต้นทางของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นคนหนึ่งซึ่งถือธงเขียว เป็นคนหนึ่งซึ่งไปร่วมประชาพิจารณ์ เป็นคนหนึ่งซึ่งไปรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนมาให้ สสร. วันนี้ผมคิดว่าเราจะแก้รัฐธรรมนูญนั้นนี่อย่าทำเป็นเรื่องง่ายเกินไป วันที่เราทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้สำเร็จเราก็หวังเห้นครับว่า สิ่งซึ่งเราจะต้องทำเป็นภารกิจต่อเนื่องหลังจากบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสร็จแล้วนี้ ทุกคนจะต้องคิดร่วมกันครับว่าทำอย่างไรรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้จะมีภูมิป้องกัน มีภูมิต้านทานที่เข้มแข็ง ให้คนที่คิดจะแก้ แก้ได้ยาก ให้คนที่คิดจะฉีก ฉีกได้ยาก เพราะว่าในอดีตนั้นรัฐธรรมนูญของเรานั้นถือว่าได้มีการทำลายและฉีกทิ้งกันง่ายมาก เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงคิดว่าเราต้องสร้างเกราะป้องกัน เมื่อใช้มาปีนี้เป็นปีที่ ๘ เราก็เริ่มมีเสียงบอกว่าอยากแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนตรงไปตรงมาว่า วันนี้แม้จะเป็นร่างของรัฐบาลหรือร่างฝ่ายค้านก็ตาม ถ้ามันไม่มีปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า ผมเองจะไม่รับหลักการทั้ง ๒ ร่างเลยครับ -----

ผมไม่เห็นชอบด้วยที่จะให้สมาชิกรัฐสภามาแก้ไขกันเอง โดยไม่ถามประชาชนซึ่งเป็นคนร่าง โดยสรุปของผมก็คือว่าหลักการที่ถูกต้องใครเป็นคนร่าง คนนั้นจะต้องเป็นคนแก้ แม้รัฐธรรมนูญจะไม่ได้บัญญัติให้ประชาชนแก้ แม้ไม่ได้บัญญัติว่าจะต้องมี สสร. อีกครั้งหนึ่ง แต่สำนึกของพวกเรานั้นจะต้องคิดและหาวิธีการยึดโยงกลับไปให้คนเขียน มาเป็นคนแก้ เอาละครับ เมื่อวันนี้มันมีเหตุการณ์เฉพาะหน้าเร่งด่วนจะแก้ก็แก้กัน แต่ควรแก้ไขสาระต้องยึดไว้มากที่สุดก็คือ คนเขียนเขาเขียนมาอย่างไร วันนี้เราจึงมาถึงว่าเพราะกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ไม่มี ถึงจำเป็นเร่งด่วนไม่ทำไม่ได้ จึงเกิดมี ๒ ร่าง ใน ๒ ร่างนี้ก็แตกต่างกันเพียงว่า ร่างที่ ๑ ของฝ่ายค้านเกี่ยวกับจำนวนองค์กฤษฎีกาเขียนมา ๓ บอกว่าจะแก้ทั้ง ๓ รัฐบาลบอกแก้ ๑ ส่วนสาระในองค์ประกอบ ฝ่ายค้านตัดตัวแทนพรรคการเมือง รัฐบาลไม่ตัดแต่ปรับเปลี่ยนหลักการให้มาเป็นยึดโยงกับประชาชนเหมือนเดิม ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับร่างของฝ่ายค้านในกรณีที่เป็น ๓ องค์กร ทำไมไม่เห็นด้วยก็อย่างที่ผมกราบเรียนมาเบื้องต้นครับว่า ถ้าจะแก้วันนี้แม้จะแก้เพียงนิดเดียว แม้จะเป็นเพียงวลีเดียว แต่ใจผมแล้วต้องให้ถามประชาชน แต่เมื่อมันถามไม่ได้เวลามันจำกัดก็เอาเฉพาะวลีน้อยที่สุด ประโยคน้อยที่สุดและสาระน้อยที่สุด นั่นก็คือขอแก้เพียงกรรมการสรรหา ป.ป.ช. ส่วนของฝ่ายค้านว่ามาทั้ง ๓ เหตุผลก็ดูดีครับ ถ้าพี่น้องประชาชนฟังทางบ้าน แต่ให้เหตุผลบอกว่าของรัฐบาลแก้ปัญหาเฉพาะหน้าดูเหมือนคนมักง่าย ของฝ่ายค้านแก้รวมกันเสียคราวเดียวกัน ๓ องค์กร ดูประหนึ่งถ้าเป็นคนมองผิวเผินดูเหมือนรอบคอบ แต่สำหรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่เหนือหลักการและอยู่เหนือเหตุผลทั้ง ๒ ครับ อยู่เหนือคำว่า รอบคอบ อยู่เหนือคำว่า ต้องทำเสียคราวเดียวกันต่อไป ท่านผู้นำฝ่ายค้านบอกเมื่อเช้าครับ แล้วก็เพื่อนจากสมาชิกหลายคนตั้งข้อสังเกตรัฐบาลว่า ที่รัฐบาลแก้เพียงประเด็นเดียว ฝ่ายค้านแก้ ๓ องค์กร รัฐบาลแก้ ๑ องค์กรนั้นมันต่างกันตรงที่วิสัยทัศน์และความโปร่งใส พูดประหนึ่งว่าซีกที่แก้เพียงองค์กรเดียวนั้นไม่มีวิสัยทัศน์หรือวิสัยทัศน์คับแคบ หรือพูดประหนึ่งว่าคนที่แก้ประเด็นเดียวไม่โปร่งใสคิดอคติ หลายคนเลยเถิดไปวิตกกันจนถึงขั้นว่า รัฐบาลที่คิดแก้เพียงองค์กรเดียวเพื่ออยากจะคงไว้ซึ่งอำนาจในการแทรกแซงบล็อกโหวต วิตกไปเกินถึงขนาดว่าจะเป็นการชุกส.ส. เข้าไปอีก ผมก็ไม่เข้าใจว่าคิดเรื่องร้าย ๆ นี้ได้อย่างไร ผมยอมรับความคิดจริง ๆ ท่าน

ประธาน ที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่าวันนี้เราไม่สามารถจะไปถามความคิดเห็นของประชาชนได้ดังเจตนาที่ผมอยากให้เกิด เอาละเมื่อปัญหาเฉพาะหน้ามันจี้เราอยู่เราก็แก้ไปเสีย ส่วน ๒ องค์กรนั้นที่ฝ่ายค้านบรรจุไว้ในร่างผมก็เห็นว่าสักวันหนึ่งอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้น แต่แน่นอนครับมันจะต้องมีเวลาอยู่ครับ ยังไม่หมดวาระเสียง่าย ๆ ผมคิดว่าเราจะแก้อีกหลายเรื่อง แต่เอาไว้ในวาระโอกาสที่จะทำให้ประชาชนได้มีโอกาสร่วมกันมากที่สุด แม้กระทั่งองค์กฤษฎีคือ ป.ป.ช. ซึ่งในร่างของรัฐบาลวันนี้ครับ ถ้าแก้เสร็จแล้วนี้ ผมยังต้องขอสงวนไว้ บอกไว้เลย ณ ตรงนี้ครับว่า เมื่อถึงเวลาที่เราจะต้องแก้อีกองค์กรอื่น ผมอยากจะทำให้มาทบทวนกันอีกครั้งหนึ่ง วันนี้เราขอแก้ไปก่อน แล้ววันที่เราจะต้องแก้อีกหลายสาระ ขอ นำเรื่องนี้สาระนี้ไปให้ประชาชนเขาดูอีกครั้งหนึ่งจะเป็นอย่างไรวันนั้นมาม่ากัน นั่นคือเรื่องของการแก้ ๑ องค์กรและ ๓ องค์กรไม่มีเหตุผลอื่นหรอกครับ เหตุผลเพียงว่าฝ่ายค้านถามว่า มันไม่ได้แตกต่างกันตรงที่วิสัยทัศน์ หรือความโปร่งใสหรอกครับ มันต่างกันตรงจิตสำนึกที่เรา มีต่อมุมมอง ที่เรามีต่อรัฐธรรมนูญ ความสำคัญที่เรามีต่อรัฐธรรมนูญว่ารัฐธรรมนูญนั้น สำคัญมากน้อยแค่ไหน และหลักการที่ประชาชนบัญญัติมานั้นเราจะเคารพไหม ถ้าไม่เคารพเราก็แก้เอาเสีย แต่รัฐบาลเคารพถึงได้แก้เพียงองค์ประกอบน้อย ๆ องค์ประกอบแค่นี้คนเดียว -----

สาระที่ ๒ ครับท่านประธานครับ เกี่ยวกับเรื่องขององค์ประกอบกรรมการสรรหา ร่างของฝ่าย
ค้านที่ผมไม่เห็นด้วย ปฏิเสธความสำคัญ ตั้งข้อสังเกตในทางไม่ดีต่อนักการเมือง ต้องเอาให้
ชัดเจนครับว่าท่านไม่ยอมรับนักการเมืองหรือไม่รับยอมรับตัวแทนพรรคการเมือง วันนี้สังคมจะ
สับสนด้วย ถ้าบอกว่าฝ่ายการเมืองไม่น่าไว้วางใจ ฝ่ายการเมืองไม่ควรให้มาอยู่ใน
กระบวนการสรรหา ผมขอให้ทุกท่านได้คิดด้วยความเป็นธรรมครับ ขั้นตอนสุดท้ายวันนี้ใคร
จะเป็นคนตัดสินเลือก ป.ป.ช. วุฒิสภาครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ ถามว่าเป็นนักการเมือง
ใหม่ครับ ต่างจาก ส.ส. ตรงไหนครับ มาจากการเลือกตั้งด้วยกันครับ ใครเลือกครับ ประชาชน
กลุ่มเดียวกันเลือกครับ กฎหมายตัวเดียวกันครับ กรรมการเลือกตั้งเหมือนกันด้วยต่างจากกัน
ก็เพียงว่าเราสังกัดพรรค ท่านไม่สังกัดพรรคโดยนิตินัย ส่วนพุดินัยไปเติมคำในช่องว่างเอา
เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าบอกว่าจะตัดตัวแทนพรรคการเมืองออก ขั้นตอนสุดท้ายสำคัญที่สุด ส.ว.
แล้วครับ นี่ไม่ได้ไปพิจารณาหรือไม่ได้ไปกระหนะกระหนะ ส.ว. แต่มันอยู่ในหลักการว่าวันนี้
กระบวนการบัญญัติกฎหมายถ้ายอมรับความสำคัญของฝ่ายนิติบัญญัติ เรามี ส.ส. ๓ วาระ
ในกฎหมายฉบับอื่น แล้ว ส.ว. วาระสุดท้าย แล้วจะสรรหาองค์กฤษฎีอะไร ถ้าจะให้ ส.ส. ซ่อนใน
อีกวาระหนึ่งก่อนไปถึง ส.ว. ต่างกันตรงไหนครับ หลักการเดียวกัน แล้ววันนี้ทางรัฐบาลก็ยอม
ถอยมา ถ้าท่านมีข้อครหาหรือท่านมาวิตกว่ารัฐบาลจะไปบล็อกโหวต วันนี้ก็ตัดครับ ตัด
ตัวแทนพรรคออก แต่จะให้หลุดลอยไปจากการยึดโยงจากประชาชนไปเลย ผมคิดว่าไม่ถูก
วิธียึดโยงจากประชาชนก็เปลี่ยนจากตัวแทนพรรคการเมืองมาเป็นตัวแทนสภาผู้แทนราษฎร
เป็นธรรมที่สุด ผู้นำฝ่ายค้านคือไปจากสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำเสียงข้างมากก็ไปจากสภา
ผู้แทนราษฎร ตรงนี้ก็กระหนะกระหนะกันมากกว่าผู้นำเสียงข้างมากเกิดใหม่ ผมกราบเรียน
ครับว่าผมเป็นหนึ่งใน Whip รัฐบาลก็ติดตามเรื่องนี้มาตลอด เดิมทีนั้นเราจะใช้ให้
ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นหนึ่งในองค์ประกอบกับฝ่ายค้าน ๑ : ๑ เป็นธรรมครับไม่มีใคร
ได้เปรียบเสียเปรียบ แต่ท่านผู้นำและรัฐมนตรีก็ไปคุยกันละเอียดรอบคอบเกรงจะทำให้
สถานะของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเสียไปก็จึงหาคนที่คิดว่าเหมาะสมและเป็นธรรมกับ
๒ ฝ่ายที่สุดซึ่งเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ไม่ใช่ตัวแทนของพรรคการเมือง คือ
ผู้นำเสียงข้างมาก ก็กระหนะกระหนะกันต่อไปอีกว่าโหวต บล็อกไว้ล่วงหน้าแล้วเป็นคนนั้น

คนนี้ท่านครับ ได้โปรดคิดถึงความเป็น คิดถึงความเป็นไปได้ พรรคเราก็นุมนานกันว่ามี
คนถามกันมากกว่า เอาละถ้าเป็นผู้แทนเสียงข้างมากในสภาจะเลือกอย่างไร วันนี้เราก็มองเห็น
กันครับโดยตำแหน่งแล้วมันยึดโยงได้ง่ายเทียบเคียงได้ง่ายที่สุด คือประธาน Whip เท่านั้นละ
ครับ เราก็ไปวิตกกังวลว่าบล็อกแล้วส่งชื่อคุณมาแล้ว จริง ๆ แล้วให้เห็นด้วยเจตนาด้วยครับว่า
เป็นเจตนาดีซึ่งเรามันไม่มีตำแหน่งนี้จริง แต่เพื่อให้มันเกิดขึ้นได้ในทางปฏิบัติก็เทียบเคียง
ตำแหน่งซึ่งมันใกล้เคียง ท่านประธานครับ ถ้ามองว่าได้เปรียบเสียเปรียบกัน ตรงไหน วันนี้พรรค
รัฐบาล ๓๗๗ เสียง ถ้าได้ผู้นำเสียงข้างมากก็ได้ ๑ คน ฝ่ายค้าน ๙๙ เสียงบวกกับอีกพรรค
พวก ๑๐๐ กว่าเสียงก็ ๑ คน แล้วยังจะวิตกว่าเราจะไปบล็อกโหวตตรงไหน ที่นี้คิดต่อกันไป
อีก อันนี้ต้องขอความเป็นธรรมนะครับ ประเดี๋ยวประชาชนเข้าใจผิด การที่รัฐบาลไม่ได้แก้
๓ องค์กร ที่เหลือไว้ ๒ องค์กร เพื่อนฝ่ายค้านก็บอกว่านั้นแหละเจตนาว่าจะคงไว้เพื่อให้
แทรกแซงข้างหน้า วันข้างหน้าอาจจะแทรกแซงบ้าง วันนี้มันจำเป็นก็ไม่แทรกแซงเฉพาะ
ป.ป.ช. ส่วน ๒ นั้นเหลือไว้แทรกแซงบ้าง ผมกราบเรียนท่านประธานถามไปตรง ๆ เอะครับว่า
วันนี้ท่านไม่รู้จริง ๆ หรือแกล้งไม่รู้ หรือแกล้ง เขียนให้มันเป็นภาพน่ากลัวว่าในสภานี้มี
พรรคครับ วันนี้มี ๔ พรรค ๔ พรรคถ้าหากว่า กกต. หรือศาลรัฐธรรมนูญว่างลงแล้วต้องเลือก
กรรมการสรรหา ๔ พรรคนี้ที่คงไว้นะครับเรายังไม่แก้ ถ้ามองว่าถ้า บล็อกโหวตใครจะบล็อกได้
รัฐบาลมีพรรคเดียว ฝ่ายค้านมี ๓ พรรค ผมว่าฝ่ายค้านจะบล็อกได้ เพราะฉะนั้นเราแกล้งไม่รู้
หรือรู้แต่ที่ไม่เข้าใจสาระ -----

แต่ถ้าวิตกว่าจะมีการบล็อก เราสืบทอดวิติกว่าถ้าศาลรัฐธรรมนูญว่างลงต้องสรรหา กกต. ว่างลงต้องสรรหา ฝ่ายนั้นสืบทอดจะเป็นคนบล็อก เราบล็อกไม่ได้หรอกครับมีพรรคเดียว สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกัน ท่านประธานที่เคารพครับวันนี้ผมกราบเรียนว่าด้วยเหตุผลดังกล่าวนั้นเพียงเบื้องต้นผมรับร่างของฝ่ายค้านไม่ได้เพราะ ๑. ไม่ได้ให้เวลา ไม่ได้ให้ความสำคัญกับภาคประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามาตัดพรรคการเมืองออก คือตัดหลักการที่ประชาชนเขามอบให้ ประชาชนคือใคร สสร. ร่วมกับองค์กรต่าง ๆ รวมกับพวกธงเขียวในคราวนั้น แต่ถ้ารัฐบาลแม้อัดออกแต่ยังยึดโยงไว้ให้มี ผู้นำเสียงข้างมากและฝ่ายค้านผมรับได้ และที่สำคัญที่สุดท่านประธานที่เคารพที่ผมรับไม่ได้เลย ร่างของฝ่ายค้านวันนี้ใครเป็นคนร่าง ใครเป็นนักกฎหมายของฝ่ายค้านคงจะต้องกลับไปทบทวนแล้วครับ ในหลักการนั้นผิดถนัดครับ บอกว่าหลักการในการแก้ไขวันนี้ก็แก้องค์ประกอบของคณะกรรมการเลือกตั้ง มาตรา ๑๓๘ (๑) (๒) และ (๔) ผิดนะครับ เปิดแล้วดูตามผมไปนะครับ บอกว่า องค์ประกอบของกรรมการสรรหากรรมการเลือกตั้ง มาตรา ๑๓๘ นั้น ถูกต้องครับ เปิดไปดูชัดเจนครับ (๑) ก็ถูกต้องครับ เพราะ (๑) พูดยังไงที่องค์ประกอบของกรรมการสรรหาชัดเจน แต่พอมาถึง (๒) ที่ท่านอ้างไว้ในหลักการคนละเรื่องเลยครับ มันเป็นเรื่องของกระบวนการไม่ใช่องค์ประกอบ (๔) ที่บอกว่า ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) (๒) (๓) ต่อไป อันนี้เป็นกระบวนการ ข้อบังคับเขาบอกไว้นะครับ ถ้าจะมีการแก้ไขให้แสดงหลักการพร้อมบ่งบอกมาตราที่จะแก้ไขแนบไปด้วย แสดงไปด้วย วันนี้ท่านบอกมาตราถูกต้องแต่วงเล็บผิดถนัด มันไม่ใช่องค์ประกอบอย่างเดียวครับ (๒) และ (๔) คือกระบวนการสรรหา เพราะฉะนั้นทั้งตัวร่างก็ผิด เจตนาก็ผิด ผมเองถึงรับไม่ได้ ส่วนในร่างของรัฐบาลไม่ได้หมายความว่าผมอยู่รัฐบาลแล้วจะชมจะเชียร์ ผมกราบเรียนว่าเราทำไปเท่าที่จำเป็น แล้วโอกาสข้างหน้า เรามาร่วมกันใหม่ครับ อีก ๒ - ๓ องค์กร จะกี่องค์กรเรามาว่ากัน รวมทั้งองค์กรนี้ด้วยต้องทบทวนใหม่ ผมจึงรับไม่ได้ของฝ่ายค้าน แล้วก็สนับสนุนร่างของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ

ท่านประธานครับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ความจริงตอนแรกผมชื่นชมเหลือเกิน
เพราะว่าท่านนายกฯ ไปประกาศเลยครับว่า จะตัดตัวแทนพรรคการเมืองทั้ง ๕ พรรคนะครับ
ทั้ง ๕ คนด้วยออก ผมอ่านมาตรา ๕ นะครับ มันกลับมาว่า มีเสียงของผู้นำเสียงข้างมาก ที่
ฝรั่งเขาเรียกว่า มัจจอร์ที ลีดเดอร์ (Majority Leader) แล้วก็มีผู้นำฝ่ายค้าน ที่เรียกว่า ไมเนอร์ที
ลีดเดอร์ (Minority Leader) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้นำฝ่ายค้านมีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนะครับ ส่วน
ผู้นำเสียงข้างมากมันมีแต่ในอเมริกาแค่นั้นครับในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ส่วนในประเทศ
อังกฤษ ในประเทศไทยไม่มีผู้นำเสียงข้างมากนะครับ แล้วพวกนี้ผู้นำทั้ง ๒ นี้ไม่ใช่เป็นตัวแทน
พรรคการเมืองอย่างเดียวนะครับ เป็นระดับหัวหน้าของนักการเมืองเลยก็ว่าได้ เพราะฉะนั้น
การที่จะตัดตัวแทนพรรคการเมืองมันคงจะไม่จริงอย่างที่ว่านะครับ ถ้าจะตัดมันต้องตัด
ออกไปเลย เอาองค์กฤษฎะอย่างที่เขาเข้ามาผมชื่อชมเลยว่าใช้ได้ เอาองค์กฤษฎะไม่ว่าจะ
ประธานองค์กฤษฎะ กต. ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่เลือกกันเองมาให้เหลือ ๑ คน นอกจากนั้นที่คงไว้ก็
ไม่ว่ากันครับ ดีครับ ไม่ว่าจะเป็นประธานฎีกา หรือประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาล
ปกครองสูงสุด เห็นด้วยดีมากเลย แม้กระทั่งอธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนี่นะครับที่
ให้เหลือ ๖ คน ก็ถูกต้องดีมากเลย -----

แต่ก็ไม่วายเหมือนกันนะครับ ความจริงระดับของอุดมศึกษานี้มันจะออกนอกกรอบ แต่มันก็
ยังอยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงศึกษาธิการอยู่ แต่ก็ไม่เป็นไร ระดับอธิการบดี
ยังมีความเป็นกลาง เป็นธรรมอยู่นะครับ แต่ส่วนผู้นำนี้ผมก็ยังไม่ค่อยเห็นด้วยจริง ๆ นะครับ
จุดจริง ๆ มันน่าจะตัดออก เพื่อจะได้ไม่เป็นแบบหัวมังกุท้ายมังกรอย่างนั้นนะครับ คือรัฐบาล
จะได้ไปพูดที่ไหนได้ว่าไม่มีเห็นใหม่ตัวแทนพรรคการเมืองผมเอาออกไปแล้ว อย่างที่ท่าน
นายกพูดเร็วไปหน่อยนั้นนะครับ จะได้พูดให้เต็มเลย แล้วก็ไปเพิ่มในส่วนของเป็นกรรมการ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๑ คนก็ได้ แล้วก็เอาตัวแทนของสมาคมวิชาชีพ ไม่
ว่าจะเป็นสมาคมของสื่อมวลชน หรือว่าสภาการนักหนังสือพิมพ์แห่งชาติสักคนหนึ่ง ถือว่า
ตัวแทนประชาชนจริง ๆ อย่างนี้ เพราะว่าไม่ได้มาจากการเมืองนะครับ ผมเห็นด้วย แล้วก็จุด
ดีที่ว่าเอาพวกประธานองค์กรอิสระมานี้ ความจริงนี้มันเป็นการสะท้อนความคิดในการที่จะ
เลือกสรรกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดีกว่าเดิมนะครับ เพราะพวกนี้เป็นกลาง เป็นธรรม แล้วก็
อิสระมากขึ้นครับ ไม่ถูกใครกำกับ ไม่มีใครที่จะไปบล็อกโหวตได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วย
จริง ๆ นะครับ ท่านประธานครับ กรรมการที่สรรหาไม่ว่า กกต. หรือว่าศาลรัฐธรรมนูญ หรือ
แม้กระทั่งผู้ตรวจการรัฐสภาที่ว่าจะมีปัญหาตามมาเหมือนกับ ป.ป.ช. ที่เกิดขึ้นนี้ ในการ
ทุจริตต่อหน้าที่ในการขึ้นเงินเดือนตัวเองนี้ เราน่าจะแก้ไปพร้อมกันเลยได้ไหม เพิ่มอีก ๒
มาตราในไหน ๆ จะแก้แล้วมันคงไม่เสียเวลามาก เพราะขนาดเราแก้ถึง ป.ป.ช. นี้ เรายังใช้
วันเดียวแก้กันถกกันเสร็จเลย ก็ในเมื่อจะแก้แล้วก็อาจจะตามมาพ่วงกันมาก็ได้ ความผิมนั้น
คล้ายกันร่างระเบียบการขึ้นเงินเดือนเหมือน ๆ กันนี้ เตรียมไว้ได้ไหม มันก็ไม่เห็นเสียหาย
ตรงไหน ไม่ต้องมาจุกละหุกทำกันอีกทีหนึ่ง เพราะว่าบ้านเมืองตอนนี้มันก็ปัจจัยเสี่ยง
เยอะแยะอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเรื่องอะไรมันรุมเร้าเข้ามาเยอะแยะหมด น่าจะต้องร่วมมือร่วมใจกัน
ครับ ช่วยกันแก้ไข บ้านเมืองมันก็จะดีขึ้น เพราะว่าถ้าเราไม่ช่วยกัน นักการเมืองไม่ช่วยกันนี้
มันก็จะแย่ลงจากนี้ ไม่ว่าโครงการทุจริตต่าง ๆ ไม่ว่า CTX เอย การทุจริตคลองด่านซึ่งมี
ปัญหาเรื่องรังจั้นเดียวนี้อย่างนี้ วุฒิสภาก็กำลังตรวจสอบกันอยู่ที่นี่ ทุจริตกล้ายางทุจริตลำไย
แม้กระทั่งเลือกผู้ว่า สตง. มันเป็นปัญหา ขาดบัญชีเดินสะพัด ขาดดุลการค้าเยอะแยะหมด
ถ้าเรามาร่วมมือร่วมใจกันนี้ผมว่าจะดีขึ้นครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมเรียนว่าจะไป

ระคายเบื้องพระยุคลบาท เราก็ปากว่ารักในหลวง เทิดทูนในหลวงขอให้รักจริง ๆ ได้ไหมครับ แล้วอย่าไปทำให้ท่านเดือดร้อน ผมชื่นชมท่านนายก

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : กรุณาหลีกเลี่ยงที่จะไปเอ่ยถึงสถาบันโดยไม่จำเป็นครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภา (นครสวรรค์) : ที่ผมเรียน เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมันเกิดอย่างนั้นจริง ๆ ผมขออนุญาตไม่พูดถึงครับ เรื่องบ้านเมืองที่แตกแยกนี้มีอาจดำรงอยู่ได้ ขอพวกเราจงสามัคคีกันไว้เถิด เหมือนกับท่านอับราฮัม ลินคอล์น เคยพูดไว้บอกว่า เอ เฮาซ ดิไวด์ แคน นอท สแตนด (A house divided can not stand) เพราะฉะนั้นถ้าเราจะร่วมมือร่วมใจกันในการพัฒนาบ้านเมืองให้ดีขึ้น มันก็จะต้องทำให้บ้านเราได้อยู่เป็นสุขสบายครับ ผมขออนุญาตฝากไว้เป็นข้อสังเกตครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฐฐ์ แล้วก็ต่อไปเป็นท่านเสนาะ แล้วก็ท่านแก้วสรวงครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายและแสดงความเห็นว่าพรรคร่วมฝ่ายค้านดูจะตื่นตื่นต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้นี้น่าสนใจมาก ผมก็ต้องยอมรับต่อท่านประธานว่า ผมก็ค่อนข้างตื่นตื่นจริง ๆ สำหรับการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้นี้นะครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญกว่าจะมีการแก้ไขได้ในแต่ละครั้งนั้นเป็นสิ่งที่ยากมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่เปราะบางในการจัดระเบียบอำนาจที่สูงสุดของประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อเราพูดถึงระเบียบในการจัดกรอบอำนาจที่สูงที่สุดในประเทศ จะมากล่าวหาว่าผมและฝ่ายค้านไม่ตื่นตื่น ผมคิดว่าคงไม่ได้หรอกครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าในรัฐธรรมนูญ ผมเสียดายที่ผู้ที่เสนอร่างของรัฐบาลท่านไม่ได้นั่งฟังอยู่ด้วย ผมจะแนะนำหนังสือเล่มหนึ่งครับ เป็นหนังสือคำอธิบายรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าหนังสือฉบับนี้ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีการอ้างอิง และมีการอ่านกันมากที่สุดในประเทศไทยครับ ผมอ่านหลายครั้ง ที่ผมพูดว่าหนังสือฉบับนี้ เล่มนี้มีการถูก

อ้างอิงและอ่านมากที่สุดในประเทศไทย ผมดูจากอะไรครับ ท่านประธานครับ ผมดูจากความ
ชำรุดของหนังสือ นี่เป็นหลักของบรรณารักษ์เลยครับ หนังสือฉบับไหน เล่มไหนที่มีการชำรุด
มากแสดงว่ามีคนอ่านมากครับ เล่มนี้มีการชำรุดครับ มีคนอ่านมาก -----

ดูด้านหลังครับมีคนยืมไปอ่านตลอดเวลา ผมก็เคยยืมไปอ่านหลายครั้งครับ หนังสือรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนถึงเรื่องอุดมคติแห่งรัฐธรรมนูญทั้งโลก ฉบับนี้ได้รับการยอมรับมากครับ เขียนโดยศาสตราจารย์ในคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนโดยอาจารย์วิชญ์ เครืองาม มีความเป็นอุดมคติสูงมากครับ ผมอยากให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้อยากให้ตำราฉบับนี้มีบรรลุมูล วันนี้นั้นผมมาดูแล้วไม่สัมผัสหรือหกรครับ มีเรื่องของอุดมคติมากแต่ว่าผู้เขียนไม่ได้ใช้ครับ ผมขออนุญาตเก็บใส่ลิ้นชัก ณ บัดนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ที่เรารู้กันหนักในเรื่องของรัฐธรรมนูญ เพราะว่ารัฐธรรมนูญเขียนของเรื่องอุดมคติแห่งชาติ พูดถึงเรื่องอุดมการณ์แห่งรัฐ รัฐธรรมนูญก็มีส่วนเชื่อมต่อบรรบอบประชาธิปไตยอย่างนี้ท่านประธานคงเห็นด้วยครับ ประชาธิปไตยต้องสนับสนุนด้วยรัฐธรรมนูญที่ดีครับ ถ้าไม่มีรัฐธรรมนูญที่ดีไม่สามารถเชื่อมต่อบรรบอบประชาธิปไตยที่ดีได้ครับ และระบอบประชาธิปไตยที่ดี หลักที่เป็นหัวใจที่เป็นประชาธิปไตยต้องมีการเลือกตั้งแน่นอนครับ และการเลือกตั้งนั้นต้องเป็นการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และยุติธรรมครับ วันนี้ท่านประธานจะได้ยินเสียงคนทั้งประเทศก็ว่าได้ครับ บอกว่าการเลือกตั้งที่ผ่านมาไม่นั้นไม่บริสุทธิ์และไม่ยุติธรรม หลายท่านเปรียบเทียบกับเหมือนฝนที่ตกหนัก ท่านประธานครับ คนทั้งประเทศรู้สึกแล้วครับว่า การเลือกตั้งที่ผ่านมาไม่อิสระและไม่มีความยุติธรรม เพราะอะไรครับ เพราะองค์กรอิสระที่ไปกำกับดูแลเรื่องการเลือกตั้งนั้นบัดนี้มีการระแวงครับ นอกจากจะมีการระแวงองค์กรอิสระไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือศาลรัฐธรรมนูญ ๓ องค์กรเหล่านี้มีคำถามในหัวใจประชาชนว่า มีความเป็นอิสระจริง หรือไม่ครับ ผมเรียนท่านประธานครับว่า เรามักจะพูดว่าเมื่อเราเข้ามาในสภานี้เราเป็นผู้ทรงเกียรติ เรายกย่องตัวเองว่าเราเป็นผู้ทรงเกียรติครับ หลายท่านบอกว่าเมื่อเข้ามานั่งในที่นี้แล้วเราคือผู้มีเกียรติ แต่ว่าเราได้ปฏิบัติหน้าที่สมกับผู้มีเกียรติหรือไม่ ผมคิดว่ายังตอบไม่ถนัดนักหรือหกรครับ ผมเรียนท่านประธานว่าที่พรรคฝ่ายค้านเราออกแบบโครงสร้างในการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาอย่างนี้ เพราะเราต้องการรักษาเกียรติของพรรคการเมืองครับ เพราะเราต้องการรักษาเกียรติของนักการเมืองครับ เราไม่ต้องการให้เกียรติยศของนักการเมืองหรือพรรคการเมืองถูกเหยียบย่ำมากไปกว่านี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการสุ่มผลสำรวจความคิดเห็นของ

ประชาชน ในเอกสารนี้ก็ปรากฏครับ ประชาชนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ควรจะตัด
พรรคการเมืองออกจากกรรมการสรรหาองค์กฤษฎีระ สอดคล้องกับความประสงค์ของท่าน
นายกรัฐมนตรี และก็สอดคล้องกับความประสงค์ของฝ่ายค้านในตอนแรกครับ แต่ว่า
หลังจากนั้นผมคิดว่ามีเหตุจูงใจบางเรื่องครับ ความเห็นของทางฝ่ายรัฐบาลเปลี่ยนไป ท่าน
ประธานครับ มีการพูดถึงว่าการสรรหาองค์กฤษฎีระ ตอนแรกที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล
เมื่อปี ๒๕๔๑ ไม่มีฝ่ายค้านเป็นกรรมการสรรหา ผมถามท่านประธานครับ ถามไปถึงผู้ที่พูด
แสดงความเห็นในลักษณะเช่นนี้ว่า ปี ๒๕๔๑ ที่มีการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก
ไม่มีใครสงสัยถึงที่มาของ ป.ป.ช. เลยครับ ไม่มีใครสงสัยถึงความรู้ความสามารถและความ
ซื่อสัตย์ที่เป็นประจักษ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เกิดจากการสรรหาในปี ๒๕๔๑ แม้แต่คน
เดียวครับ และดูเหมือนว่าคนทั้งประเทศก็ยอมรับว่า ป.ป.ช. ที่เกิดจากการสรรหาเมื่อปี ๒๕๔๑
ได้ทำหน้าที่อย่างสมเกียรติสมศักดิ์ศรีครับ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติของพรรคการเมือง แต่ว่าการ
สรรหา ป.ป.ช. ครั้งล่าสุดปี ๒๕๔๖ ท่านประธานครับ ท่านประธานอาจจะมีข้อมูลตรงนี้อยู่
แล้วครับ วันนั้นพรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้านนะครับ เรามี ๑๒๗ เสียง พรรคประชาธิปัตย์
เป็นพรรคที่มีเสียงมากเป็นอันดับ ๒ ในสภาผู้แทนราษฎรครับ พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้รับ
เลือกครับ พรรคกิจสังคมมีเสียง ๑ เสียงครับ ได้รับเลือกเป็นกรรมการสรรหา -----

ผมเรียนท่านประธานว่า ครั้งนี้กับครั้งนั้นต่างกันนะครับ ปี ๒๕๔๖ ที่มีการสรรหา ป.ป.ช. ถ้าสุดคนสงสัยถึงที่มาของ ป.ป.ช. นะครับ ผมเรียนท่านประธานว่า เมื่อเราเป็นนักการเมือง เมื่อเราประกาศตัวกับประชาชนว่า เราเป็นผู้ทรงเกียรติ เราอธิบายได้ไหมครับว่า ทำไมพรรคประชาธิปัตย์ที่มีเสียงเป็นอันดับ ๒ ในรัฐสภา ๑๒๗ เสียง ไม่ได้รับเลือกเป็นกรรมการสรรหา ทำไมพรรคกิจสังคม ขอภัยต้องพูดถึงนิดหนึ่ง มีเสียงเพียง ๑ เสียงในสภาได้รับการเป็นกรรมการสรรหาของค์กรอิสระหรือ ป.ป.ช. เราตอบตรงนี้ได้ไหมครับ ผมคิดว่าเราตอบตรงนี้ได้ครับ เมื่อเราตอบตรงนี้ได้ แสดงว่าเราอย่าไปพูดถึงเกียรติยศและศักดิ์ศรีเลยครับ เราละเลยเรื่องนี้ไปเสียแล้วนะครับ เราเลือกบุคคลเป็นกรรมการสรรหาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของเราครับ ผมเปรียบเทียบให้ท่านประธานเห็นนะครับ คุณก้านรงค์ ความจริงผมไม่อยากจะชื่อท่านหรอกครับ ผมคิดว่าถ้าให้โหวตกันทั่วประเทศ คนทั่วประเทศโหวตให้คุณก้านรงค์ นะครับ แต่ว่าคุณก้านรงค์ไม่ได้เข้าไปหรอกครับ ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ การเลือกกรรมการสรรหาในสมัยที่พรรคประชาธิปัตย์ เป็นรัฐบาล ไม่มีใครสงสัยถึงที่มาครับ ไม่มีใครสงสัยถึงการถูกรวบจำ ไม่มีการบล็อกโหวต ที่เราพูดถึงครับ และ ป.ป.ช. ชุดนั้นก็ตรวจสอบทั้งฝ่ายค้าน ทั้งฝ่ายรัฐบาล ท่านประธานจะไม่เห็นพรรคประชาธิปัตย์ไว้วางใจเลยนะครับ ตอนที่ ป.ป.ช. ตรวจสอบอดีตเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ พลตรี สนั่น ไม่มีใครไว้วางใจนะครับ เพิ่งไว้วางใจเมื่อ ป.ป.ช. ไปตรวจสอบท่านนายกรัฐมนตรีท่านนั้นเองครับ ผมคิดว่า ณ วันนี้เราไม่มีคำตอบที่เป็นธรรมให้กับประชาชนว่า ทำไมเราเลือกกรรมการสรรหาอย่างนั้น ถ้าเรายังคงสัดส่วนของพรรคการเมืองอยู่ในรัฐธรรมนูญอีกต่อไป ผมคิดว่าเราจะทำลายตัวเองครับ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานมาทั้งหมดนี้ พรรคฝ่ายค้านเราต้องการที่จะปกป้องท่านนั้นเองครับ ปกป้องเกียรติยศของพรรคการเมือง ปกป้องเกียรติยศของนักการเมือง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เป็นปุถุชน ท่านประธานก็เป็นปุถุชนครับ ไม่มีใครเป็นอริยะในสภานี้ครับ ไม่มีใคร รับรองได้ว่า ผมจะเป็นคนดี ๒๔ ชั่วโมง เช่นเดียวกันครับ ไม่มีใครรับรอง ท่านประธานว่า ท่านประธานจะเป็นคนดี ๓๖๕ วัน ใน ๑ ปีครับ เพราะเราเป็นปุถุชนอย่างไรครับ เราถึง ไม่กล้ารับรองว่า เราจะเป็นคนดีตลอดเวลา เราเลยต้องจัดกรอบ จัดระเบียบ จัดกฎเกณฑ์ว่า เราอย่าเข้าใกล้อบายมุข มีข้อห้าม มีกรอบ มีระเบียบมาบังคับ ถ้าเราเป็นอริยะบุคคล ไม่จำเป็นต้อง

เข้ามาพูดกันในสภาวันนี้ครับ ผมเลยกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อเรายังเป็นปวงชนเหมือนที่ท่านทั้งหลายพูดนะครับ คิดว่า ณ วันนี้ครับ เพื่อปกป้องไม่ให้เกียรติยศของพรรคการเมืองไม่ให้นักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งต้องได้รับความเสียหายจากความศรัทธาของประชาชน ตัดตัวแทนพรรคการเมืองออกไปเถอะครับ แล้วเราจะพูดได้อย่างเต็มปากว่า เราคือผู้มีเกียรติที่เข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ครับ ผมรับร่างของรัฐบาลไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ต่อไป ท่านเสนาะ เทียนทอง ครับ

นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าวันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์วันหนึ่งที่เราได้ทำหน้าที่ของผู้ทรงเกียรติแห่งรัฐสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้นั้นก็ประกอบด้วย ผู้มีเกียรติที่มาจากปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรากำลังใช้อำนาจอธิปไตยของพี่น้องปวงชนชาวไทยมาถกมาเถียงกันเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวม ถ้าพูดโดยรวมแล้วไม่มีอำนาจอะไรจะสูงเท่ากับอำนาจของปวงชนชาวไทย แต่เหนือสิ่งอื่นใด มติใด ๆ ไม่ใช่ว่าจะสิ้นสุดแค่ตรงนี้ อย่าลืมว่าเราปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ท่านประธานที่เคารพครับ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมรอมมา ๗ ปี ๗ ปีกว่าในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนแล้วก็เป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ ได้ร่วมกันกับทั้งเพื่อน ทั้งน้อง ทั้งพี่ ๆ คนเก่าคนแก่อยู่ที่นี่ก็ยังเหลืออีกแยะ ตอนนั้นก็ยังเป็นข้าราชการที่ร่วมชีวิตการทำงานรับผิดชอบต่อบ้าน ต่อเมืองมา แล้วก็มาสมัครวุฒิสภาเป็นระบบวุฒิสภาในปัจจุบันกำหนดไว้ ๒๐๐ ท่าน แล้วก็กำหนดว่าต้องมีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไปจึงจะสมัคร ส.ว. ได้ เพราะฉะนั้นทั้งนักการเมืองก็ดี ทางข้าราชการผู้หลักผู้ใหญ่ที่เกษียณอายุแล้วก็ดีล้วนแล้วแต่เป็นเพื่อนเป็นฝูงกันก็มีรุ่นน้องก็มีมาทำงานอยู่ที่นี่ ผมยืนพูดกับท่านประธานที่เคารพ กับสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในขณะนี้ก็ยืนอยู่ในสังขารที่อายุกว่า ๗๐ ปี และได้ประกาศตัวว่าไม่รับอะไรแล้ว แต่จะยังไม่ยอมระวางความรับผิดชอบเท่านั้นเอง การพูดกันวันนี้นะครับ ต่างก็ถกกันไปถกกันมา อันนั้นดี ข้อเสนอของฉันดีกว่า ข้อเสนอของทางนี้ดีกว่า ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานเองก็ทำงานในเรื่องรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่ด้วยกันปฏิเสธไม่ได้ เพราะเราเป็นเสนาดิอยู่ด้วยกันในขณะนั้น อยู่ในช่วงกำลังถกกำลังเถียงกัน ซึ่งจะได้มารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมเองนั้นไม่ใช่นักวิชาการแล้วก็ไม่ใช่นักดารสภา และการพูดครั้งนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ผมขอโอกาสได้แสดงออกเพื่อให้เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่นั่งอยู่ตรงนี้พอดี จะเป็นรุ่นเก่าก็ดี เด็กรุ่นลูกรุ่นหลานรุ่นใหม่ ๆ ก็ดี จะต้องรู้ที่มาที่ไปของกติกากการปกครองบ้านเมืองว่ามันมาอย่างไรไปอย่างไร ผมเองนั้นวันจากเป็นผู้แทนราษฎร ๑๐ สมัย แล้วยังได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นสมาชิกสภาปฏิรูป สมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งชาติ ร่างรัฐธรรมนูญมา เช่น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๒๑ ก็ร่างกันมา ในที่สุดใช้กันมาถึง ๑๔ ปี เราก็มาร่วมแก้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ กัน กรุณาทบทวน นะครับว่าอะไรบ้างที่เกิดขึ้นในบ้านในเมือง ถ้าเป็นคนรุ่นเก่า ๆ จะรู้ว่า ทำไมถึงล้มลุกคลุกคลานมาเรื่องประชาธิปไตย ทำไมต้องหนีเข้าป่ากัน การดู ใส่ถาม ทำไมหนีเข้าป่า พวกหนีเข้าป่าก็นั่งอยู่ที่นี่เยอะ เพราะอะไรครับ เพราะเราอยากได้ประชาธิปไตย ในเมื่อถึงจุดตรงนี้นะครับ ต้องทำใจให้กว้าง สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ผมจะพูดเอาตรง ๆ ไม่อยากจะพูดภาษาไทย แล้วต้องมาแปลเป็นภาษาไทยอีก เพราะเราคนไทย เราอยู่ในสภาของประเทศไทย เพราะฉะนั้น พูดราวเป็นเล่นลิ้นกัน แล้วต้องใจกว้าง ต้องใจกว้างนะครับ โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ ตอนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมาก็ยังไม่รู้ว่าใครจะมาเป็นใหญ่ในแผ่นดินนี้

ได้กำหนดองค์กรอะไรต่าง ๆ ไว้มากมาย กำหนดการสรรหา กำหนดอะไรต่าง ๆ ไว้ในขณะเดียวกันก็ให้อำนาจกับบุคลากรในองค์กรอิสระต่าง ๆ อำนาจนั้นยิ่งกว่ายักษ์อีก หรือไม่ก็ถ้าไปเปรียบถึงงูทอนาคอนด้า (Anaconda) ยังเล็กกว่าอีก แต่ในที่สุดเขียนหลอกกันไว้ เขียนกันไว้สับสนอลหมาน ในที่สุดนะครับ การสรรหายักษ์หรือสรรหอนาคอนด้าเข้าไปนั่งทำหน้าที่ตรงนี้นั้น อำนาจมากมาย แต่ในที่สุดนะครับคนไหนมีอำนาจก็คือ เจ้าของยักษ์ เจ้าของงูอนาคอนด้า แล้วจะทำอย่างไรครับ ถ้าเป็นงูเห่า เป็นงูจงอางที่เอามาแผ่แม่เบี้ยกันคนก็กลัว แต่ที่ไหนได้เจ้าของงูได้ถอดเขี้ยวออกไปแล้ว มันได้แต่แผ่แม่เบี้ยเท่านั้นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับต้องทำให้ใจให้กว้าง โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ตอนนั้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมา ท่านนายกทักษิณ นายกรัฐมนตรีของพี่น้องชาวไทยยังไม่ได้ตั้งพรรคเลยครับ ยังไม่รู้ว่าจะใครจะเป็น เพราะฉะนั้นการฟังผมพูดวันนี้ต้องทำให้ใจกว้าง ผมไม่ได้ไปนั้นอะไรใคร แต่ว่าเราต้องการประชาธิปไตยใช่ไหมครับ เมื่อต้องการประชาธิปไตย ท่านนักการเมืองทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาอันทรงเกียรติที่นั่งอยู่ตรงนี้ หรือจะเป็นพี่น้องประชาชนกำลังฟังอยู่ หรือจะเป็น สื่อมวลชน ซึ่งเป็นกระบอกเงาในการที่จะสะท้อนสิ่งต่าง ๆ ให้กับสังคมได้เห็น เราต้องทำให้ใจกว้าง แล้วก็ต้องถือกติกาที่เรากำลังจะพูดกัน นี่คือกฎหมาย หรือว่ากติกาปกครองบ้านเมือง เป็นกติการะบอบประชาธิปไตยอันมีองค์พระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลทุกรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองมาตั้งแต่อดีตไม่ว่าจะเป็นในช่วงประชาธิปไตยไม่มีเลย แล้วก็มาในช่วงประชาธิปไตยครึ่งใบ แล้วก็มาเราบอกว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับประชาชน เป็นรัฐบาลเต็มใบ เพราะฉะนั้นช่วงเวลา ๓๐ ปีที่ผมได้เป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติ แล้วก็ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ มาหลายครั้ง มีอำนาจในบ้านในเมืองนี้ก็ไม่ใช่อะไรธรรมดา เป็นคนพิเศษนี้ได้คนหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนนะครับว่า วันนี้ผมขอเปิดใจพูดในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า การทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกที่เรามาจากพี่น้องประชาชนด้วยกัน ก็อยากจะให้มีความสำนึกว่าเราอย่าไปโยนกันเลยครับ ถ้าเปิดพูดกันอีกสัก ๒ อาทิตย์ก็พูดกันไม่จบ เพราะมีการ ถกเถียงกัน ผมคิดว่าเราสู้กันมาพอสมควรแล้ว เดี่ยวท่านขึ้น เดี่ยวเราลง เดี่ยวเราลง เดี่ยวท่านขึ้น ไม่ว่าจะเป็น

เป็นพรรคประชาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นพรรคอะไร เราต้องยอมรับว่าเรารู้กันมาอย่างโชกโชนใน การที่จะได้ชัยชนะ ได้อำนาจมา แต่ว่าเหนือสิ่งอื่นใดนะครับ เรากำลังทำหน้าที่ที่สำคัญ ไม่ได้ เกี่ยวกับพรรคไหนทั้งนั้นวันนี้ะครับ คือกติกาปกครองบ้านเมือง ผมเรียนว่าจะต้องพูดถึง ส่วนที่ว่าจะแก้ไข ทำไมถึงต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ แก้ให้ใครแล้วก็แก้เพื่อใคร ซึ่งมันจะรวมอยู่ ใน ๓ ส่วนด้วยกันที่ผมจะพูดดังต่อไปนี้ครับ ใช้เวลาไม่มากครับท่านประธานครับ เพราะว่าผมไม่อ้อมค้อมครับ

ในส่วนแรกนะครับ ที่ว่ารัฐธรรมนูญมีเพื่อใคร และแก้ไขเพื่อใครนั้น ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะต้องยืนยันความรู้ความเข้าใจร่วมกันว่า จำเดิมมานั้นอำนาจอธิปไตยเป็นของ พระมหากษัตริย์ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองพระมหากษัตริย์ได้สละ พระราชอำนาจนั้นให้กับปวงชนชาวไทย เจตนารมณ์ในการพระราชทานอำนาจนั้น พระองค์มุ่งพระราชทานให้แก่ปวงชนชาวไทยทั้งประเทศ ทรงยืนยันอย่างแน่วแน่และหนักแน่นว่า ไม่ได้สละพระราชอำนาจของพระองค์ให้กับบุคคลใดหรือบุคคลหนึ่งหรือหมู่คณะใด โดยเฉพาะพระราชเจตนารมณ์นี้คือหลักอธิปไตยที่สำคัญของปวงชนที่ประชาชนต้อง ทะนุ ถนอมหวงแหนพิทักษ์รักษาพระราชอำนาจที่พระองค์ทรงพระราชทานไว้ให้เป็นของประชาชน ตลอดไป จะต้องไม่ยอมให้ผู้หนึ่งผู้ใดหรือคณะหนึ่งคณะใดมาแย่งยึดอำนาจที่พระองค์ได้ พระราชทานไว้เป็นของตนหรือหมู่คณะตนโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะโดยรูปแบบและวิธีการใด ๆ เหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ เป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของประเทศ ไทย เพื่อได้พิสูจน์ให้เห็นว่าประชาชนชาวไทยได้พร้อมใจกันยอมเสียสละเลือดเนื้อและชีวิต ถ้าว่หากว่าอำนาจที่ทรงพระราชทานได้ถูกเบียดบังยื้อแย่งไป เพื่อนำอำนาจที่ทรงพระราชทานนั้น กลับคืนมาสู่พี่น้องประชาชน เห็นไหมครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าท่านประธานก็อยู่ใน เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทัน แต่ผมไม่ต้องพูดหรอกครับ ถ้าผมย้อนไปในอดีตยังอีกยาวนาน เพราะฉะนั้นการที่มายืนพูดอยู่ในอายุ เรียกว่าผู้เฒ่าคนหนึ่ง ก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าความหวัง อันเด็ดเดี่ยวที่ว่าพี่น้องร่วมชาติ ของเราทุกคนจะทะนุถนอมหวงแหนอำนาจที่ทรง พระราชทานนี้ และปกป้องไว้ให้บุคคลใดหรือคณะใดที่จะเบียดบังเอาไปไม่ได้ อำนาจ อธิปไตยคืออำนาจอธิปไตยที่ทรงพระราชทาน แก่ประชาชนนั้น ได้แก่ อำนาจนิตินบัญญัติ พัง ให้ดีนะครับ ส.ส. รุ่นใหม่ ๆ ลูกหลานไม่ใช่แต่เป็นผู้แทนเฉย ๆ นะครับ คือ อำนาจนิตินบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ อำนาจอธิปไตยทั้ง ๓ นี่เป็นไปเพื่อใครครับ นี่คือประเด็น สำคัญที่เราจะต้องพูดถึงและต้องเข้าใจร่วมกัน และทำใจให้กว้างด้วย การใช้อำนาจ อธิปไตยที่ทรงพระราชทานไว้นั้น ไม่ว่าจะใช้โดยใครก็ตาม เพื่อจะให้เป็นไปตามพระราช เจตนารมณ์และหลักการประชาธิปไตยแล้ว ต้องใช้อำนาจนั้นเพื่อการดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก ต้องใช้อำนาจอธิปไตยเพื่อความเป็นเอกราชของชาติ เพื่อความมั่นคงยั่งยืนของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้สถาพรเป็นนิรันดร์ไป นี่คือการเจตนารมณ์ที่ตราไว้

ประการที่ ๒ ถ้าต้องใช้อำนาจอธิปไตยเพื่ออำรงรักษาไว้ซึ่งบูรณภาพเหนือดินแดนทั้งผืนแผ่นดิน น้ำและน่านฟ้า จะไม่ยินยอมให้อริราชศัตรูใด ๆ กระทำ ย่ำยีได้เป็นอันขาด นี่คือนโยบายการของรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ประการที่ ๓ ต้องใช้อำนาจอธิปไตยเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม นั่นคือความร่มเย็นเป็นสุข ความรุ่งเรืองไพบูลย์ และความมั่นคงมั่งคั่งของอาณาจักรประชาราษฎร์ทั้งปวง -----

โดยไม่เลือกชั้นวรรณะ ไม่เลือกเพศเลือกวัย ไม่เลือกศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี เราสามารถ
จะมีความรัก ความสามัคคีอยู่ร่วมกันได้ถึงแม้ว่าจะต่างศาสนา ต่างประเพณีก็แล้วแต่

ประการที่ ๔ ครับ ต้องใช้อำนาจอธิปไตย เพื่อธำรงรักษาความเป็นไทย ทั้งใน
ด้านวัฒนธรรม ประเพณีให้จื๋งยังยืนสืบไป เพราะวัฒนธรรมประเพณีก็คือ สัญลักษณ์
ความหมายในการเป็นไทย หากสูญเสียไปก็เท่ากับการสิ้นชาติตนเอง

ท่านประธานที่เคารพครับ หากการใช้อำนาจอธิปไตยไม่ว่าจะโดยใครก็ตาม
ไม่เป็นไปดังที่ได้กล่าวมาทั้ง ๔ ประการนี้แล้ว การใช้อำนาจนั้นย่อมได้ชื่อว่าไม่เป็นธรรม หรือ
เป็นอธรรม ประชาชนชาวไทยทั้งมวลย่อมมีความชอบธรรมที่จะชกชิงอำนาจนั้นไม่ว่าใน
กรณีใด ๆ การเขียนกฎบัตรกฎหมายอะไรไว้นั้น ผมเองได้ต่อสู้กับท่านรองประธานรัฐสภา
หรือท่านประธานวุฒิสภาในปัจจุบันนี้แหละ เราไปต่อสู้กันว่าที่จริงมติใน การต่อสู้เราไม่ใช่ว่า
เราจะไม่อยากให้มีการแก้ไข เราอยากจะทำให้มีการแก้ไข เมื่อแก้ไขมาแล้วเรื่องใหญ่ ๆ อย่างนี้
ก่อนจะรับก็ควรที่จะเอามาพูดมาจากกัน มาแก้กันแก้แล้วเราจึงจะรับ แต่ที่ไหนได้ครับ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาด้วยความโปร่งใสใหม่ เป็นประชาธิปไตยใหม่ ผมฟังธงประเด็นเลยใน
ความคิดส่วนตัวของผมว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มาโดยไม่โปร่งใส อ้างชื่อว่าเป็นรัฐธรรมนูญ
ฉบับประชาชน แต่ไปยกธงเขียวต้องรับนะ ไม่รับมีเรื่อง ท่านประธานที่เคารพครับ นายเสนาะ
เทียนทอง รับเป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วก็ยังเป็นเสนาบดี เป็น มท. ๑ อยู่ในขณะนั้น ผมยืน
ขึ้นมาอย่างถูกผู้ชาย ผมรับครับ รับตามมารยาทของนักการเมือง ในเมื่อเราสังกัดพรรคเป็น
ถึงเลขาธิการพรรค เมื่อมีมติเป็นเสียงข้างมากกว่า ก่อนวันที่ผมจะรับ ๓ - ๔ วันนั้น ก็ต้องบอกให้
สมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ไม่รู้ความจริง ทางพรรคบอกว่า สู้เลย สู้ ๆ ไม่รับต้องไม่เอา แต่หลังจาก ๓
วันหลังนั้น บอกต้องรับ แล้วก็ไปออกมิตมา ผมในฐานะเลขาธิการพรรค ในฐานะที่เป็นเสนาบดีที่
ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ผมก็รับอย่างถูกผู้ชาย รับจนรอถึงวันนี้อย่างไรครับว่า ๕
ปีลองใช้ไปก่อน ไม่ต้องไปแก้อะไรหรอก นี่มันก็ ๗ ปีกว่าแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมมาพูดวันนี้
ทุกคนต้องทำใจให้กว้างนะครับ ต้องทำใจให้กว้างแล้วก็จะถูกหรือจะผิด ผมรับผิดชอบในตัว
ของผม อาจจะเป็นพูดครั้งสุดท้ายที่อยู่ในพรรคไทยรักไทยก็ได้เนะครับ เหมือนกับการที่เราได้
พูดกัน นั่นก็คือ รัฐธรรมนูญจะต้องเป็นไปเพื่อมหาชนชาวสยาม ไม่ใช่เพื่อคนใดคนหนึ่งอะไร

ต่าง ๆ อย่างที่นั่น เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนว่า เมื่อรัฐธรรมนูญมีขึ้นเพื่อใคร หากรัฐธรรมนูญ
ไม่ต้องแก้ไขอะไรต่าง ๆ ปัญหาของบ้านของเมืองมันก็ไม่เกิดหรอกครับ ปัจจุบันนี้เกิดอะไร
ผมเสียตายเหลือเกิน ผมเสียตายอยู่ ๒ อย่างครับ ผมเสียความรู้สึกแล้วก็เสียตายคนดี ๆ ที่
เข้าไป ทำหน้าที่อะไรต่าง ๆ นะครับ ก็เป็นทั้งเพื่อน ทั้งพวกทั้งอะไรต่าง ๆ แล้วก็เสียตายคน
ดี ๆ นะครับออกไปออกไปเถียงกันในที่วิจากท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติด้วยกันก็เข้าไป
ถกกัน ไปคนละทางทั้งที่อยู่ในสภาแห่งเดียวกัน -----

สภาผู้แทนราษฎรก็เช่นเดียวกัน ก็ถกกันเอง มีฝ่ายค้าน ฝ่ายนั้น ฝ่ายนี้ ถกกันไป ถกกันมา
อายเขาไหมครับ อายเขาไปทั่วโลก แล้วก็ดึงเอาประธาน Whip ของฝ่ายผมไปด้วย ท่านเป็น
ทั้งอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมา เป็นทั้งอดีตท่านผู้พิพากษามา ไปตีความกันอะไร
กัน การตีความกฎหมายต้องดูหลักความจริงด้วย กฎหมายนี้คนเขียนนะครับ แต่ว่าการจะไป
ตีความมันต้องนึกถึงหลักความจริง กลับตาบีนึกภาพ การที่จะสรรหาคนไปเป็น ป.ป.ช.
อย่างนี้ เห็นไหมครับมันเป็นอย่างไร ไปทำหน้าที่อะไร ก่อนสรรหาเขาก็เขียนว่า เราต้องสรรหา
คนที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นคนบริสุทธิ์ยุติธรรม เป็นคนที่ไม่เคยต่างพรร้ย เป็นคนที่อะไร แต่
รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนเอาไว้ว่า โอโฮ มีแต่เห็นไหมครับ องค์กระโสมที่ยังไม่ได้โดน
เหมือน ป.ป.ช. ต้องคืนเงินคืนทองกันให้วุ่นวายไปหมดเลย แต่ว่าการกระทำมันผิดไปแล้ว
เห็นไหมครับ แต่ ป.ป.ช. ก็ต้องมารับบาป เพราะอะไรครับ เขียนสับสนจนเรียกว่า คนมีวุฒิสูง
ๆ ยังตีความเข้าตัวเอง ไปขึ้นเงินเดือนให้ตัวเอง แล้วนับประสาอะไรกับคนชาวบ้านจะไป
ตีความอย่างไรครับ เขาจะไปรู้เรื่องอะไร นี่เรากำลังมาเถียงกันเรื่องอะไร เรากำลังจะมาแก้
อะไรครับ เราจะแก้อย่างเดียวหรือ ทำไมละครับ เราเป็นประชาธิปไตยจริงหรือเปล่า ตามผม
มาครับ ประชาธิปไตย เดียวนี้ละครับ นายเสนาะ เทียนทอง วันนี้ผมพูดในฐานะสมาชิก
รัฐสภา แต่โดยความจริงแล้วใครก็ปฏิเสธไม่ได้ละครับ ผมก็ปฏิเสธไม่ได้ ผมสังกัดพรรคไทย
รักไทย บัญชีรายชื่อหมายเลขที่ ๑๘ นะครับ ถามว่ามติพรรคออกมามันขัดไหม ผมบอกแล้วว่า
ผมไม่ได้บอกว่าผมเห็นดีกับร่างของพรรคหรือจะเห็นดีกับร่างของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วการแก้
รัฐธรรมนูญนะครับต้องไม่มีฝ่าย การแก้รัฐธรรมนูญนี้แก้เพื่อประชาชน แก้เพื่อประเทศชาติ
วันนี้เราประชุมรัฐสภา แล้วก็มาพูดถึงเรื่องรัฐธรรมนูญต้องไม่มีฝ่ายค้าน ไม่มีฝ่ายรัฐบาล ไม่มี
ฝ่ายวุฒิสภาเรากำลังพูดถึงปัญหาการปกครองบ้านเมือง เราไปดูสิครับว่าปัญหาต่าง ๆ
เกิดขึ้นมากมาย พูดแล้วอายเขาไปทั่วโลก เห็นไหมครับ แล้วในที่สุดนะครับ ตื่นเช้าขึ้นมา
เดี๋ยวนี้ทั้งวิทยุเป็นร้อย ๆ สถานี หนังสือพิมพ์ก็ไม่ว่าไร ๆ ทุกฉบับไปดูเถอะครับ มีแต่เรื่อง
คอร์รัปชัน โกงบ้านโกงเมือง กินนั่นกินนี่กินอะไรต่าง ๆ ถามว่าผู้เฒ่าสบายใจไหม ไม่สบายใจ
เลยนะครับ แต่ไม่ใช่แต่ผมคนเดียว สมาชิกก็ทำตาปริบ ๆ พูดอะไรก็ได้ เตือนอะไรก็ได้

ไปออกความเห็นอะไรก็ได้ เพราะอะไรครับ ก็รัฐธรรมนูญฉบับนี้ บอกว่าฉบับของ
ประชาชน แต่กลับเอาอำนาจธิปไตยของปวงชนชาวไทยมาอยู่ในคุก ไม่ใช่อยู่ในพรรค -----

- ๙๐/๑

ทำไมละครับ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นครับ ก็อาย ๙๐ วันยังไม่ละครับ แต่ก่อนนี้ผมก็เป็นผู้หลัก
ผู้ใหญ่ในพรรคมา ไปร่วมก่อตั้งพรรคชาติไทยกับผู้หลักผู้ใหญ่มา ท่านผู้อาวุโส ท่านพี่บรรหาร
ของผมนั่งอยู่ที่นี้ เราทำงานมาด้วยกัน ผมก็เป็นคนตรง ๆ อย่างนี้ แล้วจะทำอย่างไรครับ พุด
ก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้ มีนักวิชาการบางคนออกมาว่า ทำไมถึงไม่ลาออกแล้วไปอยู่ทำไม มา
พูดประชดประชัน ก่อนจะพูดอะไรต้องคิดนะครับ ถ้าสมมุติว่าลาออกกันไปสัก ๙๐ วัน ผมไป
สังกัดพรรค สมมุติว่าผมนี่ลาออกแล้วไปสังกัดอยู่ในพรรคเดิมของผม อยากจะไปฟื้นฟู
พรรคชาติไทยของผมกับพี่บรรหาร ผมไป ๙๐ วัน แล้วเกิดเขายุบสภาละ ผมก็ไม่รู้จะทำ
อย่างไร ผมไม่เป็นไรหรอก เพราะผมละผมไม่เอาอะไรแล้ว แต่ลูกหลานเด็กเล็กของผมทำ
อย่างไร เราต้องเอาความจริงมาชี้กันให้เห็นนะครับ ประชาชนกำลังฟังอยู่ เพราะฉะนั้นเราไม่
ต้องมาพูดดีลั่นกันนะครับ ลักษณะทั้ง ๒ ด้านนี้ะครับ ดำรงอยู่ ผมคิดว่าที่จริงพูดแค่นี้ก็จะ
พอแล้ว มองเห็นกันหมดแล้วนะครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นประชาธิปไตยจริงหรือ ทำไมละ
ครับ ป.ป.ช. นี่ทำผิดคิดมิชอบถึงขนาดที่ว่าถ้าชาวบ้านนี้ตกใจถึงมีตัดสินใจมาเอียงกัน
ถกกันบอกว่ายังไม่พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ถ้าตามชาวบ้านนะครับเราต้องเอาภาพตรงนี้
ออกมา ถ้าชาวบ้านนะครับ ถ้ากำนันนี้แค่มันถูกตัดสินอย่างนี้นะครับไม่ต้องถึงกับขนาด
ป.ป.ช. หรือมันไม่กล้าออกมาเดินดินแล้วต้องหนีไปอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ แต่เรายังมาถกเอาผู้
หลักผู้ใหญ่มาถกกันว่ายังไม่พ้นตำแหน่งหน้าที่ หน้าซ้ำเหล็กกำลังร้อนซ่าอยู่ มีศาสตราจารย์
ที่เขียนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมา ไม่เป็นไรถึงลาออกแล้วก็ยังจะไปสมัครองค์กรอื่น ๆ ได้อยู่
ถ้าพูดอย่างนี้นะครับ ถ้าเป็นคนบ้านผม คนส่วนใหญ่พูดภาษาอีสาน โอ๊ยอยากคาบ มันไม่ถูก
หรอกครับ มันต้องการตีความกฎบัตรกฎหมายอะไร เราอย่าลืมนะครับว่า ผมไม่ใช่อยากเด่น
อยากดังอะไรนะครับ ผมขอพูดเป็นครั้งสุดท้ายสำหรับชีวิตผม วันนี้นะครับอยากจะให้ปัญหา
ของบ้านของเมืองอย่างน้อยนะครับอย่าลืมหา อำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทยอยู่ที่นี้ ๔๐๐
เขตเลือกตั้ง ๑๐๐ พรรตี่ลิสต์ (Party list) ๒๐๐ วุฒิสภา -----

จริงอยู่ครับ พรรคที่ผมสังกัดอยู่มีเสียงจะทำอะไรก็ได้ เพราะมันเกินกึ่งหนึ่งของทั้งสองสภา มันเกินกึ่งหนึ่ง ๓๗๗ จะทำอะไรก็ได้ แก้วรัฐธรรมนูญก็ได้ จะทำอะไรก็ได้ทั้งนั้นละ ถ้าหากว่า เงามติของพรรคออกมา แต่เรากำลังพูดนี้เราพูดของเรื่องประเทศชาตินะครับ ไม่ใช่เรื่องของพรรค ผมคนหนึ่งละครับไม่ยอมอยู่ในคุกเป็นเด็ดขาด อาจจะถูกเป็นครั้ง สุดท้าย แล้วก็ขอรับรองนะครับว่าถ้าเห็นว่าการที่ผมพูดวันนี้มันไปขัดมติพรรค ผมพร้อมอย่างถูกผู้ชาย แต่ไม่ใช่พร้อมที่จะลาออกนะครับ แต่พร้อมที่จะรับมติของคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อผมจะได้ไปกราบอภิปูรพรบอภิปูรกลับมาอยู่ด้วยคนเถอะ และไม่ได้ทำทนาย ผมรับไม่ได้จริง ๆ ผมรับไม่ได้จริง ๆ ครับ ผมขอพูดอย่างผู้เฒ่าคนหนึ่ง แล้วก็ถ้าอย่างไรก็ขออย่างเดียวว่าถ้ามีอะไรก็ไปเอาดอกไม้จันทน์สักเล็ก ๆ ไปให้ผมสักช่อหนึ่ง ก็ยังดีนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดสภาพเช่นนี้ แน่نونว่าตัวบุคคล ความคิดของบุคคลย่อมมีความสำคัญ ความผิดไม่ได้อยู่ที่อำนาจนะครับ แต่อยู่ที่คนใช้ หากคนใช้ไม่ดีก็สามารถดัดแปลงบิดเบือนอำนาจนั้นให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ตนและคณะตนเองได้ แต่ทว่าเงื่อนไขแห่งรัฐธรรมนูญที่เอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอำนาจ ก็เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการบิดเบือนอำนาจของปวงชนได้ ในที่นี้จะกล่าวถึงเงื่อนไขแห่งรัฐธรรมนูญโดยจะเว้นเสียไม่กล่าวในส่วนของคุณคนละครับ เพราะทุกคนก็รู้เห็นเหมือนกันอยู่ทุกคน เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดสภาพรัฐบาลเข้มแข็ง องค์กรอื่นอ่อนแอ และนำไปสู่การใช้อำนาจที่คลาดเคลื่อนไปจากเจตนารมณ์ของพระมหากษัตริย์ ที่ให้ไว้

ประการแรกนะครับ การกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะเป็นสังกัดพรรคก็ดี หรือท่าน ส.ว. ก็ดี สิ่งต่าง ๆ มันได้ผ่านมาให้เราได้พิสูจน์เห็น การไปกำหนดให้ ส.ว. สมัครได้ครั้งเดียว อันนี้มันจำกัดสิทธิ พอได้เป็น ส.ว. เข้ามาแล้วอยู่ ๖ ปี มาทำอะไร ก็ได้ ไม่ต้องกลับไปดูประชาชนหรอก ฎได้เป็นแล้ว แล้วฎไม่ได้เป็นอีกแล้ว เฮ้ย ใครจะมาซื้อฎให้ไปยกมือให้ทำอะไรฎก็เอาแล้ว อย่างนี้หรือครับประชาธิปไตยที่กำลังลือกันสนั่นหวั่นไหวอยู่ขณะนี้ เป็นอย่างไรครับ เหมือนกับ ส.ว. ฎซื้อ ผมไม่ได้กล่าวหานะครับ ถ้าท่านเป็น ส.ว. แล้วท่านไม่ได้ยินข่าววิพากษ์วิจารณ์กันก็อย่ามาเป็นเลย ลาออกเสีย สังคมเขาลือกันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่านอย่าอายเลย ไปแก้ให้เด็กให้เล็กมัน แล้วท่านก็ต้องไปสมัครก็ได้ ต้องเปิด

กว้างให้เหมือนกับผู้แทนนี้แหละครับ คนดีให้พี่น้องประชาชนเขาได้สรรหาเข้ามา ไม่ต้องไป
บอกว่าเป็นได้แค่สมัยเดียว สองสมัย อย่าไปกำหนดเปิดกว้างเหมือนผู้แทนนะครับ ให้อยู่มี
อายุเท่ากับผู้แทนนี้แหละ ให้พี่น้องประชาชน ๔ ปี ก็พิสูจน์กันทีหนึ่ง -----

ผู้แทนก็เช่นเดียวกัน ต้องใจกว้างสิครับ ท่านหัวหน้าพรรค แม้กระทั่งพรรคฝ่ายค้านก็ทำได้ กฎหมายเขียนไว้แล้วครับ ๑ ใน ๕ ของแต่ละสภา ฝ่ายค้านมีเกิน ๑๐๐ ครับ ยื่นมาสิครับไม่ต้องไปกลัวแพ้ออก ผมยังว่าคนมีสติสัมปชัญญะยังมีอยู่ใน ๓๗๗ คน แก่เสีย อะไรที่มันเอา อธิปไตยของปวงชนชาวไทยไปล็อกเอาไว้ ไปเหมือนกับทาส สมัยนี้เขาเลิกทาสกันแล้วครับ เลิกมานานแล้ว หรืออยากจะกลับไปเป็นทาสอีกก็เอาสิ ไม่ว่ากัน เพราะฉะนั้นผมขอพูดเป็น ประเด็นที่มีความหมายแล้วเอาของจริง ๆ มาพูด ไม่อ้อมค้อม ถึงเวลาแล้วหรือยังครับที่เราจะ ร่วมกันในการที่จะทำ ดังนั้นนะครับเพื่อทำให้คนดีมีฝีมือทั่วแผ่นดินนั้นได้มีโอกาสเป็น ส.ส. เป็น ส.ว. ไม่ต้องไปเป็นทาสใคร ไปกำหนดเสียจะสังกัดพรรคใหม่ การสังกัดพรรคจะมีกติกา อย่างไรที่เราอยู่กันมา ส.ว. เราจะไปกำหนดสิทธิคนดี ๆ ไม่ให้เขามาสมัครอีกนี่มันไม่ถูกนะ ครับ ไปร่วมกันเสีย วันนี้ไม่เกี่ยวกับพรรคการเมือง เรามาพูดกันเรื่องปัญหาของกติกาก ปกครองบ้านเมือง เราอย่าไปทำให้อธิปไตยของปวงชนชาวไทยมานั่งทำตาปริบ ๆ อยู่ เฮ้ย คราวหน้าไม่สงนะ อย่างนั้นผมรับไม่ได้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมรับไม่ได้จริง ๆ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกศล พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจาก บัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ด้วยความเคารพท่านเสนาะครับ เอากลับมาที่ประเด็น ๒๙๕ ได้ไหมครับ ด้วยความเคารพครับ

นายเสนาะ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมหมด ประเด็นแล้วครับท่านประธานครับ พูดแค่นี้คนฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่องก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร ไม่ต้องพูดมากกว่านี้แล้วครับ ผมคิดว่าผมจีประเด็นไปถูกต้องหมดตามความรู้สึก ของผมนะ จะผิดก็ได้ แต่ผมรับผิดชอบ ผมรับผิดชอบครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะให้บ้านนี้ เมืองนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีองค์ พระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุข เพราะฉะนั้นข้อสรุปของผมก็ไม่อยากจะพูดมากกว่านี้ แล้วครับ ผมได้ใส่ประเด็นตรง ๆ ไปแล้วว่าผมรับไม่ได้กับระบบในการที่จะเอาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎร ๑ เขต ประชากร ๑๕๐,๐๐๐ คน ๑๖๐,๐๐๐ คน กำหนดไว้ ๔๐๐ เขตเลือกตั้ง กับอีก ๑๐๐ Party list ท่านประธานที่เคารพครับ พรรคที่ผมสังกัดอยู่อย่างน้อยก็ได้อธิปไตย

ของคนในชาติมา ๓๐๐ เขต ลองคุณไปสิครับว่าประชากรเท่าไร ปวงชนชาวไทยเท่าไร จะต้อง
เอามาอยู่ในคุกในตาราง ทำอะไรไม่ได้ พุดอะไรก็ไม่ได้ผมคิดว่ามันถึงเวลาแล้วครับที่เรา
จะต้องแก้กัน ไปแก้เถอะครับ แต่ผมไม่มีสิทธิจะไปเซ็น สื่อมวลชนก็แห่จะไปเซ็นร่วมกับฝ่าย
ค้าน ผมก็ยังไม่แน่ใจว่าฝ่ายค้านเอาจริงหรือเปล่าดูแล้วเปิดเกมก็ยังเห็นเล่นท่าที่กันอยู่นั่น
แหละ ทำไมไม่แก้ละครับ หรือยังหวังอำนาจตรงนี้อยู่ กลัวว่าผู้แทนจะออกจากพรรคง่าย ท่าน
ไม่ต้องกลัวหรอก พิสูจน์ให้เห็นแล้วพรรคประชาธิปัตย์ เห็นไหมครับ ได้แต่ตัวมา แต่คะแนน
ไม่ได้หรอกครับ ได้แต่ตัวเข้ามาแต่คะแนนไม่ได้ เขายังศรัทธาพรรคประชาธิปัตย์ทางใต้ ทาง
อีสานท่านไปหาเสียงแทบเป็นแทบตายอย่างไรก็ได้ ในเมื่อเขาศรัทธาพรรคไทยรักไทย ----

เพราะฉะนั้นเป็นสิทธิของประชาชน ปวงชน เราต้องเปิดโอกาสให้เขา นะครับ แก๊สครับ อย่าไป
หวงอำนาจตรงนี้ไว้ เปิดใจให้กว้าง ถ้าเราทำดี พรรคดี นะครับ วิ่งเข้ามาเองแหละ ไม่ต้องให้
ใครนั่นหรือใครนั่น แม้กระทั่งประชาชนเขาก็ต้องให้ ผู้แทนเขาก็ไปสมัครพรรคนี้ นะ พรรคดี ไม่
ต้อง ผมทำงานการเมืองมาก็ได้พอสมควร เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตขอขอบคุณท่านประธานที่
ให้โอกาส ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่นั่งฟังผมพูด แต่ว่าผมเรียน นะครับว่าถ้าจะเป็น
มติพรรคว่าผมนี้ขัดมติพรรคอย่างแรง หรือไม่เปิดใจกว้าง ยังไม่สายครับ ถ้าเปิดใจกว้างแล้วเอา
คำพูดของผมอะไรไปคิดไปไตร่ตรองแล้วยังไม่สายครับ อะไรก็ยังสามารถกันได้ แต่ถ้าหากว่าจะให้ผม
ก้าวออกจากพรรคที่ผมปฏิญาณว่าชีวิตนี้อยู่พรรคสุดท้ายแล้ว ถ้าจำเป็นต้องออกเพราะว่า
จะต้องถูกขับอะไรไป ผมก็ขอว่าให้เอาลูกชายผม แล้วก็ หลานอีก ๒ คนออกไปด้วยครับ
ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ นี่ท่านเสนอได้ใช้เวลาไป
ในส่วนของเวลาของพรรคไทยรักไทย นะครับท่าน Whip รัฐบาลครับ พอดีท่านโน้ตขึ้นมาว่าใน
ส่วนนี้ก็ตัดส่วนที่ยังไม่ได้พูดออกไป นะครับ ถ้าหากว่าเวลาครบ นะครับ ก็ถือว่าท่านได้ใช้เวลา
ในส่วนนั้น นะครับ ท่านสมาชิกครับ ในส่วนของท่านสมาชิกพรรคร่วมฝ่ายค้านที่ใช้เวลา
เหลืออยู่อีกท่านหนึ่ง ท่านสุดท้ายที่ยังใช้เวลาไม่เกิน ๑๐ นาที นะครับ เชิญท่านพีระพันธุ์ครับ
พร้อมหรือยังครับ อยู่ไหมครับ เชิญเลยครับท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ครับ ท่านพีระพันธุ์
ครับขออภัยนิดเดียว คิวของท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ ขออภัยครับ ท่านพีระพันธุ์ต่อจากท่าน
แก้วสรรครับ เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา พูดตามหลังท่านเสนอ นะครับ ใน
ที่ท่านกล่าวมานี้ก็ลำบาก ผมอยากจะพูดตรงนี้ครับว่า รัฐธรรมนูญแก้ไขได้ครับ รัฐธรรมนูญนี้
ประเมินได้ วันนี้เป็นเพียงก้าวแรกของการประเมินรัฐธรรมนูญ ผมเป็นสมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญครับ มนุษย์กลุ่มหนึ่งก็เหมือนประเทศต่าง ๆ พยายามที่จะรวมตัวกันแล้วก็สร้าง
หลัก มองปัญหาสร้างหลักคิดไปข้างหน้าบนสมมุติฐานต่าง ๆ มากมาย บนปัญหาที่มองเห็น
ฉะนั้นการประมาณการ การคาดการณ์ต่าง ๆ นี่นะครับย่อมคลาดเคลื่อนได้ เพราะฉะนั้นต้อง

ประเมินได้ การประเมินหรือเสนอแก่นั้นนี่นะครับ ผมเห็นด้วยกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า ถ้าไม่เสียไม่ต้องซ่อม แต่คำว่า เสีย นั้น คืออะไร ต้องขอร้องนะครับ ตามที่ท่านเสนอจะพูดก็ขอพูดนิดหนึ่ง เพราะผมเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญอยู่ด้วย เรื่อง ๙๐ วันนี่เถียงกันหนักนะครับ เถียงกันหนักการว่างรัฐธรรมนูญตอนนั้นนี่คิดถึงปัญหา ท่านลองนึกย้อนเวลาค่ะครับ ท่านประธาน หลักบั๊วคับ ส.ส. สังกัดพรรคนี้มีมาตั้งแต่สมัยรัฐธรรมนูญก่อนหน้านั้นนั้นนะครับ แล้วก็ใช้สร้างเสถียรภาพให้บ้านเมือง โดยมีท่านนายกเปรมนี้กำกับอีกชั้นหนึ่ง หลังจากนั้นช่วงนายกชาติชายเกิด รสช. จาก รสช. เลือกตั้ง พรรคการเมืองข้างมากยกเสียงให้ทหารเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะอะไร ถ้าพูดต้องพูดให้หมดครับ หัวหน้าพรรคถูกถูกพรรคจี้ให้ออก เสรีจ แล้วตั้งรัฐบาลไม่ได้ แล้วบ้านเมืองเป็นอย่างไรจนบัดนี้ -----

เพราะนี่คือสิ่งที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญและประชาชนเขามองเห็น เขาก็มีความพยายาม
อย่างนี้ ผิดถูกอีกเรื่องหนึ่งนะครับ ท่านจะเห็นว่าการออกแบบนี้มีการกดอำนาจทางการเมือง
บทบาทหรือกลไกทางการเมืองลงไปมาก พรรคประชาธิปัตย์กับพรรคชาติไทยอยากจะอภิปราย
ไม่ไว้วางใจเรื่องทุจริต CTX ก็อภิปรายไม่ได้ เสียงไม่ถึงและต้องส่ง ป.ป.ช. จะอภิปรายนายก
เสียงต้องถึง แล้วก็เตรียมนายกไว้แล้วด้วย อันนี้เป็นความคิด ในเชิงกฎหมายของกลุ่ม เทค
นิเชียล (Technical) ใน สสร. บอกว่าต้องออกแบบอย่างนี้ ๆ ขณะเดียวกันในจินตนาการเขา
เขาก็นึกว่าพรรคการเมืองนี้ได้รับเงินอุดหนุนให้มีสาขามีอะไรต่าง ๆ ก็เกิดประชาธิปัตย์ใน
พรรค เขาไม่นึกว่าจะมีหัวหน้าพรรคหรือกรรมการพรรคบอกนี้ ช่างนักไม่สงนนะ เขาไม่นึก แต่
ท่านประธานครับผมถึงกล่าวไว้นะครับ บางสังคมบางประเทศนี้ต่อไปให้พระพุทธรูปเจ้ามาเขียน
กฎหมายก็เปลี่ยนไม่ได้ เพราะเป็นปัญหาของคนนี้ครับ นี่คือการประเด็นของการร่างรัฐธรรมนูญ
บอกว่าจะร่างรัฐธรรมนูญปฏิรูปการเมือง แต่จริง ๆ คือการปฏิรูปรัฐธรรมนูญเท่านั้น การเมือง
มันถูกปฏิรูปหรือเปล่า นี่คือนโยบายที่ท่านเสนอแนะพูด มันเป็นปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญ ๙๐ วัน
หรือเป็นปัญหาเรื่องประชาธิปัตย์ในพรรคด้วย ประชาธิปัตย์เกิดปัญหาอย่างนั้นหรือเปล่า
ครับ เพราะนั่นมีทั้งเงื่อนไขกฎหมายแล้วก็เงื่อนไขวัฒนธรรมและเงื่อนไขความเป็นจริงในสังคม เราไม่
ต้องประเมินกัน สำหรับปัญหาแต่ละเรื่องที่คุณถามมานี้ะครับ ปัญหาเคลือบกันอยู่ทั้งนั้น แล้ว
ควรทบทวนอย่างยิ่ง ถ้ารัฐธรรมนูญเป็นปัญหาอยู่ด้วย แล้วก็ทำลายเสรีภาพของ
ผู้แทนราษฎรนะครับ แก่เลยครับ เสรีภาพต้องมาก่อน ผมก็พูดตรงนี้เท่านั้น กลับมาถึงเรื่องการ
แก้กรรมการสรรหาคราวนี้นะครับ ท่านเสนอแนะพูดถูกมากครับ นั่นเป็นคำที่สำคัญที่สุดที่ท่าน
พูด การร่างรัฐธรรมนูญ การแก้รัฐธรรมนูญไม่มีพวก ไม่มีกาลเวลา ไม่มีพรรค เราพูดจาก
ปัญหา มองไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นนะครับรัฐธรรมนูญไม่ได้เป็นมาตรฐานะครับท่าน
ประธานครับ รัฐธรรมนูญคือหลักแล้วมันปรากฏตัวเป็นมาตรฐานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นหลักการ
สรรหาองค์กรอิสระนี่ะครับ หลักมันยืนอยู่แล้วว่ากลุ่มหนึ่งเป็นพวกมีตำแหน่งที่ปลอดการเมือง
ประธานศาลต่าง ๆ กลุ่มหนึ่งเป็นฟิงไปที่อธิการ อีกกลุ่มหนึ่งเป็นพวกพรรคการเมือง แล้ว
อย่างที่ขออภัยเอ่ยนามท่านชุมพล อภิปรายใน สสร. เขาเถียงกันนะครับ บอกอุตุสำห้กด
การเมืองไว้ และพอจะสร้างองค์กรอิสระ เพื่อจะไปตรวจอำนาจการเมืองนี้ ทำไมเอาพรรค

การเมืองเข้ามา ก็ถามกันนะครับ แต่เราก็บอกว่าเข้ามาพรรคละ ๑ แล้วก็เลือกกัน แล้วก็หวังเอา
ว่าพรรคการเมืองจะแยกออกมา นี่คือการหาคนดีให้บ้านให้เมือง ไม่ใช่เรื่องพรรคฝ่ายค้าน
หรือพรรครัฐบาลเข้าใจกันอย่างนั้น ก็เลยให้มี แต่พลาดครับท่านประธาน แทนที่จะเขียนว่า
ให้เลือกกันให้เหลือตัวแทนแต่ละพรรค ให้เลือกกันเองให้เหลือไม่เกิน ๕ คน ถ้าเกิน ๕ คน
ให้เลือกกันเหลือ ๕ คนให้เขียนแค่นั้นก็หมดเรื่องไม่ต้องมามีปัญหาอย่างนี้ มี ๔ คนก็ไป ๔
คนสิครับ แต่ท่านประธานครับ สสร. คิดไว้อย่างนั้น แล้วตัวอย่างก็เกิดอีกครับ เขียนกฎหมาย
ไว้อย่างไรก็หนีไม่พ้นคนครับในส่วนนี้ ท่านนิพิฐฐ์ ใช่ไหมครับอภิปราย ผมเห็นด้วยกับท่าน
ครับ กกต. แล้วก็ ป.ป.ช. ในช่วงแรกใช้รัฐธรรมนูญที่สรรหา โดยตอนนั้นประชาธิปไตยเป็น
รัฐบาล แล้วก็เลือกโดยวุฒิสภซึ่งตอนนั้นเป็นวุฒิสภาแต่งตั้ง คุณภาพดีกว่าเป็นอยู่ ที่เลือกโดยรุ่น
ผมนี้ -----

ดีกว่า ผมยืนยัน เรียนถามพี่น้อง ท่านนิพนธ์นั่งตรงนี้ บอกพี่ตอณูผิแต่งตั้งเขาเลือก
เขามีไฟไหม เขาบอกไม่มี มีก็กระซิบกันหน่อยคนนั้นคนนี้ แล้ววุฒิสภาเป็นความหวังหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีไฟไหม ถามตรง ๆ มีครับ เสียงเรียกตรงเลยครับ ๑ ๗ ๘ ๙ ล็อกกัน
อย่างนี้ทั้งหมด พูดกันตรงนี้ ปุณณมันเป็นปุณณ เราพยายามสร้างอะไรที่เป็นอิสระจากสิ่งซึ่ง
มันมีการเมืองมีความรู้จัก นี่คือปัญหาครับ ขณะเดียวกันถามว่ากรรมการสรรหาในช่วงที่
พรรคไทยรักไทยเป็นรัฐบาลนี้เป็นอย่างไร ผมยืนยันที่ท่านการุณพูด ผมจำได้นะครับ ท่าน
อดิศร เพียงเกษ นี่ละ ขออภัยเอ่ยนามท่าน ประชาธิปัตย์ไม่ถูกเลือกเข้าไป ท่านอดิศรนี่เป็น
คนบอก ก็ช่วยไม่ได้ ท่านมีอยู่หนึ่งนี่ ท่านพูดอย่างนั้น แล้วถามพอเข้าไปโหวต (Vote) นี่เป็น
ก้อนใหม่ เป็น เป็นก้อน ถืออยู่ ๕ เสียงนี่นะครับ บล็อกเท่าไรก็ได้ คนอื่นต้องยอมหมด เพื่อน
รุ่นพี่เป็นอธิการบอกเป็นกรรมการสรรหาเมื่อไรปวดหัวจริง ๆ โทรมายูนั่น เอาความจริงมา
พูดครับ นี่คือเรื่องของมนุษย์ เพราะฉะนั้นเมื่อประเมินแล้วมนุษย์เป็นอย่างนี้ดีได้ชั่วคราว
ชั่วคราว สร้างวัฒนธรรม สร้างประเพณีดีงามไม่ได้ ก็แก้สิครับ ดูสิครับมนุษย์มันจะเก่งกว่า
กฎหมายไปได้สักแค่ไหน ท่านขงจื้อก็บอกให้พระพุทธรูปเจ้าก็ช่วยไม่ได้ ลองกันดูประเทศไทย
จะพิสูจน์ให้โลกดูว่าเขียนกฎหมายเปลี่ยนคนได้ ก็ลองดูครับ เพราะฉะนั้นถ้าเห็นว่าจุดนี้เป็น
จุดแก้ไขนะครับ ผมเห็นด้วย แล้วก็ไม่ใช่ปัญหาเทคนิคนะครับ ว่าเดิมมี ๕ ตอนนี่เหลือ ๔ ก็
เลยต้องแก้ แล้วท่านจะเห็นปัญหาเทคนิคเขียนแค่นั้นพอเลยครับ บอกว่าให้พรรคการเมือง
เลือกกันเอง ตัวแทนพรรคละ ๑ มีไม่เกิน ๕ เกิน ๕ ให้เลือกเหลือ ๕ เขียนแค่นี้ครับ แค่นี้
เท่านั้นครับ แล้วทุกฉบับละครับ ทั้งศาลรัฐธรรมนูญ กกต. ก็เขียนอย่างนี้ เกม แต่ถ้าปัญหา
มันไม่ใช่เรื่องเทคนิคเป็นเรื่องของพรรคการเมืองหรือมนุษย์ไม่ว่าจะเป็น ส.ว. หรือพรรค
การเมืองมันทนกลืนกันไม่ได้ต้องหนีมันแล้ว ท่านก็ต้องเอาพรรคการเมืองออกนะครับ เอา
ออกก็ต้องรัฐธรรมนูญนี่นะครับมันเป็นหลัก หลักว่าต่อไปนี้กรรมการสรรหาองค์อิสระเอา
พรรคการเมืองออกมันก็ต้องเอาออกทั้ง กกต. ทั้งศาลรัฐธรรมนูญครับ รดมี ๔ ล้อบอกตอนนี้
เอาออกล้อเดียวก่อนวิ่ง ๓ ล้อ เป็นล้อยาง อีกล้อหนึ่งเป็นล้อเกวียนปูเลง ๆ รัฐธรรมนูญไม่ได้
ของเฉพาะกิจครับท่านประธาน รัฐธรรมนูญเป็นการทบทวนหลัก ถ้าหลักมันใช้ไม่ได้ไม่ถูกแก้

แก้แล้วหลักมันอยู่ตรงไหนแก้ให้หมด ไม่อย่างนั้นนักศึกษาถูกศิษย์ผมหรือฝรั่งมาดูบอก พอเลือก ป.ป.ช. ไม่มีพรรคการเมือง พอมา กกต. ยังมีพรรค คุณถือหลักอะไรกันนี้ เพราะรัฐธรรมนูญไม่ใช่เรื่องเฉพาะกิจ แก้ก็แก้หมดนะครับ เพราะฉะนั้นผมยืนยันนะครับว่า ต้องแก้ให้สอดคล้องกัน มีพรรคการเมืองอยู่ที่ไหนต้องไปแก้ตรงนั้นนะครับ แล้วแก้ทั้งที่ให้มันถาวรไป ส่วนที่เป็นห่วงเรื่อง ป.ป.ช. นะครับท่านประธาน ๓๐ วันนี้นะครับที่เป็นห่วงกันนักกันหนา ในเมื่อองค์ประกอบมันยังไม่ครบ เวลา ก็ยังไม่นับครับท่าน ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ยังไม่มีเวลามันยังไม่นับครับ ดูกันหน่อยแป๊บเดียวก็เสร็จครับ เพราะฉะนั้นในตอนจบผมก็คงไม่ใช่เวลามาก ผมเป็นแต่เพียงว่าประเมินกันนะครับว่ามนุษย์มันสอดคล้องกับหลักที่วางใหม่ ถ้าไม่คล่องเราก็ปรับมาในจุดที่เหมาะสม แล้วปรับที่ให้มันเป็นหลักปรากฏทั้งหมด ส่วนจะเลือกเส้นทางที่รัฐบาลเสนอ ก็คือเอาผู้นำฝ่ายค้านผู้นำข้างมาก หรือจะหันไปหาสภาที่ปรึกษากับกรรมการสิทธิ ผมก็มีหลักอย่างนี้ครับ ท่านประธาน มีท่านผู้หนึ่งกล่าวว่า รัฐธรรมนูญต่อไปถ้าจะแก้ต้องฟังประชาชนเสมอ แต่คราวนี้เฉพาะหน้าเขาไปก่อน ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพผมไม่เห็นด้วยนะครับ รัฐธรรมนูญมีหลักอยู่ในนั้นว่ากลุ่มนี้ต้องใกล้ชิดกับชาวบ้านชาวช่อง ไม่พรรคการเมือง มันก็ต้องหาองค์กรในกลุ่มนี้ -----

จะเป็นสมาชิกอาชีพ หรือจะเป็นอะไรทิศทางไปตรงนี้ครับ เขายืนหลักอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นไปทางพรรคฝ่ายค้านนี่นะครับ ผมว่าตรงนั้นมันยืนหลักตรงนั้นอยู่ แล้วไม่ต้องฟังประชาชนหรอกครับ เพราะมันไปแนวเดียวกัน แต่ถ้าแก้แล้วหนีกลับไปหาการเมืองหนักขึ้นอีกนี่นะครับ คือไปหาผู้นำฝ่ายค้าน แล้วผู้นำข้างมาก ซึ่งผมก็ยังไม่รู้ว่าใครจะแต่งตั้ง นะครับ ตรงนี้ผมว่าผิดทางนะครับ เพราะฉะนั้นในทัศนะผมผมจบว่าผมจะโหวตรับร่างของฝ่ายค้านนะครับ เพราะมันคลุมทั้ง ๓ องค์กร ส่วนองค์ประกอบจะไปมีผู้นำข้างมาก ข้างน้อย หรืออะไรต่าง ๆ ก็ไปว่ากันโน้น เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานครับ ลืมถามท่านรองฯ วิชาญหน่อยท่านเคยสอนรัฐธรรมนูญ ผู้นำเสียงข้างมากถ้ามันเป็นรัฐบาลเสียงข้างน้อย มันจะมีได้อย่างไรครับ เพราะว่าเสียงข้างมากแตกกันหมดตั้งรัฐบาลไม่ได้ แต่มีพรรคหนึ่งยื่นเป็นรัฐบาลได้ เพราะเสียงข้างมากมันแตกกัน รวมตั้งกันไม่ได้ อันนี้เขาเรียกรัฐบาลเสียงข้างน้อย แล้วผู้นำเสียงข้างมากจะเป็นใครครับ เป็นคนเดียวกับผู้นำฝ่ายค้านใช่ไหมครับ เพราะผู้นำฝ่ายค้านคือหัวหน้าพรรคใหญ่ที่ไม่ได้เป็นรัฐบาล แล้วข้างมากอยู่ไหนครับ ข้างมากอยู่นอกรัฐบาลก็เป็นคนเดียวกันสิครับ เพราะฉะนั้นจะเรียกว่า ผู้แทน ส.ส. พรรครัฐบาล อย่างนั้นก็อาจจะไม่สับสนนะครับ ก็ขอเรียนถามท่านฝากไว้ด้วยว่าคำ ๆ นี้ ถ้าใช้กับรัฐบาลเสียงข้างน้อยทำอย่างไรครับ แล้วก็ท้ายสุดมันเหมือนกับผู้นำเสียงข้างมากของสภาสหรัฐหรือเปล่าครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : หลังจากท่านพิระพันธ์นะครับ ท่านประชาธิปไตย แล้วก็ท่านปราโมทย์ โพชนม์ นะครับ แล้วจะมีท่านสมาชิกทางฝ่ายผู้แทนอีกท่านหนึ่ง ท่านสามารถ แก้วมีชัย นะครับ ที่เหลือจะเป็นเวลาของท่านสมาชิกวุฒิสภาที่จะต้องใช้เวลาอีก ๑ ชั่วโมงเศษ ๆ รวมแล้วเกือบ ๒๐ ท่าน สงสัยท่านจะต้องจัดสรรเวลากันหน่อยหนึ่งนะครับ เพราะว่าเรานัดตกลงกันไว้ว่าน่าจะยุติการอภิปรายได้ประมาณ ๑๘ นาฬิกา ๓๐ นาทีนะครับ เลยเรียนชี้แจงไว้เบื้องต้นก่อนนะครับ เชิญท่าน พิศะพันธ์ ไม่เกิน ๑๐ นาทีนะครับเวลาที่ทศมาให้ท่านนะครับ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ประชาธิปัตย์ ระบบบัญชี
รายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานครับว่าวันนี้ก็คงเป็นวันสำคัญของ
พวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่ได้มีโอกาสมาพิจารณากฎหมาย การแก้ไขกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าท่านประธานดูเหตุผลในทั้ง ๒ ร่าง ของทั้งพรรคฝ่ายค้านและของ
รัฐบาล ท่านประธานจะเห็นเหตุผลคล้าย ๆ กัน หลักการต่าง ของฝ่ายค้านแก่ ๓ มาตรา ของ
ทางรัฐบาลเสนอ ๑ มาตรา ผมได้ฟังสมาชิกกล่าวอภิปรายว่าปัญหาแล้วก็ได้เขียนในเหตุผลก็
คือเรื่องของตัวแทนของพรรคการเมืองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ ทำให้เกิด
ปัญหาที่ต้องมาแก้ไข แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาที่แท้จริงนั้นไม่ใช่ปัญหา
เรื่องรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ ที่จะต้องมีตัวแทนพรรคการเมือง ๔ คน ๕ คน หรือกี่คน แต่
ปัญหามันมาจากสิ่งที่ท่านผู้อาวุโสได้กล่าวไปแล้ว ผมไม่จำเป็นต้องเอ่ยนามท่าน แล้วก็
เหมือนเพื่อนสมาชิกหลายคนได้เคยอภิปรายไปก่อนผมว่า ตัวรัฐธรรมนูญหรือตัวกฎหมายมัน
ไม่ได้เป็นปัญหา แต่ปัญหามันอยู่ที่คนใช้ครับ ในอดีตพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์
ท่านบอกว่า ท่านยินดีจะให้อำนาจคืนให้กับประชาชน แต่ไม่ประสงค์จะให้อำนาจกับใครคน
ใดคนหนึ่ง แต่วันนี้ท่านประธานครับรัฐธรรมนูญของเราถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของใครคน
ใดคนหนึ่งหรือเปล่า และตอนนี้หรือเปล่าครับถึงนำมาสู่ปัญหาที่พวกเรา ๗๐๐ คน ต้องมานั่ง
แก้ไขปัญหาในขณะนี้ -----

ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อปัญหาเป็นอย่างนี้ การแก้ไขครั้งนี้มันจึงจำเป็นต้องแก้ไขเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย ไม่ใช่แก้ไขเพื่อประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง ผมเห็นด้วยและสนับสนุนความเห็นของท่านผู้อาวุโสที่ว่า วันนี้เราต้องเป็นอิสระ เราต้องพิจารณากันในฐานะสมาชิกรัฐสภา ไม่ใช่สมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งในการเสนอขอแก้ไข ต้องเสนอในนามพรรค แต่ว่าการพิจารณาต้องใช้วุฒิภาวะของเราในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทย รัฐธรรมนูญไม่ใช่เครื่องมือสำหรับพรรคการเมือง รัฐธรรมนูญไม่ใช่เครื่องมือที่จะหาประโยชน์ให้กับใคร แต่รัฐธรรมนูญคือเครื่องมือที่จะเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนชาวไทย และเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างความสงบขึ้นในประเทศ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นท่านประธานจะเห็นว่าเกิดความวุ่นวายขึ้น ในอดีตไม่มีครับ ความเป็นจริงผู้ที่ตั้ง ป.ป.ช. ขึ้นมาครั้งนี้ต้องรับผิดชอบด้วยซ้ำไป จะเป็นใครก็สุดแล้วแต่ แต่ว่าผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อผมมาดูร่างทั้ง ๒ ร่าง ร่างของพรรคร่วมฝ่ายค้าน และร่างของรัฐบาล ท่านประธานครับ ร่างของพรรคร่วมฝ่ายค้านเสนอแก้ไข ๓ มาตรา โดยเหตุผลที่สำคัญก็คือว่า ทั้ง ๓ มาตราเกี่ยวข้องกับองค์กระอิสระทั้ง ๓ องค์กร คือ กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็ ป.ป.ช. ในอดีตที่ผ่านมาคณะกรรมการสรรหาท่านเหล่านี้ก็จะยึดหลักทำนองเดียวกัน ผมไม่เห็นด้วยที่บอกว่าเสียตรงไหนตรงนั้น เพราะเราเห็นได้ว่าเกิดปัญหาขึ้น วันนี้เมื่อสามารถปรับปรุงได้ก็ต้องแก้ไข และเมื่อต้องแก้ไข ๓ อย่าง ๓ องค์กร ก็ควรที่จะต้องแก้ไขในทำนองเดียวกัน และเมื่อการแก้ไขนั้นเกิด สิ่งที่เราจะต้องปรับปรุงผมเห็นว่าเราไม่ควรเอาตัวแทนพรรคการเมืองครับ เพราะว่าผม ยกตัวอย่างที่เห็นได้ชัดอย่างเช่น กกต. ท่านประธานครับ ตัวแทนพรรคการเมืองคือคนที่ต้องถูกควบคุมโดย กกต. แต่เรากลับบอกว่าเอาพรรคการเมืองไปตั้ง กกต. ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้เป็นหนทางที่จะนำไปสู่การใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ชอบในการแต่งตั้งสมัครพรรคพวกและการใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่พรรคร่วมฝ่ายค้านได้เสนอร่างทั้ง ๓ ร่าง ในเรื่องของการแก้ไขมาตรา ๑๓๘ มาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๙๗ นั้น ผมเห็นด้วยในหลักการนี้แต่รายละเอียดเนื้อหาสาระจะปรับปรุงกันอย่างไรในองค์ประกอบอันนั้นเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องไปพิจารณากันในรายละเอียด แต่ว่าเมื่อหันมามองในร่างของรัฐบาล ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องของหลักการแก้ไข มาตรา ๒๙๗ ผมเห็นด้วยว่าให้แก้ แต่ถ้าหาก

มาพิจารณาดูในเนื้อหาสาระแล้วผมคิดว่าผมรับไม่ได้ครับ ที่บอกว่ารับไม่ได้ไม่ใช่เพราะว่าผมจะพูดในฐานะสมาชิกวุฒิสภาแต่เป็นสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน แต่ผมเห็นว่าร่างของรัฐบาลที่เสนอนั้นไม่ได้แก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และไม่ได้มุ่งแก้เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของรัฐธรรมนูญที่บอกว่า องค์การนี้ต้องตั้งมาเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม ผมยังเห็นว่าองค์ประกอบที่กำหนดมานี้ยังหาเหตุผลไม่ได้ แล้วผมยังเห็นว่าองค์การที่ประกอบมานี้ยังมีความไม่ถูกต้องหลายประการ

ประการที่ ๑ อยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นคณะกรรมการชุดสำคัญ คนที่จะมีโอกาสเข้ามาสรรหา ผมไม่เห็นด้วยว่ามีจำนวนแค่ ๑๕ คน น้อยไปครับ คนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในส่วนนี้ แล้วผมก็ประหลาดใจครับว่า ในการที่เราจะเอาคนที่เกี่ยวข้องเข้ามาตั้งเป็นกรรมการ คนที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องนั้นอย่างน้อยก็ต้องอธิบายได้ว่าคนเหล่านี้จะมีส่วน เกี่ยวข้องกับภารกิจในการสรรหาอย่างไร ภารกิจหลักของท่านเหล่านั้นที่เป็นอยู่สอดคล้องตรงกับภารกิจการที่ท่านจะเอาความรู้ ความสามารถ เชื่อถือในส่วนนี้มาพิจารณาสรรหาคนหรือไม่ ท่านประธานจะเห็นว่าโครงสร้างตามร่างที่เสนอมารัฐบาลนั้นมีอยู่ท่านหนึ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานเป็นท่านแรก คือประธานกรรมการการเลือกตั้ง ท่านประธานกรรมการการเลือกตั้งภาระหน้าที่ท่านดูแลการเลือกตั้ง ผมก็ไม่เห็นเหตุผลและความจำเป็นอะไรว่าทำไมถึงต้องเอาประธานกรรมการการเลือกตั้งมาเป็นผู้สรรหา กกต. ตรงนี้ท่านประธานอาจจะคิดงัดกันได้ว่าหลายมุมครับ ตำแหน่งอื่นผมยังไม่ค่อยติดใจครับ แต่ที่ติดใจมากคือตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมาก ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ผมสกิดทุกอย่างทั้งเอาประเด็นเดียว เวลานั้น ผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลพยายามปรับปรุงและแก้เข้ามาในนี้เพียงเพื่อบอกว่าจะเอาตัวแทนการเมืองเมื่อเป็นตัวแทนการเมืองก็เอาผู้นำฝ่ายค้าน แต่ว่ากลัวเสียเปรียบ เมื่อกลัวเสียเปรียบก็ต้องหาเหตุผลเอาคนของตัวเองใส่เข้าไปด้วย -----

ที่ผมพูดอย่างนี้ไม่ได้บอกว่าต้องมีผู้นำฝ่ายค้าน ไม่เอาก็ได้ แต่ผมกำลังจะบอกว่ารัฐบาลเห็นว่าเมื่อเอาผู้นำฝ่ายค้าน ไม่มีตำแหน่งของรัฐบาลจะใส่เข้าไป จึงเอาตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากคิดว่าวันนี้เป็นผู้นำเสียงข้างมากใส่เข้าไป จะได้มีตัวแทนของสมาชิกจากรัฐบาลเข้าไปด้วย ผมถึงบอกท่านประธานว่า เริ่มก็ผิดแล้วครับ เริ่มก็ผิดแล้ว ท่านไม่ได้คิดเพื่อที่จะสร้างความถูกต้อง แต่คิดเพื่อสมดุลทางการเมือง ผมเรียนแล้วว่าโครงสร้างรัฐธรรมนูญนี้ไม่ใช่โครงสร้างทางการเมือง แต่เป็นโครงสร้างที่เพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะเรื่องของการตรวจสอบการทุจริตประพฤติมิชอบ ท่านประธานจะเห็นนะครับโครงสร้างที่เขียนมาไม่ว่าจะตำแหน่งอะไร ล้วนแต่มีมาตราอื่นหรือกฎหมายอื่นตั้งเอาไว้แล้วทั้งสิ้นครับ โครงสร้างตามมาตรา ๒๙๗ ที่ว่านี้เป็นโครงสร้างของบุคคลซึ่งเขามีตำแหน่งอยู่แล้วครับ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำฝ่ายค้านก็มีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ กำหนดเอาไว้ครับ ว่าให้มีผู้นำฝ่ายค้านและเป็นผู้แทนสำคัญที่ต้องมีการโปรดเกล้าฯ ไม่มีตำแหน่งไหนเลยครับที่แต่งตั้งโดยมาตราเดียวกันกับการเป็นกรรมการ และผมก็ไม่เคยเห็นในลักษณะอย่างนี้ การใช้กฎหมายมิได้หลายรูปแบบ การคิดการมองกฎหมายมีหลายรูปแบบ การมองแบบการใช้กฎหมายแบบลักษณะเป็นครูกฎหมายหรือเป็นนิติกร กับการมองการใช้กฎหมายแบบไปบริการหรือบริกรก็ได้อีก ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานดูครับ มาตราที่แก้ไขกลายเป็นมาตราที่เป็นองค์ประกอบเป็นโครงสร้างของกรรมการและแต่งตั้งไปในตัวเสร็จ คือให้มีผู้นำเสียงข้างมากที่แต่งตั้งโดยมาตรานี้ แล้วถ้อยคำที่เขียนท่านประธานครับ ผมอ่านแล้วผมก็ยังงง ผู้นำเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และได้รับเสียงสนับสนุนข้างมากจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๒๐ คนที่จะต้องไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๒๐ นี่หมายถึงคนที่ได้รับเสียงสนับสนุนหรือหมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และถ้าหากว่าเขียนอย่างนี้ท่านประธานครับ ผู้นำเสียงข้างมากจะต้องมีลักษณะแบบไหนครับ คือมาตรา ๑๒๐ บอกว่าคนที่จะเป็นผู้นำฝ่ายค้านได้ต้องมีลักษณะอย่างนี้ แล้วมาตราไหนจะบอกว่าผู้นำเสียงข้างมากมีลักษณะอย่างไร เราเพียงแต่บอกว่าไม่มีลักษณะแบบมาตรา ๑๒๐ อะไรก็ได้หรือครับ ที่ไม่ใช่มาตรา ๑๒๐ ตำแหน่ง ถ้าตรงนี้ท่านประธานครับ ลองดูถ้าเทียบกับ ผู้นำฝ่ายค้านคือผู้นำเสียงมากที่จะมีขึ้น ตำแหน่งมันต้องสมศักดิ์ศรีกัน คนหนึ่ง

เป็นผู้นำฝ่ายค้าน อีกคนหนึ่งเป็นผู้นำเสียงข้างมาก แต่ผู้นำฝ่ายค้านมีมาตรการกำหนดเฉพาะ
ในรัฐธรรมนูญแต่งตั้งเป็นผู้นำฝ่ายค้านโปรดเกล้าฯ แต่ว่าตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมากได้รับการ
แต่งตั้งตามมาตรการที่ตั้งกรรมการสรรหาผู้ที่ไม่ไปสรรหา ป.ป.ช. มันไม่ถูกต้องตามหลักการที่ควร
จะเป็นเลย โครงสร้างองค์ประกอบก็ไม่มี แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่า สิ่งที่ผม
เป็นห่วงเมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาจากวุฒิสภา ขออภัยเอียนนาม ท่านอาจารย์แก้วสรร อติ
โพธิ ได้กล่าวนำไป ผมไม่ได้คุยกับท่านหรือครับแต่คิดเหมือนกัน อะไรครับคือผู้นำเสียงข้าง
มากในสภา ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ผมตกใจกับคำนี้ เพราะอะไรครับ เพราะผม
เชื่อมั่นมาตลอดว่า ประเทศไทยเป็นระบบการ ปกครองในรูปแบบของที่เราเป็นกันอยู่มา
ตลอดเวลา การปกครองในระบบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้ง มีนายกรัฐมนตรี มีโครงสร้างที่
เป็นสภาผู้แทนราษฎร มีวุฒิสภาในรูปแบบของสถาบันที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
เหมือนที่ท่านเสนอว่า ขออภัยเอียนนามท่าน เพราะฉะนั้นรูปแบบตรงนี้เราจึงมีพรรคข้าง
มากที่สนับสนุนรัฐบาล เพราะฉะนั้นผู้นำเสียงข้างมากวันนี้จริง ๆ แล้วก็คือท่าน
นายกรัฐมนตรี เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่ต้องถูกตรวจสอบจากฝ่ายข้างมากในสภา
ผู้แทนราษฎรอีก มันไม่มีระบบเชค แอนด์ แบลเลนซ์ (Check and balance) หรือสมดุลกัน
ตรงนี้ นอกจากไม่มีการแต่งตั้งหรือตำแหน่งที่เหมาะสมกันแล้วระหว่างผู้นำฝ่ายค้านกับผู้นำ
เสียงข้างมากตรงนี้ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ผมเคยเห็นแบบนี้เหมือนที่อาจารย์
แก้วสรรกล่าวไปก่อนหน้านี้ผมที่กราบเรียนท่านประธาน ขออภัยเอียนนามท่าน นี่คือการ
ประธานาธิบดีที่จะต้องมีการเลือกประธานาธิบดีไปเป็นผู้นำรัฐบาล ส่วนในสภาแยกขาดจาก
กันให้มีผู้นำเสียงข้างมากในสภา ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราเริ่มเปิดแนวทางรัฐธรรมนูญใน
รูปแบบนี้อันตรายครับ นี่คือนโยบายไม่ใช่เพียงแค่องค์ประกอบ โครงสร้างที่ถูกต้องเหมาะสม
หรือไม่ แต่เป็นปัญหาซึ่งผมเป็นห่วงว่า รูปแบบอย่างนี้ในสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทย
ในระบบการปกครองแบบนี้เหมาะสมหรือไม่ เพื่ออะไรครับ เพียงเพื่อให้มีตัวแทนของสิ่งที่ตน
อยากให้เข้าไปเป็นกรรมการ -----

เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าความจริงมีอีกหลายเรื่อง ท่านประธานก็ให้สัญญาณแล้ว ผมอยากกราบเรียนท่านประธานโดยสรุปว่า พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยจิตสำนึกของการที่จะต้องแก้ไขเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย โดยเราคำนึงถึงและเห็นว่างค์กรที่สำคัญของประเทศทั้ง ๓ องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรอิสระนั้นควรจะมาอย่างอิสระ และอยู่อย่างอิสระอย่างแท้จริง คนที่จะมาทำหน้าที่สรรหาตงนี้ก็ต้องทำหน้าที่ด้วยความเป็นอิสระ โครงสร้างองค์ประกอบอย่างอิสระ โดยไม่คำนึงถึงฝ่ายการเมืองหรือประโยชน์ของตนของฝ่ายใด และเราเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะต้องแก้ไขปัญหาของประเทศ เราเห็นว่าอาจเกิดปัญหาขึ้นได้อีกเมื่อมีการแก้ไขอย่างนี้ รัฐธรรมนูญไม่ใช่กฎหมายที่ต้องแก้กันบ่อย ๆ เมื่อวันนี่ถึงวันที่ต้องแก้ไขอะไรที่เราเล็งเห็นหรือคาดได้ว่าไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมก็ควรจะแก้ไขในเรื่องขององค์กรอิสระทั้ง ๓ มาตรา ผมเข้าใจครับ แล้วผมก็เชื่อมั่นว่าพวกเราคงไม่สามารถเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาล โดยสรุปเพราะไม่ได้มีรายละเอียดของการแก้ไขเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย ไม่ได้มีโครงสร้างที่มาจากตัวแทนที่เราเชื่อมั่นได้ว่า อิสระหมด เพียงแต่เพื่อต้องการได้คนของตัวเองเข้าไป และที่สำคัญท่านประธานครับ พรรคประชาธิปัตย์และพรรคร่วมฝ่ายค้าน เรามีสติพอที่จะรู้ว่าอะไรควรทำ และทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนตรงไหนอย่างไร เราไม่เห็นด้วยกับระบบของการมีผู้นำเสียงข้างมากในสภา เพราะไม่ใช่รูปแบบการปกครองแบบที่เราเป็นอยู่ ผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ไม่สามารถเห็นด้วยกับร่างแก้ไขของรัฐบาล แต่เห็นด้วยกับหลักการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขอบพระคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประชาธิปัตย์
คำสิงห์นอก เชิญครับ

นายประชาธิปัตย์ คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประชาธิปัตย์ คำสิงห์นอก
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ในสภาแห่งนี้เป็นสภาอันทรงเกียรติ ซึ่งจะต้องปราศจากอคติในการ
อภิปราย ด้วยเนื้อหาสาระและความคิดเห็นเป็นการส่วนตน ซึ่งความคิดเห็นบริสุทธิ์ใจ

ไม่ใช่เป็นการระบายอารมณ์ของบุคคลผู้ใดทั้งสิ้น ไม่มีบุคคลใดที่จะมีอิทธิพลใช้อารมณ์ข่มขู่หรือโน้มน้าวนอกเหนือจากที่ตนเองมีสติอย่างที่พระพุทธเจ้าบอกได้ ผมเป็นผู้หนึ่งที่ขอยืนยันต่อท่านประธานว่ามีสติสัมปชัญญะตามหลักธรรมครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขออนุญาตกราบเรียนว่า ไม่มี ที่นี้เป็นสภาประชาธิปไตยครับ มีแต่ประชาธิปไตยไม่มีอิทธิพลแล้วก็ขอร้องอย่าใช้อิทธิพลความเป็นตัวตนในอดีตมากดดันเหตุผลของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นการอภิปรายของกระผมต่อไปนี้ ผมใช้ความเป็นเอกภาพและเอกลักษณ์ส่วนบุคคลของชื่อ ประชาธิปไตย ครับท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญเป็นกติกาสูงสุดที่กำหนดขึ้นมาโดยกระผมมีส่วนร่วมในฐานะที่ไม่ใช่เป็น สสร. กระผมติดตามรับฟังข่าวสารต่าง ๆ เหมือนประชาชนทั่วไป เพราะผมไม่ได้เป็น สสร. คนเป็น สสร. ก็ได้รับการสรรหาจากประชาชน ผมยอมรับเป็นผู้ทรงเกียรติ ไปไหนมาไหน ท่านมาร่างรัฐธรรมนูญก็เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงขึ้นเครื่องบิน ด้วยการฉันทานุมัติของประชาชน อันนี้คือกติกาครับ จะสรุปมาตราใดใน รัฐธรรมนูญ สสร. จะต้องไปทำประชาพิจารณ์ต่างจังหวัดทั้งส่วนกลางและภูธร ส่วนกลางเรียก นครบาล ภูธรก็คือชนบท ประมวลรวมความคิดของผู้คนทั้งหลายในบ้านในเมือง มาเป็นรัฐธรรมนูญ แล้ววกเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ สภาแห่งนี้ันทรงเกียรติก็ใช้วิจารณญาณ ซึ่งวิจารณญาณของคนนั้นมันตรงกันแน่ เพราะมองสังคมร่วมสมัยกัน เมื่อคลอดออกมาแล้วทุกคนต้องทำตามมติ เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า วันนี้รัฐบาลชุดนี้ ภายใต้การนำของท่านทักษิณ ชินวัตร ที่ผมต้องเอ่ยถึง เพราะท่านเป็นหัวหน้าพรรคไทยรักไทย ท่านได้สร้างพรรค สร้างตำนานการเมืองของพรรคการเมืองที่ไปร่วมสมัยของความมีเสถียรภาพทางการเมืองตามอุดมการณ์ของรัฐธรรมนูญ -----

ประชาชนก่อนนี้ พี่น้องก่อนนี้ นักวิชาการก่อนนี้ นักธุรกิจก่อนหน้านี้นับอกว่า การเมืองไม่มี
เสถียรภาพ รัฐบาลมีหลายก๊กหลายเหล่า มีหลายพรรคมารวมกัน มันต่อรองผลประโยชน์ไม่
คำนึงถึงประเทศชาติ อยู่ได้ไม่นานมันก็ล้มมันก็เจ๊ง สิ่งเหล่านี้มันเป็นอยุธยาธรรมทางสังคม
มันเป็นเรื่องเลวร้ายในบ้านในเมืองที่การทำงานไม่ต่อเนื่อง ต่างประเทศไม่เชื่อถือ สภาแห่งนี้
นอนตาไม่หลับ เพราะยุบสภาวันไหนไม่ทราบ นอกจากไม่มีเสถียรภาพค้นหาผลประโยชน์กัน
มากมาย เสร็จแล้วจึงเกิดรัฐธรรมนูญฉบับนี้บอกว่าจะต้องสังกัดพรรคการเมืองภายใน ๙๐ วัน
นี่คือกติกาครับและรัฐธรรมนูญก็กำหนดให้มีอำนาจ ๓ อำนาจเพื่อมาถ่วงดุลซึ่งกันและกัน
โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นองค์พระประมุขมันชัดเจนครับ เพราะฉะนั้นการที่หัวหน้าพรรค
ไทยรักไทย คือ ท่านพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ท่านสามารถสร้างอุดมการณ์ของพรรค
การเมือง ท่านนโยบายภายใต้ธงสี ๔ ของพระพุทธเจ้า นั่นคือการรู้ปัญหาของประชาชน
พยายามต่อสู้สังคม เศรษฐกิจการเมือง ขยายความคิด ขยายนโยบาย ภายใต้การประชา
พิจารณาเช่นเดียวกับ สสร. ผมก็ติดตามทำให้นโยบายนั้นدلใจชาวบ้าน เพราะชาวบ้านมี
ปัญหาหมักหมมมานาน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อหมักหมมมานานแล้ว ท่านสามารถ
เอาความลึกของปัญหาประชาชน ความเจ็บปวด ความเศร้าหมองของประชาชน ความด้อย
โอกาสจีปาละที่มันทับถมกันมานาน เข้ามาเป็นนโยบายของพรรคไทยรักไทย ประชาชนมี
ธรรมะตามหลักของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นนักประชาธิปไตย ๒,๐๐๐ กว่าร้อยปี
มาแล้ว ๒,๕๐๐ กว่าปีมาครับท่านประธานครับ ท่านเป็นนักประชาธิปไตย นักประชาธิปไตย
อย่างไรครับท่านประธานครับ พระพุทธเจ้าท่านกำหนดเอาไว้เลยครับ มีธรรมะข้อหนึ่งที่ผม
อยากจะยกตัวอย่างก็คือ เวลาไปทอดกฐินนี้ครับจะต้องมีพระ ๕ รูป พระ ๕ รูปต้องมีมติว่าจะ
ให้พระองค์ไหนได้รับผ้าพระกฐิน ถ้าไม่มีใครคัดค้านหรือมีเสียงข้างน้อย ทุกคน ก็ต้องกล่าว
คำว่า อนุโมทนา สาธุ นั่นคือหลักของประชาธิปไตย นี่ละครับพระพุทธเจ้าท่านก็เป็นนัก
ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าวันนี้มันจึงมีที่มาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า
๑. รัฐบาลมีเสถียรภาพเป็นพรรคการเมืองพรรคเดียว เรายกตัวอย่างมาหลายครั้ง นักวิชาการ
สอนผมมาตั้งแต่ผมเรียนระดับมัธยมครับ ระดับปริญญาตรีและมหาบัณฑิต บอกว่าประเทศ
ไทยนี้มันแย่ เพราะการเมืองมันล้มเหลว เนื่องจากว่าไม่เข้มแข็ง มีหลายพรรคมาต่อรอง

ผลประโยชน์เลยไม่ทำงานเพื่อประชาชน นั่นคือที่มาของ สสร. รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ยกตัวอย่าง
อเมริกา เขามี ๒ พรรค ถึงแม้หลายพรรคชาวบ้านไม่เลือก นี่ละครับวันนี้เราต้องยอมรับการ
นำปฏิรูปการเมืองของประเทศไทยมันก้าวไวเพราะนายกท่านเรียนเก่ง ท่านเป็นดอกเตอร์ มี
ความรู้ความสามารถ ท่านทำธุรกิจสำเร็จด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมา นี่คือนโยบายที่ท่านนำมาเป็น
นโยบายของพรรคไทยรักไทย เมื่อพรรคไทยรักไทยมีนโยบายชัดเจน ประชาชนใครจะไป
บังคับได้ แม้แต่ตัว คว้ายังบังคับไม่ได้ครับ ท่านรู้ไหมครับ เขาคว้าครับท่านประธาน มันยัง
ขาดได้ครับ เจ้าของตั้งมันขนาดไหนมันยังไม่ไป คนไม่ใช่คว้าครับ เพราะวันนั้นประชาชนลง
มติไว้วางใจพรรคไทยรักไทยเสียงมหาศาล ต้องใช้คำว่า มหาศาล นั่นคือการนำเข้าสู่การ
ปฏิรูปยุคอินทออะแนชชั่นเนล (International) ถ้าภาษาอังกฤษ วันนี้ประเทศไทยมันอันดับ
หนึ่งของ เอเชียแล้ว เสถียรภาพทางการเมืองเข้มแข็ง เศรษฐกิจเข้มแข็ง วันนี้ถ้าไม่ใช่คนชื่อ
ทักษิณ เข้มแข็ง เพลียงพลาไปนานแล้ว พี่น้องก็เห็นครับ นี่ละครับพี่น้องที่เคารพครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงกราบเรียนว่าท่านเป็นนักสู้ ท่านประธานเป็นนักสู้ เป็นครู
ประชาชน ท่านมีองค์ความรู้มาจากฐานความรู้จากชาวบ้าน วันนี้ฐานความรู้
จากชาวบ้านมาสู่สภาอันทรงเกียรติ ผมมีแนวคิดตรงกับท่านนายกทักษิณว่า วันนี้กติกาสี่
สสร. ร่างมามันมีบกพร่องเพียงมาตราเดียว กรอบระยะเวลา สถานการณ์ ความคิดถึง
รากเหง้าประชาธิปไตยของปวงชนชาวไทย -----

ถ้าจะล้มล้าง สสร. เลยก็นี่ วันนี้ ป.ป.ช. วางเว้นไปนานจะแก้ทุกมาตราก็ได้ แต่ว่าเราจะเอาเวลาไปทำงานที่ไหนได้บ้างครับท่านประธาน บริหารประเทศก็มี ภาวะเศรษฐกิจก็ต้องได้รับการช่วยเหลือ กติกาทีมฟุตบอลเหมือนกันครับ กติกา ฟุตบอล (FIFA) เขาแก้ไปที่ละเปราะ ๆ มันยิ่งกันไม่มันก็แก้ไขตรงที่ยิงไม่มัน แต่ก่อนประตูจับลูกแล้วอุ้มไว้ท่านประธานครับ จน ๕ นาทีก็ไม่เตะครับ เคาะแป้ก ๆ มันไม่มัน กติกาบอก ประตูจับได้แล้วไม่ยอมเตะสักทีที่จะต้องแก้ใหม่ เพราะฉะนั้นไม่เกิน ๓ วินาที ท่านประธานที่เคารพ เขาก็ต้องแก้ข้อนี้ แต่ก่อนฟุตบอลไม่ต่อเวลา ๒๐ นาที พอไม่ต่อก็ต่อไป ๒๐ นาที ยิ่งกันไม่ได้ ถ้า โกล ทุ โกล (Goal to Goal) อะไรก็ไม่ทราบ ท่านประธาน คือยิงแล้วเป่านกหวีดปิดหมดเลยครับ ไม่ต้องรอครับ นี่คือสถานการณ์ของโลกว่าจุดตรงไหนที่เป็นจุดเป็นหนองในครับ ท่านประธาน ต้องแก้ตรงนั้น มันเป็นแผลต้องแก้ตรงนั้น ไม่ใช่ว่าลามปามไปไม่เป็นแผลเอามิดมาริดให้เลือดมันออก มันจะลามปามไปใหญ่ครับ เพราะฉะนั้นผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมนี้ชื่อประชาธิปไตย ความจริงผมไม่ต้องพูดก็ได้ เพราะว่าผมไม่ใช่คนที่ต้องมาระบายอารมณ์ความเสียใจตรงไหน เพราะชีวิตผมปลงแล้ว เลิกเล่นการเมืองจะไปบวชแล้วครับ หลวงพ่อชา มาตโร ผมตั้งชื่อไว้ล่วงหน้าแล้วผมไม่ยึดติด ไม่เสพติด ผมไม่มีลัทธิอุดมคติ อดคิดครับ เพราะฉะนั้นผมพูดของผม ผมเสียหายตรงไหน ผมพูดเชียร์ว่า ท่านนายกทักษิณท่านแก้ปัญหาตรงที่มีปัญหา ตรงที่ไม่มีปัญหาในอนาคตเราแก้ได้อีกครับ รัฐธรรมนูญแก้ได้ตลอด แต่วันนี้ ป.ป.ช. มันมีปัญหาองค์กรเดียวที่เราจะต้องเร่งรัดเพื่อให้ ป.ป.ช. ฟันชี้ฟันขึ้นมาในการที่จะไปตรวจสอบใครคอร์รัปชัน ใครโกงกินก็จะไปตามลากมา จะได้สาปลงไปนรก นี่ละครับมันชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ ผมเสียงดังไม่ใช่อารมณ์นะ ท่านประธานรู้ใจผมครับ เวลาผมพูดสมัยเป็นครูด้วยกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ดังนั้นการที่รัฐบาลเสนอร่างให้มีผู้นำ ผู้แทนต่าง ๆ รวม ๑๕ คน โดยมีผู้แทนจากรัฐสภาแห่งนี้ หรือสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ถือว่าเป็นการดำเนินการตามโครงสร้างรากฐานทางประชาธิปไตยที่ สสร. วางเอาไว้ เราไม่ได้ทอดทิ้งโยนโยต่อประชาชน อำนาจอธิปไตยเป็นของใครครับ อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน วันนี้เราจะคัดรอนอำนาจของประชาชนที่เลือกพวกผมมาหรือครับ มันผิดหลักประชาธิปไตย หลักประชาธิปไตย มันต้องยึดโยงตั้งแต่หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด มาถึง กทม. จาก กทม. เข้าสู่สภาติดบัตรอย่างนี้ นี่คือ

อำนาจประชาชน เราอย่าไปหลงทางครับ ผมไม่เห็นกระแสประชาชนออกมาทวงว่าแก้รัฐธรรมนูญฉบับไหนฉบับนี้ ผมไปบ้านทุกอาทิตย์ ทุกเสาร์ – อาทิตย์ แถม จันทร์ด้วย เขาห่วงเรื่องปากท้อง เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลกำหนดให้มีผู้แทนปวงชนในสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรตินี้ เราต้องยกย่องรัฐบาล ถือว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นนักประชาธิปไตยที่ยึดโยงอำนาจประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ได้ผิดหวังจากการไม่ได้รับเลือกตั้ง ไม่ได้ผิดหวังไม่ได้เป็นฝ่ายค้าน ไม่ได้ผิดหวังไม่ได้เป็นรัฐบาล นี่คือปรัชญาประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพครับ เราต้องยกย่องสิครับ ถ้าเราไปตำหนิวิถีชีวิตประชาธิปไตยจากประชาชนไม่ให้เขามีส่วนร่วมในการไปสรรหา ป.ป.ช. นี่ โอ้โฮครับ มันเป็นเรื่องอันตราย ถ้าผมจะบอกไปว่า อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษท่านหนึ่ง ผมไปอ่านหนังสือเจอครับของท่านปองพล อติเรกสาร ท่านแปลจากอังกฤษ มีนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ชื่อนายคลีเมนต์ แอทลี ครับ ท่านบอกว่า ประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่ดีมากที่สุดในโลก แต่ว่าอย่าพูดมากครับ วันนี้ผมไม่พูดมาก พูดพอเหมาะ แล้วก็ต้องให้ทำมาก ๆ วันนี้รัฐบาลต้องทำงานให้มาก ถึงจะแก้ปัญหาของประชาชนได้ -----

ดังนั้นการที่ท่านแก้มาตราเดียวกระชั้น เหลื่อมคม ตรงประเด็น ไม่เรื้อรัง ถ้าเป็นคนป่วยเข้า
โรงพยาบาลไปเช้า - เย็นกลับ ไปทำงานต่อเศรษฐกิจดี ไม่ใช่ว่าเป็นโรคแค่นี้เดียวแกล้งไป
นอนโรงพยาบาลออก ๆ แอด ๆ เขาทำงานได้วันละ ๒๐๐ บาท นี่ไม่ได้เลย มันเสียเวลาครับ
เรื่องมันถึงไม่เกิดขึ้น กติกามันยังไม่เสียหาย กติกาไม่ล้าสมัย กติกายังไม่บกพร่อง เขาเรียกว่า
กว้างสันตินหาเห็ด ขออภัยท่านประธานครับ ขอถอนคำพูดครับ หรืออ้ายสี่หาเห็ดครับ แต่
วันนี้ท่านนายกท่านมีวิสัยทัศน์จึงได้นำเข้ามาสู่ความเป็นเจ้าภาพในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่
มันมีปัญหา มีข้อบกพร่องที่เห็นชัดเจน ประชาชนก็รู้ว่ามันเลือก ป.ป.ช. ไม่ได้ ใครก็รู้
นักศึกษาก็รู้ ผู้แทนก็รู้ เมื่อรู้แล้วนายกรับเป็นเจ้าภาพนำเสียงข้างมากในฐานะได้รับอนุมัติ
จากประชาชนให้ตั้งรัฐบาล นี่คือสัจธรรมทางประชาธิปไตย นี่คือความชอบธรรมอำนาจ
อธิปไตย นี่คือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามวิถีชีวิตประชาธิปไตยที่เขามอบอำนาจให้ประชาชนมาเลือก
นายกรัฐมนตรี นี่ละครับมันไม่ใช่เรื่องซ่อนเร้นนะครับ ไม่ใช่เรื่องซับซ้อน ไม่ใช่เรื่องที่เป็นขอม
ดำดิน นี่จาะอะไรทั้งสิ้น เป็นความโปร่งใสชัดเจนของคนมีชีวิตและมีสติสัมปชัญญะอย่าง
กระผมคนหนึ่งที่จะต้องพูดได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้
ผู้นำเสียงข้างมาก ผมจะขอพูดนิดหนึ่งครับ อันนี้ละครับคือความเป็นประชาธิปไตย ถ้าม
หน้อยถ้าไม่มีเสียงข้างมากเป็นรัฐบาลได้ไหม ไม่ได้ประชาชนเขาไม่ยอมครับ Party list มี
เท่านี้ ๑๙ ล้าน ส.ส. ในสภา ๓๗๗ นี่คือฉันทานุมัติที่ถูกตามครรลองรัฐธรรมนูญและความชอบ
ธรรม เพราะฉะนั้นการที่มีผู้นำฝ่ายค้าน รัฐบาลใจกว้างขนาดไหนครับที่ยอมรับให้เกียรติผู้นำ
ฝ่ายค้านในฐานะเป็นผู้แทนปวงชน ส.ส. ทุกคนเป็นผู้แทนปวงชนมา ๑๕๐,๐๐๐ ผู้นำฝ่าย
ค้านมีไม่ถึงร้อย ก็เอา ๑๕๐,๐๐๐ คุณไป ก็ถือว่าเป็นผู้นำผู้แทนปวงชนชาวไทย คน ๑๕ คน
มันน้อยก็รวบรัดคล้าย ๆ ว่าให้มีการเลือกโดยผู้นำฝ่ายค้าน ก็คือเสียงข้างมากในฝ่ายค้าน
รวมกันเบ็ดเสร็จก็เป็นผู้แทนปวงชน เข้าไป ๑ ใน ๑๕ นี่ละครับ รัฐบาลใจกว้างมาก รัฐบาลที่
มีวิสัยทัศน์ ดังนั้นเมื่อผู้นำฝ่ายค้านมี ผู้แทนปวงชนซึ่งรัฐบาลก็ต้องมีครับ นายกตอนนี้ไม่ได้
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ประธานสภาท่านก็เป็นกลางเสีย ถือ
ว่าเป็นประธานของทุกฝ่าย ฝ่ายค้านขึ้นประธานที่เคารพ ฝ่ายรัฐบาลขึ้นประธานที่เคารพ
ฝ่ายเป็นกลางไม่มีเพราะรัฐธรรมนูญไม่กำหนด กำหนดให้มีฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน นี่คือ

ความชัดเจนของกติกา ผู้นำเสียงข้างมากนั้นก็หมายความว่าฝ่ายรัฐบาล จะมอบใครหรือไม่ มอบใครนั้นเป็นเรื่องของพรรคเขา พรรคเขาโหวตมาอย่างไรนั่นคือเสียงข้างมาก มาโหวตใน สภาก็เสียงข้างมาก อะไรที่มันไม่มีก็กำหนดให้มีเพื่อการถ่วงดุลและความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ท่านประธานที่เคารพ วันนี้กระผมจึงกราบเรียนว่าเราทำงานเพื่อประเทศชาติ รัฐบาลทำงานเพื่อแผ่นดินตามอาณัติประชาชนที่มอบหมายให้มา จึงได้รวมความคิด นำความคิดประชาชน นำความคิดฝ่ายต่าง ๆ ประมวลสถานการณ์แล้วว่าเราไม่ได้ตัดอำนาจประชาชน นี่คือรัฐบาลที่มีวิสัยทัศน์ทางประชาธิปไตย ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ตัดขาดอำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทย ต้องไปทบทวนบทบาทตัวเองว่าเราล้มหลักการประชาธิปไตยหรือยัง ยังมีเวลาครับ ท่านไปคิดเถอะครับ

ตอนนี้ท่านหลงทาง กระแสมาจากไหนผมไม่ทราบเลยครับ มีไม่กี่คน นั่นเป็นความคิดหนึ่งเราไม่ประมาทเขา เราเอาความคิดนั้นมาบวกความคิดของมหาชน ประชาชนมี ๖๐ ล้านคนครับ ๖๐ ล้านคน เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ให้โอกาสเขาเป็นผู้แทนไปสรรหาองค์กรอิสระ ผมถามหน่อยว่าสภาแห่งนี้ลืมนักประชาชนแล้วหรือ แต่วันนี้รัฐบาลภายใต้การนำของท่านทักษิณ ชินวัตร พรรคไทยรักไทย สามารถปฏิรูปการเมืองให้ไปสู่ความเป็นนานาชาติหรือเทียบเท่ากับอเมริกาก็ว่าได้ ๒ พรรค เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเราต้องปรับกติกาครับ เพราะว่ากติกาจุดนี้มันบกพร่องก็ต้องปรับ ปรับเพื่อให้สภาพทางการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาลเข้มแข็งขึ้นต่างประเทศจะได้เชื่อถือ อเมริกาจะได้เคารพประเทศไทย เพราะว่าเขาเป็นมหาอำนาจแล้วแต่ก่อนอ่อนแอเต็มที่ มี ๕ พรรค ๗ พรรค พรรคร่วมรัฐบาล แล้วก็วันนี้ว่าอย่างนี้ พุ่งนี้หักกันจนเป็นที่ระอาของต่างประเทศ วันนี้ท่านทักษิณคือวีรบุรุษทางการเมืองที่สามารถปฏิรูปการเมืองให้สำเร็จภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญที่ สสร. ร่างมา โดยที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้นายกทักษิณไม่เคยมีส่วนร่วมในการร่าง เพราะฉะนั้นเป้าหมายอุดมการณ์รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการให้การเมืองเป็นปึกแผ่น ให้พรรคเหลือน้อย วันนี้มันเข้มแข็งแล้ว วันนี้ต่างประเทศยอมรับแล้วว่า ประเทศไทยมีรัฐบาลที่เข้มแข็งที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง จึงเชื่อถือทำตามคำขายเดี๋ยวนี้เป็นเศรษฐกิจกันหมดแล้วท่านประธานครับ ดังนั้นผมจึงกราบเรียนว่า ผมในฐานะที่ขอประชาธิปไตยขอสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยที่มีเสถียรภาพทางการเมือง ขอสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่รัฐบาลเสนอเข้ามาใน มาตรา ๒๙๗ ภายใต้ ให้มีผู้แทนปวงชนของคนทุกฝ่ายทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เพื่อเป็นตัวแทนไปเลือกสรรองค์กรอิสระด้วยความยึดโยงอำนาจของประชาชนเป็นหลัก ดังนั้นมาตรา ๒๙๗ ในการสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. รัฐบาลได้เสนอถูกต้องว่ายึดอำนาจประชาชนเป็นศูนย์กลาง ยึดอำนาจประชาชนเป็นหลักในการทำกติกา ถ้าไม่มีประชาชน ไม่มีอำนาจปวงชนชาวไทย ไฉนละครับจะมีระบอบประชาธิปไตย แต่วันนี้มีระบอบประชาธิปไตยอำนาจทั้ง ๓ ถ่วงดุลกัน เมื่อมีอำนาจประชาธิปไตยเข้ามาสู่จุดนี้ ถ้าสถาบันอันสำคัญแห่งนี้ อันทรงเกียรติแห่งนี้ดัดลัทธิลิดรอนอำนาจปวงชนชาวไทย เราจะมีหน้ากลับไปบอกชาวบ้านหรือครับว่า เราให้เกียรติประชาชน แต่วันนี้รัฐบาลท่านทักษิณ ชินวัตร ให้เกียรติประชาชน ยกย่องประชาชนเป็นศูนย์กลางอำนาจ

อธิปไตย ดังนั้นจึงสมควรสนับสนุนในการแก้ไขมาตรา ๒๙๗ ให้มีผู้แทนปวงชนชาวไทยทั้ง ๒ ฝ่าย ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : คุณประชาธิปไตยก็ใช้เวลาของเพื่อนสมาชิกท่านอื่นไปหลายนาทีนะครับ ในส่วนของพรรคไทยรักไทยนะครับ เหลืออีก ๒ ท่าน แต่ว่าให้เป็นท่านละ ๑๐ นาทีนะครับ เพราะว่าท่านประชาธิปไตยได้ใช้เวลาของท่านไปนะครับ ส่วนของท่านวุฒิสมาชิกนะครับ ได้ประสานกับทางกิจการวุฒิสภาเนื่องจากหลายท่านและเวลาเราก็ไล่เข้ามาก็ขอตัดเวลาเหลือท่านละ ๑๐ นาทีของสมาชิกวุฒิสภานะครับ ไม่เกิน ๑๐ นาทีนะครับ เชิญท่านปราโมทย์ ไชชนม์ ไม่เกิน ๑๐ นาทีครับ

นายปราโมทย์ ไชชนม์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายปราโมทย์ ไชชนม์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอยกภาษีอันหนึ่งขึ้นมากล่าวในที่นี้เพื่อประกันยืนยันว่าสิ่งที่ผมจะพูดนั้นเป็นความจริง ภาษิตนั้นว่า สจจํ เว อมตา วาจา วาจา ถูกต้อง วาจาสัตย์ เป็นสิ่งเที่ยงแท้แน่นอน ท่านประธานที่เคารพก่อนที่ผมจะพูดถึงปัญหาของบ้านเมืองล่องลี้กลงไปถึงองค์กรอิสระ ซึ่งมีปัญหาที่จะจำเป็นต้องแก้ไขในครั้งนี้นี้ กระผมขอกล่าวว่า สังคมในสังคมวิทยามันรวมตัวเป็นสังคม สิ่งหนึ่งที่ต้องการที่สุดและได้แสวงหามาตลอด ๒,๐๐๐ ปีนั้น คือหาวิถีใดที่จะปกครองตนเองนั้นว่าเป็นการปกครองที่ดีที่สุด และได้ยอมรับในสถานะปัจจุบันว่า -----

การปกครองของประชาชนคือประชาธิปไตยนั้นแหละ จะนำประชาชนไปสู่ความสุข สว่างไสว
จะนำประชาชนไปสู่สันติและจะนำประชาชนไปสู่สิ่งที่ต้องการ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่ง
มนุษย์ยอมรับไม่ได้ก็คือความอยุติธรรม ความไม่ถูกต้อง สิ่งนี้กระผมขอกราบเรียนว่าใน
เมืองไทยเรานั้น ตั้งแต่ ๒๔ เมษายน ๒๔๗๕ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง สิ่งหนึ่งที่
สำคัญที่สุด ยอมรับกันว่าประชาธิปไตยของเรานั้นล้มเหลว ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ ปี ๑๕๑๙
ล่วงเลยจนกระทั่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๓๔ เป็นปีที่มีความเคลื่อนไหวมีนิสิต มีนักศึกษาและ
ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศได้เคลื่อนไหว เพื่อปลดแอกประชาธิปไตยจอมปลอม เพื่อนำ
ประชาธิปไตยนั้นไปสู่การปกครองของประชาชนที่แท้จริง จึงมีการปฏิรูปการเมืองขึ้น อันจะ
นำมาซึ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ กระผมไม่ได้กล่าวว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด แต่เป็น
รัฐธรรมนูญที่เป็นความคาดหวัง เป็นรัฐธรรมนูญที่ได้ตั้งองค์กร ขึ้นองค์กรหนึ่งพิเศษสุด องค์กร
นั้นคือองค์กรอิสระ ซึ่งในรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้นได้ให้สิทธิ ได้ให้เสรีภาพประชาชนซึ่งไม่มี
ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ใน ๑๖ ฉบับที่ผ่านมาแต่ประการใด ท่านประธานที่เคารพ
ครับ องค์กรอิสระที่ตั้งขึ้นมานั้น ๘ องค์กรที่สำคัญและมี ๔ องค์กรย่อยที่ยอมรับว่าเป็นอิสระ
เพื่อทำหน้าที่แตกต่างออกไปจากรัฐธรรมนูญ ที่ผ่านพ้นมาแล้ว คือการตรวจสอบอำนาจรัฐ
การตรวจสอบอำนาจรัฐหรืออำนาจที่เป็นเผด็จการนั้นเป็นสิ่งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญปี
๒๕๔๐ ท่านประธานที่เคารพครับ มีคำถามต่อมาหลังจากการใช้รัฐธรรมนูญว่า องค์กรอิสระ
นั้นเป็นองค์กรอิสระที่แท้จริงหรือไม่ องค์กรอิสระนั้นเป็นองค์กรอิสระที่แทรกแซงจาก
นักการเมืองผู้มีอำนาจหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า กรรมการวิสามัญชุดดับฟังเพื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
กระผมได้มีโอกาสเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญชุดดังกล่าวด้วย ในวาระแรกครั้งที่ ๒
ถ้ากระผมจำไม่ผิดคือ กระผมได้เสนอว่าควรจะแก้ไขปลดแอกพรรคการเมืองหรือสมาชิก
การเมือง ในการสรรหาองค์กรอิสระทุกองค์กร คือองค์กรศาลรัฐธรรมนูญ องค์กร
คณะกรรมการการเลือกตั้งและองค์กร ป.ป.ช. คือองค์กรที่ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ
กระผมได้เสนอแก้ไขข้อที่ ๒ ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านอาจจะเห็นว่าเป็นการไม่ถูกต้อง แต่
กระผมขอยืนยันว่าถูกต้อง แต่จะกล่าวเพียงย่อ ๆ ว่า ----- ๑๐๕/๑

กระผมได้เสนอให้ศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งกระผมจะไม่กล่าวในที่นี้
เพียงแต่เอ่ยชื่อ ท่านประธานที่เคารพ องค์กรทั้งหลายที่ได้กล่าวไปถึงนั้นเมื่อมีการเลือกตั้งใน
วุฒิสภาแต่ละครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ป.ป.ช. รู้สึกว่าหือหาวเหลือเกิน หือหาวจริง ๆ ทำ
ให้สมาชิกรัฐสภานั้นถูกวิจารณ์จากสาธารณชนอย่างกว้างขวาง กระผมไม่ขอกล่าวซ้ำหรือขอ
กล่าวอื่นใด เพราะว่าเคารพในความเป็นศักดิ์ศรีของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งได้รับเลือกตั้งมา
จากปวงชน แต่กระผมขอปฏิญาณด้วยตัวของผมเองว่า ในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชน จบ
เปรียญธรรม ๗ ประโยค พุทธศาสนাবัณฑิต และอุปสมบทในพระบรมราชูปถัมภ์ พุทธจริง
กระผมไม่มีใครมาทาบทามให้เงินให้ทองแต่ประการใด ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้สิ่งที่
กระผมคาดหวังไว้คือเมื่อองค์กรอิสระนั้นมีปัญหา แล้วถ้าท่านได้ศึกษาประวัติพุทธศาสนาอย่าง
แท้จริงแบบกระผม นายปราโมทย์ ไพบูลย์ ได้เคยศึกษาพระพุทธานุภาพ พระพุทธเจ้า
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นจะบัญญัติวินัยข้อบังคับ ไต ๆ ก็ตาม จะบัญญัติสิ่งนั้น ๆ ไว้
เมื่อความผิดเกิดขึ้น เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองก็คือ
องค์กรอิสระซึ่งมีปัญหามาตรา ๒๙๗ เนื่องจากเวลามีจำกัด วันนี้ตั้งใจจะอภิปรายสัก ๓
ชั่วโมง ท่านประธานครับ กระผมเคารพกติกาของสังคม กระผมเคารพรัฐธรรมนูญเทิดทูนบูชา
เหนือสิ่งอื่นใด ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอ่านกฎหมาย อ่านระเบียบ อ่านร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยของทั้ง ๒ ฝ่าย ที่จริง ไม่ใช่ทั้ง ๒ ฝ่าย กระผมคิดว่าเป็นฝ่ายเดียวเสียด้วย
ซ้ำเป็นฝ่ายที่เราต้องรีบแก้ไข ต้องแก้ปัญหาในบ้านเมือง และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร่างของรัฐบาล
ของคณะรัฐมนตรีที่สั่งกะทัดรัด มีประสิทธิภาพสูง แต่เสียใจอย่างยิ่งครับ เสียใจจริง ๆ ที่ว่ามี
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอยู่ใน
คณะกรรมการสรรหาด้วย ถ้าตัด ๒ สิ่งนี้ กระผมจะรีบยกมือ ๒ มือให้ทันทีครับในการลงมติใน
วันนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ เลยครับ องค์กรอื่น ๆ เช่น กกต.
คณะกรรมการเลือกตั้งครับ เป็นผู้กำหนดกติกา เป็นผู้กำหนดระเบียบ เป็นคณะกรรมการ
ตัดสิน หากไปจากนักการเมือง ท่านประธานที่เคารพครับอะไรจะเกิดขึ้น ความยุติธรรมเกิดขึ้น
ใช่หรือไม่

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : สรุปได้แล้วท่านครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธานที่เคารพอย่างยิ่งครับ ผมพยายามรักษาเวลานะครับ หหมดตอนใดที่ท่านประธานก็กรุณากดต่อนั่นเลย ผมจะลงทันทีครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานวุฒิสภา) : หมดแล้วครับ เลยไป ๒๖ วินาทีครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ขอขอบคุณ ขออ้อนวอนรัฐบาลครับ ให้ท่านได้ตัด ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำเสียงข้างมาก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่มีรัฐธรรมนูญรองรับ ไม่มีกฎหมายรองรับออกไป ผมจะให้การสนับสนุนรับรองในวันนี้ครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานวุฒิสภา) : เชิญท่านถัดไปครับ ท่านสมพร คำขึ้น จากวุฒิสภานะครับ ๑๐ นาที เชิญครับ

นายสมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภา (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมสมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดแพร่ ท่านประธานครับ อันที่จริงผมก็จะพูดให้มันครอบคลุมทุกประเด็น แต่วามันได้ลำดับที่เกือบจะหมดเวลาแล้วครับท่านประธาน ตอนท้ายสุดครับท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาครับว่า ผมก็เป็นตัวแทนปวงชนบางที่ก็อยากจะฟังในสิ่งที่มันเป็นการเปิดใจกว้าง ไม่อยากจะฟังในสิ่งที่มันทำให้พวกเรามีความคิดโน้มเอียงไปทางอื่น คือบางที่ก็หาเสียงกับเพื่อนสมาชิกมากเกินไปเราไม่ได้ไปเลือกท่านนะครับ ผมอยู่แพร่ ไม่ใช่จังหวัดท่านครับ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงสมาชิกวุฒิสภามีความริเริ่มตั้งแต่ต้นนะครับ เราก็ให้เพื่อนสมาชิกลงลายมือชื่อจำนวนเกิน ๓ ใน ๔ ของสมาชิกวุฒิสภา คือ ๑๕๖ ท่าน เพื่อที่จะดำเนินการผ่านทางต้นของวิกฤติรัฐธรรมนูญในครั้งนี่ ก็มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าเราต้องการจะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เกิดวิกฤติในขณะนี้ แต่ว่าสมาชิกรัฐสภานี้มีอำนาจครั้งเดียวครับท่านประธาน ก็อย่างที่เราไปแล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๓ ให้สมาชิกรัฐสภานี้มีอำนาจครั้งเดียว ถ้าจะเสนอญัตติได้ก็ต้องไปร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พร้อมทั้งมติพรรคนั้นด้วย ท่านเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผู้อาวุโสได้พูดไปแล้ว ผมก็อยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันนี้เราเปิดใจกว้าง เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของชาติ เป็นเรื่องของประชาชน ไม่ใช่เรื่องของพรรคใดพรรคนึง คณะใดคณะหนึ่ง เป็นเรื่องของปวงชนชาวไทย ก็อยากจะเปิดกว้างให้มีร่างของสมาชิกรัฐสภาได้เข้าไปพิจารณาในรัฐสภาแห่งนี้ด้วย เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน่าจะเปิดใจกว้างมาเซ็นชื่อสนับสนุนเราบ้าง จะได้มีความคิดเห็นที่หลากหลายในเรื่องรายละเอียดที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ วันนี้ก็มีการพิจารณาแค่ ๒ ร่าง คือร่างของคณะ รัฐมนตรีและร่างของพรรคร่วมฝ่ายค้าน พวกผมสมาชิกรัฐสภาที่ไม่ได้มีร่างของตัวเอง ความคิดความเห็นของสมาชิกรัฐสภาตกผลึกแล้วครับท่านประธานครับ ตอนนี้มีมากมายก่ายกอง เราพบเห็นประเด็นในรัฐธรรมนูญนี้ นะครับ ที่ใช้มา ๗ ปีกว่า ว่ามีความบกพร่องหรือชำรุดตรงไหนบ้าง เรามีกรรมาธิการวิสามัญเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผลกระทบของรัฐธรรมนูญที่มีต่อประชาชน ที่เราได้ศึกษามาเป็นเวลา ๓ ปีกว่า เราก็พบเห็นประเด็น ต่าง ๆ ไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน ทุกภูมิภาคของประเทศไทย มีความคิดเห็นตกผลึกแล้วว่าประเด็นต่าง ๆ ที่กรรมาธิการวิสามัญในวุฒิสภาศึกษานั้นพบประเด็นต่าง ๆ ๑๑ ประเด็นครับท่านประธานครับ แล้วก็ท่านผู้อาวุโสที่พูดไป อภิปรายไปในสภานี้ พวกเรามีความเคารพและมีความคิดเห็นคล้อยตามท่านในหลาย ๆ ประเด็นว่า ประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นที่เป็นความจริงของประเทศไทยเรามันก็ต้องแก้ไขท่านประธานครับ ไม่ใช่จะมาอภิปรายเพื่อเห็นแก่พรรค แก่พวกพ้องเพื่อจะให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้ตั้งใจของกลุ่ม ของพวก อย่างนั้นก็เป็นการไม่ถูกต้อง เพราะเรื่องรัฐธรรมนูญเป็นกติกาสูงสุดของประเทศ เป็นกฎหมายที่กระทบกับ

สิทธิเสรีภาพ กระทบต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ต้องพิจารณาให้รอบคอบ ร่างของรัฐบาลที่เสนอมาร่างของพรรคร่วมฝ่ายค้านที่เสนอมาก็ดี ก็ยังมีจุดบกพร่องครบท่านประธานครับ เราในฐานะสมาชิกวุฒิสภาเป็นกลางไม่มีพรรคการเมือง เราได้พบ ได้พิจารณาแล้ว วันนี้เรามีโอกาสได้พบร่างรัฐบาลตอนเช้านี้เอง จริง ๆ แล้วน่าจะ得以พิจารณาอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓ เพื่อจะให้ความคิดเห็นของเราที่จะมาอภิปรายตรงนี้ ตกผลึก มีความคิดความเห็นที่จะมาอภิปรายด้วยเหตุด้วยผล ด้วยความเที่ยงธรรม ให้สมเหตุสมผล แต่ว่าท่านประธานครับก็ได้พบร่างของคณะรัฐมนตรีในตอนเช้านี้เอง อันนี้พวกผมก็ได้มาพิจารณานั่งใช้เวลาบางท่านอภิปรายเข้าได้พิจารณาหรือใช้ดุลยพินิจเล็กน้อยเท่านั้นเอง ฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าหากเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเปิดใจกว้างให้มีร่างของวุฒิสภาเสนอเข้าไปด้วย เพื่อการพิจารณาให้ทั้ง ๓ ส่วนนี้ ที่เป็นทั้งสองสภา ที่เป็นปวงชนชาวไทยทั้ง ๗๐๐ คนนี้ ก็จะเป็นสิ่งที่ดี ที่จะเป็นการเปิดกว้างให้เพื่อนสมาชิกที่มีโอกาส มีสิทธิ มีส่วน โดยเฉพาะเป็นตัวแทนปวงชนได้มีส่วนร่วมในการที่จะเสนอร่างของตัวเองให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณา จะแก้ไขอย่างไร ในเนื้อหาสาระของร่างแก้ไขนั้น โดยเฉพาะในร่างของฝ่ายค้านนั้นผมก็เห็นว่ายังมีจุดบกพร่องพอสมควร โดยเฉพาะในเรื่องของการแก้ไข เพิ่มเติมในมาตรา ๑๓๘ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตอนนี้ท่านประธานวุฒิสภาของผมที่นั่งในที่นี้นะครับ ทราบแล้วว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญนั้นตอนนี้ก็ยังไม่ มี โดยได้มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญท่านหนึ่งซึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญเกษียณอายุไป ตอนนี้ในสัดส่วนของศาลปกครองสูงสุดนั้นก็ไม่สามารถที่จะสรรหาได้ เนื่องจากว่าเปิดรับสมัครแล้วก็คัดเลือกไม่ได้ อันนี้ก็เป็นปัญหาว่าถ้าหากยังมีสัดส่วนของประธานศาลรัฐธรรมนูญในการสรรหาคณะกรรมการเลือกตั้งตามที่ท่านเสนอร่างมานี้ ในมาตรา ๑๓๘ นั้น ก็จะเป็นปัญหาอีกแล้วครับท่านประธาน -----

ฉะนั้นผมคิดว่าร่างที่พรรคร่วมฝ่ายค้านเสนอมานั้น ก็ยังมีข้อด้อยที่จะต้องพิจารณาต่อไป
นะครับ แต่ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ได้มองครบวงจรว่าในการสรรหาองค์กฤษฎี ทั้ง ๓ องค์กร คือ
กกต. กิติ ศาลรัฐธรรมนูญกิติ หรือ ป.ป.ช. กิตินะครับ น่าจะมีการแก้ไขไปในครั้งนี้
เนื่องจากว่ามีสัดส่วนของตัวแทนพรรคการเมืองอยู่ตื้นนั้นแหละครับ ไม่ว่าจะเป็น กกต. ไม่ว่า
จะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ก็มีสัดส่วนของพรรคการเมือง ถ้าในอนาคต
อันใกล้นี้ไม่มีวุฒิสภา หรือว่าพรรคการเมืองนี้หายไป ๑ พรรคนีครับ เหลือ ๓ พรรคนีเราที่ไม่
สามารถสรรหาคณะกรรมการ กกต. ได้ ศาลรัฐธรรมนูญได้ เนื่องจากว่ากำหนดสัดส่วนว่าไว้
ว่าต้องมีพรรคการเมือง ๔ พรรค เหมือน ป.ป.ช. ว่าให้มี ๕ พรรคอย่างนี้เป็นต้น ในส่วนของ
รัฐบาลนั้นก็มียกข้อยกเว้นเฉพาะกาลครับ ท่านประธานครับ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมไว้ในตอน
หลังว่าถ้าหากว่าคณะกรรมการสรรหาไม่ครบองค์ประกอบ หรือไม่สมารถที่จะสรรหาได้นั้นะ
ครับ ก็ให้ถัดจากวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ไปนะครับ หรือว่าเท่าที่มีอยู่ผมได้
อ่านแล้ว คงจะอ่านไปแล้วว่าตอนนี้ประธานศาลรัฐธรรมนูญไม่มี ก็ไม่ครบองค์ประกอบอยู่ดี
เพราะฉะนั้นก็เปิดทางไว้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าหากว่าไม่ครบองค์ประกอบนะครับ ก็
ให้ใช้เท่าที่มีอยู่ไปคงไม่ส่งงาม ไม่มีประธานศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่ส่งงามอย่างที่ท่านได้
กรุณาเสนอร่างมาในการแก้ไข มาตรา ๒๙๗ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งที่พวกเราได้
พิจารณาในวันนี้ ผมคิดว่าเรายังมีเวลาที่จะได้พิจารณาร่างของทุกส่วนที่มีส่วนในการที่
จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ โดยเฉพาะร่างของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งยังไม่ได้มีการเสนอ
เข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐสภา เพราะวันนี้ก็มีหลายท่านได้พูดแล้วว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
นั้น แก้ไขเพื่อประเทศชาติและประชาชนให้ประชาชนได้ประโยชน์จริง ๆ ครับ ท่านประธาน
ครับ โดยเฉพาะร่างของรัฐบาลนั้นที่มีการให้ผู้มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้
ในสภาของท่านสภาล่างนั้นนะ ผมคิดว่าผู้ที่มีเสียงข้างมาก หรือผู้นำเสียงข้างมากนั้นนะ ก็
คือนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีก่อนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีก็เป็น ส.ส. ครับ ก็ถือว่าเป็นผู้นำ
เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าท่านไปเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ความเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านก็ต้องลาออกนะครับ ก็ต้องให้คนที่ท่านแต่งตั้งเป็นประธานวิป
มาเป็นกรรมการที่เป็นสัดส่วนในการที่จะสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผมคิดว่าตรงนี้นี่มันมี

ส่วนได้เสียครับ ท่านประธานครับ ถ้าพิจารณาให้ละเอียดลึกซึ้งแล้ว รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓
นะครับ วุฒิสภาสถาบันถาวรของบุคคลที่มีตำแหน่งตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. ส.ว.
นะครับ จนไปถึงประธานองค์กรอิสระ กรรมการและองค์กรอิสระทั้งหลาย ถ้าหากว่าเราให้ผู้ที่
มีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็ต้องมาจากฝ่ายรัฐบาลเข้าไปเป็น
กรรมการสรรหาในองค์กรอิสระ โดยเฉพาะ ป.ป.ช. นี่ผมคิดว่ามันก็จะไม่สง่างาม เนื่องจากว่า
ยังมีส่วนได้เสียอยู่ ยังสามารถที่จะสร้างเครือข่ายได้ หรือบล็อกกันได้ตามที่ประชาชนหรือว่า
สาธารณชนได้วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าร่างทั้ง ๒ ฉบับนี้นะครับ มี
หลักการคล้ายคลึงกัน แต่ว่าการแก้ไขนั้น แก้ไขไม่เหมือนกัน ของรัฐบาลแก้ไขมาตราเดียว ของ
ฝ่ายค้านแก้ไข ๓ มาตรา เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าน่าจะรับร่างไว้ทั้ง ๒ ฉบับนี้มาพิจารณา แต่โดย
ตัวของกระผมนั้นจะต้องดูทั้ง ๒ ฉบับนะครับ ทั้ง ๒ ร่างจะต้องนำมาแก้ไขในชั้นแปรญัตติ
ต่อไป ก็ขอฝากบุคคลที่จะได้รับการเสนอชื่อที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาเป็นกรรมาธิการวิสามัญนี้
ได้ดูแลตรงนี้ให้ถี่ถ้วนด้วย เพื่อความรอบคอบที่ได้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและ
ประชาชนต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานวุฒิสภา) : มีของท่านสมาชิก ส.ส. นะครับ
ความจริงมี ๒ ท่าน แต่คงขอเป็นท่านเดียว เป็นท่านสุรสิทธิ์จากชลบุรีนะครับ ท่านสามารถ
เป็นคนละ ๑๐ นาที แต่ถ้าเป็นคนเดียวก็จะดีจะได้มีเวลาให้ทางฝั่งนี้นะครับ ขอต่อรอง
เวลาหน่อยนะครับ ต่อจากท่านสุรสิทธิ์จะเป็นท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ ท่านพนัส ทศนียา
นนท์ และท่านเกษม มาลัยศรี วุฒิทั้งนี้นะครับ ท่านพิเชฐก็มีครับ เชิญครับ เชิญท่านสุรสิทธิ์
๑๐ นาทีครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชลบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา สำหรับประเด็นที่มีการขอแก้ไข รัฐธรรมนูญ ซึ่งมี ๒ ร่าง
ด้วยกัน ก็คือร่างฝ่ายรัฐบาล คณะรัฐมนตรีและร่างของพรรคร่วมฝ่ายค้าน ซึ่งผมคิดว่าใน
ประเด็นที่พูดกันเข้านี้ค่อนข้างที่จะมีข้อที่มีความแตกต่างและเห็นต่างกันและคล้ายกัน

ค่อนข้างมาก ผมเองอยากทราบเรียนว่าใน ๒ ร่างที่ปรากฏอยู่ ผลสรุป ก็คือว่าจะเรียกอย่างไรก็
ตาม -----

- ๑๐๘/๑

ในส่วนที่เป็นกรรมการสรรหาในสัดส่วนของพรรคการเมืองนั้นได้ถูกตัดออกไปทั้ง ๒ ร่าง แม้ว่าในร่างของพรรคฝ่ายค้านจะไม่ปรากฏในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนภาคประชาชนเข้ามาก็ตาม แต่ในส่วนที่เป็นร่างของคณะรัฐมนตรีนั้นมีส่วนยึดโยงก็คือการนำผู้นำฝ่ายค้านและผู้นำเสียงข้างมากของสมาชิก ผมเองก็มีข้อสังเกตแล้วก็มีข้อห่วงใยอยู่ ๒ ประการด้วยกันจากการอภิปรายของสมาชิกทั้งหลาย

ในประการแรกนั้น เรื่องแรกก็คือความเชื่อมั่นของพรรคการเมือง ผมเองออกจะไม่สบายใจต่อการที่สมาชิกหลายท่านได้พูดถึงพรรคการเมืองในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะในเรื่องของการแทรกแซงแล้วก็การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการสรรหาทั้งหลายนี้ อยากเรียนว่าพรรคการเมืองไทยซึ่งได้มีจุดเริ่มต้นพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ ๗๓ ปีที่ผ่านมา เราต้องยอมรับว่าในช่วงภาวะช่วงแรกนั้นพรรคการเมืองไม่อยู่ในสถานะที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นแล้วก็ขาดความเชื่อมโยงของพี่น้องประชาชนอย่างมาก เราจะได้เห็นว่าในช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นเรามีรัฐธรรมนูญที่ปรากฏในส่วน of พรรคการเมืองก็คือรัฐธรรมนูญ ๒๔๘๙ แต่แม้กระทั่งในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ไม่ปรากฏที่จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองโดยตรง ในพระราชบัญญัติพรรคการเมืองซึ่งเริ่มปรากฏครั้งแรกนั้นได้ปรากฏในปี ๒๔๙๘ แล้วก็มีพระราชบัญญัติพรรคการเมืองมาอีก ๓ - ๔ ฉบับก็คือ ๒๕๑๑ ๒๕๑๗ แล้วก็ ๒๕๒๔ การพัฒนาการเมืองที่มีจุดเริ่มต้นมาถึงวันนี้เป็นระยะเวลาที่แสนยาวนาน แต่ว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ๒๕๔๐ มีความเชื่อมโยงในมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญเราจะเห็นได้ว่าในมาตรา ๓๒๔ ได้วางแนวทางในเรื่องของการจัดตั้งพรรคการเมืองไว้ เปิดโอกาสให้บุคคลเพียง ๑๕ คนในการที่จะจัดตั้งพรรคการเมือง ดำเนินตามเจตนารมณ์ทางการเมืองของพี่น้องประชาชน วันนี้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็งขึ้นค่อนข้างมาก เราจะได้เห็นว่าปัจจุบันนี้มีพรรคการเมืองที่เข้มแข็งอย่างน้อยที่สุด ๒ พรรค เรามีประชาชนที่มีความเชื่อมโยงกับระบบพรรคการเมือง ซึ่งปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่าความแข็งแกร่งของพรรคการเมืองนี้ เมื่อก่อนเราอาจจะเห็นว่ามีพรรคร่วมรัฐบาลค่อนข้างมาก ความอ่อนแอในการบริหารงานมันก่อให้เกิดขึ้น แล้วก็เกิดปัญหาในเรื่องของการบริหารงานมาตลอด วันนี้ผมเชื่อว่าความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของประชาชน

กับภาครัฐก็ดี ในส่วนของภาคการเมืองก็ดี เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าวันนี้พรรคการเมืองเติบโตขึ้นมาก แต่ว่าสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาได้กล่าวถึงในระบบพรรคการเมืองนั้นมันเปรียบเสมือนว่าวันนี้พรรคการเมืองกำลังจะวิ่งได้ แต่ว่ามีขาอีกข้างหนึ่งขัดกันเอง ดังนั้นผมเองก็เชื่อว่าอย่างไรก็ตามในสิ่งเหล่านี้เราคงจะต้องมีความเชื่อมั่นในระบบของพรรคการเมือง แม้ว่าวันนี้เราติดกันในเรื่องของการแทรกแซง แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่มันบ่งบอกถึงการแทรกแซงนั้นเป็นเรื่องของบุคคลมากกว่าที่จะมาสร้างระบบ ผมเองยังเชื่อว่าในส่วนของพรรคการเมืองนั้นยังเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น แล้วก็ยังเชื่อว่าถ้าสิ่งที่พรรคการเมืองยังคงอยู่กับระบบ ของมัน แล้วก็ตรงต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ตรงต่อประชาชนซึ่งได้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

ประเด็นที่ ๒ ผมอยากทราบว่ามีสิ่งหนึ่งที่ออกจะพูดกันหลายท่านด้วยกันก็คือในเรื่องของการบล็อกโหวต หรือว่าการเข้าไปแทรกแซงในเรื่องของคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการสรรหาโดยเฉพาะ ป.ป.ช. มี ๑๕ ท่านด้วยกัน ในภาคของส่วนผู้แทนพรรคการเมืองนั้นกำหนดเอาไว้ ๕ คนด้วยกัน ในส่วนนี้ในอดีตที่ผ่านมา การคัดสรรในการเลือกบุคคลที่จะไปทำหน้าที่องค์กรอิสระต่าง ๆ นี้ เราก็ปรากฏว่าพรรคการเมืองในอดีตจะมีเกินกว่า ๕ พรรค แล้วก็การเลือกนั้นก็จะมีทั้งฝ่ายค้านและ ฝ่ายรัฐบาลเข้าไปผสมกัน ถ้าหากว่าในกรณีที่มีการบล็อกโหวตกันจริง -----

สมมุติว่าจะมีการบล็อกโหวตกันในส่วนของการผู้แทนของพรรคการเมือง เราก็อย่าลืมว่ายังมีคณะกรรมการส่วนที่เหลืออีกอย่างน้อย ๑๐ คนนะครับ ที่มีส่วนอย่างยิ่งในการพิจารณาบุคคลที่สมควรจะดำรงตำแหน่ง ป.ป.ช. วันนี้ถ้าหากเราบอกว่าการดำเนินการ ในส่วนของการสรรหานั้นจะต้องมีการลงมติ ๓ ใน ๔ คน นั่นก็หมายความว่าคนที่บุคคลใดจะบล็อกโหวตหรือว่าจะมีการแทรกแซงได้นี้ จะต้องหาเสียงได้ถึง ๑๒ เสียง สิ่งที่มีการกล่าวหากันหรือว่ามี การพูดกันนะครับว่า ในส่วนของการเมืองนั้นมีการแทรกแซง ถ้าหากว่ามีการแทรกแซงหรือว่ามี การบล็อกโหวตกันจริงนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่าบุคคล ๕ คนของตัวแทนพรรคการเมืองจะสามารถทำอะไรได้โดยง่าย ผมเองก็คิดว่าถ้าหากว่าจะเสนอบุคคลใดที่สมควรเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. นี่จะต้องมีบุคคลที่ร่วมด้วยอย่างน้อยที่สุดนะครับ ๕ คนบวกอีก ๗ คน นั่นก็หมายความว่าในภาคของการเมืองจะต้องไปดึงเอาองค์กรอิสระ ๓ องค์กรหรือไม่ก็เป็นส่วนของอธิการบดีอีก ๗ ท่าน ดึงมา ๕ ท่านถึงจะมีโอกาสที่จะคัดสรรบุคคลได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าค่อนข้างที่จะทำได้ไม่ถนัดนัก ในประเด็นนี้ถ้าหากว่าเราจะบอกว่าวันนี้กรรมการในสัดส่วนของพรรคการเมืองมีการแทรกแซงมีการบล็อกโหวต นั่นก็หมายความว่าเรากำลัง ที่จะมองว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรรมการอื่น ๆ นั้นมีส่วนร่วมกับการบล็อกโหวตด้วย เพราะไม่อย่างนั้นไม่มีทางสำเร็จได้ สิ่งเหล่านี้เป็นการที่จะทำให้มีผลกระทบไปถึงประธานองค์กรอิสระ ๓ องค์กรและอธิการบดีด้วยเช่นกัน แต่ว่าวันนี้ทุกคนไม่ได้ปฏิเสธเลยนะครับว่าอธิการบดีมีส่วนสำคัญ องค์กรอิสระที่มีอยู่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นผมคิดว่าข้อกล่าวหาตรงนี้ผมเองยังไม่เชื่อนัก นอกจากนี้ในกระบวนการ ไม่ได้อยู่ที่กระบวนการสรรหาอย่างเดียว ไปอยู่ที่วุฒิสภาที่จะต้องเป็นผู้ที่มีการคัดเลือก ดังนั้นผมเองคิดว่าในวันนี้ถ้าหากว่าเราจะพูดในสิ่งที่ทำให้ระบบของการเมืองของเรานั้นด้อยลงไปขาดความเชื่อมั่นขาดความศรัทธา ผมคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นวันนี้มันเป็นเรื่องที่ไม่สบายใจค่อนข้างมาก แล้วผมคิดว่าใน ๒ ร่างที่กำลังพิจารณาอยู่วันนี้แม้ว่าเราจะมีการรับหลักการ แล้วไปตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาก็ตาม แต่ผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือวันนี้เรายอมรับว่ารัฐธรรมนูญฉบับประชาชนนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ในมาตรา ๓๓๖ เขาถึงเขียนไว้ว่าต้องพ้น ๕ ปีก่อนไม่ใช่เรื่องที่แก้ง่าย เมื่อพ้น ๕ ปีนะครับ องค์กรอิสระที่สามารถเสนอได้นะครับก็มี ๓ องค์กรที่

ปรากฏอยู่ รวมทั้ง ป.ป.ช. ด้วย ดังนั้นผมคิดว่าถ้าหากวันนี้เราจะบอกว่าจะแก้ทั้งระบบโดยที่เป็นการคาดเอาเอง ผมเองคิดว่าเราจะคิดแทน สสร. นะครับที่ร่างรัฐธรรมนูญมา อาจจะมีการขัดต่อเจตนารมณ์หรือไม่ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ผมเองอยากจะให้ข้อสังเกตไว้ แล้วผมคิดว่าในส่วนของ การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี่เป็นสิ่งที่น่าที่ จะรอความคิดเห็นของประชาชนเสียงส่วนใหญ่ ณ วันนี้ผมจึงคิดว่าการแก้แม้กระทั่งในมาตราเดียวของในส่วนของภาครัฐเองนี้ก็กระทำด้วยความ จำเป็นจริง ๆ แล้วผมเองเชื่อว่าถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ นะผมคิดว่าสิ่งที่ไม่สมควรต่อการที่จะเสนอมาในส่วนของเรานั้นผมคิดว่าไม่น่าจะเกิดขึ้น ผมกราบเรียนว่าในวันนี้ก็คงจะเป็นสิ่งที่เราต้องพูดคุยกัน แล้วก็นำไปพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน แต่ผมเชื่อได้ว่าในส่วนขององค์ประกอบกรรมาธิการนั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ต้องพูดคุยแล้วก็หาข้อยุติได้ ในอนาคตต่อไป ผมขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสุชน ชาติเชื้อ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ความจริง ในส่วนของท่านสมาชิกพรรคร่วมฝ่ายค้าน แล้วก็ทางฝ่ายรัฐบาลได้อภิปรายไปครบในเวลา ๓ ชั่วโมง แต่ละฝ่ายแล้วนะครับ แต่ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภายังมีท่านผู้ประสงค์จะอภิปรายตั้ง ๑๑ ท่าน แต่ผมขอให้ประธานงานจากกิจการวุฒิสภาลงไปนิดหนึ่งว่าจะให้เวลาท่านใดอภิปรายอย่างไรก็ให้กระชั้นลงมา อาจจะเป็นแบ่งเวลาให้สั้นลงอีกนะครับ ถ้าอย่างนั้น ๑ ท่าน หรือว่า ๑๙ นาทีก็น่าจะยุติได้ เพราะว่าหลังจากนั้นจะต้องมีการสรุปประเด็น และทางฝ่ายรัฐบาลจะต้องชี้แจงอีก แล้วจะต้องมีลงมติ ซึ่งจะต้องใช้วิธีการขานชื่อทีละท่าน คำนวณเวลาดูแล้วในการลงมตินั้นต้องใช้เวลาราวหนึ่งต้อง ๒ ชั่วโมง อันนี้ก็ฝากเอาไว้ว่าท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกหรือว่าอยู่ตรงไหน ถ้าฟังอยู่นะครับท่านจะต้องมาโหวตขานชื่อด้วยตัวเองนั่นนะครับ ไม่ใช่วิธีเสียบบัตรนะครับ ต่อไปท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ ๕ นาทีครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

นายสุชน ชาติเชื้อ (รองประธานรัฐสภา) : ขอรักย ท่านประสิทธิ์ รอสักครู่ ท่านชินวรณ์ มีประเด็นไหนครับ ท่านอภิปรายแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
อภิปรายแล้วครับ แต่ต่อประเด็นที่ท่านประธานได้หยิบยกขึ้นมาหารือนะครับ ท่านประธาน
จะกรุณานุญาตไหมครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เรื่องหารือเอาอย่างนี้

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ใช่เรื่องหารือเรื่องที่ ท่าน
ประธานได้หยิบยกมาเมื่อที่ว่า กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัด
นครศรีธรรมราชนะครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ท่านประธานได้เรียนขึ้นมาในที่
ประชุมเมื่อคืนนะครับว่าเมื่อมีการอภิปรายของเพื่อนวุฒิสมาชิกเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับก็จะ
ให้มีผู้สรุปแล้วก็ทางรัฐมนตรีจะขอชี้แจง ผมดูตามข้อบังคับแล้วนะครับ ผู้สรุปนั่นก็คือผู้
อภิปรายคนใดคนหนึ่งนะครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงต้องชี้แจงก่อนที่จะยุติการอภิปรายใช่
หรือไม่ครับ ขอความชัดเจนจากท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมา
ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ที่ท่านชินวรณ์พูดถูกแล้วครับ เชิญท่าน
เลยครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครปฐม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครปฐม
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขอขอบคุณที่ท่านประธานได้อนุญาตให้ทางฝ่ายสมาชิกวุฒิสภาได้
มีโอกาสร่วมในการอภิปราย เทียบเท่าจำนวนแล้วอาจจะมากกว่า แต่ถ้าดูถึงความคิด
ความเห็นผมมองว่าจำเป็นที่จะต้องรับฟัง เพราะอะไร เพราะว่าทางฝ่ายสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่
มีโอกาที่จะเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ถ้าจะรอพรรคการเมืองด้วยก็คงจะ
เป็นไปยากเนื่องจากว่าต้องเป็นมติพรรคด้วย ฉะนั้นอาจจะมีจำนวนมากกว่าเพื่อสะท้อน
ความคิดความเห็นที่มีความหลากหลายนะครับ ผมเห็นด้วยว่าขณะนี้เป็นการจำเป็นที่
จะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๙๗ วรรคสามและวรรคสี่ วรรคหนึ่ง วรรคสองนั้น
ไม่มีปัญหา แต่วรรคสาม วรรคสี่นั้นถ้าไม่ดำเนินการแก้ไขอย่างไรมันก็คงจะเป็นปัญหาต่อไปถ้า

หากว่ายังคงใช้ เนื่องจากว่ามีความเห็นที่ไม่ตรงกัน แล้วผู้ที่ได้รับเลือกจากการสรรหา ก็อาจจะไม่เห็นด้วยกับการสรรหาว่าการสรรหานั้นจำนวนของกรรมการสรรหานั้นครบหรือไม่ครบ เพราะฉะนั้นผมมองตรงนี้ครับว่า มาตรา ๒๙๗ นั้นจึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน เพราะว่าเวลาก็คงคับไว้ ผมเห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไขเพียงมาตราเดียวเฉพาะ มาตรา ๒๙๗ ในส่วนอื่น ๆ นั้นไม่ใช่ว่าไม่เห็นด้วย ก็เห็นด้วยว่าในอนาคตอาจจะอีกเช่นกัน อาจจะมีความเกิดขึ้นว่าไม่สามารถใช้บังคับได้ เพราะอะไร เพราะว่ามีการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งตรงนั้นในอนาคตไม่มีความแน่นอน แต่ว่าในช่วงนี้ถือว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขในรัฐธรรมนูญเฉพาะมาตรา ๒๙๗ ไปพลางก่อน ซึ่งตรงนี้ถ้าหากว่าแก้ไขแล้วเรื่องก็ดำเนินต่อไปได้ แต่ในอนาคตนั้นจะแก้ไขในเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วก็เรื่องศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้นผมเห็นว่าจำเป็น เพื่อเป็นการเตรียมการไว้ในอนาคต ที่นี้จะแก้ไขในเรื่องนั้น ผมมองว่ารัฐธรรมนูญฉบับนั้นครับ ได้ใช้มาเป็นระยะเวลาเกือบ ๘ ปีก็ เพราะว่าอะไร เพราะว่าได้มีการทำประชาพิจารณ์แล้วก็ให้ประชาชนนั้นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถือได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับการยอมรับของประชาชน จึงมีระยะเวลาการใช้ได้นานเกือบ ๘ ปี นับตั้งแต่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ฉะนั้นประเด็น มาอยู่ตรงที่ว่าเห็นควรที่จะแก้ไขเฉพาะเรื่องของกรรมการสรรหาที่จะไปสรรหา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้วก็เห็นว่าสัดส่วนนั้นจะดำเนินการอย่างไร สัดส่วนนั้นมีหลายฝ่ายที่แสดงความคิดเห็นว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ว่าจะให้องค์กรภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมเข้ามาเป็นจำนวนมากหน่อยเพื่อสร้างความเชื่อถือ แล้วก็สัดส่วนขององค์กรอิสระนั้นควรจะมีน้อยลงไหม องค์กรอิสระเท่าที่ดูนะครับ คิดว่าทั้ง ๗ องค์กรที่เข้ามา นั้นคงจะเป็นองค์กรที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๗๕ ยกเว้นเฉพาะในส่วนของการกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งตรงนี้ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียก็ไม่มี สัดส่วน ฉะนั้นก็จะเหลือ ๗ ตามร่างของรัฐบาล -----

แต่จะอย่างไรก็แล้วแต่ครับความคิดเห็นของวุฒิสภาก็มีความเห็นหลากหลายว่าจะดำเนินการอย่างไร เพื่อไม่ให้มีการบล็อกโหวต เรื่องการบล็อกโหวตนั้นถามว่ามีจริงไหม ปฏิเสธไม่ได้หรอกครับว่าจะไม่มี แต่การบล็อกโหวตซึ่งหลายท่านเป็นห่วงนั้นอาจจะมองว่าเป็นการบล็อกโหวต ผมมองอย่างนั้นนะครับมองในแง่ดีนะครับ การบล็อกโหวตบาง ครั้งถ้าบล็อกโหวตแล้วเกิดความเสียหายนั้นจำเป็นที่จะต้องออกมาคัดค้านแล้วก็มาตัดทาน แต่ถ้าบล็อกโหวต หรือว่ามีการตกลงกันแล้วได้คนดีมีคุณภาพ มีความสามารถในการที่จะเข้าไปทำงานตามแต่ละองค์กร แต่ละหน่วยงานขององค์กรอิสระนั้น ผมว่าตรงนั้นต้องให้เขาไปนะครับเพื่อประโยชน์ ผมยังมองอีกจุดหนึ่งนะครับว่าองค์กรอิสระที่เข้ามาตรงนั้นนะครับ ผมเคยเสนอในครั้งที่มีการประชุมร่วมทั้ง ๓ ฝ่าย ทั้งทางฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ฝ่ายค้าน แล้วก็ในส่วนของวุฒิสภา ก็มีการเสนอเหมือนกันว่าอีกหน่วยงานหนึ่ง อีกองค์กรหนึ่งที่ได้รับการยอมรับมาโดยตลอดเหมือนกันว่าเข้าไปทำงานแล้วมีคุณภาพ เพราะรู้เรื่องของกฎหมายด้วย ก็คือสภาทนายความ ผมเองไม่เคยเป็นทนายหรอกครับ แต่ว่าเห็นว่าหน่วยงานนี้มีส่วน และถ้ามีตัวแทนจากสภาทนายความหรือตัวนายกสภาทนายความ ตรงนั้นก็จะมีสัดส่วนในการที่เขาไปช่วยตรวจสอบในเรื่องความถูกต้อง ในเรื่องของกฎบัตรกฎหมายด้วย อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่นี้องค์กรอิสระหลายท่านบอกว่าเข้าไปแล้วทำงานตามที่ได้รับบัญชา หรือว่ามีคำสั่ง ผมมองอย่างนั้นนะครับ แม้กระทั่งวุฒิสภาที่เลือกไปหลายครั้งหลายหนที่เชิญมาให้มาชี้แจงเรื่องรายงานประจำปีของหน่วยงานองค์กรอิสระนั้นแต่ละครั้งไม่เคยมีตัวแทนของหน่วยงานเหล่านี้ เติบโตก็ให้ตัวเลขาธิการของสำนักงานองค์กรเหล่านั้นมาชี้แจงแทน ซึ่งเลขาธิการบางครั้งก็ไม่ได้รู้เรื่องทั้งหมด โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาเกี่ยวกับการนิじฉัยหรือการพิจารณาขององค์กร หรือตัวบุคคลที่เป็นองค์กรอิสระจริง ๆ อันนั้นก็เป็นที่สังเกตนะครับว่าความอิสระนั้นเมื่อเลือกไปแล้วนั้นมีเต็มที่พอสมควร มากทีเดียว แต่ก็อาจจะมีการที่หลายท่านสงสัยอาจจะเป็นเรื่องความเห็นส่วนตัว หรือว่าเป็นความสัมพันธ์ส่วนตัว ตรงนั้นจะมีหรือไม่อาจมีได้นะครับ เพราะว่าเราคงห้ามไม่ได้นะครับว่าแต่ละท่านความสัมพันธ์ส่วนตัวอาจจะมีความเกี่ยวพันกันก็คือการสรรหาในขณะนี้ท่านประธานครับกระผมขออนุญาตสรุปแล้วกัน เพราะอาจจะเลยเวลาเห็นท่านประธานมองอยู่ ผมจะพยายามให้ความร่วมมือ เพราะว่าเมื่อสักครู่

ทางกรรมการประสานงานก็ขอให้ลดเวลาลงมานะครับ ก็ขอสรุปตรงนี้เลยก็แล้วกันนะครับ เพราะเข้าใจว่าท่านประธานคงจะหันมาเพื่อเตือนนะครับ ก็ขอสรุปว่าขณะนี้วุฒิสภาส่วนใหญ่ นะครับ ก็มองว่าเป็นความจำเป็นแล้วที่จะต้องแก้ไข ส่วนจะแก้ไขอย่างไรนั้นคงจะต้องไปพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการอีกครั้งครับ ก็ขอสนับสนุนว่า เห็นว่าควรที่จะแก้ไขมาตรา ๒๙๗ แต่เพียงมาตราเดียวครับ ขอขอบคุณครับ

นายโมคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพนัสครับ ขอสัก ๑๐ นาที อย่าให้เกินนะครับ เพราะว่าเพื่อน ๆ จะได้มีโอกาสได้พูดกันด้วยครับ

นายพนัส ทัดนียนนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พนัส ทัดนียนนท์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดตาก ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผม ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานนะครับที่จะเปิดโอกาสให้ผมพูดถึง ๑๐ นาที แต่ผม อาจจะใช้เวลาไม่ถึงขนาดนั้นก็ได้นะครับ เพราะว่าสำหรับวันนี้ นะครับ อันที่จริงในฐานะที่เป็น อดีต สสร. อีกคนหนึ่งนะครับ แล้วก็ได้มาอยู่ ณ สภาแห่งนี้ นะครับ เป็นเวลาจนมาถึงปัจจุบัน นี้ก็ ๕ ปีเศษแล้ว ในความรู้สึกของผมก่อนที่จะมาเข้าร่วมในวันนี้ นะครับ ผมไม่ค่อยรู้สึกเลยว่า วันนี้จะมีความสำคัญอะไรมากมายนัก เพราะผมคิดว่าการที่เราจะแก้รัฐธรรมนูญนี้ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ตามที่ทางรัฐบาลเสนอมานะครับ หรือทางพรรคฝ่ายค้านเสนอมาก็ตามนี้ นะครับ มันก็เป็นเพียงการแก้ปัญหาในทางเทคนิค ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากองค์ประกอบของ คณะกรรมการสรรหาของ ป.ป.ช. ซึ่งทางรัฐบาลก็บอกว่า อันนี้ก็ควรจะแก้ไขเฉพาะในส่วนที่มัน เสีย ช่อมในส่วนที่มันเสียเท่านั้น แต่ทางพรรคฝ่ายค้านก็บอกว่าไหน ๆ มันจะช่อมกันแล้ว ใน ส่วนที่ดูแล้วมันน่าจะเสียคล้าย ๆ กันก็ช่อมกันเสียให้หมดนะครับ ผมเองตอนแรกผมก็คิดว่า ไม่ว่าจะช่อมอย่างไรนี้นะครับ ปัญหาที่แท้จริงมันไม่ได้ถูกแก้ไขหรอกครับ ปัญหาที่แท้จริงนะ ครับเท่าที่เรามีอยู่ก็คือ องค์กฤษฎีการซึ่งทาง สสร. ช่วยกันวาดฝันและสร้างกันขึ้นมา -----

แล้วก็เป็นที่ชื่นชมยินยินดีกันมากนี่นะครับ ว่าสิ่งนี้จะเป็นหลักประกันความเป็น
ประชาธิปไตยของเมืองไทยเราเนี่ย แท้ที่จริงแล้วนี่พอ ๘ ปีผ่านมา มันเป็นเรื่องที่พิสูจน์กันโดย
ทั่วไปอยู่แล้ว โดยไม่ต้องไปอาศัยพยานหลักฐานอะไรเลยทั้งสิ้น สิ่งนั้นก็คือองค์กรอิสระเนี่ย มัน
ไม่สามารถที่จะอิสระได้ เพราะฉะนั้นการที่เราจะพยายามมาแก้ปัญหาด้วยการบอกว่าเราจะ
ปลดล็อกไม่ให้มีการบล็อกโหวตกันเฉพาะในส่วนของการกรรมการสรรหา กระผมคิดว่ามันคงแก้
ไม่ได้หรอกครับ เพราะว่ามันเป็นเพียงขั้นตอนขั้นต้นช่วงหนึ่งเท่านั้นเอง ขั้นตอนที่เรา
จะต้องเข้าไปดู และถ้าเราจะแก้ปัญหานี้กันจริง ๆ แล้วเราคิดว่าองค์กรอิสระนี้จะ
เป็นหลักประกัน เป็นเสาหลักในการที่จะคุ้มครองประชาธิปไตยของประเทศไทยเราได้
อย่างแท้จริงนี้ ผมว่ามันต้องเข้าไปดูในขั้นตอนที่มีการเลือกองค์กรอิสระในชั้นวุฒิสภานั้นเอง ผม
ขอเรียนว่าในขั้นตอนนี้แหละครับ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด แล้วก็คงจะต้องเป็นที่ยอมรับกัน
โดยทั่วไปด้วยว่ามันมีการบล็อกกัน บล็อกโหวตกันในวุฒิสภาได้ในการเลือกองค์กรอิสระ
เกือบจะทุกองค์กรเท่าที่ผ่านมานี้ อันนี้ผมคิดว่าเท่าที่มันเป็นประวัติศาสตร์กันมาจนถึงปัจจุบัน
นี้ คงปฏิเสธไม่ได้หรอกว่ามันมีสิ่งนั้นเกิดขึ้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นในความเห็นของกระผมนี้
นะครับ ถ้าคิดว่าอันนี้เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าชั่วคราว เพื่อที่จะทำให้สามารถที่จะมีการ
สรรหาแล้วก็คัดเลือก ป.ป.ช. เข้ามาแทนที่ชุดที่ออกไปให้ได้โดยเร็วที่สุด อันนี้ผมก็เห็นด้วยว่า
เราก็จะต้องแก้ปัญหานี้เสียก่อนเป็นการเร่งด่วน แต่ถึงอย่างไรผมคิดว่าถ้าหากว่าเรายัง
เชื่อมั่นว่าเราจะมียุติธรรมต่อไปนะครับ ตามปรัชญาของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน
นี้ ผมเสนอและผมเรียกร้องว่าควรจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกันทั้งระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ต้องแก้ไขปรับปรุงในองค์กรของวุฒิสภานี้เอง ส่วนจะมีมาตรการอย่างไรนั้นคงเป็นเรื่องที่
จะต้องพูดจาทดลองกันไม่ใช่เฉพาะในสมานนี้ แต่จะต้องนำเรื่องนี้ไปปรึกษาหารือกับพี่น้อง
ประชาชนทั้งประเทศว่าท่านยังมีความเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธา ว่าเราจะมียุติธรรมแบบนี้ โดย
เราบอกกับตัวเองว่ามันจะเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีประชาธิปไตยอย่างแท้จริงได้จริงหรือไม่
พวกท่านยังเชื่อถือศรัทธาในสิ่งนี้กันต่อไปหรือไม่ครับ แต่สำหรับประเด็นที่ผมว่ายังสำคัญ
ไปกว่านั้นนี้ แค่ว่าเรื่องบล็อกกันในวุฒิสภา หรือในคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระ ผมคิดว่า
ยังไม่สำคัญเท่ากับเรื่องของหน้าที่เรามีประชาธิปไตย ที่ยังถูกผูกมัดด้วยรัฐธรรมนูญ เป็น

ประชาธิปไตยซึ่งยังไม่เป็นไทยโดยแท้จริง ซึ่งอันนี้เท่าที่วันนี้ผมมีความรู้สึก ที่กลับรู้สึกว่ามันมี
บรรยากาศของการเป็นประชาธิปไตยโดยแท้จริงเกิดขึ้น ทำให้เรามีความรู้สึกว่าทั้ง ๆ ที่
ความหวังมันริบหรี่ไปแล้ว ผมคิดว่าเหตุการณ์วันนี้ นับว่าเป็นประวัติศาสตร์ของระบบรัฐสภา
ไทยที่มันจะเป็นการบอกให้เรารู้ว่า มันไม่ใช่ของค์กรอิสระเท่านั้นหรอกที่จะเป็นหลักประกัน
ความเป็นประชาธิปไตยของบ้านของเมือง แต่จิตวิญญาณอิสระของพวกเราทุกคนต่างหาก
ครับ ไม่ว่าจะเป็น ส.ว. หรือเป็น ส.ส. ที่อยู่ในสภาแห่งนี้ ที่ท่านจะมีความเป็นตัวของตัวเอง
เอง และท่านจะปฏิบัติหน้าที่ของท่านโดยไม่อยู่ภายใต้อาณัติของบุคคลใด หรือกลุ่มใด
กลุ่มบุคคลใด หรือพรรคใด -----

ซึ่งอันนี้แท้ที่จริงนะครับในอดีตเป็นคำปฏิญาณตนของ ส.ส. นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของ ส.ส. และ ส.ว. ถึงแม้จะเป็น ส.ว. แต่งตั้ง รู้สึกจะใช้คำปฏิญาณตนอย่างแบบเดียวกันนี้นะครับ แต่ที่สำคัญที่สุดคือของ ส.ส. ครับ การปฏิญาณตนตรงนี้แหละครับ มีมาอย่างนี้โดยตลอดในอดีต เพิ่งมายกเลิกไปโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อันนี้จะเป็นสิ่งที่เตือนใจว่า ส.ส. และ ส.ว. ซึ่งขณะนี้มาจากการเลือกตั้ง ท่านเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย การปฏิบัติหน้าที่ของท่าน ท่านต้องยึดถือความถูกต้องเป็นหลัก ความถูกต้องโดยอาศัยมโนสำนึกและมโนธรรมของท่าน ไม่ได้ยึดติดอยู่กับการที่ว่าท่านจะต้องสังกัดพรรคใด อันนี้ถ้าเป็นการเรียกภาษาชาวบ้านก็คือถ้าหากว่าท่านเห็นสิ่งที่ทำหรือสิ่งที่มันเป็นไปได้มันเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ท่านจะต้องมีจิตวิญญาณที่จะต้องกล้าที่จะกบฏต่อสิ่งนั้นได้ครับ อันนี้คือสิทธิที่จะกบฏนะครับต่อสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถึงแม้จะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยที่เกิดขึ้นโดยคนเสียงข้างมากเห็นว่าเป็นเรื่องที่ต้องก็ตามแต่ ตรงนี้ครับผมคิดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดของการปกครองระบอบประชาธิปไตยและวันนี้ผมเห็นแล้วครับว่า เรายังมีความหวังกับสิ่งนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอคารวะต่อท่านเสนาะ เทียนทอง ด้วยความจริงใจนะครับ ทั้ง ๆ ที่ผมเองขอเรียนตามตรงว่า กระผมไม่ได้เคยรู้จักกับท่านอย่างนั้นมาก่อนเลยนะครับ ท่านเป็นผู้ที่ทำให้ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของรัฐสภาไทยได้ถูกบันทึกลงไว้ครับ กระผมก็มีสิ่งที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้เพียงแค่นี้ แต่สำหรับในญัตติที่จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นครับ ตอนแรกเองผมก็คิดว่า ผมเห็นด้วยกับทางซีกรัฐบาล แก้เฉพาะมาตรา ๒๙๗ ก็พอ เพราะตอนที่ได้ข่าวตอนนั้นก็คิดว่า จะมีส่วนที่เกี่ยวกับทางด้านพรรคการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องก็คือจะเอาประธานรัฐสภากับผู้นำฝ่ายค้าน แต่พอต่อมามาเปลี่ยนว่าเป็นผู้นำของ ส.ส. ที่มีเสียงข้างมากในสภา กระผมชักจะไม่ค่อยสบายใจในประเด็นนี้นะครับ แล้วในเมื่อมาทบทวนอีกที่ผมเห็นว่า การแก้ไขในสิ่งที่มันอาจจะเป็สิ่งที่บกพร่องคล้อยคลึงกันนี้นะครับ มันก็ควรจะ แก้ไขเสียในครั้งเดียวกัน เพราะมิฉะนั้นแล้วมันก็จะเกิดการลักลั่น เพราะว่าแก้คราวนี้แล้วต่อไปอาจจะไปเกิดปัญหากับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ไปเกิดกับ กกต. เกิดกับอะไรอีก มันก็ต้องไปไล่ตามแก้กันทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็คิดว่าในวันนี้

แทนที่ผมจะตัดสินใจว่าจะดออกเสียงนี้ ผมจะลงคะแนนเสียงให้กับญาติของทางพรรคฝ่าย
ค้านครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมจะอนุญาตให้ท่าน ส.ว. ได้อภิปราย
อีก ๖ ท่าน ด้วยเวลาดังต่อไปนี้ครับ เพราะได้มีการประสานกันแล้ว ท่านเกษม มาลัยศรี
๑๐ นาที ท่านสมบุญ ทองบุราณ ๕ นาที ท่านภิญญา ชัยพลอด ๑๐ นาที ท่านพิเชฐ พัฒน
โชติ ๑๐ นาที ท่านสวัสดิ์ ๑๐ นาที ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ๑๐ นาทีครับ ก็ว่าไปตามนี้
ส่วนทางท่านรองนายกรัฐมนตรี ทางท่านรัฐมนตรี ถ้าหากจะชี้แจงก็ช่วยกรุณา รอจังหวะไหนก็
ช่วยกรูณายกมือ เอาตอนนี้เลยนะครับ เชิญท่านรองนายกครับ

นายวิชณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่
เคารพครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในนามของรัฐบาลเพื่อที่จะชี้แจงประเด็น
หลายประเด็นด้วยกันที่ท่านสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายมาตั้งแต่เช้า ซึ่งเป็นการชี้แจงครั้งแรก
ของรัฐบาลในวันนี้ และถ้าหากว่าไม่มีประเด็นอื่นใดที่สมควรชี้แจงก็จะไม่รบกวนเวลาของ
ท่านประธานต่อไปครับ

ท่านประธานครับ วันนี้ฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลหรือแม้แต่สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ได้ร่วมกันกระทำภารกิจสำคัญอีกครั้งหนึ่ง โดย
วัตถุประสงค์เดียวกัน คือวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นแล้วในขณะนี้
อย่างไรก็ตามถ้าฟังจากคำอภิปรายตลอดวันก็จะเห็นว่า แม้วัตถุประสงค์จะตรงกันแต่วิธีคิด
วิธีที่จะดำเนินการในรายละเอียดนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดา อย่างไรก็ตาม
ท่านประธานครับ วิธีคิดที่แตกต่างกันนี้ ไม่ใช่รัฐบาลจะไม่ได้คิดล่วงหน้าหรือไม่ใช่ว่า
รัฐบาลจะไม่ได้คำนึงถึง เรื่องนี้ได้เคยเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีถึง ๒ ครั้ง ๒ ครา -----

ครั้งแรกก็คือในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม หนึ่ง และในวัน
อังคารที่ ๗ มิถุนายน คือเมื่อวานนี้อีกหนึ่งเพื่อทบทวนเหตุผล รวมทั้งข้อคิดเห็นจากสังคม
ภายนอกตลอดมา รัฐบาลได้นำเอาสิ่งที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาเกือบทุกท่านได้ตั้งข้อสังเกตวันนี้
มาคิดใคร่ครวญว่าจะหาทางใดที่จะทำให้การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ครั้งนี้เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย และได้รับความเห็นชอบร่วมกันให้มากที่สุด หรือใกล้เคียงกันที่สุด ท่าน
สมาชิกวุฒิสภาบางท่านอาจจะจำได้ว่า เมื่อไม่กี่วันมานี้ผมได้รบกวนเวลา ซึ่งก็ได้รับความ
ร่วมมืออย่างดีจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แล้ว
ท่านผู้แทนบางส่วนในซีกของวุฒิสภามาร่วมหารือแนวทางกัน ซึ่งแน่นอนครับไม่มีทางที่จะ
บรรจบพบกันได้ แต่สิ่งที่เราต้องการเห็นคือความใกล้เคียงกันที่สุด แต่ในที่สุดเมื่อความ
ใกล้เคียงนั้นก็ยังมีช่องว่างห่างอยู่ ก็ปล่อยให้เป็นไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญที่ถูกต้อง
จนกระทั่งบังเกิดร่างรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาในวันนี้ ท่านประธาน
ครับ มีท่านสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิก วุฒิสภา ขอภัยที่เอ่ยนามด้วย
ความเคารพนับถือ เช่น ท่านอาจารย์ชุมพล ได้กล่าวถึง เมื่อเช้าว่า จำเป็นอย่างไรงี้จะต้อง
แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญจนกระทั่งเป็นที่ไกลาหล่นว้ายกัน ก็ใช้ช่องทางวิถีทางที่มีอยู่แล้ว
ตามมาตรา ๒๙๗ ดำเนินการไป ไม่ได้สะดุดไม่ได้ติดขัด ไม่ได้มีปัญหาประการใด รัฐบาลได้
คิดเรื่องนี้และใคร่ครวญเรื่องนี้พร้อมกับท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายหลายท่านมาก่อนหน้า
นี้แล้ว โดยใช้เวลาแรมเดือน เพราะถ้าหากว่าช่องทางนี้เป็นช่องทางที่เป็นไปได้ก็จะเลือกใช้
ช่องทางนี้ครับ คือไม่ต้องแก้ถ้าเหลือพรรค ๔ พรรคก็ว่ากันไป ใน ๔ พรรค ถ้าศาลปกครองยัง
ไม่ได้ส่งคนมาเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือมาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือมาเป็น
อะไรก็ตามจนกระทั่งบังเกิดประธานขึ้นในศาลรัฐธรรมนูญ ก็ปล่อยให้เป็นไปตามนั้น แต่สิ่งที่
เกรงก็คือว่ารู้ได้อย่างไรว่าวิธีคิดอย่างนี้จะเป็นวิธีคิดที่ถูกต้อง เพราะถ้าสมมุติหยุดการแก้ไข
เพิ่มเติม แล้วก็ปล่อยให้กรรมการสรรหา ๑๔ คน แทนที่จะมี ๑๕ คนว่ากันไป ผู้แทนพรรค
การเมืองแทนที่จะเป็น ๕ พรรค ๆ ละ ๑ คน รวม ๕ คนก็ว่ากันไป ใน ๔ พรรค พรรคละคนรวม
๔ คน แล้วสมมุติต่อไปว่าสิ้นสุดกระบวนการสรรหา แล้วก็ส่งชื่อมายังวุฒิสภา แล้ววุฒิสภาก็
ติ๊กกลับเหมือนกับเคยใช้อำนาจอันถูกต้องชอบธรรมติ๊กกลับมาแล้วในหลายครั้งในอดีตแล้วจะ

เกิดอะไรขึ้น เพราะในที่สุดก็จะสะดุดแล้วก็ต้องย้อนกลับมาหาทางแก้รัฐธรรมนูญในตอนนั้น
อีกอยู่ดี ความอันตรายก็จะยิ่งเกิดมากขึ้น ถ้าหากวุฒิสภาเห็นว่าแนวทางที่รัฐบาลคิดเหมือน
อย่างที่ท่านอาจารย์ชุมพลได้เสนอนั้นถูกต้อง แล้ววุฒิสภาก็มีมติเลือกไป แล้ววันหนึ่งก็เกิด
การร้องเรียนขึ้นจนกระทั่งไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญ เพราะตอนนั้นเกิดข้อขัดแย้งที่ไปสู่ศาล
รัฐธรรมนูญได้จริงแล้วละครับ แล้วศาลรัฐธรรมนูญก็ใช้เวลาหลายเดือนในการที่จะวินิจฉัยว่า
การสรรหาถูกต้องหรือไม่ เหมือนอย่างที่เคยใช้อำนาจวินิจฉัยผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่ง
มาแล้วในอดีต แล้วเมื่อไปถึงบัดนั้นไปวินิจฉัยว่าไม่ถูกต้อง ย้อนกลับมาก็ต้องมา
ดำเนินการใหม่ แล้วจะตั้งต้นนับหนึ่งใหม่ก็ไม่ได้ ก็ต้องแก้รัฐธรรมนูญในบัดนั้นอีกอยู่ดี
เพราะฉะนั้นปัญหาจึงมีว่าจะคลี่คลายปัญหาเสียในเวลานี้หรือจะรอไปอีกหลายเดือนข้างหน้า
แนวทางนี้จึงเป็นสิ่งที่รัฐบาลคิดว่าเสี่ยงต่อความเสียเวลาและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่
องค์การอิสระนี้เป็นอันมาก แนวทางที่ ๒ ที่รัฐบาลคิดต่อไปก็คือว่า เมื่อจะต้องแก้ แก้กี่ประเด็น
สิ่งที่ฝ่ายค้านได้เสนอมาในร่างว่าแก้ ๓ ประเด็น ๓ มาตรา คือมาตรา ๑๓๘ มาตรา ๒๕๗
และมาตรา ๒๙๗ นั้นเป็นสิ่งที่รัฐบาลได้คิดมาก่อน แล้วในคณะรัฐมนตรีได้ยกประเด็นนี้ขึ้น
เป็นประเด็นแรกสุดด้วยซ้ำ จนกระทั่งต้องถามความเห็นเรียงตัวในคณะรัฐมนตรีนั้นะครับว่าจะ
แก้กี่ประเด็นดี -----

มันก็มาเจอเอาตรงปัญหานี้ครับท่านประธาน ซึ่งผมเคยได้พูดภายนอกไปแล้ว บางท่านก็คงจะได้ยิน พูดอีกผมก็ต้องยืนยันสิ่งที่ได้พูดภายนอกสภานี้ไปอย่างนั้นอีกครั้งว่า

ประการแรก ปัญหาเกี่ยวกับองค์กรอื่น ยังไม่เกิดในเวลานี้ ถ้ารัฐบาลไปผลิผลลามขอเสนอแก้ไขเข้ามา รู้ได้อย่างไรว่าสิ่งที่เราคิดจะแก้ นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะมันจะมาติดเอาข้อจำกัดในเรื่องเงื่อนไขเวลา เงื่อนไขเวลานั้นอย่าคิดว่าจะไม่คำนึงถึงก็ได้ นะครับ เพราะเงื่อนไขนั้นไม่ใช่เงื่อนไขเวลา ๓๐ วันในการสรรหาครับ แต่เป็นเงื่อนไขที่เรามองว่า บัดนี้เรามาถูกใจคิดจะแก้รัฐธรรมนูญเอาในช่วงเวลาปลายสมัยประชุม รัฐบาลก็คิดไปตามประสาของรัฐบาลไม่ได้ต้องการที่จะผูกมัดรัดตรึงอะไรทางสภาเลยครับว่า ถ้าสมมติเสนอแก้ไขเข้ามาวาระหนึ่งในวันนี้ นี่เป็นตุ๊กตาที่รัฐบาลมีสิทธิจะคิดที่จริงมันจะมีที่ร่างแล้วร่างหนึ่งก็มาตรา นั้น มันไม่เป็นปัญหาอย่างที่คุณยกยอที่เอ่ยนาม ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชินวรณ์ ได้กล่าวไว้จริง ๆ ก็ร่าง ๆ ก็พูดกันวันนี้แหละ แต่ปัญหาต่อไปก็คือ ถ้ารับหลักการแล้วส่งคณะกรรมการธิการ เพราะรัฐบาลไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะให้แก้กันกลางสภาโดยระบบกรรมการธิการเต็มสภาเป็นอันขาด ความล่าช้ามันจะไปอยู่ตรงชั้นกรรมการนั้นแหละครับ เพราะว่าคงจะต้องพิจารณาให้เสร็จโดยเร็ว เร็วตามที่ รัฐบาลคิด ซึ่งอาจจะผิดกับรัฐบาลก็มีสิทธิคิดว่าเร็วที่สุดก็คือ ๗ วัน ๗ วันกลับเข้ามาในสภาก็วันพุธหน้าคือ วันพุธที่ ๑๕ ในวาระสอง แล้วถ้าใน ๗ วันนั้นมีหลายร่าง ร่างหนึ่งมีหลายมาตรา มาตราหนึ่งมีหลายประเด็นนี้ คงไปถกกันในกรรมการไม่เสร็จสิ้นได้ง่าย ๆ ขนาดแค่รับหลักการในวันนี้ก็ยังแตกประเด็นไปมากมาย ถ้าไปพูดกันในชั้นกรรมการหลายมาตรานั้นคงจะวุ่นวายไกลาหล ไกลาหลอย่างไรมันก็ต้องเสร็จครับ แต่เสร็จอย่างไรมันก็กลับเข้ามาในวันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ไม่ทันสมมติว่าเอากลับเข้ามาในวันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ได้ทัน มันก็จวนเจียนเต็มที เพราะว่าเมื่อผ่านในวาระสองซึ่งก็คงไม่มีเรื่องตก เพราะมันเป็นเรื่องที่จะเอาร่างใด มาตราใด ส่วนไหนใดเท่านั้น รัฐธรรมนูญกำหนดว่าเมื่อเสร็จวาระสองต้องทิ้งไว้ ๑๕ วัน จึงจะยกขึ้นเป็นวาระสามได้ ไม่เหมือนกับกรณีของร่างพระราชบัญญัติที่ยกขึ้นในวันถัดไปได้ เมื่อทิ้งไว้ ๑๕ วันจากวันที่ ๑๕ มันก็จะไปครบเอาในวันที่ ๓๐ มิถุนายน เป็นวันสุดท้าย คือวันที่ ๑๕ วาระสามก็จะเข้ามาในวันที่ ๑ กรกฎาคม ซึ่งเสียเวลาไม่นานหรอกครับ เพราะว่าต้องลงมติโดยไม่มีการ

อภิปรายพอเสร็จวันที่หนึ่ง รุ่งขึ้นวันที่สอง ก็ปิดสมัยประชุม บัดนี้พระราชกฤษฎีกานั้นก็ได้มี
อยู่แล้ว รอที่จะประกาศส่งมากราบเรียนท่านประธานท่านนั้น เว้นเสียแต่ว่าเห็นพ้องต้องกันว่า
อย่าไปยุ่งกับเรื่องเวลาแล้วก็อย่าไปห่วง ถ้าอย่างนั้นก็ต้องขยายสมัยประชุมให้ยาวออกไป
หรือมิฉะนั้นก็ต้องเปิดสมัยวิสามัญ ในแง่ของกรรมวิธีนั้นมันไม่ยุ่งยาก แต่ในแง่ของการใช้
เวลายาวนานกว่าจะไปสู่จุดสิ้นสุดสุดท้ายนั้นยาวครับ เพราะว่าไม่ใช่ว่าแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จ
เรียบร้อยแล้วรุ่งขึ้นจะมีคณะกรรมการสรรหาเกิดขึ้น แล้วมะรืนจะมี ป.ป.ช. เกิดขึ้น ต้องนำ
ความกราบบังคมทูล กว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงมา แล้วก็กว่าจะเริ่มกระบวนการ
ของกรรมการสรรหาซึ่งมีเวลาประมาณ ๓๐ วัน เสร็จแล้วก็ยังส่งไปยังวุฒิสภา วุฒิสภาก็ต้อง
ตั้งกรรมาธิการตรวจสอบประวัติ ซึ่งทำด้วยความรอบคอบมาตลอด แล้วพอปิดสมัยประชุม
ท่านก็ดำเนินการของท่านไป พอเปิดสมัยประชุมก็เอาเข้ามา จะเข้ามาในเดือนใด เวลาใด ก็
ยังไม่ทราบ เราไม่อยากจะคาดคะเนคิดในตรงนั้น แล้วคิดล่วงหน้าท่านสมาชิกวุฒิสภาว่าขอให้เร็ว
ไม่ได้กล้าคาดคะเนเลย เพราะตรวจสอบประวัติก็ต้องรอบคอบ ที่นี้พอดีพอร้ายคิดต่อไปครับว่า
กลับเข้ามา ยังไม่ทันจะให้วุฒิสภาลงมติเลือกใครเลยนี้ ดีไม่ดีก็หมดวาระของวุฒิสภาลงแล้ว
แล้วเมื่อเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเข้ามาใหม่ก็ไม่แน่ใจว่า สมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามาใหม่จะ
ยอมรับการตรวจสอบประวัติของวุฒิสภาชุดเก่า พอดีพอร้ายตั้งกรรมาธิการตรวจสอบประวัติ
ใหม่ต่อไปอีกรอบ มันก็จะยาวไปไม่มีที่สิ้นสุดไม่มีที่สุด เพราะฉะนั้นตรงนี้ รัฐบาลถึงได้คิดว่า
กรอบเวลามีความสำคัญเหตุผลส่วนใหญ่มันจะคล้าย ๆ ที่ขออภัย เอียนาม ท่านสมาชิก
วุฒิสภา พันธ ได้กล่าว เมื่อสักครู่นี้ครับในเรื่องของกรอบเวลา

ประการต่อไป ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ใหญ่ที่สุดเลยครับว่า ถ้าไม่ห่วง
เรื่องกรอบเวลา แก่เถอะไหน ๆ จะแก้แล้ว รัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ควรที่จะแก้กันเล่น ๆ
บ่อย ๆ ปัญหาคือเมื่อจะต้องแก้แล้วนี่ จะใช้สูตรในการหาคนมาเป็นกรรมการสรรหา
อย่างไร วันนี้แค่องค์กรเดียวคือ สรรหา ป.ป.ช. นี่ก็หลายล้านวนหลายประเด็นแล้ว
หลายความเห็นนะครับ ถ้าเลยไปถึงเรื่องหาคนมาเป็น กกต. หาคนมาเป็นตุลาการศาล
รัฐธรรมนูญนั้น วิธีคิดสูตรนั้นมันจะมีเยอะเลยครับมากมาย และจริง ๆ ครับ ท่านประธานที่
เคารพ ในระยะเวลา ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมามีความเห็นจากแวดวงการเมือง และแวดวงวิชาการส่ง

มาถึงรัฐบาลให้ขอปรับปรุงแก้ไขในส่วนของกระบวนการสรรหา องค์กฤษฎีต่าง ๆ นี่มากนะ ครับ ทั้ง ๆ ที่วันนั้นปัญหาเรื่อง ป.ป.ช. ยังไม่เกิด แล้วรัฐบาลก็ได้พิจารณามาตลอดว่า ถ้าสิ่ง เหล่านั้นถูกต้อง ข้อเสนอที่ดี บางทีอาจจะต้องแก้แล้วรื้อเยอะทีเดียว ยกตัวอย่างให้ท่าน สมาชิกวุฒิสภาตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้ ซึ่งก็ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลจะเห็นพ้อง แต่เราเห็นประเด็น เหมือนกันว่า จะแก้ในเรื่องของการสรรหาองค์กรอื่นโดยฉาบฉวยง่าย ๆ รวดเร็วในวันนี้ สักแต่ ว่าขอตัดผู้แทนพรรคการเมือง แล้วเอาใครใส่แทนเข้าไปนั่นมันไม่ใช่ง่ายอย่างที่คิด -----

เพราะตรรกมันมีหลายอย่างที่จะขัดกันเองในตัวเหมือนกัน ท่านสมาชิกวุฒิสภาลองดูมาตรา ๑๓๘ แล้วสงสัยบ้างไหมครับว่า ขณะที่เรารู้สึกว่าท่านประธานศาลฎีกาเป็นผู้มีเกียรติยศยิ่งใหญ่ และเราไว้วางใจให้ท่านเข้ามาดำเนินการสรรหาองค์กรอิสระทั้งหลาย ทำไมหนอในการสรรหาคนเป็น ป.ป.ช. มีประธานศาลฎีกา ทำไมหนอในการสรรหาคนมาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีประธานศาลฎีกาอยู่ในองค์ประกอบ แล้วทำไมหนอการสรรหาคนเป็น กกต. จึงไม่มีตำแหน่งประธานศาลฎีกาเป็นกรรมการสรรหาด้วย มันต้องมีคำตอบว่าท่านผู้ร่างรัฐธรรมนูญท่านคิดอย่างไรท่านถึงเอาประธานศาลฎีกาซึ่งควรจะนั่งอยู่ พอดีพอร้ายควรเป็นประธานในการสรรหาคนเป็น กกต. ด้วย ตัดออก แล้วก็ไม่ปรากฏ แล้ววันนี้ก็ยังไม่มีการคิดจะดึงเอากลับเข้ามาด้วย ถ้ารัฐบาลคิดจะดึงเอากลับเข้ามามันก็จะรื้อระบบไปกันใหญ่เลยครับ มีนักวิชาการได้ให้ความเห็นมาว่า อาจจะไม่ต้องการประธานศาลฎีกาในการสรรหาคนเป็น กกต. ตามมาตรา ๑๓๘ ก็เพราะเหตุว่าที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็จะต้องเลือกคนส่งมาเป็น กกต. อยู่แล้ว ถ้าอย่างนั้นต้องถามต่อไปว่า แล้วในกรณีคัดคนมาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๕๗ ซึ่งที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาก็คัดคนส่งมาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเหมือนกัน แล้วประธานศาลฎีกาก็ไปนั่งเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ตอนคัดคน ๕ คนส่งมาด้วย แล้วทำไมประธานศาลฎีกาจึงอยู่ในกรรมการสรรหาอีกครั้งหนึ่งด้วย เหตุผลเหล่านี้ต้องคิดมาก ซึ่งรัฐบาลก็ได้คิดนะครับ ในครั้งนี้ก็คิดว่าถ้าวันนี้จะต้องแก้ ๓ ประเด็น รัฐบาลก็ต้องคิดถึงตำแหน่งประธานศาลฎีกาให้ท่านกลับเข้ามา แต่เกรงเหลือเกินครับว่าจะรื้อระบบอย่างที่ว่าแม้กระทั่งท่านสมาชิกบางท่านไม่แน่ใจว่า จำไม่ได้ว่าเป็นวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวเมื่อเช้า ตรงกับประเด็นที่รัฐบาลคิดจริง ๆ เรื่องคะแนนเสียง ๓ ใน ๔ นั้นก็คิดนะครับว่า บางทีมันยากลำบาก มันก่อให้เกิดสิ่งที่เราเรียกกันว่า บล็อกโหวต คิดอยู่เหมือนกันว่าถ้าต้องรื้อ ต้องแก้ ก็อาจจะต้องแก้ตรงเรื่อง ๓ ใน ๔ นี้ แต่วันนี้แก้ไม่ได้หรอกครับ ถ้าแก้มันจะไปกันใหญ่เลย และแม้กระทั่งอีกประเด็นหนึ่งเล็ก ๆ ถ้าแก้ก็ต้องทบทวนเหมือนกัน ท่านสังเกตไหมครับว่าในการสรรหาคนมาดำรงตำแหน่งกรรมการองค์กรอิสระไม่ว่าองค์กรใดก็ตามเขาให้กรรมการสรรหาเสนอเข้ามา ๒ เท่า และให้วุฒิสภาเลือกลงเหลือเท่าจำนวนที่ต้องการ กรณีจะหาคนสัก ๙ คน แล้วเสนอมา ๑๘ คน ให้วุฒิสภา เลือกตั้ง

นั้นพอทำเนาพระมันหลากหลาย แต่ถ้าหากว่ากรรมการในองค์กริสรระล้มหายตายจาก
ลาออกคนหนึ่ง เขาให้หาเข้ามา ๒ เท้า ก็คือหาเข้ามา ๒ คน วุฒิสภาก็เลือก คือ ถ้าไม่นาย ก
ก็ นาย ข ถ้าฮั้วกันมา บล็อกกันมา ก็คือหมายความว่า จะ ก ได้ ข ได้ ก็ไม่แคร์ทั้งนั้น เราก็คิด
ต่อไป ถ้ามันเสนอสัก ๓ เท้า ๔ เท้า มันจะเป็นอย่างไรไหม แต่ถ้าไปถึงขั้นนั้นรื้อหมดแล้วก็
ใหญ่โตเลยครับในเรื่องของระบบรัฐธรรมนูญไทย วันนี้จึงคิดว่าถ้ายังไม่ลงตัว แล้วก็ยังไม่
แน่ใจ แล้วปัญหาก็ไม่เกิด เวลาที่จำกัด อย่าเพิ่งไปเตะเลย แล้วโอกาสต่อไปก็จะแก้กันใหม่
จนวันนี้นั้นหน้าจะต้องย้อนกลับมาแก้ในส่วนขอ มาตรา ๒๙๗ เรื่อง ป.ป.ช. ใหม่อีก รัฐบาลก็
ไม่มีความขัดข้อง จึงขอกราบเรียนท่านประธานว่าที่ท่านวุฒิสภาผ่อง ได้กล่าวไว้เมื่อเช้า ว่า
วุฒิสภาก็ได้ศึกษา เสียเวลา เสียเงินทองไปเป็นอันมาก จะขอส่งผลการศึกษามาให้รัฐบาลนั้น
จะเห็นเป็นประการใด -----

ผมตอบแทนรัฐบาลได้เลยครับว่ามีความยินดีเป็นอย่างมาก และจะรับไว้ดำเนินการพิจารณา และการพิจารณานั้นก็ไม่ใช่ว่าแบบปากว่าตาขยิบหรือปากหวาน จะพิจารณาอย่างเป็นเรื่องเป็นราวเป็นจริงเป็นจัง ผมยังไม่เคยเห็นนะครับว่าท่านจะขอแก้ไขอะไรเห็นแต่เฉพาะที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ ท่านประธานครับ เมื่อรัฐบาลคิดว่าคงจะต้องแก้ไขให้เลือนน้อยประเด็นที่สุด เอาเท่าที่จำเป็นที่สุด มันก็ลดลงมาเหลือแค่มาตรา ๒๙๗ เท่านั้นแหละครับ เพราะปัญหามันเกิดเฉพาะหน้าอยู่ในวันนี้ ปัญหาต่อไปว่าเมื่อแก้ไขเพียงประเด็นเดียว มาตราเดียว จะแก้ว่าอย่างไร รัฐบาลคิดหลายสูตรครับ สูตรแรกอย่างง่ายที่สุดไปเขียนว่า ผู้แทน ๕ พรรค พรรคละคน รวม ๕ คน และมันหาไม่ได้ครบ ๕ คน ส่วนแรกก็คือตัดลงให้เหลือ ๔ คน เขียน ๔ คนเสียก็หมดเรื่องก็ลองหยั่งเชิงดูเหมือนกัน ปรากฏว่าเสียงสะท้อนตอบรับมาจากทุกฝ่ายว่าไม่อยากจะให้ผู้แทนพรรคการเมืองเข้ามาเกี่ยว โดยเฉพาะเกี่ยวอย่างโจ่งแจ้งก็รู้สึกว่าจะไปไม่แน่นอนวิธีต่อไปก็คิดว่าอย่างนั้นก็ตัดผู้แทนพรรคการเมืองออกให้หมด แล้วก็หยุดอยู่แค่นั้น ก็มาดูแล้วเหลืออยู่ใครบ้างละ กรรมการสรรหามี ๑๕ คน ตัดผู้แทนพรรคการเมือง ๕ คน ก็เหลือ ๑๐ คน ๑๐ นั้นมีใคร มีประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด บวกกับอธิการบดีอีก ๗ คน รวมเป็น ๑๐ คน ๑๐ คนนี้ก็คิดต่อไปว่า เสียงมันต้องให้ได้ ๓ ใน ๔ ๓ ใน ๔ มันก็จะออกมา ๘ ๘ จาก ๑๐ อธิการบดียืนอยู่ ๗ ผมไม่ต้องการที่จะกล่าวหมิ่นประมาทคาดหน้าว่า ๗ คน ท่านจะผีนึกกำลังกัน แต่ถ้าบังเอิญมันออกมาว่าผีนึกกำลังกัน ๗ ขออีก ๑ เท่านั้นมันก็จะกลายเป็น ๘ ใครจะเรียกอะไรโหวตก็ตามที เราก็กลัวปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป เพราะฉะนั้นจาก ๑๕ ลดเหลือ ๑๐ คงจะไม่รอด ก็คิดกันต่อไปว่าอย่างนั้นคงเปลี่ยนองค์ประกอบ แต่เปลี่ยนให้น้อยที่สุดวิธีเปลี่ยนให้น้อยที่สุดก็คือ ตัวเลขเดิม ๑๕ ต้องรักษาตัวเลข ๑๕ ไว้ เคารพเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ เพราะวันนี้เรายังหาเหตุผลอื่นที่ดีกว่าเหตุผลท่านไม่ได้ว่าทำไมจึงไม่ใช่ ๑๕ เอา ๑๕ ก็ ๑๕ เมื่อรู้ว่าจะต้อง ๑๕ มันก็จะมาตรงนี้สิครับท่านประธาน ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลฎีกา ๓ คนของเดิม ของใหม่เอาไว้นั่งอยู่ ๓ คน พอมาถึงอธิการบดี ที่แรกก็คิดว่าจะขยายไปถึงมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย แต่ดูแล้วมันเข้ามา ๑๓๐ กว่ายุ่งกันใหญ่ แค่ออกอธิการบดีมาเป็นผู้แทนทั้งหมด ๓๐ วันแล้วยัง

ไม่ทันจะสรรหา ถ้าอย่างนั้นกลับมาจุดเดิม อธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลเลือกกันเอง ปัญหาว่าจะเอากี่คน ของเดิม ๗ เราคิดว่าต่อรองขอเหลือสัก ๖ เกอะ เพราะเดี๋ยวจะกราบเรียนท่านประธานว่าอีก ๑ เอาไปทำอะไรที่ไหน ก็ ๖ นะครับ ๖ บวก ๓ เมื่อสักครู่นี้เป็น ๙ เราก็มาคิดอย่างนี้ว่าความพิเศษของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้วางไว้ให้ คือได้สร้างองค์กรตรวจสอบเอาไว้เป็นอันมาก บางอย่างก็เป็นองค์กรเดิม บางอย่างก็เป็นองค์กรที่มีมาใหม่ เราไว้ใจเราให้เกิดยวติ และเราถือว่าเป็นองค์กรตรวจสอบที่สำคัญ ย้ำคำว่า องค์กรตรวจสอบ เพราะฉะนั้นองค์กรใดที่ได้ชื่อว่าเป็นองค์กรตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญนี้ ควรจะมีบทบาทในการสรรหาองค์กรอื่นที่เหลืออยู่ คิดอย่างนี้ก็จะดูทีเดียวว่า แล้วจะเอาองค์กรตรวจสอบอะไรเข้ามา เรื่องนี้คิดเองแต่งเองไม่ได้หรอกครับ ว่าองค์กรใดเป็นองค์กรตรวจสอบ องค์กรใดเป็นองค์กรอิสระ องค์กรใดไม่ใช่องค์กรตรวจสอบที่เป็นเช่นนี้เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง กำหนดไว้แล้วว่าองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ตรวจสอบมีอะไรบ้าง แต่งเองไม่ได้ครับ อยู่ในมาตรา ๗๕ วรรคสอง แล้วใน มาตรา ๗๕ วรรคสอง พูดถึงองค์กรอิสระที่ตรวจสอบอยู่ดังต่อไปนี้ ศาลปกครองซึ่งเราก็เอาประธานเข้ามาแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเราก็เอาประธานเข้ามาแล้ว แล้วก็บัดนั้นพูดต่อไปถึงกรรมการการเลือกตั้ง เราก็คิดว่าเอาประธาน กกต. เข้ามาอีกคนหนึ่ง บัดนั้นก็พูดต่อไปถึงเรื่องคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เราก็เอาประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาคนหนึ่ง บัดนั้น มาตรา ๗๕ วรรคสอง ก็พูดต่อไปถึงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เราก็บอก อ้าว ๒ ๓ คน เลือกมาเอง ๑ คน เราก็ดึงเข้ามาอีก ๑ คน แล้วก็พูดถึงคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เราก็เอาประธานเข้ามาคนหนึ่ง ก็ครบเป็น ๔ เมื่อสักครู่อธิการบดี ๖ บวก ประธานศาล ๓ เป็น ๙ บวกกับประธานองค์กรอิสระ ๔ ก็เป็น ๑๓ ๑๓ มันก็ยังไม่ถึง ๑๕ ----

ก็ติดต่อไปครับถึงสภาผู้แทนราษฎร กราบเรียนตรง ๆ ครับ เรื่องสภาผู้แทนราษฎรมีส่วนในการสรรหานี้ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ตรรกหรือการให้เหตุผลนั้น การที่จะเอาหรือไม่เอาทางสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาเกี่ยวนั้น ไม่ใช่เป็นการรังเกียจว่าเป็นองค์กรการเมือง ถ้าเราบอกว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่ควรมีส่วนในการสรรหาเพราะเป็นองค์กรการเมือง มันจะย้อนกลับมาว่า กะอีกแค่สรรหาเรายังรังเกียจเพราะเป็นองค์กรการเมือง แล้วส่งไปยังวุฒิสภา ซึ่งมาจากการเลือกตั้งและใครเลยจะกล้าปฏิเสธว่าไม่ใช่องค์กรการเมืองและเป็นผู้ลงคะแนนเลือกเอง ไม่ยิ่งกว่าหรือ เพราะฉะนั้นตรรกนี้ใช้ไม่ได้ ที่บอกว่าให้รังเกียจสภาผู้แทนราษฎรไว้เถอะเพราะเป็นองค์กรการเมือง ปัญหาต่อไปก็ว่าถ้าอย่างนั้น รังเกียจสภาผู้แทนราษฎรเพราะอะไร อธิบายยาก จึงคิดว่าควรจะต้องให้สภาผู้แทนราษฎรเข้ามามีส่วนเกี่ยว แต่เกี่ยวขนาดใดที่อย่าให้น่าเกลียด แล้วก็อย่าให้เสียความชอบธรรมนี้สำคัญที่สุด ได้ทราบว่าในตอนยกวางรัฐธรรมนูญเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว มีความคิดแม้กระทั่งว่าถ้าจะดึงสภาผู้แทนราษฎรมาเกี่ยวก็โหดกันในสภาผู้แทนราษฎรเลยว่า ส่งใครไปเป็นกรรมการสรรหา เดชะบุญคุณพระช่วยที่ สสร. ท่านไม่รับความคิดนี้ เพราะถ้ามาถึงวันนั้นแล้วก็มาถึงมาวันนี้ ผลก็จะออกมาอีกอย่างหนึ่ง เพราะในที่สุดเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรก็จะชนะ เมื่อตัดออกไปว่า อย่าดัดการลงมติในสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาเกี่ยวเลย ก็กลับมาถึงความคิดต่อไปว่า ถ้าอย่างนั้นเอาประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรดีไหม ไม่ได้คิดว่าคนหนึ่งตัวแทนรัฐบาลอีกคนหนึ่งตัวแทนฝ่ายค้านเลยนะครับ คิดว่าเป็นตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎร เพราะเราก็เคยมีวันหนึ่งที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรอยู่ฝ่ายค้าน แต่เห็นจะไม่มีผู้นำฝ่ายค้านที่อยู่ฝ่ายรัฐบาลนะครับ แต่นั่นแหละครับเมื่อลองแสดงความคิดนี้ออกไปก็มีเสียงคัดค้านแล้วก็มีเหตุมีผล รัฐบาลก็ฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงสำคัญที่พูดมาแล้วรัฐบาลต้องสะดุดมากที่สุดก็คือเสียงที่ว่าประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นผู้มีเกียรติยศยิ่งใหญ่ นั่งอยู่ที่ใดท่านเป็นประธานแล้วถ้าเข้าไปนั่งอยู่ในคณะกรรมการสรรหาแล้วก็ได้เป็นประธาน สภาผู้แทนราษฎรเขาจะรู้สึกไหมว่า ตบหน้าเขา แล้วถ้าเป็นประธานจะมีเสียงวิจารณ์ใหม่ว่า เป็นตัวแทนรัฐบาลมานั่งเป็นประธานครอบงำกรรมการสรรหา จุดนี้เท่านั้นแหละครับถอยออกทันที ไม่ได้คิดเป็นอื่นเลย ที่นี้ก็จะหาอะไรละจะยึดโยงกับสภาผู้แทนราษฎร สูตรเดิมคือเอาผู้แทนพรรคการเมือง ก็

วันนี้ตั้งหลักเสียแล้วว่า รังเกียจ มีครบมีไม่ครบ เคยคิดต่อไปแม้กระทั่งว่า เอาอย่างนี้ใหม่ ผู้แทนทุกพรรคที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็รู้สึกว่ามันไปติดตรงที่ว่า เมื่อประมาณาคาดหน้าว่ารังเกียจแล้วไม่ต้องคิดแล้วละครับ ก็เลยถอยมาถึงว่าอย่างไรเสียผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรนั้นเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ เป็นผู้มีเกียรติยศสำคัญ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีบทบาท มีอำนาจหน้าที่ และยอมรับตำแหน่งนี้ในนานาอารยประเทศ ก็คิดว่าน่าจะเชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา ๑ คน ๑ ตำแหน่ง แล้วก็เพื่อที่จะให้มีผู้แทนทางฝ่ายรัฐบาล โดยที่ไม่ได้เจาะจงลงไปถึงคำว่า ผู้แทนพรรคการเมือง เพราะเราไม่ได้บอกให้พรรคมาโหวต สมัยที่เขียนว่าให้พรรคมาโหวตนั้นนะ เชื้อใหม่ครับ ผู้แทนพรรค ไม่ได้เป็น ส.ส. ไปประชุมกับกรรมการสรรหาก็ได้ ตรงนี้ก็กลับมาว่า อย่างนั้นก็ให้มันมีตำแหน่งหนึ่งเกิดขึ้น คราวนี้มาถึงประเด็นสำคัญแล้วครับ คือตำแหน่งที่พูดกันมาตั้งแต่เข้าเรื่องผู้นำเสียงข้างมาก ก็ถ้าอันหนึ่งคือผู้นำฝ่ายค้าน ก็คิดว่าคงจะสร้างอีกสักตำแหน่งผู้นำเสียงข้างมาก ยอมรับครับว่าไม่เคยมีในรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อตอนที่ร่างหรือแก้รัฐธรรมนูญทุกครั้งมันก็ต้องมีของใหม่เกิดได้ทั้งนั้น ผมนึกถึงเมื่อตอนร่างรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๑๗ เมื่อจะมีตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านครั้งแรก ซึ่งก็ไม่เคยมีมาก่อนก็ด่ากันขมเหมือนอย่างวันนี้ครับ และวันนี้เรารู้ว่าเป็นสถาบัน เพราะตอนนั้นคิดแม้กระทั่งว่าใน ต่างประเทศที่เขามีผู้นำฝ่ายค้านนี่เขาเป็น เดอะ คิง ออฟ พะชิซชัน (The king of position) ฝ่ายค้านของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยซ้ำ อภิปรายกันไปใหญ่โตมโหฬารจนกระทั่งเข้าป่าเข้าดง วันนี้ยอมรับแล้วว่าตำแหน่งนี้สำคัญและควรมี ก็กลับมาถึงผู้นำทางฝ่ายข้างมากมีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ตำแหน่งนี้ชะรอยจะมีในประเทศที่ใช้ระบบประธานาธิบดี ประเทศที่ใช้ในระบบรัฐสภา เช่น ไทยนั้นไม่ควรมี ไม่สมควรมี ไม่น่าจะบังอาจมี ท่านประธานที่เคารพครับ บังเอิญเรื่องตำแหน่งผู้นำฝ่ายข้างมากเป็นข้อเสนอมาจากแวดวงวิชาการ นักวิชาการได้เรียกและขอข้อมูลจากต่างประเทศจากรัฐธรรมนูญนานาชาติ และที่สำคัญจากเว็บไซต์ทั้งหมดที่หาได้ในขณะนี้เวลานี้ กตเดี๋ยวนี้อาจจะเจอเดี๋ยวนี้ออกมาดังต่อไปนี้ท่านประธานครับ

ประเทศออสเตรเลียเป็นระบบรัฐสภาใหม่ เป็น ในประเทศออสเตรเลียนั้น ขณะที่นายกรัฐมนตรี คือ นายจอห์น ฮาวเวิร์ด (John Howard) จอห์น ฮาวเวิร์ด ไม่ได้เป็น

ผู้นำฝ่ายข้างมากนะครับ มีตำแหน่งผู้นำฝ่ายข้างมากที่เรียกว่า ลีดเดอร์ ออฟ เดอะ เฮาส์ (Leader of the house) ชื่อ ดี ออนเนอร์เบิล โทนี แอบบอท์ (The Honorable Tony Abbott) มีหน้าขำออสเตรเลียไปอีก คือมีรองผู้นำฝ่ายข้างมากด้วย รัฐบาลไม่กล้าคิดไปถึงขั้นนั้นหรอกครับ

ประเทศอินเดียเป็นระบบรัฐสภาใหม่ อินเดียเป็นระบบรัฐสภามีนายกรัฐมนตรี แต่พอมาถึงผู้นำฝ่ายข้างมากที่เรียกว่า ลีดเดอร์ ออฟ เดอะ เฮาส์ เขามีผู้นำฝ่ายข้างมากชื่อ นายศรีพรานับ มุคเฮอร์จี (Shri Pranab Mukherjee) แล้วก็มีตำแหน่งผู้นำฝ่ายค้านเช่นกัน คือ นายศรี ลาล กฤษณะ อัศวานี (Shri Lal Krishna Advani) ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีสมัยที่แล้ว วันนี้ มาเป็นผู้นำฝ่ายค้าน

ประเทศอังกฤษเป็นระบบรัฐสภาใหม่ อังกฤษเป็นระบบรัฐสภา นายกรัฐมนตรีชื่อ โทนี แบลร์ (Tony Blair) ผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรชื่อ ไรท์ ฮอนเนอะระเบิล จิฟฟ์ ฮูน (Rt honourable Geoffrey Hoon) แล้วก็มีผู้นำในสภาขุนนางหรือวุฒิสภาอีกด้วย เราก็ยังไม่ไปถึงขั้นนั้น เพราะไม่มีความจำเป็น

ประเทศนิวซีแลนด์เป็นระบบรัฐสภาใหม่ เป็น นายกรัฐมนตรีชื่อ นางเฮเลน คลาร์ก (Helen Clark) แล้วก็มีผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรชื่อ ดอกเตอร์ ไมเคิล คูลเลน (Dr. Michael Cullen) แล้วก็มีรองผู้นำฝ่ายข้างมาก ชื่อ นายมาร์ค เบอร์ตัน (Mark Burton)

ประเทศแคนาดา มีนายกรัฐมนตรี ชื่อ พอล มาร์ติน (Paul Martin) ผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรชื่อ นายโทนี วาลีรี (Tony Valerie)

ประเทศสิงคโปร์ใกล้ ๆ แค่นี้ครับ มีนายกรัฐมนตรีชื่อ นายลี เซียน ลุน (Lee Hsien Loong) มีผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเรียกเป็นภาษาของเขาว่า ปีซันโต ปายโย๊ะ ชื่อ นายวง กาน เซ็ง (Wong Kan Seng) แล้วก็มีผู้ช่วยชื่อ นายมา โบลว์ ตัน (Mah Bow Tan)

ประเทศมาเลเซียมีผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเรียกว่าเป็น ลีดเดอร์ ออฟ เดอะ เดวัน รัคยาท (Leader of the Dewan Rakyat) เข้าใจว่าขณะนี้จะไม่มีการเลือกตั้ง เพราะในเว็บไซต์เขียนปล่อยว่างเอาไว้

ทั้งหมดเป็นตัวอย่างที่กราบเรียนท่านประธานว่า การมีผู้นำฝ่ายข้างมากนั้น มันมีอยู่ในนานาอารยประเทศที่เขาใช้ระบบรัฐสภาด้วย ยิ่งในประเทศไทยซึ่งนายกรัฐมนตรี

ไม่ได้เป็น ส.ส. บางทีความจำเป็นที่จะมีผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรอาจจะจำเป็นมากกว่าในประเทศอื่นด้วยซ้ำ ซึ่งรัฐมนตรีเขาเป็น ส.ส. ได้นั่งขึ้นนั่งลงระหว่างบัลลังก์ข้างบน และที่นั่งข้างล่างได้ด้วยซ้ำไป เขาก็ยังสร้างตำแหน่งเหล่านี้ขึ้น โดยไม่ได้จำกัดว่าเป็นประเทศในระบบประธานาธิบดี

ต่อไปก็คือว่า แล้วผู้นำฝ่ายข้างมากที่เราจะมีนี้มาจากไหน มาอย่างไร ตรงนี้ขอกราบเรียนเลยครับ ในชั้นแปรญัตติรัฐบาลยินดีเป็นอย่างมากถ้าใครเห็นว่าตำแหน่งนี้ผู้นำฝ่ายข้างมากไม่ถูก ไม่เหมาะ เปลี่ยนเป็นผู้แทนฝ่ายข้างมากเสียได้หรือไม่ ยินดีให้ท่านแปรญัตติ ซึ่งจริง ๆ รัฐบาลไม่มีสิทธิจะยินดีเพราะเป็นอำนาจของท่าน แต่รัฐบาลก็อยากจะได้สิ่งที่ดีที่สุด ถูกที่สุดขึ้นมาใช้บังคับเหมือนกัน แล้วจริง ๆ ตำแหน่งนี้ที่สร้างขึ้น ท่านประธานที่เคารพ ไม่ได้ให้เป็นตำแหน่งที่จะไปทำหน้าที่อะไรทัดเทียมกับท่านผู้นำฝ่ายค้านเลย ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เราก็ไม่เขียนให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีบทบาทหน้าที่อื่นก็ไม่มี เงินเดือนก็ไม่มี เกียรติยศอื่นก็ไม่ได้ให้ เอาไว้ทำหน้าที่เดียวคือสรรหาคนมาเป็น ป.ป.ช. เท่านั้นจบแล้วก็จบเลย แล้วถ้าอยู่ไปอีก ๓ วัน ๗ วันจะต้องสรรหา ป.ป.ช. ใหม่ ก็เลือกกันใหม่ หากันใหม่ นะครับ แล้วเวลาเขียนก็ไม่ได้เขียนว่า ให้เลือก เราพยายามอิงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๐ ให้มากที่สุด มาตรา ๑๒๐ เป็นเรื่องผู้นำฝ่ายค้านนะครับ คิดกันนานครับว่าจะเขียนอย่างไร ในกรณีเลือกผู้นำฝ่ายค้านนั้นเขาบอกว่า หัวหน้าพรรคการเมืองที่สมาชิกไม่ได้เป็นรัฐมนตรี แล้วก็มีเสียงถึง ๑ ใน ๕ จะได้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน อันนั้นคืออัตโนมัติ แต่ในกรณีที่พรรคฝ่ายค้าน คือพรรคที่ไม่มีสมาชิกไปเป็นรัฐมนตรีมีเสียงไม่ถึง ๑ ใน ๕ ขอภัยเช่นในปัจจุบันนี้ มาตรา ๑๒๐ พรรคสองก็หาทางออกให้ เพราะถ้าหาทางออกให้ไม่ได้ นะครับ วันนี้ก็ไม่มีผู้นำฝ่ายค้านนะครับ เขาบอกในพรรคสองว่า ถ้าหาไม่ได้คือมีสมาชิกไม่ถึง ๑ ใน ๕ คือ ๑๐๐ คน ก็ให้เลือกกันเองในทางฝ่ายค้านมีกี่คนก็ช่างเถอะ เราก็คิดว่าเอาสูตรนี้มาตั้งว่า เมื่อสภานี้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ แบ่งออกเป็น ๒ ฝ่ายเสียแล้ว คือฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายที่สมาชิกไม่เป็นรัฐมนตรี หัวหน้าได้เป็นผู้นำฝ่ายค้าน ก็ฝ่ายที่เหลือนั่นแหละครับเป็นผู้นำฝ่ายข้างมาก ก็ยังกระดากไม่กล้าเรียกว่า ผู้นำฝ่ายข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร นะครับ เพราะดูว่ามันจะ

มากเกินไปเอาว่าผู้นำฝ่ายข้างมาก เพื่อให้ทำหน้าที่เดียวเท่านั้น เงินเดือนเงินเดือนาก็ไม่มีตำแหน่ง ฝ่ายก็ไม่ต้องจัดให้ นะครับ ขอกราบเรียนว่า มีวัตถุประสงค์เพียงแค่นี้เท่านั้น

ท่านประธานครับ มีคำถามว่า แล้วถ้าไม่มีผู้นำฝ่ายข้างมากละ เช่น ฝ่ายข้างน้อยจัดตั้งรัฐบาล มันก็จะมีปัญหาเหมือนกับไม่มีผู้นำฝ่ายค้านนั้นแหละครับ มันก็จะมีปัญหาหรือไม่มี เมื่อไม่มีตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญนั้นแหละครับ มันก็จะมีปัญหาเดียวกับไม่มีตำแหน่งใด ๆ นะครับ ซึ่งปัญหานี้ร่างรัฐบาลที่เสนอมานั้นได้เขียนในวรรคสี่แล้วว่า ไม่มีตำแหน่งใดเหลือเท่าใดก็เอาแค่นั้น มันก็หมดปัญหา ถ้าไม่มีผู้นำฝ่ายข้างมากมันก็ไม่ต้องมีก็ตัดไป จาก ๑๕ คนมันก็เหลือ ๑๔ คน เหมือนกับถ้าไม่มีผู้นำฝ่ายค้าน เช่น ยังไม่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เช่น พรรคฝ่ายค้านยังไม่ได้ประชุมเลือกกันขึ้นมา แล้วก็ต้องหาป.ป.ช. กันในวันนั้น จะครบ ๓๐ วันในวันนั้น ก็เหลือเท่าไรก็เอาเท่านั้นเป็นกรรมการสรรหา --

มีคำถามต่อไปและเรื่องนี้ดูจะสำคัญ ทำไมจึงไม่เอาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเข้ามา ขอภัยท่านสมาชิกวุฒิสภาผ่อง ท่านได้ถามเมื่อเช้านี้ กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เดิมคิดถึงตำแหน่งนี้ไม่ใช่ไม่คิด ก็มาติดอยู่ ดังต่อไปนี้

๑. สถานที่ที่ศึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น ไม่ใช่องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เริ่มต้นก็คือไม่ได้ถูกจาระไนเอาไว้ในมาตรา ๗๕ วรรคสองว่าเป็นองค์กรอิสระที่ควบคุมหรือกำกับ ถ้าตั้งเข้ามามันก็จะตั้ง กทช. ก อะไรก็เข้ามาอีกเยอะเลยนะครับ

เหตุผลประการที่ ๒ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น รัฐธรรมนูญกำหนดหน้าที่ไว้ประการหนึ่งว่าเป็นที่ปรึกษาของคณะรัฐมนตรี ถ้าวันนี้ผลิผลามเอาประธานสภาที่ปรึกษาเข้ามาตั้งอยู่ในกรรมการสรรหา ผมรับรองว่าวันนี้จะต้องมีคนพูดว่าก็เอาประธานสภาที่ปรึกษาของคณะรัฐมนตรีนั้นแหละมาสรรหา

เหตุผลประการที่ ๓ วันนี้เหตุเฉพาะหน้าบัดนี้สภาที่ปรึกษานั้นหมดวาระลงแล้ว แล้วก็อยู่ระหว่างการสรรหา เหมือนกับสรรหา ป.ป.ช. นี่ครับ แล้วก็ก็มีเรื่องมีราวฟ้องร้องขึ้น ศาลปกครองกันอุตลุดวุ่นวายไปหมด แล้วสุดท้ายถ้าจะต้องมีผู้แทนสมาชิกสภาที่ปรึกษาร่างฝ่ายค้าน หรือแม้แต่คิดถึงประธานสภาที่ปรึกษานี้ก็ยังไม่แน่ใจว่าสุดท้ายมันจะออกมาอย่างไร แล้วกำลังสรรหาอยู่ดี ๆ เกิดศาลปกครองตัดสินไครมลงมาให้เดินหน้าหรือถอยหลังอย่างไร มันจะไปกระทบอะไร เหนืออื่นใดท่านประธานที่เคารพ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น แม้รัฐธรรมนูญนี้จะสร้างขึ้น แต่รัฐธรรมนูญบอกรายละเอียดไปเขียนในกฎหมายลูกเอาเถอะ รัฐธรรมนูญไม่ยากไปลงรายละเอียด แล้วพอไปเขียนกฎหมายลูกท่านประธานครับ เขาเขียนให้ข้าราชการประจำเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ และโดยความเป็นจริงวันนี้ก็มีข้าราชการประจำนั่งอยู่ในสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำรงตำแหน่งสำคัญในสภานั้นด้วย ที่นี้ก็มาคิดว่าถ้าสมมุติว่าให้สภาที่ปรึกษาเลือกกันมาเอง ๒ คน หรือ ๔ คน ดังร่างของฝ่ายค้านนี้แล้วจับผลัดจับผลูเลือกในข้าราชการประจำเข้ามานี้มันจะเกิดอะไรขึ้น ปัญหาก็จะวนกลับมาอีกว่ารัฐบาลครอบงำต่อกันไปอีกนะครับ ก็เลยคิดว่ามันมาติดตรง ที่ว่าเมื่อสภานี้ไม่ใช่องค์กรอิสระแล้วก็อย่าเพิ่งไปพูดถึงเลย นี่คือเหตุผลที่ตัดออกไป แล้วขอภัยที่จะต้องเรียนต่อไปว่าแม้กระทั่งร่างของฝ่าย

คำถามที่บอกให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกคนเข้ามาเป็นกรรมการสรรหา แล้วคนนั้นเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกานั้น ที่จริงถ้าจะไปจริง ๆ ก็ไปได้ แต่โปรดสังเกตโครงสร้างของรัฐธรรมนูญที่เขียนมาตลอดนะครับ เขาจะไม่ยอมให้ศาลฎีกาเปิดเผยตัวในการไปสรรหาอะไรเลยนะครับ เวลาจะสรรหาคนไปเป็นกรรมการ กกต. หรือไปเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เขาให้ที่ประชุมใหญ่ประชุมกันแล้วลงคะแนนลับ แล้วก็จะได้ไม่ต้องเปิดเผยตัวว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาคนใดเลือกใคร แต่ตามร่างฝ่ายค้าน ประชุมใหญ่ศาลฎีกาลงคะแนนลับเลือกคนมา ๒ คน แล้วให้ผู้พิพากษาศาลฎีกา ๒ คน ไปนั่งอยู่ในกรรมการสรรหา ก็ต่อไป ๒ คนนั้นเป็นใคร นาย ก หรือ นาย ข นั่งอยู่ในกรรมการสรรหาแล้วเสนอชื่อใคร แล้วโหวตออกมาอย่างไร มันก็เปิดเผยไปหมด ตรงนี้ก็เป็นจุดที่อันตรายอยู่เหมือนกันว่า เมื่อไปยึดโยงกับฝ่ายตุลาการควรจะโยงขนาดไหน เพียงใด โดยอาศัยทั้งหมดที่กราบเรียนมานี้ครับ ท่านประธาน รัฐบาลจึงคิดว่า ๑. แก่เท่าที่จำเป็น ผมไม่ได้คิดไปไกลถึงขนาดที่ท่านนายกพูดบอกว่า ถ้าไม่เสียอย่าไปซ่อม คิดไม่ทันขนาดนั้น เอาเพียงว่าแก่เท่าที่จำเป็น น้อยมาตราและในมาตราเดียวน้อยประเด็น แล้วก็ให้มันเป็นไปได้ แม้กระทั่งตำแหน่ง ๒ ตำแหน่งที่เป็นปัญหาคือผู้นำฝ่ายค้านและผู้นำฝ่ายข้างมากนั้น ซึ่งเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าสุดแท้แต่กรรมวิธีการถ้าจะไปคิดตบแต่งอย่างไรนะครับ ไม่ได้คิดว่าจะเข้ามาครอบงำเลย ไม่ได้คิดว่าจะเข้ามามีอำนาจผลักดันชักจูงเลย เราคิดว่า ๒ เสียงนี้แทนคน ๕๐๐ คน ช่วยเข้าไปท้วงติงเตือนสติของคณะกรรมการสรรหาที่เหลือ ท่านอาจจะแพ้โหวตใน ๑๕ คน แต่ท่านจะบอกได้ว่าคนนี้มีประวัติความเป็นมาอย่างไร สภาเคยพิจารณาเรื่องใด พบอะไร ตรงนี้ครับ มันเป็นจุดที่จะเตือนสติได้ดี จบแล้วท่านยังออกมาพูดภายนอกด้วยซ้ำว่าค้านแล้วมองแล้ว อีก ๑๓ คน เขาฮั้วกันไปเขาเดินหน้าไป เราหวังเสียงท้วงติงอย่างนี้ แล้วดูแล้วจะเป็นเสียงท้วงติงที่มีน้ำหนักมากที่สุดด้วยซ้ำในคณะกรรมการสรรหา ๑๕ คน จึงขอกราบเรียนเสนอร่างของรัฐบาลมาเพื่อ ท่านประธานและรัฐสภาได้โปรดรับไว้พิจารณาครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านเกษมครับ แล้วก็ต่อไปที่ผมได้เรียนแล้ว แต่ขอความกรุณาเราก็ได้ฟังทั้งฝ่ายสนับสนุน ฝ่ายค้าน คำชี้แจงต่าง ๆ ขอความกรุณาอย่าซ้ำประเด็นนะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเกษม มาลัยศรี จะอภิปรายในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังท่านรองนายกชี้แจงครับ ผมมีความรู้สึกที่ผมเป็นนักศึกษาครับ กำลังนั่งฟังอาจารย์ สอนเรื่องประวัติศาสตร์ทางการเมืองของโลกหรือต่างประเทศครับ และผมฟังไปฟังมารู้ว่าท่านเป็นคนทีลือกกากตำราเก่งมาก เป็นคนลือกกากตำราครับมาพูด อันนี้ก็ไม่ว่าอะไรหรอกครับ ท่านได้ดีทุกวันนี้เพราะว่าท่านเป็นคนรับใช้ที่ดี ท่านประธานที่เคารพครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณเกษมครับ พูดในประเด็นว่าท่านจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยกับร่างนี้อย่างไรนะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : เดี่ยวผมจะพูดนะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ว่าหรอกครับ เจ้านายพูดน้อย ชี้ถ้อยพูดนานครับ ไม่เป็นไร ท่านประธานที่เคารพครับ กลับมาที่รัฐธรรมนูญฉบับที่แก่นี่ มาตรา ๒๙๗ ครับ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันมีสโลแกน (Slogan) ที่บอกว่าประเทศไทยคือตัวเรา คือตัวเราครับ ผมติดตามการแก้ไขรัฐธรรมนูญตลอดครับ เขาบอกว่าเป็นฉบับของประชาชน แต่ผมอ่านดูทุกมาตราครับ มันเป็นฉบับหลอกหลวงประชาชน วุ่นวายกันไปหมดเพราะใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมเองก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาครับ โดยเฉพาะกรรมการสรรหานี้ครับ ก็ได้ยินแต่คนนั้นคนนี้พูดว่าบล๊อคโหวตอย่างนั้นอย่างนี้ครับ ถึงบล๊อคมาอย่างไร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภานี้ครับ ก็ไม่เอาด้วยแหละครับ เพราะว่าผมเป็นคนเล็ก ทางท่านนายกท่านบอกว่ามันเสียตรงไหนมันซ่อมตรงนั้น ก็เก่งครับ ก็พูดง่าย ๆ ว่าเป็นตัวคนแล้วมันค้นตรงไหนตรงไหน ตรงนั้นมันเกิดปัญหาครับ ต้องแก้ก่อน เห็นด้วยครับท่านประธานครับ แต่ก็สมควรที่จะแก้มาตราอื่น ๆ ด้วย ไม่ใช่เฉพาะมาตราเดียว แค่มารตราเดียวคุยกันอภิปรายกันตั้งนาน ถ้าหลาย ๆ มาตราเข้ามานี้ครับ ผมคิดว่าจะยุ่งกว่านี้ตรงนี้แหละครับ เหมือนท่านนายกครับ มันน่าจะชี้แจงนิด ๆ หน่อย ๆ ครับ อย่าไปคิดว่าผมเป็นนักศึกษานะครับอาจารย์ ไม่ใช่ อันนี้สมาชิกวุฒิสภาหรือ

ส.ส. นั่งอยู่ตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีสิ่งบกพร่องหลายอย่าง จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนและผู้สมัครนะครับ โดยเฉพาะให้ ส.ส. สังกัดพรรคภายใน ๙๐ วันนี้ครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เดียวประเด็นมันไม่มีแก้ไขเรื่องนี้จะเอาเรื่องที่เขาแก้ไขกันอยู่นะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ผมก็เป็น ส.ว. ส.ส. ก็เป็นมานานแล้วครับ ไม่มีประธานคนไหนเขามาขอต่อล้อต่อเถียงกับสมาชิกครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมเตือนเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ ข้อบังคับเขาให้พูดในประเด็น ประเด็นที่อภิปรายกันนั้น ผมขออนุญาตนิดหนึ่ง ก็คือ ๒ เรื่องนี้นะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านก็บอกสิว่าผิดข้อไหนครับ ไม่ใช่ว่าคิดเกณฑ์ขึ้นมา ผิดข้อไหนครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถ้าผมบอกผิดแล้วคุณเกษมจะหยุดเลยไหมครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ไม่หยุดครับ จะอภิปราย ๑๐ นาที

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณเกษมพูดให้อยู่ในประเด็นก็แล้วกันนะครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเคยเป็น ส.ส. ครับ ส.ส. แต่ก่อนนี้ครับ นักการเมืองเขาบอกว่าเหมือนหมาเฝ้าสมบัติของประชาชน ถ้าใครจะมาขโมยเอาสมบัติของประชาชนหมาก็ต้องเห่าต้องเหอน เดียวนี้สภา ส.ส. นะครับ ผมพูดคุยกับเพื่อนหลายคนที่เป็น ส.ส. ด้วยกัน สภาเหมือนลูกหมาเขาจับไปขังไว้ครับ เห่าก็เห่าไม่ได้ หอนก็หอนไม่ได้ครับ ผมเคยคุยกับท่านประธานอุทัย พิมพ์ใจชน

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรค
ไทยรักไทย ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา กระผมขอประท้วงท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่
กำลังอภิปรายอยู่ในขณะนี้ ท่านสมาชิกผู้อภิปรายได้กระทำผิดข้อบังคับของการประชุม
รัฐสภาของเรา ในฐานะที่ใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม -----

- ๑๒๒/๑

กล่าวหาตักเตือนให้องค์กรและสถาบันของเราเสื่อมเสีย ท่านประธานครับ กระผมขอความ
กรุณาท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัย และขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาถอน
คำพูด เพื่อจะได้ไม่เป็นเยี่ยงอย่างกับลูกหลานเยาวชนคนไทยของเราที่จะมาเป็นสมาชิก
รัฐสภาต่อไปในอนาคต กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณเกษมครับ ข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เขา
บอกให้อภิปรายอยู่ในประเด็น หรือเกี่ยวกับประเด็น และผมก็ได้เตือนคุณเกษมแล้วนะครับ ที่
สำคัญก็คือว่าขอความกรุณา เขาเขียนต่อด้วยว่าผู้อภิปรายนั้นจะต้องใช้วาจา ที่สุภาพ คือ
ต้องหลีกเลี่ยงการใช้วาจาไม่สุภาพหรือใส่ร้ายเสียดสีบุคคลอื่นนะครับ เมื่อถึงที่จะขอให้ถอน
คำพูด ถอนคำไหนครับ

(นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธาน
ผมประท้วงครับ ท่านประธานครับ ผม สมบุญ ครับ ประท้วงครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณสมบุญประท้วงหรืออะไรครับ ถ้า
ไม่ประท้วงนั่งลงก่อนครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ผมประท้วงครับท่าน
ประธาน

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ก็กำลังจะกราบเรียน
ท่านประธานนี่ละครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ครับ จะประท้วงใคร ข้อไหนครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ประท้วงผู้ประท้วงครับ
ท่านประธาน จะประท้วงท่านประธานนี่ละครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงผู้ประท้วงว่าอะไรครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ครับ คุณต้องบอกว่าผู้ประท้วง เขาทำผิดข้อบังคับข้อไหนครับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธานครับ ยกมือประท้วงนี้ท่านประธานอนุญาต หลักเกณฑ์ก็ต้องกล่าวว่ากราบเรียนท่านประธานก่อนใช่ไหมครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ใช่ครับ ผมถึงได้ถามว่าเอาปกติที่เรา ปฏิบัติกันมา และตามข้อบังคับ

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธาน ผมตอบ ไม่ได้นะครับ ผมต้องกราบเรียนก่อนท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ฟังผมนิดหนึ่งสิครับ คุณสมบุญยกมือขึ้นประท้วง ผมก็ถามว่าประท้วงใคร เพราะว่าอาจจะประท้วงผม ประท้วงคุณเกษม ประท้วงคนอื่นด้วยอีกเยอะแยะ ผมต้องถามอันนี้ก่อน ไม่อย่างนั้นผมก็ไม่ทราบว่า คุณสมบุญจะประท้วงใคร

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ผมประท้วงผู้ประท้วงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณสมบุญไม่ต้องไปชี้เขาครับ เขาให้พูดกับประธาน คุณสมบุญบอกประท้วงผู้ประท้วง ผมก็เลยถามคุณสมบุญต่อว่าประท้วงผู้ประท้วงนี้ว่าเขาทำผิดข้อบังคับข้อไหนช่วยอธิบายด้วย คุณสมบุญกรุณาอธิบายผมตรงนี้นะก่อน

นายสมบุญ ท่องบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับก่อนหน้านี้ท่านประธานให้ผู้ประท้วงประท้วงนั้น ท่านถามเขาใหม่ว่าประท้วงข้อไหน ผมนั่งฟังอยู่นะครับท่านประธาน ท่านประธานตอบมาสิครับ ผมประท้วงข้อเดียวกันครับท่านประธาน ข้อเดียวกันนั้นแหละครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ข้อ ๔๓ อย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ข้อ ๔๓ ท่านประธาน
ครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านว่า ข้อ ๔๓ ท่านว่าผู้ประท้วงคุณ
ชลน่านนะครับ ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ตรงไหนครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอ
ประท้วงท่านประธานผ่านไปถึงผู้ประท้วง

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ ท่านต้องประท้วงผ่านผม ท่านก็
ต้องประท้วงเขาว่าเขาทำผิดข้อบังคับข้อไหน ก็ให้ท่านอธิบายแล้วช่วยกรุณาอธิบายด้วย

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ข้อ ๔๓ ท่านประธาน
ครับ ในที่ประชุมจะมีข้อบังคับบอกว่าถ้าจะประท้วงใคร พูดอะไรต้องพูดผ่านท่านประธานใช้
ไหมครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถูกครับ ก็ท่านกรุณาบอกมาเลย

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ผมก็ผ่านท่านประธาน
ไปถึงท่านผู้กำลังประท้วงครับท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : กรุณาบอกมาเลยครับว่าเขาทำผิด
ข้อบังคับตรงไหน

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เวลาไปหาเสียงนี่นะครับ คำพังเพยว่าเป็น ส.ส.
ไม่ต่างจากหมาน้อยหรือหมาท่านประธาน ไปเห่า ไปหอน

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณสมบุรณ์ครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ท่านประธานครับ ฟัง
ก่อนสิครับท่านประธาน

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมจะเรียนอย่างนี้ก่อนนะครับ
เพราะปกติแล้วตามข้อบังคับนี้เมื่อมีผู้ประท้วง ผมต้องวินิจฉัยให้จบเป็นกรณีไป แต่ที่ผมถาม

คุณสมบุรณ์เมื่อครั้ง ผมไม่แน่ใจว่าคุณสมบุรณ์ขึ้นมาประท้วงใคร อย่างไรผมถึงได้ถามว่าทำอะไร ถ้าคุณสมบุรณ์จะประท้วงนี้ ผมขอวินิจฉัยอันแรกให้จบก่อนนี้ตามข้อบังคับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : ได้รับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นเชิญนั่งครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับว่า การอภิปรายต้องเป็นอย่างไรตาม ข้อ ๔๓ ผมก็ได้ถามผู้ประท้วงว่าที่จะขอให้ถอนคำพูดนี้ถอนคำพูดว่าอะไร

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่านพรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน ในประเด็นที่กระผมประท้วงตาม ข้อ ๔๓ ขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถอนคำพูด คำว่า ลูกหมา เป็นผู้แทนราษฎรเปรียบเสมือนลูกหมา ซึ่งเป็นถ้อยคำที่กระผมคิดว่าหรือแม้แต่ ท่านสมาชิกในสภาที่ทรงเกียรติแห่งนี้ ๗๐๐ ชีวิตก็คิดว่าไม่สุภาพ ก็ไม่ยากให้เป็นเยี่ยงอย่าง เพียงแต่ขอให้ถอนคำพูดในคำนี้เท่านั้นเอง ฝากท่านประธานช่วยวินิจฉัย กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมก็วินิจฉัยให้ถอนคำพูดที่ว่า ส.ส. เป็นลูกหมา เสียครับคุณเกษมครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าจะเปลี่ยนจาก ลูกหมา เป็นอะไรครับจึงจะสุภาพ หรือลูกสุนัข

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณเกษมครับ ไม่ต้องต่อล้อต่อเถียงกับผม ท่านว่า ส.ส. เป็นลูกหมา ท่านถอนคำพูดนี้เสีย

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : แต่ท่านเสนอว่า ส.ส. เหมือนอยู่ในคุก ทำไมไม่มีใครประท้วงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : อันนั้นคนละประเด็น ผมวินิจฉัยกรณีนี้ กรณีนั้นไม่มีผู้ประท้วงขึ้นมา กรณีนี้มีผู้ประท้วง ที่ท่านไปพูดว่า ส.ส. เป็นลูกหมานี่ท่านก็ถอนคำพูดนี้เสีย ผมวินิจฉัยแล้ว

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : จะให้เปลี่ยนคำพูดหรือจะให้ถอนดีครับท่านประธาน

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ผมนายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธาน เพราะว่าต่อล้อต่อเถียงแบบนี้กับประธานไม่ได้นะครับ ประธานต้องวินิจฉัยก่อนนะครับ วินิจฉัยแล้วเขาต้องนั่งลงนะครับ แล้วตอนนี้ท่านคุณหมอชด นานประท้วงนี้ ท่านประธานวินิจฉัยว่าเขาผิด เขาต้องถอนคำพูดอย่างเดียวครับท่านประธาน

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็ผมเพิ่งวินิจฉัยไปเมื่อก็ แสดงว่า ไม่ได้ฟัง วินิจฉัยแล้วก็ขอให้คุณเกษมถอนคำพูด คุณเกษมก็ต่อล้อต่อเถียงไม่ยอมถอน คำพูดอยู่ที่นี่ไม่ทราบฟังอยู่หรือเปล่าครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วบอกว่าให้ถอนคำพูด ที่บอกว่า ส.ส. เป็นลูกหมา ขอให้คุณเกษมถอนคำพูดเสีย

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ที่ประท้วงเพราะว่าท่านต้องให้เขาหยุดพูดนะครับ ถ้าเขาไม่หยุดพูด ท่านต้องเชิญเขาออกนะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณนั่งลงก่อนก็แล้วกัน ก็ผมถึงบอกคุณเกษมให้ถอนคำพูดก็จะดูว่าจะไม่ยอมถอนใช่ไหม ฟังให้จบก่อนสิครับ คุณเกษมจะถอนคำพูดไหมครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมขอถอนครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : จบถ้ำถอนคำพูด คุณสมบุรณ์ เมื่อที่
ประท้วงมีอะไรต่อไหมครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน
ประธานครับ เมื่อท่านเกษมถอนนี้ผมก็ไม่ติดใจแล้วครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : จบ คุณเกษมอภิปรายต่อครับ เดี่ยว
เวลาจะไม่พอ เชิญครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ส.ส. บางท่านบางคนนี้ครับ น้ำไม่เคยท่วมสภาเลยครับ แต่มันท่วมปากบางท่านเพราะว่าพูด
ไม่ได้ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นี้ครับทำให้เขาอภิปรายไม่ได้ พูดไม่ได้ เขา
โอดครวญกับผมครับ สมัยที่แล้วท่านอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานผมถามท่านว่า ตอนท่าน
เป็นประธานครั้งก่อนนี้ ส.ส. ไม่เยอะขนาดนี้คุ้มง่ายไหม เขาบอกว่าคุ้มยาก แต่ก่อนคุณ ส.ส.
ยาก เดี่ยวนี้ ส.ส. เยอะ ๆ นี้คุ้มง่าย บอกว่า ส.ส. ชี้แจง ไม่ค่อยเข้ามาประชุม ผมเลยบอกว่า
ไม่จริงหรือครับท่าน เขาเข้ามาประชุมแล้วเขาพูด ไม่ได้อะไรไม่ได้ เขาก็เลยไปที่อื่น

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) ได้ยืนและ
ยกมือขึ้น)

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน
ครับ ผมประท้วงนะครับ ท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ประท้วงข้อบังคับข้อไหน
บอกมา

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : ผม นาย
แพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคไทยรักไทย ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เสียดสี หว่าผู้แทนนี้เกียจคร้าน แล้วก็ใส่
ร้ายนะครับท่านประธาน ผมว่าเขาพูดถึงการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับวันนี้ ไม่ได้พูดถึง
หน้าที่ของ ส.ส. อยากให้ท่านประธานกรุณาวินิจฉัยหน่อยเถอะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณเกษมครับ ผมเตือน ๒ ครั้งแล้วนะ ครับว่าขอให้พูดในประเด็นที่อภิปรายกันอยู่ ถ้าหากคุณเกษมยังพูดไม่เข้าประเด็นแล้วก็ไปว่า คนโน้นคนนี้ผมจะไม่อนุญาตให้พูดต่อไปครับ อภิปรายต่อแต่ขอให้อยู่ในประเด็นครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผมก็พูดประเด็นนี้ผมเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวครับที่แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ นี้ ครับ เรื่องนี้ครับ แต่ผมก็พูดไว้เลยถึงประเด็นอื่น ๆ ที่สมควรจะแก้ครับ ตรงนี้ครับ เรื่องการ สังกัดพรรคครับ ภายใน ๙๐ วัน แล้วก็หลายเรื่องครับ เรื่องรัฐธรรมนูญครับ แต่ท่านผู้ประท้วง บางท่านนี่ครับ ไม่มีชื่ออภิปราย ท่านประท้วงเพื่อจะออกทีวีเฉย ๆ อย่างนี้ก็มิ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ทั้งคุณเกษมและคุณชลน่านครับ ถ้า จะพูดอย่างนี้ผมไม่อนุญาตต่อไปแล้วครับ ไม่เป็นไรครับ

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) ได้ยื่น และยกมือขึ้น)

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผมขออนุญาตประท้วง

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับคุณหมอวิชัย

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคไทยรักไทย ส.ส. อุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะประท้วงผู้อภิปรายคือคุณเกษม เพื่อนผมเองนี่ละครับ ต้องเรียนท่านประธานว่า ลำบากสำนวนที่ใช้ตั้งแต่แรก ผมไม่อยากประท้วงเขา ใช้คำว่า

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงตาม ข้อ ๔๓

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ข้อ ๔๓ ท่าน ประธานครับ ใช้คำว่า เจ้านายพูดน้อย ขี้ถ้อยพูดนาน เรียนว่าเป็นการที่จะใส่ร้ายต่อท่านรอง นายกรัฐมนตรีโดยตรง แต่ที่ผมไม่ประท้วงตอนแรกไม่ใช่ลืมหรือครับ แต่เห็นแก่เพื่อนผม แต่วันนี้ต้องเรียนท่านประธานว่า สันดอนขุดได้ แต่สันดานคนอย่างไรก็เหมือนเดิม ท่านประธานครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เอาล่ะครับ ไม่ต้องนินแล้ว คุณเกษม
ครับ ผมให้อีกครั้งหนึ่งนะครับ ถ้าคุณเกษมยังไม่อยู่ในประเด็นที่อภิปรายกันนะครับ
ผมจะไม่อนุญาตให้พูดต่อไป

(ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) ได้ยื่นและยก
มือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ท่านประธาน
ครับ ผมประท้วงครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ผมขอใช้
ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๔๓ ประท้วงน้องรักของผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล
คำว่า สันดานไม่ควรจะเข้ากับสมาชิกรัฐสภา ถ้าหากจะเข้าก็ขอให้ใช้ นิสัยถาวร ดูจะฟังเพราะ
กว่าครับ ขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ คุณเกษม เชิญครั้ง
สุดท้ายนะครับ ขอให้อยู่ในประเด็นครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม เกษม มาลัยศรี ก็ขออนุญาตท่านประธานคำพูดของผมไม่เป็นไร คือผมพูดชอบมีคน
ประท้วงครับ อันนี้ละครับผมก็อยากจะพูดให้สุภาพที่สุด ไพเราะที่สุดครับ ประวัติทาง
การเมืองของผมครับก็ไม่เคยเสียหาย ไม่มีแต่ปัญหาเรื่องปาเจไร้อย่างครับ ตรงนี้ละครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่ง ไม่อนุญาตแล้วครับ เชิญนั่งลง
ครับ ถ้าไม่นั่งผมจะเชิญออก คุณเกษมเชิญนั่งครับ เพราะว่ามันไม่เกี่ยวกับประเด็นแล้ว
มันเข้าไปเสียดสีกันไปเสียดสีกันมา ไม่อนุญาตต่อแล้วครับ เชิญนั่งครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ครับ
ผม ๑๐ นาทีนะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมทำตามข้อบังคับ ผมไม่อนุญาตให้
พูดแล้วครับ เพราะพูดแล้วไปเสียดสีคนอื่นเขา ผมเตือนหลายรอบแล้ว เชิญนั่งครับ

นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภา (ร้อยเอ็ด) : ประธานไม่สมควรเป็น
ประธาน ไปเป็นอาจารย์สอนดีกว่านะครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : อย่าไปแสดงกิริยาอย่างนั้นครับ เราก็
พูดกันด้วยเหตุด้วยผล ผมก็เตือนไปตามข้อบังคับ ในการประชุม Whip ร่วมกันทั้งหมดผมก็บอก
แล้วว่าอยากจะขอให้พูดอยู่ในประเด็นไม่ว่านเวียนซ้ำซาก หากท่านได้ออกนอกกรอบข้อบังคับ
ตรงนี้ผมจะเตือน แล้วผมได้เตือนแล้ว รวมทั้งมีสมาชิกประท้วงด้วยนะครับก็ว่าไปตามกติกา
ครับ ขอเชิญท่านสมบูรณ ทองบุราณ ๕ นาทีครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่าน
ประธานครับ เมื่อที่ฟังท่านรองนายกวิษณุ กราบเรียนท่านประธานตรง ๆ ว่าท่านมีอคติมาก
เลย เมื่อเทียบกับท่านเสนาะนะครับท่านประธาน ที่ผมพูดตรงนี้ท่านประธานครับ ท่าน
อาจารย์วิษณุท่านก็บอกว่า ถ้าจะแก้ ที่มันขัดมันข้อนี้ คือท่านยอมรับท่านประธาน ต่อท่าน

ประธานบอกว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้ใหม่ครบมีสิ่งที่ไม่สมบูรณ์เหมือนชื่อผมที่ท่านประธาน
ยังอยู่เยอะ ท่านก็บอกว่า ถ้าจะแก้ทั้ง ๓ อย่าง เหมือนฝ่ายค้านที่เสนอมานี้ต้องใช้เวลานาน
ท่านประธานครับตรงนี้ผมเคยกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านอาจารย์วิชญ์ว่าท่านมีटक
นะครับ ทำไมฝ่ายค้านเขาร่างกันได้ละ ทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายของเราก็เยอะท่านประธาน
คนบดีของนิติศาสตร์ก็เป็น ส.ส. ร่วมรัฐบาลอยู่ด้วยนะครับ อันนี้ยังไม่นับท่านประธานนะ
ครับ เพราะท่านเป็นกลาง ท่านประธานครับ ปัญหาก็คือว่าอย่างนี้ครับท่านประธาน การที่
รัฐบาลไปเติมบอกว่า ต้องมีผู้นำฝ่ายค้านอยู่ด้วย แล้วก็มีผู้นำเสียงข้างมากอยู่ด้วยท่าน
ประธานครับ อย่าว่าแต่ฝ่ายค้านเลยครับ ขอให้เขียนว่าตัวแทนสมาชิกรัฐสภาแค่นี้ข้าราชการ
ก็กลัวแล้วครับ รู้ได้อย่างไรว่าท่านอภิสิทธิ์ต่อไปท่านจะไม่ได้เป็นนายกละครับ เขากลัวครับ
ท่านประธาน ถ้าไม่กลัวหรือครับ บังเอิญมีอธิการบดีอยู่ด้วยใช้ใหม่ครับ ผมถามว่าสมมุติว่า
ท่านพรเทพ ท่านเป็นกรรมการอยู่ด้วยนี่เดินไปเข้าห้องน้ำกับท่านอธิการบดีเท่านั้นละครับ
อธิการบดี ที่เหลือก็กลัวแล้ว อันนี้เป็นเรื่องจริงครับท่านประธานครับ เดียวนี้สังคมกำลัง
กล่าวหาพวกเรานะครับ กล่าวหาผมด้วยในฐานะเป็น ส.ว. ด้วยกันท่านประธาน ส.ส. ด้วย
เพราะว่าอันไหนที่เราจะปลดอดภัยนั้นเอาเถอะ ท่านประธานครับอย่าเอาตัวแทนจากสมาชิก
รัฐสภาของเราไปอยู่เลยท่านประธาน มันลำบากใจเขานะครับ เพราะฉะนั้นคงไม่แปลกใจละ
ที่ท่านเสนอท่านบอกว่างูเห่าอย่างไรก็ไม่กัดเจ้าของ คำคำนี้เป็นคำที่เจ็บปวดนะครับท่าน
ประธาน ผมไม่เคยได้ยินมาก่อนเลยครับ ก็เพิ่งทราบวันนี้เองว่า ส.ส. รัฐบาลเองนั่นแหละบอก
ว่าที่นี้คือคุก อันนี้คือ ส.ส. พูดนะครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ว่าฝากถึง
กรรมการการะครับที่มีโอกาสจะแก้เนี ฝ่ายการเมืองนี้นะครับไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านก็ตาม
ฝ่ายรัฐบาลก็ตามนะครับ จะเปลี่ยนชื่อเป็นอะไรก็ช่างเถอะ เราอย่าเป็นเลยครับ ให้องค์กรอื่น
เขาเป็นเสีย ก็ขอฝากกรรมการท่านนี้แหละครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านภิญญา ช่วยปลด ๑๐ นาที
ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภา (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภา จาก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมขอตืงนิตหนึ่งครับ เมื่อกี้ท่าน นั้งอยู่บนบัลลังก์ ผมโน้ตให้ท่านว่า ผมอยู่ที่อันดับเท่าไร ท่านกรุณาไ้ตกลับบอกว่่าที่ ๙ ถัด จากอาจารย์แก้วสรร ก็เลยมาถึงบัดนี้ถึงตอนนีไ้ไม่ทราบว่่าเรือพ่วงขาดตรงไหนไม่ทราบ ผมก็ เลยรอ เอาอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เนื่องจากว่่าที่ผ่านมามีเพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปราย หลักการและเหตุผลและองค์ประกอบมากแล้วครับ ถึงผมจะพูดไปก็คงจะซ้ำ ๆ คิดว่่าช่วงนี้ก็ คงจะสละสิทธิ และจะขอเอาเวลาของผมนะครับท่านประธานครับ มอบให้กับท่านร้อยตำรวจโท เชาวริน ซึ่งท่านจะเป็นคนสุดท้าย ขอขอบคุณครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานวุฒิสภา) : เชิญท่านพิเชฐ พัฒนโชติ ๑๐ นาทีครับ ความจริงเมื่อกี้ลำดับที่ท่านมาปรับกันใหม่ครับ ผมก็เอาตามที่มาประสานกันนะครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ สมาชิกวุฒิสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผม พิเชฐ พัฒนโชติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับ ผมจำได้ ว่่าในระหว่างที่ผมเรียนหนังสือในชั้นปริญญาตรี เรียนกฎหมายรัฐธรรมนูญ จำได้ว่าอาจารย์ ดอกเตอร์สมภพ ไ้ตระกิตต์ ได้สอนผมว่่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในหลายประเทศมันไม่ เหมือนกัน ท่านบอกว่าในประเทศอังกฤษนี้ครับท่านประธาน ผมไม่เคยไปอังกฤษครับ แต่ผม เรียนจากอาจารย์ที่บอกเลยครับว่่า อังกฤษเขาไม่มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์ อักษรเหมือนประเทศไทยของเรา เขามีจารีตประเพณี เป็นจารีตประเพณีที่เขาใช้จริยธรรม คุณธรรม ใช้หลักการปกครองบ้านเมือง ในสมัยใหม่ที่เราเรียกกันว่า ธรรมาภิบาล เขาไม่ใช้ วิธีของการตะแบง ไม่ใช้วิธีพูดอย่างทำอย่าง แล้วท่านประธานครับ เขาก็ไม่แสวงหาอำนาจ โดยการที่ไม่คำนึงถึงคุณธรรม นั้นเป็นประเทศที่อังกฤษเขาทำกันอย่ำนั้ ผมไม่แน่ใจว่่าเป็น อย่างนี้ทั้งหมดหรือเปล่า แต่ผู้นำฝ่ายค้าน น่าจะตอบคำถามนี้ได้เพราะท่านเรียนที่อังกฤษ หรือเพื่อนสมาชิกคนอื่นที่อยู่ทีอังกฤษก็น่าจะรู้ แต่ของเราท่านประธานครับ เราได้กำหนดว่่า องค์กัรอิสระมันก็ควรจะเป็นองค์กร ภาษาไทยมันแปลชัดเจนในตัวของมันแล้วว่่ามันต้อง อิสระ หรือมันควรจะต้องอิสระ แต่ปรากฏว่่าข้อเท็จจริงที่เราพูดกันตั้งแต่เข้านี้ะครับ ผมจะ

ไม่พูดในรายละเอียดมากแล้วละครับ เราพูดกันถึงว่าเริ่มจากกระบวนการสรรหานี้ละครับ มันไม่อิสระ สาเหตุ ที่ไม่อิสระนี่ละครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลหลายท่านก็ได้พูดถึงว่ามันมีการบล็อกโหวตจริงถ้ามีเสียงจากตัวแทนพรรคการเมือง ๕ เสียง คะแนน ๓ ใน ๔ มันพอที่จะบล็อกโหวตตรงนี้ นอกเหนือจากนั้นครับ ในส่วนของกรรมการสรรหาถ้าไม่อิสระแล้ว มันก็ส่งคนที่ได้จากการสรรหา ซึ่งแน่นอนมันก็จะไม่อิสระ และก็มาถึงวุฒิสภา มาถึงวุฒิสภาท่านประธานครับ ท่านผู้อาวุโสซึ่งมาจากพรรครัฐบาลก็บอกว่าในวุฒิสภาก็มีการจ่ายเงินจ่ายทอง เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาของผมก็ได้อภิปรายกับสภาแห่งนี้บอกว่ามันมีการบล็อกโหวตจริง คะแนนออกมานี้ครับ ๑ ๗ ๘ ๙ ๑ ๗ ๘ ๙ อยู่อย่างนี้ครับ แล้วก็ได้กันและเป็นอย่างนี้มาโดยตลอด นอกเหนือจากนั้นครับ สิ่งที่เรากำลังพูดกันวันนี้เราบอกว่าเราจะทำอะไร ท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าเสียตรงไหนต้องแก้ตรงนั้น พูดแค่นี้ผมเห็นด้วยครับ ผมเห็นด้วยอย่างมากเลยว่าเสียตรงไหนก็แก้ตรงนั้น แต่ปรากฏว่าพอไปดูในเนื้อหาดูในประเด็นท่านประธานครับ ปรากฏว่าสิ่งที่เสีย ญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐบาลนี่ละครับ แก้เฉพาะเรื่อง ป.ป.ช. แล้วแก้ว่า เอาละเมื่อมันเสียตรง ป.ป.ช. ก็แก้ ป.ป.ช. เสีย แต่ในประเด็นว่าบล็อกโหวต ในประเด็นที่ไม่เป็นอิสระ ในประเด็นที่ผู้แทนมาจากฝ่ายการเมืองรู้สึกว่ายังกังวลไว้ให้มีสถานะของฝ่ายการเมืองอยู่ในกรรมการสรรหานอกเหนือจากนั้นละครับ ผมเองผมก็ยังมีความรู้สึกว่แค่ของเสียที่เราจะแก้ไม่พอ กลับเป็นเวลาแบบนี้ครับ เราพยายามเอาของทีเสียไปใส่ในของดีอีกเพิ่มเข้าไปอีกครับ เพิ่มตรงไหนครับ เพิ่มตรงที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี โดยส่วนตัวผมเคารพท่าน ท่านได้พยายามอธิบายครับว่า ผู้นำเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเขามีกันเยอะแยะมากมายในโลกแห่งนี้ แต่ท่านประธานครับ ในรัฐธรรมนูญของเรา ในการปฏิบัติของเราที่ผ่านมาหลายคนก็บอกว่า ตรงนี้มันคล้าย ๆ กับที่ปรึกษาประธาน Whip รัฐบาลกิตติมศักดิ์ครับ ท่านประธาน -----

ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ท่านนายกแต่งตั้งมาจากประเทศญี่ปุ่น ณ วันนั้นบุคคลที่ถูกแต่งตั้งไม่รับตำแหน่งนี้ แต่วันนี้เรากำลังจะสร้างตำแหน่งขึ้นมาอีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งผมมองว่าตำแหน่งตรงนี้ครับมันกำลังจะนำของเสียไปใส่ในของดีหรือเปล่า ผมไม่ปฏิเสธครับว่าถ้าเราจะมีตำแหน่งอะไรสักตำแหน่งหนึ่ง แต่ถ้ามันผ่านกระบวนการที่ผ่านการยอมรับจากสังคมแล้วนะครับ แล้วเป็นที่รับรู้ แล้วกระบวนการนี้มันสามารถให้คำตอบได้ มันก็คงไม่มีปัญหาอะไร แต่วันนี้ผมรู้สึกที่เรายังไม่สามารถหากฎกติกาที่กำหนดว่าผู้นำเสี่ยงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรมันคืออะไร ที่จะไปนั่งในฐานะเป็นกรรมการสรรหา นอกจากนั้นท่านประธานครับปัญหาตัวแทนพรรคการเมืองที่เราพูดกันนี้ครับที่เป็นประเด็นหัวใจนี้ครับ เป็นประเด็นหลักในการอภิปรายกันวันนี้ทั้งวัน มันปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๓๘ คือเรื่อง กกต. มันปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๕๗ คือศาลรัฐธรรมนูญ แม้กระทั่ง ๒ มาตรานี้จะครับกำหนดผู้แทนพรรคการเมืองเพียง ๔ คนก็ตาม แต่เมื่อเราพูดกันถึงว่ามาตรา ๒๕๗ พูดถึง ป.ป.ช. มีอยู่ ๕ คนเป็นปัญหา แล้วทำไมเมื่อเรารู้ว่าปัญหาอยู่ตรงนี้ แล้ววันนี้เรามีโอกาสจะแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหา คือตัวแทนพรรคการเมือง แม้ว่าจะมี ๔ พรรคการเมืองในสภานี้ก็ตาม แต่ถ้าเราไม่แก้ท่านครับ วันดีคืนดีเกิดมีการยุบสภา เกิดมีการเปลี่ยนแปลง เกิดมีการเลือกตั้งใหม่รัฐธรรมนูญยังไม่แก้ แล้วเกิดมีพรรคขึ้นมา ๓ พรรคละครับ เกิดมีพรรคการเมืองเพียง ๓ พรรค แล้ววันนั้นต้องมีการเลือกตั้งองค์กรอิสระอีก ๒ องค์กรตามที่ว่า คือ ทั้ง กกต. และศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องมาแก้กันอีกหรือครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจริง ๆ แล้วเรื่องนี้ท่านประธานครับมันไม่ใช่เรื่องบัญญัติไตรยางค์ครับ ไม่ใช่ถ้าใช้เวลาแก้ ป.ป.ช. ๓๐ วัน แก้ศาลรัฐธรรมนูญอีก ๓๐ วัน แล้วก็บวกกับ กกต. เข้าอีก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วัน ไม่ใช่ครับ เราก็ทำกระบวนการเดียวกันเหมือนกันทั้งหมดนี้ละครับ เข้าไปสู่วาระ ๒ เข้าขั้นกรรมาธิการก็พูดเรื่องเดียวกันนี้ครับ แล้วก็มันได้กำหนดหมวดหมู่ที่ชัดเจนว่าองค์กรอิสระที่ว่านี้ ถ้ามันจะอิสระจริง ๆ มันควรจะมีที่มาที่ไปอย่างไร มีกรรมการสรรหาจากไหนที่บอกว่ามาพูดถึง ณ วันนี้ ในรายละเอียดผมจะไม่พูดครับ เพราะว่าตรงนั้นเราไปว่ากันในระดับกรรมาธิการ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับมาถึง ณ วันนี้ผมคิดว่าถ้าเราไม่พูดถึง กกต. เราไม่พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าเราจะตอบคำถามกับประชาชนในเรื่องของการแทรกแซงในทางการเมืองนี้ได้อย่างไร เราตอบไม่ได้ครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ท่าน

ประธานครับผมคิดว่าจำเป็นครับที่จะต้องให้องค์กรอิสระให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญ คือปรากฏของความอิสระอย่างแท้จริง เราจำเป็นครับที่จะไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปแทรกแซงในเรื่องของการสรรหา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราคงไม่เสียเวลามากครับท่าน ประธานครับ คงใช้เวลาพร้อม ๆ กันเท่านั้นเลยครับทั้งวาระ ๑ วาระ ๒ และวาระ ๓ ถ้าเราจะแก้ไขเสียให้เป็นทั้งระบบ คือแก้ไขนอกจาก ป.ป.ช. แล้ว เราควรจะต้องแก้ไขทั้ง กกต. และ ศาลรัฐธรรมนูญ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายโกดิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์ เชิญครับ ๖ นาทีนะครับ

นายสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : เมื่อกี้ท่านประธานขานว่า ๑๐ นาทีครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ๑๐ นาที ขอภัยครับ

นายสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา วันนี้ทั้งวันผมก็พยายามที่จะฟังเพื่อนสมาชิกได้กล่าวอภิปราย ก็มีหลากหลายมากมายเหลือเกิน แต่อยากจะกราบเรียนว่าในเบื้องต้นนั้นผมเองคนหนึ่งที่มีความเข้าใจว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๗ นั้น ยังใช้ได้อยู่ ไม่จำเป็นที่จะต้องแก้ไข เพราะว่าการที่จะตีความรัฐธรรมนูญก็ตีอะไรก็ได้ดีนี่ ถ้าหากว่าเราไม่ยึดอยู่กับตัวบทมากเกินไปแล้วเอามาแปลงเป็นในทางปฏิบัติจริง ๆ เราไม่ฝืนความเป็นจริงแล้วก็ใช้สติปัญญา คือการรู้สิ่งที่ทั้งหลายตามที่เป็นจริงแล้วนี่นะครับ นี่เป็นหลักพระพุทธศาสนา เราก็จะสามารถใช้รัฐธรรมนูญนั้นได้ แต่เอาละครับเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีการถกเถียงกันมากมายกายกองหลายฝ่ายเกรงว่าจะไม่ยุติลงได้โดยง่ายก็จำเป็นต้องแก้ ผมก็เห็นว่าจำเป็นต้องแก้ ที่นี้จะแก้อย่างไรละครับ ผมคิดว่ามันมีหลักคิดอยู่หลายประการ ด้วยกัน ซึ่งกระผมจะนำเรียนดังต่อไปนี้

หลักประการที่ ๑ คือความเป็นอิสระของกรรมการสรรหา เพื่อนสมาชิกพูดไปสักครู่นี้ชัดเจนแล้วครับว่า องค์การนี้ถ้าเราไม่ได้ผู้ที่มีความเป็นอิสระในการสรรหา แล้วจะไปหาบุคคลมากี่ย่อมจะเป็นคล้าย ๆ กับโรคติดต่อกันไป เพราะฉะนั้นหลักนี้ก็จึงเป็นหลักที่มีความสำคัญมาก และรัฐบาลเองก็ได้ถอยลงมาหน่อย โดยการที่ตัดสมาชิกพรรคการเมืองออกไป ตัวแทนพรรคการเมืองออกไป เหลือแต่ใส่ไว้หน่อยหนึ่งว่าผู้นำเสียงข้างมาก แล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน ซึ่งสมาชิกหลายท่านก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันไปอีกเหมือนกันว่า มันใส่ไว้จะ

นำมาซึ่งความเป็นอิสระ หรือความไม่อิสระนี้ได้หรือไม่ครับ ก็มีความสงสัยกันอยู่ในประเด็นนี้จึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิกได้ติดตามไปด้วย

หลักที่ ๒ ครับ หลักความสอดคล้อง การแก้ไขรัฐธรรมนูญแต่เพียงมาตราเดียว ต้องหันไปมองดูมาตราอื่นด้วยว่ามันจะสอดคล้องกันไหม ยกตัวอย่างเช่นที่รัฐบาลเสนอนี้ มาตรา ๒๙๗ ตัดตัวแทนพรรคการเมืองออกไปนี่แหละครับ แต่ปรากฏว่าในมาตรา ๑๓๘ กรรมการสรรหา กรรมการเลือกตั้ง หรือกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๕๗ ก็ยังมีปัญหา เพราะยังไม่ได้แก้ไข ถ้ามองว่าสอดคล้องกันไหม ที่เราแก้มาตรา ๒๙๗ อย่างนี้แหละครับ เพราะโดยหลักนี้เองผมถึงมองว่า ถ้าจะทำแล้วก็ทำเสียในคราวเดียวกันให้มันสอดคล้องต้องกัน การมองปัญหามองเป็นองค์รวมครับ มีหลายท่านบอกว่าต้องมองทั้งหมด แต่เอาละครับ ทั้งหมดทั้งฉบับมันคงจะมีปัญหามากก็ให้มันรวมเท่าที่ที่เกี่ยวข้องที่ยึดโยงกัน อยู่นี้แหละครับ นี่คือหลักประการที่ ๒

หลักคิดประการที่ ๓ หลักเจตนารมณ์ร่วม หลายท่านก็ได้พูดแล้ว ท่านผู้อาวุโส ก็ได้พูดไปแล้วว่า รัฐสภาของเรานั้นไม่มีฝ่าย คำว่า ไม่มีฝ่าย อันนี้ก็หมายความว่าไม่ใช่ว่าไม่มีพรรค พรรคเรามี พรรคฝ่ายค้านมี พรรคฝ่ายรัฐบาลมี สมาชิกวุฒิสภามี มันก็มีสัดส่วนอยู่ แต่ว่าในการแสดงความคิดเห็นความอ่านนั้น ต้องหาเจตนารมณ์ร่วมให้ได้ เจตนารมณ์ร่วมในที่นี้ หมายความว่าความคิดรวมที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง อะไรที่ดีเอามา อะไรที่ไม่ดีก็ทิ้งไป พยายามจะนำส่วนดีของหลาย ๆ ฝ่ายมารวมกันให้ได้ครับ นี่คือเจตนาที่ผมมองเห็น แล้วก็เห็นเจตนาร่วมที่ควรคำนึงเป็นอย่างยิ่ง

หลักประการที่ ๔ ครับ หลักเสียงประชาชน เสียงของประชาชนนั้นไม่ใช่ว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ตาม เลือกตั้งมาจากประชาชนแล้ว จะเป็นตัวแทนประชาชนทั้งหมดก็หาได้ ประชาธิปไตยมีอยู่หลายส่วน อย่างน้อยก็ต้อง ๒ ส่วน คือ ประชาธิปไตยตัวแทน เราทั้งหลายที่มาตรงนี้เป็นประชาธิปไตยตัวแทน แต่พี่น้องประชาชนนั้นจะต้องพยายามที่จะให้มีประชาธิปไตยภาคประชาชนแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่ผมขอกราบเรียนว่าทิศทางของสมัยใหม่ ในสมัยใหม่นั้นประชาชนจะต้องเข้าถึง ต้องแสดงความคิดเห็น ต้องมีส่วนร่วมในหลาย ๆ ประการ ในทุกทาง เพื่อที่จะเข้ามาบริหารบ้านเมือง เอาละ

ครับ ตัวแทนประชาชนก็มีความสำคัญ แต่ผมกราบเรียนว่าเสียงประชาชนก็มีความสำคัญ จะฟังอย่างไรละครับ ก็ฟังได้หลายทิศทาง ในขณะนี้ถ้าติดตามข่าวสารบ้านเมืองก็ดี หรือว่าจะไปพบปะพี่น้องประชาชน เสียงก็ออกมาทำนองเดียวกันว่า ควรที่จะทำอย่างไรบ้าง เช่นกรณีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในคราวนี้

หลักการที่ ๕ หลักความรวดเร็ว เห็นความจำเป็นครับว่า เราจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นให้เสร็จภายในเวลาอันสั้น เพราะเวลายังช้ายิ่งเกิดความเสียหายต่อชาติบ้านเมืองอย่างมากมาย แต่อย่างไรก็ตามความรวดเร็วไม่ได้หมายความว่าต้องเสร็จภายในเท่านั้นเท่านี้ เวลานี้อันยัดได้ หดได้ครับ -----

สถานที่ที่สามารถที่จะประชุมสมัยวิสามัญได้หรือขยายเวลาออกไปก็ได้ มีช่องทางที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า กรรมวิธีการที่จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขนี้ แหะละครับ ก็ควรจะได้อะไรในเรื่องระยะเวลา แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้หมายความว่าต้องเสร็จ ภายในเท่านั้นเท่านี้ เอาความสมบูรณ์เอาความถูกต้อง เอาความเรียบร้อยเป็นประเด็นสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมโดยอาศัยยึดหลักอย่างนี้แหละครับ กระผมจึงมองเห็นว่าโดยสรุปก็คือ อยากที่จะขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้รับทั้ง ๒ ร่าง ของฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล หรือคณะรัฐมนตรีนี้ไปพร้อม ๆ กัน ไปพิจารณาในวาระสอง แล้วก็จะปรับปรุงอย่างไรให้มันมีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะได้ อันนี้แหละครับกระผมคิดว่าจะสมประโยชน์ของบ้านเมือง สมประโยชน์ที่สุดสำหรับพี่น้องประชาชนคนไทย ขอขอบคุณครับ

นายสุชน ชาติเครือ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เหลืออีกท่านเดียวท่านสุดท้ายคือ ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา ท่านได้เวลา ท่านอื่นมาด้วย แต่ว่าขอต่อรองท่านเชาวรินก็แล้วกัน เป็นว่าประธานขอนะครับ ขอให้ท่านจาก ๒๐ นาที ขอเป็น ๑๕ นาทีก็แล้วกัน เพราะว่าท่านสมาชิกวันนี้ทั้งวันนะครับ ก็ได้อภิปรายกันครบทุกส่วนแล้ว แล้วเราก็ได้ให้วุฒิชองเราได้อภิปรายมากที่สุดในฐานะพวกเราเป็นกลางที่ไม่มีพรรคนะครับ เชิญท่านเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกรัฐสภา ผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานขอผม นั้น ได้รับ แต่ผมจะให้หรือไม่ก็อยู่ในดุลยพินิจของผม ผมขออนุญาตท่านประธานว่า การอภิปรายของผม ต่อไปนี้มีความจำเป็นต้องพาดพิงถึงบรรดาสมาชิกรัฐสภาหลายท่าน แต่ด้วยความเป็นลูกเสือ ซึ่งมีกฎข้อที่ ๑ ของลูกเสือ มีเกียรติเชื่อถือได้ ผมรับรองด้วยเกียรติของลูกเสือว่า ผมจะไม่กล่าวในทางที่เกิดความเสียหายแก่เพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ ผมจำเป็นจะต้องอารัมภบทอย่างนี้ก็เพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานและเพื่อนทั้งหลายว่าวันนี้มีท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านขึ้นมาลำดับถึงความอาวูโสทางการเมือง ผมเองกลางเก่ากลางใหม่ ท่านประธานครับ ผมอยู่ในงานเลี้ยงนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รุ่นปี ๒๕๐๙ ได้พบกับนักศึกษารุ่นพี่

คนหนึ่งชื่อ นายชวน หลีกภัย ได้ปรารภกับผมว่า น้องลาออกจากตำรวจเถอะไปสมัครผู้แทน
ผมถือว่าบุคคลคนนี้ได้จุดประกายให้ผม ทำให้ผมตัดสินใจลาออกจากตำรวจหลังการยุบสภา
ของหม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๑๙ และก็ลงสมัครรับ
เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แม้จะไม่ประสบความสำเร็จไม่ได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.
ในครั้งนั้น แต่ผมก็ได้ทำงานร่วมกับรัฐบาลหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เริ่มเดินเข้าสู่สภาแห่ง
นี้ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ อีก ๖ เดือนข้างหน้าผมจะเดินบนถนนสายนี้ ๓๐ ปี ท่านประธานครับ แต่
ผมไม่ได้อยู่ตลอด เข้า ๆ ออก ๆ บางครั้งก็แพ้เลือกตั้ง เพราะผมถือหลักอยู่อย่างหนึ่งว่า คนจะ
มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมาออกกฎหมายใช้บังคับกับคนทั้งประเทศ ดังนั้น
จะต้องเริ่มต้นด้วยการทำในสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือผมไม่ซื้อเสียง บางครั้งมีคนจะมาซื้อให้ผม
บอกไม่ซื้อเพียวนี้จะแพ้ ผมบอกแพ้ก็ต้องยอมรับความพ่ายแพ้ เพราะการจ่ายเงินซื้อเสียงนั้น
คือการทำผิดกฎหมาย เมื่อทำผิดกฎหมายแล้วจะมาออกกฎหมายใช้บังคับกับคนอื่นนั้น ผม
ไม่เห็นด้วย ปี ๒๕๒๒ ผมได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. สมัยแรก ผมสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อมี
ปัญหาขัดแย้งกับสมาชิกในพรรค ผมลาออกจาก ส.ส. พันสมาชิกภาพ ท่านประธานครับ ทุก
วันนี้ผมเจอท่านชวนที่ไหน ผมก็ยกมือไหว้ที่นั่น ยุคสมัยที่ผมเป็น ฝ่ายค้านพรรคชาติไทย
กำหนดให้ผมเป็นผู้อภิปรายไม่ไว้วางใจนายชวน หลีกภัย ผมปฏิเสธ ผมทำไม่ได้ เพราะผม
เป็นลูกเสือ กฎลูกเสือข้อ ๒ บอกว่า ลูกเสือจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ
ชื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ และจุดยืนผมไม่เคยเปลี่ยน ๓๐ ปี ในชีวิตเป็นนักการเมืองเคยเป็น
อย่างไรผมก็เป็นอย่างนั้น ในขณะเดียวกันคนไหนถ้าผมเกลียด ผมชิงชัง ผมไม่ยกมือไหว้ เจอ
ที่ไหนถ้าหลีกได้ผมหลีก ถ้าผมสวนไม่ไหวท่าน ผมเสียคน ไม่มีสัมมาคารวะ ไม่เหมาะที่จะ
เป็นลูกเสือเพราะลูกเสือต้องเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย แต่เนื่องจากว่าผมไหว้ไป เอ๊ะ เสียมือเรา
หรือเปล่า ผมก็เลี้ยวกลับไม่สวนทาง เป็นอย่างนี้ตลอด นายเสนาะ เทียนทอง ครับท่าน
ประธาน ได้กล่าววาทะให้ผมต้องร้องไห้เมื่อปี ๒๕๔๔ ตอนเป็นสมาชิกวุฒิสภามาใหม่ ๆ ----

ผมไม่เคยให้วันนายเสนาะตั้งแต่บัดนั้น เจอที่ไหนผมเดินหนีตลอด วันนี้ท่านประธานครับ ประเดี๋ยวอภิปรายเสร็จ ท่านเสนาะนั่งตรงไหนผมจะเดินไปไหวท่าน ท่านพูดดีเหลือเกิน คิดไม่ถึงเลยครับ ๓๐ ปีที่ผมเดินเข้าเดินออก ผมจะได้ฟังการอภิปรายของนักการเมืองอาวุโสเช่นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ท่านยกตัวอย่างว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้สร้างความสับสนให้แก่สังคม ท่านประธานครับ ศาลฎีกาพิพากษาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่ง ผมได้ส่งสัญญาณไปที่ กกต. บอกว่า ส.ส. ที่เลือกเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ใบเหลือง ใบแดง อะไรจะสอยใครก็รีบสอยเสีย แล้วรีบเลือกตั้งซ่อม และขณะเดียวกันผมประสานกับผู้นำระดับแกนของพรรคไทยรักไทย ว่าเลือกตั้งซ่อมที่ไหนยอมแพ้เสียบ้าง ให้พรรคกิจสังคมหรือพรรคความหวังใหม่ ให้ได้รับเลือกตั้งมาอีก ๑ เสียง มันก็ครบ ๕ พรรค รัฐธรรมนูญก็ไม่ต้องแก้ ไม่มีใครฟังผมเลยท่านประธาน ปล่อยไว้จนบัดนี้ จนศาลพิพากษาว่า ป.ป.ช. ๙ คนผิด วันนี้ไม่ทันกาลแล้วครับ มันจำเป็นต้องแก้แล้วครับท่านประธาน มันมาถึงจุดนี้ต้องแก้ แล้วตั้งแต่เช้าวันนี้เราได้มีการอภิปรายว่าจะแก้กันอย่างไร ท่านประธาน คนที่อภิปรายดีที่สุดที่ผมจะให้คะแนนก็คือ นายเสนาะ เทียนทอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านยกว่า ความสับสนของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ส่งผลให้ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งไปนั้น นี่ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นกับกำนัน กำนันเป็นผู้ปกครองท้องถิ่น ชุกหน้าหลบ เก็บตัวไม่เสนอหน้าออกสู่สังคม แต่ในระดับชาติ ป.ป.ช. กลับมีศาสตราจารย์สอนกฎหมายมาบอกว่า ป.ป.ช. เหล่านี้มีสิทธิสมควรใหม่ ยังไม่ขาดคุณสมบัติ ผมโชคดีอย่างหนึ่งที่เรียนธรรมศาสตร์ จบก่อน ไม่ได้เป็นลูกศิษย์ท่านศาสตราจารย์ ถ้าผมเป็นลูกศิษย์ท่าน ผมคงเสียใจว่ากูเรียนผิดสำนักหรือเปล่า ท่านประธานครับ กราบเรียนตรงนี้ว่า วันนี้เราถึงจุดที่จะต้องพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญกัน แต่อย่างที่เราหลาย ๆ ท่านได้แสดงความคิดเห็นไปแล้วว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีจุดบกพร่องมากมายเหลือเกิน แน่นนอนครับด้วยเวลาอันจำกัด วันที่ ๑ กรกฎาคม เราจะต้องปิดสมัยประชุมรัฐบาลใจกว้างพอที่จะเปิดสมัยวิสามัญใหม่ เอาผมไปฆ่า ผมก็ยืนยันว่าไม่มีทางหุบกครับ ใจเหมือนอย่างกับมด ชนิดที่จะต่อรองเพื่อประโยชน์ของประชาชนบ้างอะไรต่ออะไร ไม่มีทางหุบกครับ ผมบอกว่า อ้ายรัฐธรรมนูญนี้ไม่ต้องแก้ ขออภัย อ้ายรัฐธรรมนูญ ไม่สุภาพ คุณรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องแก้มาตรา ๑๙๗ แต่ชนิดเดียวผ่านตลอด ขอเอ่ยนามคนหนึ่ง ท่าน

สมัคร สุนทรเวช ได้พูดไว้ในรายการทางทีวี บอกว่าไปเพิ่มพรรคสีในมาตรา ๒๙๗ ว่าในกรณี
ของตัวแทนพรรคการเมืองให้เลือกกันเองจนเหลือ ๕ คน นั้นหมายความว่า ในอดีตภาพมัน
บอกอยู่ การเลือกตั้งแต่ละครั้ง พรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งมาบางครั้ง ๑๐ กว่าพรรคก็มี แล้ว
ข้อเท็จจริงขณะนี้พรรคการเมืองจดทะเบียนมีอยู่ ๓๐ กว่า ๔๐ พรรค แต่บังเอิญเหลือเกินที่
ครั้งนี้ได้รับเลือกตั้งมาเพียง ๔ พรรค ทำไมถึงได้รับเลือกตั้งเพียง ๔ พรรค ท่านประธานรู้ไหม
ผมเองถึงแม้ไม่ได้สมัคร แต่บังเอิญเมียผมสมัคร ก็ไปนั่งดูเขานับคะแนนกันที่หน่วยเลือกตั้ง
ท่านประธานครับ บัตรเลือกตั้งหยิบออกมาสองไฟฟู่ไป เบอร์ ๙ เบอร์ ๙ เบอร์ ๙ แล้ว ๙
จริง ๆ ท่านประธานครับ -----

แต่ผมแปลกใจว่าเบอร์ ๙ ที่เขากานี้ กากบาทนี่นะครับ ขามันเท่ากันหมดท่านประธานนี้ รัฐธรรมนูญใหม่นี้ให้เด็กอายุ ๑๘ มีสิทธิเลือกตั้ง ในขณะที่เดียวกันคนอายุ ๗๐ เขาก็ไม่ได้ดัดสิทธิ แม้คุณยายอายุ ๗๐ นี้ก็ได้สวยเท่ากับเด็กอายุ ๑๘ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร มันก็ออกมาอย่างนี้ ไปดูจังหวัดอื่น ถามเพื่อน ส.ว. ด้วยกัน เพื่อน ส.ว. ก็บอกมันเป็นอย่างนั้นก็ช่วยไม่ได้ ระบบเลือกตั้งอย่างนี้ ในเมื่อเขาทำได้ก็ต้องให้เขาไป ถ้าอย่างนั้นแก้แบบที่ท่านสมัครแนะนำได้ไหม ท่านประธานครับ เขาบอกว่าไม่ได้ เสียเปรียบฝ่ายค้าน เพราะตัวแทนฝ่ายค้านมี ๓ คน ตัวแทนฝ่ายรัฐบาลเหลือคนเดียว ผมว่าตัวแทนฝ่ายค้านอย่าว่าแต่มี ๓ เลย ต่อให้มี ๔ ไม่มีทางชนะ ถ้าหากว่าคนที่ท่านเสนอเข้ามาคัดสรรในกรรมการคัดสรรคุณภาพผู้สมัครอื่น เขาไม่ได้ มันก็ไม่ได้รับการคัดสรร แล้วเมื่อคัดสรรมาแล้วมาถึง วุฒิสภา วุฒิสภาก็มาเลือกกันอีกทีหนึ่ง มันมีกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ มาถึงจุดนี้ก็เลยต้องแก้กันลากันยาว ลากันถึงว่าจะไปเอาอะไรนี้ ผมไม่กล้าว่าซ้ำแล้วร่ายละเอียดไม่ต้องพูดกันแล้ว แล้วยิ่งฝ่ายค้านก็มาเราแก้กัน ๓ มาตรา ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอยากจะยากันทั้งฉบับ แต่อยากจะกราบเรียนว่าไม่ใช่ว่าเวลานี้ ไม่ใช่ว่าเวลานี้ครับ เวลาอันคับขันเช่นนี้ของรัฐบาลนะดีแล้วท่านประธาน ผมนี่คิดอย่างไรพูดอย่างนั้น ท่านประธานดูสิผมแต่งเครื่องบินคนเดียวในสภา วันนี้มีท่านสุรชาติ มาเพิ่มอีกคนหนึ่ง อยู่ที่ไหนไม่รู้เนี่ย บอกแล้วท่านสุรชาติพยายามรักษาไว้ คนมีเครื่องบินคือคนมีเกียรติยศ คนมีเครื่องบินคือคนมีศักดิ์ศรี ใ้ใส่สูทอย่างนี้ข้างบ้านผมมันชีสามล้อ วันมันแต่งงานลูกสาวมันก็ใส่สูทนี่ แต่มันจะแต่งอย่างเราไม่ได้ สุรชาติแต่งได้ทุกเที่ยวแล้วจะแนะนำให้อีกนิตหนึ่งว่า ตัดแขนสั้นสักชุดหนึ่ง วันนี้ใส่แขนยาว พรุ้งนี้ใส่แขนสั้น เขาจะได้ไม่ว่าเรามีชุดเดียวหรือ รักษาไว้เถอะครับ ผมนี่จุดยืนไม่เคยเปลี่ยนแต่งเครื่องบินมาอย่างไรผมก็แต่งตลอด ใครจะว่าอย่างไรผมก็ไม่ได้สนใจ นั่นคือความแน่วแน่ของผม และคิดอย่างไรพูดอย่างนั้น ของฝ่ายค้านผมไม่ลงคะแนนให้หรอกครับ มันเสียของลงไปก็ไม่ชนะ ผมบอกตรง ๆ เห็นด้วยกับฝ่ายค้านที่ต้องแก้หลาย ๆ จุด แต่ไม่ใช่วันนี้ อย่างไร ก็ตามเสนอมา ๒ ร่าง ผมจะลงให้รัฐบาลไม่ลงให้ฝ่ายค้าน เพราะลงไปก็เสียของขอบคุณครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวแก้คำพาดพิงของท่าน
เชาวริน นิดหนึ่งนะครับคือ เรื่องใส่สูทเดี่ยวพี่น้องประชาชนทางบ้านจะไม่เข้าใจ คือเรามีใน
ข้อบังคับว่า สมาชิกรัฐสภามีเครื่องแบบของเราคือ แต่งกาย คือใส่สูทสากลหรือเครื่อง
แบบอย่างที่ท่านว่าหรือจะแต่งสุภาพตามที่ประธานกำหนด ก็ถือว่าผู้ที่ใส่สูทมาวันนี้ก็ไม่ได้
ผิดข้อบังคับอะไร ก็เรียนให้ทราบเท่านั้นเอง ท่านเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกวุฒิสภา (ราชบุรี) : ครับท่าน
ประธานครับ ตรงนี้เลยท่านประธาน เชิญลูกให้ผมเล่นอีกแล้ว แล้วผมยังมีเวลาอีกตั้ง
๑๐ นาที อุตส่าห์ทำตามที่ท่านประธานขอแล้วนะว่าจะเอาสั้น ๆ เห็นท่านประธานทูปหัวผม
อย่างนี้แล้วผมไม่พูดอะไรเลย ชาวบ้านเขาดูถูกผมทั้งประเทศว่า ไอ้เชาวรินมันไม่รู้
ข้อบังคับ รู้ยิ่งกว่ารู้ผมเป็น ส.ส. ๖ สมัย ท่านประธานครับ แล้วที่สำคัญที่สุดคือ เป็น ส.ส.
คนหนึ่งที่ยืนยันว่าการซื้อเสียงเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุด ไม่เคยซื้อเลย เป็น ส.ว. ก็ เหมือนกัน
ครับ เพราะฉะนั้นอาวุธนี้ถึงแม้จะไม่เก๋าก็ก แต่ว่ากลางเก๋ากลางใหม่อย่างนี้รู้ข้อบังคับ สูท
นะใครก็ใส่ได้ท่านประธานครับ ถูกต้องไม่เถียงเลย ในห้องประชุมนี้ใส่สูทได้ครับ แต่ผมบอก
ว่าข้างบ้านผมนี้เขาไม่ได้เป็น ส.ส. เขาก็ใส่สูท วันที่ลูกเขาแต่งงานนะ ซื้อมาล้อมด้วยท่าน
ประธานครับ ถ้ามดูแล้วครับ เขาบอกเขาไปเช่ามา แต่เขาจะแต่งอย่างผมได้ไหม ไม่ได้ครับ
มันมีกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยเครื่องแบบสมาชิกรัฐสภา คนจะแต่งได้ต้องเป็นสมาชิก
รัฐสภาเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึงแต่งเวลามาประชุมสภา แล้วตรงนี้มันจำกัดให้ผมเป็นคนที่มี
ระเบียบ มีวินัย ไม่ทำอะไรที่ออกนอกกรอบ เพราะมีเครื่องแบบกำกับอยู่ ท่านประธานครับ
ความจริงผมมีเวลาอีกเยอะ แต่บังเอิญเหลือเกินครับ ประเด็นปัญหาที่เรากำลังถกกันอยู่นี้ก็
คือ เกี่ยวกับเรื่องของการเลือกกรรมการ ป.ป.ช. -----

ท่านผู้อาวุโสทางการเมืองคนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ ผม มีความชัดเจนในเรื่องของการเลือกตั้ง ตัวแทนองค์กรอิสระ ขอเอ่ยนามครับ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ผมอยากจะฟังท่าน พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ถ่ายทอดประสบการณ์ในการเลือกองค์กรอิสระระหว่างที่ท่านทำหน้าที่ ประธานวุฒิสภา ตามสิทธิของผมที่ยังเหลืออีกประมาณ ๙ นาทีเศษครับ ขอขอบคุณครับ

(นางกอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นางกอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ท่านประธานคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโกดิน พลกุล ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงเรื่องอะไรครับ

นางกอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ดิฉันไม่ได้ประท้วงค่ะท่านประธาน ดิฉัน กอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคไทยรักไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันมีคำถามประท้วงค่ะ แต่ดิฉันอยากจะพูดในฐานะที่ถูกพาดพิงนิดหนึ่ง เพราะดิฉันคือเบอร์ ๙ ที่เลือกตั้งครั้งที่แล้วผ่านมากับภรรยาของท่าน ส.ว. เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ค่ะท่าน

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เชิญสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ ทางเขาพาดพิง

นางกอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ดิฉันอยากจะเรียนบอกนิดหนึ่งค่ะท่านประธานว่าดิฉันไม่ได้ประท้วง แต่ดิฉันอยากจะบอกว่าค่ะว่าที่ท่านพูดนั้นถูกค่ะที่ท่านไปนั่งดูการลงคะแนน ชาวบ้านเลือกเบอร์ ๙ เลือกเบอร์ ๙ แล้วก็เลือกเบอร์ ๙ ๔๗,๐๐๐ กว่าคะแนนในส่วนของบัตรของดิฉัน ในส่วนของพรรค ๕๒,๐๐๐ กว่าคะแนน แต่ดิฉันมั่นใจค่ะว่าคนราชบุรีเป็นคนดี แล้วก็เป็นคนฉลาด การที่เขาเลือกเบอร์ ๙ เพราะเขาศรัทธาทั้งคนและพรรคค่ะ ไม่ใช่เขาไปทำอะไรที่มีดีมีงามนะค่ะ ดิฉันขอชี้แจงแต่เพียงเท่านี้ค่ะท่านประธาน ขอขอบคุณค่ะ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็ได้อภิปรายกันมา ผมขอให้ท่าน มนูญกฤต ๕ นาทีแล้วกันนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นเราตกลงกันได้แล้วว่าเราจะจบแล้วก็ไม่จบ จะไปเรื่อยเปื่อย เชิญเลยครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร สมาชิกวุฒิสภา (สระบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ ขอบคุณท่านชาวยุโรปครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลตรี มนูญกฤต รูปขจร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสระบุรี ความจริงเรื่องที่พูดกันทั้งวันในวันนี้ก็มีสิ่งที่ในหลักเกณฑ์ หรือหลักการและเหตุผลในการที่เราจะแก้รัฐธรรมนูญในเรื่องการสรรหา หรือการสรรหา ป.ป.ช. ท่านประธานครับ ที่เราพูดกันไปในวันนี้ครับ แต่ในกระบวนการและวิธีการที่เราจะไปสู่ความสำเร็จในการที่จะไปสู่เป้าหมายในการที่ให้ ป.ป.ช. ทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๐ ส่วนที่ ๒ นั้น ไม่ได้หรอกครับ เพราะบทเรียนที่กระผมจะกราบเรียนให้ฟังโดยสถานการณ์ทั่วไป จริง ๆ ผมอาจจะต้องพูดเกินเวลานิดหนึ่งเพราะว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

ประการแรก องค์กฤษฎีกาทั้งหมดที่วุฒิสภารับผิดชอบมีทั้งหมด ๑๓ องค์กฏที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ที่กระผมเมื่อมีนาคม ปี ๒๕๔๔ จนถึงกุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ นั้น แล้วท่านประธานสุชน ชาลีเครือ ก็มารับแทน ผมได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการตั้งกรรมการสรรหา และเลือก ๑๖ ครั้ง ๕๐ คน บทเรียนที่ได้รับนะครับ

ประการแรกผมจะกราบเรียนว่า ป.ป.ช. นี้พอได้เลือกไปแล้วทำงานไม่สำเร็จ ยังมีคดีทุจริตค้างอยู่ที่ ป.ป.ช. อีกมากกว่า ๗,๐๐๐ เรื่อง ท่านทราบไหมครับว่า การทุจริตทำให้สิ้นชาติ แล้วในทั่วโลกยืนยันหลักการอันนี้และทฤษฎีนี้ว่า ถ้ามีการทุจริตสิ้นชาติ สิงคโปร์เป็นตัวอย่างที่หนึ่งของเอเชีย นายวี หุน นะครับ เป็นรัฐมนตรี ขนาดส่อว่าทุจริตต้องขังปีครึ่งในเมืองจีน ผู้ว่ามณฑลปักกิ่งถูกขัง ๑๖ ปี ผู้ว่ามณฑลเป่ียงยางถูกประหารชีวิต และรัฐมนตรีความมั่นคงสาธารณะถูกประหารชีวิตเพราะเงินสินบน ซึ่งเราไปไม่ถึง ขนาด ป.ป.ช. ทุจริตตามศาลเองยังรอลงอาญา แล้วนับประสาอะไรคุณจะไปปราบคอร์รัปชันได้ อันนี้ต้องขอรับรองทางรัฐบาลต้องจริงจังต่อเรื่องนี้ และก็ต้องจริงจังต่อการสรรหา ทุกคนพูดกันมาแล้วว่าความเป็นอิสระไม่มี ผมก็จะไม่พูดเรื่องนั้น ในโครงสร้างและองค์ประกอบที่มีอยู่นี้ ผมเรียนประธาน

นะครับ และพี่น้องชาวบ้าน ใช้ไม่ได้ แล้วก็ไม่มีความสำเร็จในการที่จะป้องกันการทุจริตให้
ชาติ และเราก็จะสิ้นชาติในที่สุด ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้าง หรือเป็นการแก้ไขโครงสร้างเดิมของ
รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ในโครงสร้างของรัฐบาล ในโครงสร้างของพรรคฝ่ายค้าน ใช้ไม่ได้ทั้งนั้น
เมื่อใช้ไม่ได้จะแก้อย่างไร ก่อนที่จะแก้ได้อย่างไรผมจะเรียนให้ทราบ ข้อเสนอที่พบในการ
ดำเนินการของ ป.ป.ช. ในการสรรหา ประธานวุฒิสภา ท่านประธานชุมพลก็ต้องรับ ไม่มี
ระเบียบในการสรรหา ระเบียบที่จัดการนี้ไม่มีเลย แต่ประธานวุฒิสภาต้องรับผิดชอบ ระเบียบ
หลักเกณฑ์วิธีการต้องอนุญาตให้ประธานวุฒิสภาออกเพื่อดำเนินการให้คนที่มิอิสระ ท่าน
ทราบไหมครับ ในการเลือกแต่ละครั้ง บางครั้งต่ำสุด ๔ รอบ ได้คนหนึ่ง บางครั้ง ๕ รอบ ได้คน
หนึ่ง บางครั้ง ๙ รอบ ได้คนหนึ่ง มีสุดท้าย ๑๒ รอบ คนเดียว จ้าจ้จ้จ้เขาแต่คนนั้น แล้วมันก็
อ้าวกัน ในที่สุดก็ได้คนคนเดียว -----

ซึ่งกติกานั้นเมื่อแรกไม่ได้ ต้องไม่ได้นะครับ ระเบียบการตรวจสอบประวัติและความประพฤติไม่มีชั้นความลับ ซึ่งวุฒิสภาและประธานวุฒิสภาต้องมาออก เพราะว่ากรรมการ ป.ป.ช. นี้ต้องมีชั้นความลับ เพราะเรื่องรัฐบาลก็ดี เพราะว่าผู้ที่จะต้องแสดงทรัพย์สินนั้นเป็น นักการเมืองทุกระดับชั้นจนถึงชั้นล่างที่ อบต. ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ที่กระผมอยากจะ กราบเรียนว่าบทเรียนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ วันที่ที่พูดกันนั้นไม่ประสบความสำเร็จหรอกครับ ถ้า หากว่ากลัวหยิกเล็บเจ็บเนื้อนะครับ กลัวที่จะกระทบคนหนึ่งคนใด เพราะฉะนั้นเรื่อง การทุจริตต้องเอาจริงเอาจังครับ และต้องออกนโยบายแสงส่องทางสว่างต่อการปราบคอร์รัปชัน ขอขอบคุณครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็ได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วนะ ครับ ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นก็ขอปิดการอภิปราย ปิดแล้วทางผู้เสนอญัตติคือทาง พรรคฝ่ายค้านมีอะไรจะอภิปรายสรุปอีกทีไหมครับ เชิญท่านอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่าย ค้านในสภาผู้แทนราษฎร ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานใช้เวลาเท่าที่จำเป็นในการที่จะ สรุปการเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของพรรคร่วมฝ่ายค้าน และในประเด็นที่คาบ เกี่ยวไปกับร่างของรัฐบาล ซึ่งท่านรองนายกได้ใช้สิทธิในการชี้แจงไปก่อนหน้านี้ ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนเบื้องต้นว่า วันนี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งได้ใช้ ถ้อยคำ ที่กระผมคิดว่าจะมีความสำคัญต่อการพิจารณาของเรา ท่านใช้ถ้อยคำที่ว่า รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่มาตรา แต่รัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของหลัก การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในวันนี้ กระผมจึง ต้องย้ำว่าพรรคฝ่ายค้านมีความเห็นว่า เรามาพูดถึง เรื่องของการทำให้หลักของรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นจริง ไม่ได้มีมูลเหตุมาเพียงแค่การแก้ไขมาตราใด มาตราหนึ่งที่เป็นปัญหาในทางเทคนิคเท่านั้น และหลักสำคัญที่เราต้องการรักษาไว้ก็คือ ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่พยายามสร้างความสมดุลทางการเมืองที่มี ประสิทธิภาพและโปร่งใสมีสมาชิกหลายท่านอภิปรายพาดพิงประหนึ่งว่าการเสนอของพรรค

ฝ่ายค้านวันนี้ หรือการที่พรรคฝ่ายค้านไม่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลในวันนี้มีมูลเหตุมาจากความรู้สึกต่อเรื่องผลของการเลือกตั้ง ต่อเรื่องของทัศนคติของพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย กระผมขออนุญาตกราบเรียนย้ำว่าไม่ใช่เลยครับ การแก้ไขวันนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการที่เสียงข้างมากของประชาชนได้ตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มอบฉันทามติให้พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งไปเป็นรัฐบาล กระผมเป็นคนหนึ่งที่ยืนยันมาตลอดครับ ว่าเมื่อรัฐธรรมนูญ มีเจตจำนงให้รัฐบาลเข้มแข็ง จะเป็นรัฐบาลพรรคเดียวเราก็เคารพในเจตนารมณ์นั้น และไม่มีความคิดครับว่าภาระหน้าที่ของพวกเขา คือไปสร้างปัญหา ไปล้มล้างรัฐบาลที่มีเสียงข้างมาก วันนี้มีผู้อภิปรายในส่วนของฝ่ายข้างมากเองเสียด้วยซ้ำที่ได้ระบายความรู้สึกอัดอั้นต่อระบบของเสียงข้างมาก -----

พาดพิงมาถึงฝ่ายค้านว่า จะเริ่มต้นทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ได้ไหม กระผมกราบเรียนท่านประธานครับ ว่า พวกเราไม่มีเจตนาจะไปสร้างปัญหาให้รัฐบาลในการบริหารประเทศ ถ้าเราอยากจกจกขยสถานการณื วันนี้เราสามารถเสนอร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นปัญหากับพรรค รัฐบาลได้ แต่เราไม่ทำครับ สิ่งที่เราต้องการทำคือรักษาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ การที่เรา พุดถึงบทบาทของผู้แทนราษฎร ตัวแทนของประชาชนในเรื่องของกระบวนการสรรหา กระผม จึงต้องย้ำตั้งแต่ต้นครับว่า องค์กักรอิสระที่เราพุดถึง องค์กักรตรวจสอบทั้งหลายนี้รัฐธรรมนูญสร้าง ขึ้นมา เพื่อแยกจากการเมืองของพรรคการเมืองเอามาใช้ในการตรวจสอบถ่วงดุล เพราะว่าเราให้ รัฐบาลมีความเข้มแข็ง เอาอำนาจของประชาชนไปใช้แล้ว หลักของประชาธิปไตยไม่ใช่ว่า ให้ อำนาจคนที่ได้เสียงข้างมากอย่างเดียว แต่ต้องกำกับดูแลตรวจสอบไม่ให้มีการไปใช้อำนาจนั้น ในทางที่ผิด กลไกตรวจสอบทั้งหลายจึงเกิดขึ้นนอกเหนือจากกลไกตรวจสอบที่เราอาจจะมี อยู่แล้ว เช่น กรณีของกระบวนการของศาลยุติธรรมตุลาการ ทำไมไม่มีใครลุกขึ้นมาพุดละ ครับว่า เพราะเราไม่ได้เลือกศาลยุติธรรม ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลชั้นต้น ศาลยุติธรรมไม่ เป็นประชาธิปไตย ถ้าเราบอกว่าจะเป็นประชาธิปไตยจะต้องเคารพวงชนชาวไทย ต้องให้ ประชาชนเข้ามามีส่วน ถ้าอย่างนั้นทำไมเราไม่ให้ประชาชนเลือก ป.ป.ช. เลือกศาลรัฐธรรมนูญ ไปเลยละครับ เพราะกระบวนการการตรวจสอบถ่วงดุลตรงนี้หลักสำคัญของรัฐธรรมนูญคือ ต้องการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพียงแต่ยึดโยงอยู่กับประชาชน วันนี้แม้ตัวแทนของพรรค การเมืองหรือใครก็ตามในสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งตำแหน่งที่กระผมดำรงอยู่ด้วยจะถูกตัด ออกไป แต่ความเชื่อมโยงขององค์กักรอิสระเหล่านี้กับปวงชนชาวไทยยังมีอยู่ผ่านวุฒิสภาที่มา จากการเลือกตั้งโดยตรง แต่วุฒิสภามีความชอบธรรมที่จะมีความเชื่อมโยงตรงนี้ เพราะ รัฐธรรมนูญบัญญัติชัดว่า วุฒิสภาก็ไม่พึงเกี่ยวข้องกับการเมืองของพรรคการเมืองที่มีฝักมี ฝ่าย หลักอยู่ตรงนี้ครับกรุณาอย่าไปสร้างความเข้าใจว่า พวกกระผมไม่ให้ความสำคัญหรือไม่ ให้ความสำคัญกับการเป็นผู้แทนของประชาชน ตรงกันข้ามพวกกระผมหลายคนตรงนี้ไม่ เคยระอาและมีความภาคภูมิใจที่บอกว่า เราเป็นนักการเมืองอาชีพ ไม่ได้เป็นสิ่งผิดเพราะการ เป็นนักการเมืองอาชีพได้เราสถาปนาตัวเองไม่ได้ แต่เราต้องให้ประชาชนเลือกมา แต่สิ่งที่จะ ทำให้เราทำหน้าที่อย่างมีเกียรติไม่ใช่เรามาภาคภูมิใจกันเองว่า เราได้รับคะแนนเสียงจาก

ประชาชนมาเป็นผู้แทน แต่เกียรติภูมิของเราต้องสร้างด้วยการพิสูจน์ว่าเราใช้อำนาจที่ประชาชนให้มานั้นเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง วันนี้สิ่งที่พรรคฝ่ายค้านกำลังจะบอกก็คือว่า ประสพการณ์ปัญหาขององค์กรอิสระที่เกิดขึ้นในช่วงตั้งแต่เราใช้รัฐธรรมนูญมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วง ๓ - ๔ ปีหลัง ผู้เกี่ยวข้องหลายท่านลุกขึ้นอภิปรายในวุฒิสภาที่ดี ในสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ยอมรับเองครับว่า มีปัญหาว่า มีไผ่ มีการตกลงในการลงคะแนนกัน เราจึงบอกว่าหลักสำคัญวันนี้คือ หลักในเรื่องของการตัดฝ่ายการเมืองออกจากกระบวนการสรรหาองค์กรอิสระนะครับ การใช้หลักในการเข้ามาจับ จึงไม่ได้เป็นปัญหาว่าจะแก้ไขได้เพียง ๑ มาตรา แต่สามารถใช้ได้เป็นการทั่วไป เพราะเราคงหลักเดิมก็คือ กรรมการสรรหามี ๓ ฝ่าย ฝ่าย ๑. คือ ฝ่ายศาลครับ ฝ่าย ๒. คือฝ่ายตัวแทนขององค์กรวิชาการ คืออธิการบดีหรือคณบดี และฝ่ายที่ ๓. วันนี้เราก็ตอบรับว่ามันมีผู้แทนซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเชื่อมโยงกับประชาชนที่เข้ามาทำหน้าที่นี้ได้คือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและสภา ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นตรรกเป็นหลักที่ชัดเจนว่า เราไม่มีความกังวลเลยว่า ใครจะกล่าวหาเราได้ว่า เราไปปิดปากหรือไปแก้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และด้วยการตัดอำนาจของตัวเองออกไปนั่นคือ บทพิสูจน์ถึงความจริงใจว่าเราไม่ได้แก้ไขเพื่อตัวเอง ผมกราบเรียนย้ำสิ่งนี้เพื่อยืนยันว่า ถ้าสมาชิกวุฒิสภาจะสนับสนุนร่างของพรรค ฝ่ายค้านจะเป็นการส่งสัญญาณที่สำคัญ กระผมไม่คิดหรอกว่าแม้ร่างฝ่ายค้านจะประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแล้ว เราจะมั่นใจได้ว่าจะไม่มีการแทรกแซงองค์กรอิสระ -----

แต่อย่างน้อยผมเชื่อว่าเราจะทำให้ปวงชนชาวไทยมีความรู้สึกที่ดีว่า พรรคการเมือง นักการเมืองที่รับอำนาจจากเขานั้น พร้อมจะใช้อำนาจอยู่ในขอบเขตที่ควรจะเป็น และสละอำนาจใดที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้ นี่คือหัวใจของความแตกต่างระหว่างหลักคิดของร่างที่พรรคผมเสนอและร่างของคณะรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ท่านรองนายกก็ได้กรุณาชี้แจงแนวคิดของท่าน ผมก็ขอยืนยันว่าความเห็นที่หลากหลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ขออย่าว่าช่วงที่ท่านบรรยายเราก็ฟังกันค่อนข้างจะเพลิดเพลัน แต่ว่าหัวใจอยู่ตรงนี้ครับว่าหลักที่ท่านพูดมันก็ยังไม่ชัด ตัวแทนที่ท่านเอาเข้ามาเพิ่มเติมท่านอ้างว่าเป็นองค์กรอิสระ กระแต่ผมกราบเรียนแล้วว่าสัดส่วนเดิมนั้นมันไม่ใช่เรื่ององค์กรอิสระครับ เป็นเรื่องของศาล วันนี้ถ้าเอาองค์กรอิสระมาสรรหากันเอง ถ้าเริ่มต้นดีก็อาจจะดีได้ต่อไป แต่ถ้าเริ่มต้นมันมีปัญหา ซึ่งเป็นที่มาของการแก้ไขวันนี้มันก็มีแต่ทำให้ปัญหาต่อกันไปเป็นลูกโซ่ และเรากำลังจะต้องมี ป.ป.ช. ซึ่งจะต้องไปตรวจสอบองค์กรอิสระอื่นอย่างแน่นนอนตามการติดตามการทำงานของวุฒิสภา นั่นคือสิ่งหนึ่งที่ผมกราบเรียนว่าหลักที่ท่านตั้งทิศทางนั้นคงจะผิด

ประการที่ ๒ ตัวแทนที่ท่านพูด เรื่องสภาผู้แทนราษฎรไม่ใช่เรื่องของพรรคการเมือง มันหนักกว่าครับ เพราะมันเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลชัดเจน ซึ่งนั่นคือสิ่งที่เขาไม่ประสงค์จะให้เกิดขึ้นในกระบวนการของการเมืองขององค์กรอิสระ และการเมืองของวุฒิสภา ผมจึงยืนยันว่าไม่ใช่ครับ และท่านจะมาชี้แจงว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติมีปัญหาเพราะว่ามีข้าราชการประจำอยู่ ผมถามว่าแล้วอธิการบดี คณบดีเป็นข้าราชการประจำไหมครับ ถ้าท่านจะใช้หลัก ถ้าท่านจะใช้ตรรกใดต้องชี้ให้เห็นเหมือนกันหมด ผมกราบเรียนว่าที่จริงผมไม่ประสงค์จะไปอภิปรายเพิ่มเติม ชี้แจง เพิ่มเติมในความเห็นของผมต่อตำแหน่งใหม่ที่ท่านสถาปนาขึ้นมา คือผู้นำเสียงข้างมาก แต่บังเอิญท่านชี้แจงแล้วมันไม่ตรงครับ เพราะท่านค่อนข้างจะทำทนายด้วยว่า กอดูในอินเทอร์เน็ต (Internet) ได้ ถ้าท่านประธานจะใช้ Internet กอดคำว่า ผู้นำเสียงข้างมาก ซึ่งตามภาษาอังกฤษผมเชื่อว่าท่านรองนายกคงไม่เถียงผมนะครับ คือ Majority leader ในระบบรัฐสภาในโลกไม่มีครับ มีแต่ระบบประธานาธิบดี แต่ตำแหน่งที่ท่านพูดมาทั้งหมดจะเป็นนายของ กันแซ ของสิงคโปร์ จะเป็นมูเคอร์จี เซอร์ พรานาฟของอินเดีย จะเป็นเจฟฟูนของอังกฤษหรือประเทศอื่น ๆ ที่ท่านพูด

ภาษาอังกฤษไม่ใช่ Majority leader ภาษาอังกฤษใช้ Leader of the house และจะเป็นรัฐมนตรีที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาทำงานกิจการสภาครับ ประเทศในระบบรัฐสภาท่านไปเปิดเว็บไซต์ดูครับ ที่เขาระบุชัดเจนว่ามี Majority leader เขาจะเขียนว่า คือ ไพรม มินนิสเทอะ (Prime minister) เพราะในระบบรัฐสภาท่านนายกจะเป็นผู้แทนหรือไม่ ก็แล้วแต่ ท่านรับผิดชอบแต่สภาผู้แทนราษฎร กลับไป ทบทวนเถอะครับ ผมไม่คิดหรอกว่าท่านตั้งใจที่จะเปลี่ยนถ้อยคำตรงนี้เพื่อมาชี้แจง แต่มันไม่ตรง Leader of the house ในระบบรัฐสภาหลายประเทศไม่ได้มีเฉพาะเสียงข้างมาก บางประเทศมีทุกพรรคด้วย แต่ทำหน้าที่เหมือนดูแลกิจการสภาครับ ไม่ใช่ Majority leader หรือผู้นำเสียงข้างมาก ผู้นำเสียงข้างมากคือ ท่านนายก ผู้นำเสียงข้างน้อยคือ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร กระผมขอยืนยันว่าเป็นสิ่งแปลกปลอมในระบบรัฐสภา ท่านจะไปแก้ไขถ้อยคำหรือไปแก้ไขอะไรก็ทบทวนเถอะครับ แต่ขอความกรุณาว่าชี้แจง ให้ตรงนะครับ เพราะอีกไม่นานท่านมีเรื่องใหญ่ที่จะต้องชี้แจงอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าท่านแปลผิดชี้แจงไม่ตรงจะเป็นปัญหามาก ขอขอบคุณครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็จะเป็นการลงมติในวาระที่หนึ่ง
นะครับ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๓ (๓) บัญญัติว่าการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้น
รับหลักการให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงรับหลักการใน
การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา
ขณะนี้ก็ต้องใช้ ๓๕๐ เสียงนะครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ พรรคชาติไทยครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมขอหลายครั้งแล้วครับ ถ้าจะพูด
กรุณายกมือแล้วผมชี้ ไม่ใช่กดไมค์แล้วก็พูด เป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ผมจะไม่ให้พูดเลยครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบขออภัยท่านประธานครับ ผมยกไว้สักครู่แล้วครับผม พอดีท่านประธานไม่ได้มองผม

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ ต้องผมเห็นแล้วผมอนุญาตให้
พูดสิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบขออภัยครับ ท่านประธาน

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งแล้วกันครับ เนื่องจากว่าตอนนี้
เรามีร่างอยู่ ๒ ร่างนะครับ ก็คือร่างของทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคฝ่ายค้าน กับร่างของ
ทางคณะรัฐมนตรี ผมก็จะดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับนะครับ ก็จะให้ท่าน
เลขาธิการอ่านรายชื่อสมาชิกไปตามลำดับอักษร ทีนี้เนื่องจากว่าถ้าเราจะลงคะแนนนี้ะครับ
ไปที่ละฉบับ โดยอ่านชื่อ ๒ รอบนี้ก็ใช้เวลารอบหนึ่งนี้โดยประมาณการ เมื่อก็ถามท่าน
เลขาธิการประมาณ ๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที ผมจะขอปรึกษาท่านสมาชิกอย่างนี้ครับว่าอ่านชื่อรอบ
เดียว แต่จะถามท่านว่าในร่างที่ ๑ ท่านบอกมาเลยว่า ท่านเห็นชอบไม่เห็นชอบ งดออกเสียง
ร่างที่ ๒ ก็เห็นชอบ ไม่เห็นชอบ งดออกเสียง ถ้าอย่างนี้นะครับ มันก็จะประหยัดเวลาไปได้
๒ ชั่วโมงนะครับ ก็คืออ่านชื่อครั้งเดียว แล้วก็ช่วยกรุณาบอกว่าร่างที่ ๑ ท่านเห็นอย่างไร
ร่างที่ ๒ ท่านเห็นอย่างไร เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าประเด็นหารือที่ท่านประธานได้หยิบยกขึ้นมานั้น ผมขอ
อนุญาตที่จะเรียนกับท่านประธานเป็น ๒ ประเด็นนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ชินวรณ์
บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ในฐานะสมาชิกสภาครับ

ประเด็นแรก ที่ผมอยากจะขอความชัดเจนจากท่านประธานก็คือตามข้อบังคับ
ข้อ ๘๙ ครับ เนื่องจากการเสนอร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมในส่วนที่ร่างของพรรค
ประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทยในฐานะพรรคร่วมฝ่ายค้านและเป็นร่างของคณะรัฐมนตรีครับ แต่
เมื่อผมมาดูข้อบังคับ ข้อ ๘๙ ก็คือว่าในกรณีที่ประชุมรัฐสภาจะได้มีมติรับหลักการให้ลงมติ
ในการรับหลักการแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ครับ ประเด็นนี้ผมอยากจะให้ท่าน
ประธานได้วินิจฉัยให้ชัดเจนว่าหลังจากนี้เราจะลงมติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านประธานได้หยิบยกขึ้นมามีหารือ ก็คือประเด็นในกรณีที่
วิธีการที่ลงคะแนนเสียงนะครับ ซึ่งผมคิดว่าวิธีการในการลงคะแนนเสียงนั้น เราต้องใช้วิธีการ
ที่จะต้องขานชื่อ ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับ ข้อ ๘๙ เช่นเดียวกัน ในวาระ รับหลักการ
นั้นก็ถือว่าต้องขานชื่อแล้วลงคะแนนนะครับ ที่นี้ถ้าหากว่าจะให้รับหลักการรวมกันหรือแต่ละ
ฉบับก็ต้องขานชื่อแล้วก็ให้ลงคะแนน ประเด็นก็คือว่าถ้าแต่ละฉบับ ก็ต้องเป็น ๒ รอบ ซึ่ง
จะต้องใช้เวลาค่อนข้างมากครับ ผมคิดว่าเคยมีแนวปฏิบัติในสมัยที่ท่านประธานมารุต
บุญนาท เป็นประธานนะครับ เราเคยได้มีการดำเนินการที่จะตั้งคณะกรรมการในการนับ
คะแนน ๒ ชุดนะครับ เพื่อที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้มีการขานชื่อเพียงครั้งเดียวและลงมติเป็น
รายฉบับได้ ตรงนี้ขอความชัดเจนทั้ง ๒ เรื่องครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมใคร่ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานเกี่ยวกับการลงมตินะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ สืบเนื่องจากการอภิปรายของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติผู้หนึ่ง ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ คุณสุทิน คลังแสง ท่านได้อภิปรายว่าร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ๑๑๖ ท่านนี้นะครับ รวมทั้งท่านผู้นำฝ่ายค้าน ท่านหัวหน้าพรรคชาติไทยด้วยนะครับ ที่นำเสนอขึ้นเป็นการเสนอหลักการที่ผิด ท่านพูดอย่างชัดเจนครับ ผมมาคุชชิงกับท่านประธานที่เคารพครับ ข้อบังคับ ๘๖ ผมเชื่อในคำวินิจฉัยของท่านประธานนะครับว่า ข้อ ๘๖ บัญญัติไว้อย่างนี้นะครับท่านประธานครับ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่สมาชิกรัฐสภาเสนอตามมาตรา ๓๑๓ (๑) ของรัฐธรรมนูญ ให้ประธานรัฐสภาทำการตรวจสอบ และหากมีข้อบกพร่องให้ประธานรัฐสภาแจ้งผู้เสนอเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามก็ดีครับท่านประธานครับ คุณสุทิน คลังแสง ได้กล่าวอย่างชัดเจนทำให้ผมเกิดข้อสงสัยครับว่าการลงมติในการรับหลักการของสภาครั้งนี้นี้นะครับ มันจะเสียหายไปหมดเลยครับ ถ้าคำกล่าวของคุณสุทิน คลังแสง เป็นความจริง ผมเชื่อในการวินิจฉัยของท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถ้าคำกล่าวนั้นไม่ถูกต้องท่านประธานต้องให้ถอนคำพูดด้วยนะครับ เพราะว่าฝ่ายค้านเสียหายสภาแห่งนี้เสียหายครับ ประธานเสียหายครับ ขอบพระคุณครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วครับท่านณัฐวุฒิครับ ช่วงนั้นก็ไม่มีการนั้นอะไร นี่จบจบปิดอภิปรายไปหมดแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าเรามีการสรุปกัน ตอนนี้ถึงขั้นลงมติ คุณณัฐวุฒิพูดไม่ได้แล้วครับ เชิญนั่งครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นเรื่องของการลงมติเพื่อรับหลักการนะครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณณัฐวุฒิครับ เชิญนั่งครับ ผมไม่ได้เชิญพูดนะ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าหลักการเป็นเรื่องที่สำคัญ ในเมื่อสมาชิกทั้งวงติงว่า
หลักการที่พรรคฝ่ายค้านเสนอนั้นไม่ถูกต้อง ใน (๑) และ (๔) กล่าวอย่างชัดเจนในสภาแห่งนี้
ท่านประธานจะปล่อยให้คำกล่าวนั้นหรือการลงมตินั้นเป็นการลงมติที่ผิดตามข้อกล่าวหา
หรือครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คุณณัฐวุฒิเชิญนั่งครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
เป็นคำวินิจฉัยของท่านประธาน

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ไม่อย่างนั้นผมจะเชิญออก เพราะว่า
ข้อ ๔๙ เขาบอก เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้วห้ามผู้ใดอภิปรายอีก มันจบไปแล้วครับ เชิญท่าน
ผู้นำฝ่ายค้าน

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานครับ ผมไม่ได้อภิปรายอีกนะครับ ผมปรึกษาท่านประธานนะครับว่า
การลงมติเพื่อรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นนะครับ ซึ่งเป็น
ขั้นตอนที่สำคัญในการลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการ แต่ในเมื่อมีสมาชิก กล่าวหาว่า
ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑๖ คนที่ร่วมกันลงชื่อนั้น เป็นการเสนอหลักการที่ผิด
ท่านประธานครับเราจะปล่อยให้

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนั่งลงครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
คำกล่าวหานั้นผิด ๆ ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยเถาะครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ผมจะวินิจฉัยนะครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) :
เพราะว่าข้อ ๘๖ ชัดเจนครับท่านประธาน

(นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภา (ภูเก็ต) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ เชิญนั่งลงครับ ก็เป็นความเห็นของท่านสมาชิกท่านหนึ่งนะครับ ก็อยู่ที่ที่ประชุมนี้จะพิจารณาอย่างไร ผมบรรจุเข้ามานั้นก็คิดว่าโดยรวมแล้วก็เป็นไปได้ ไม่ได้มีปัญหาอะไร เชิญท่านประท้วงหรืออะไรครับ

นายไพบูลย์ อูปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภา (ภูเก็ต) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธาน ผม ไพบูลย์ อูปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดภูเก็ต ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การปิดอภิปรายนี้ต้องให้ที่ประชุมรัฐสภาวินิจฉัยนะครับ ท่านประธานยังไม่ได้ถามสมาชิกเลยนะครับว่าสมาชิกจะขอปิดอภิปรายหรือไม่ครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ท่านคงเข้ามาช้าครับ ผมได้ถามแล้ว ก็ไม่มีท่านใดคัดค้าน

นายไพบูลย์ อูปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภา (ภูเก็ต) : ท่านประธานไม่ได้ถามนะครับ ท่านประธานเพียงแต่บอกว่า ท่านประธานวินิจฉัยเองนะครับ ผมอยู่นี้ตลอดครับท่านประธานครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ กรณีที่ข้อบังคับเขียนเอาไว้แบบนี้ โดยปกติประธานก็จะถามว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว เห็นควรปิดอภิปรายนะ มีท่านสมาชิกท่านใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ก็คือไม่มี ถึงได้ไปสู่การสรุปของท่านผู้นำฝ่ายค้าน มันเลยขั้นตอนนั้นไปแล้วครับ

นายไพบูลย์ อูปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภา (ภูเก็ต) : ท่านประธานครับ เมื่อที่ท่านประธานยังไม่ได้ถามนะครับ ท่านประธานวินิจฉัยเองนะครับ

นายโกสิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ต้องไปเปิดเทปฟังแล้ว เชิญนั่งลงเถิดครับ ถามไปแล้วครับ ไปอยู่ตรงไหนมาก็ไม่รู้ ก็ขอของท่านชินวรณ์นะครับ ตาม ข้อ ๘๙ ก็คือว่าจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ก็เป็นแต่ละฉบับไป หรือรวมกัน -----

นั่นก็หมายความว่าถ้ารวมกัน ถ้าเห็นว่าหลักการเหมือนกันก็รับหลักการรวมกันไป แล้วก็จะ
เป็นขั้นตอนต่อไปก็คือว่า ถ้ารับหลักการรวมกันไปแล้วก็จะมาดูว่าจะเอาร่างใดเป็น ร่างหลัก
อันนี้คือประเด็นที่ ๑ แต่ถ้าเราเห็นว่าหลักการไม่ตรงกันก็ต้องพิจารณาลงมติกันไปเป็นแต่
ละร่างไป สมมติเป็นกรณีหลังก่อนนะครับ หลักการไม่ตรงกันก็ไปสู่คำถาม ที่ ๒ คุณชินวรณ์
ถูกไหมครับ คือถ้าหลักการตรงกันหมดนี้ก็ลงมติพร้อมกันได้อยู่แล้ว ไม่มีปัญหาเวลาขาน
ชื่อ กรณีที่แยกกันนี้ในอดีตตอนปี ๒๕๓๗ ก็ได้ทำ ตอนนั้นมีทั้งหมด ๗ ร่าง ก็คือขานชื่อแล้วก็
บอกไปว่า ร่างที่ ๑ เห็นอย่างไร อย่างที่ ๒ เห็นอย่างไร ร่างที่ ๓ เห็นอย่างไร ก็เพื่อประหยัด
เวลาการขานชื่อ ผมคิดว่าในส่วนนี้คงไม่น่าเป็นปัญหา เพราะได้มีการขานชื่อถูกต้อง แล้วก็ลง
มติแต่ละร่างไป เพียงแต่ว่าประเด็นแรกเท่านั้นเองว่าเราจะลงมติแยกทีละร่างหรือว่าจะลงมติ
รวมกันไป ขอย้ำตรงนี้นะครับว่า ถ้าแยกทีละร่าง นั้นเราเห็นว่าหลักการของทั้ง ๒ ร่างนั้น
แตกต่างกัน แต่ถ้าหลักการนั้นเหมือนกันก็จะลงกันได้พร้อมกัน เชิญท่านสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชี
รายชื่อ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ท่านประธานได้กรุณาหารือต่อที่ประชุมนั้น
กระผมในฐานะสมาชิกรัฐสภาเห็นว่าการเสนอร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ มีหลักการที่แตกต่าง
กันโดยชัดแจ้งนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอหารือท่านประธานในที่ประชุมด้วยนะครับ
ว่า สมควรที่จะให้ลงมติโดยแยกลงมติ ของท่านฝ่ายค้านนั้น เป็นเรื่องลำดับที่ ๑ ของ
คณะรัฐมนตรีเป็นลำดับที่ ๒ ส่วนวิธีการลงคะแนนนั้นกระผมเห็นด้วยกับสมาชิกจากพรรค
ฝ่ายค้านและตัวท่านประธานที่เสนอเมื่อสักครู่ เพื่อเป็นการประหยัดเวลานะครับ เมื่อมีการ
เรียกชื่อท่านสมาชิกท่านหนึ่งท่านใดแล้วก็ให้ท่านลงมติในลำดับที่ ๑ ลำดับที่ ๒ ต่อเนื่องกัน
ไปเลยนะครับ เช่น เห็นด้วย หรืองดออกเสียงในร่างที่ ๑ หรือร่างที่ ๒ ก็จะเป็นการ
ประหยัดเวลาสภานี้ ขออนุญาตเสนอท่านประธานครับ เป็นการหารือท่านประธานด้วยครับ
ท่านประธานครับ

นายโกดิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี รศประชาธิปไตย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมมีความเห็นว่าการลงมติร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งมีการเสนอมา ๒ ร่างนั้น ถ้าได้พิจารณาตามข้อบังคับ การประชุมรัฐสภาข้อ ๘๙ วรรคหนึ่ง และวรรคสุดท้าย ก็จะเห็นว่าเราสามารถที่จะรับหลักการร่วมกันได้ ทั้งนี้เพราะว่าในร่างแก้ไขดังกล่าวนี้มีหลักการในเรื่องของการพิจารณาแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของการสรรหาองค์กรอิสระ ซึ่งประกอบกับการรับฟังการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภาทั้งในส่วนของผู้แทนราษฎรแล้ว ก็วุฒิสมาชิก ล้วนแล้วแต่มีแนวทางของการที่ต้องการที่จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในเรื่องของการสรรหาสำหรับองค์กรอิสระ ไม่ใช่เฉพาะองค์กรเดียว แต่มีความประสงค์ที่จะเห็นทั้ง ๓ องค์กรนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขพร้อมกันในคราวเดียว เพื่อประโยชน์ของการที่รัฐธรรมนูญนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น สมเจตนารมณ์ของการอภิปรายและการเสนอร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าว เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง ๒ ฉบับนั้น โดยหลักการคือการแก้ไขในเรื่องของกระบวนการการสรรหา ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน ประกอบกับการฟังเหตุผลจากการอภิปรายแล้ว กระผมเห็นว่าเราน่าจะได้รับการลงมติร่วมกันในครั้งเดียว แล้วก็เห็นด้วยที่ท่านประธานจะได้รับการลงมติโดยการขานชื่อครั้งเดียว ซึ่งในส่วนนี้ก็จะสมความตั้งใจและเจตนารมณ์ในการเสนอร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวครับ

นายโกคิน พลกุล (ประธานรัฐสภา) : ก็มี ๒ ข้อเสนอฉบับแรก ข้อเสนอแรกจากทาง ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล คุณสุขุมพงศ์ให้ลงมติ คือให้แยกเป็น ๒ ร่าง ไม่พิจารณาในการลงมตรวมกัน ส่วนท่านอลงกรณ์เห็นว่าหลักการเหมือนกันควรจะพิจารณารวมกันไป เชิญท่านสุขุมพงศ์มีอะไรอีกครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เราได้พิจารณาเรื่องนี้กันมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ก็แสดงให้เห็นว่าหลักการของทั้ง ๒ ร่างนั้น ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ของฝ่ายค้าน นั้นแก้ไข ๓ องค์กร ซึ่งองค์กรที่มีปัญหาอยู่นี้ฝ่ายรัฐบาลขอแก้ไขเพียงองค์กรเดียว คือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนที่ฝ่ายค้านเสนอนั้นเป็นองค์กร คณะกรรมการการเลือกตั้ง และศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลไม่เห็นด้วย และการอภิปรายทั้งวันก็ได้แยกออกโดยชัดเจน กระผมเห็นว่าหลักการทั้ง ๒ นั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง จึงขอเสนอญัตติด้วยวาจาต่อท่านประธานและที่ประชุมนี้ให้มีการลงคะแนนโดยแยกทั้ง ๒ ร่างจากกัน ส่วนวิธีการนับคะแนนกระผมไม่ขัดข้องตามที่ประธานเสนอ ขอผู้รับรองด้วยครับ